

SISÄLLYSLUETTELO

Ympäristölautakunta pöytäkirja 09.11.2016

Pöytäkirjan kansilehti	1
1 § Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus	3
2 § Pöytäkirjan tarkastajien valinta	4
3 § Selostukset, apulaiskaupunginjohtajan tiedotusasiat	5
4 § Ympäristölautakunnan kokoukset vuonna 2017	6
5 § Eron myöntäminen Jarkko Pietikäiselle ympäristölautakunnan jäsenen tehtävästä	7
6 § Tiettyjen viranhaltijapäätösten rajaaminen ottomenettelyn ilmoitusvelvollisuuden ulkopuolelle	9
7 § Lausunto Etelä-Suomen aluehallintovirastolle Finavia Oyj:n esittämistä toimenpiteistä, jotka koskevat Helsinki-Vantaan lentoaseman laskupurojen kunnostusta	11
- : Sijaintikartta lentokentän laskupuroista	14
- : Kosteikkojen toteutusvaiheet	15
8 § Lausunto Etelä-Suomen aluehallintovirastolle ympäristölupahakemuksesta/SUEZ Suomi Oy, Linjatien jätteenkäsittely- ja biokaasulaitoksen ympäristölupa sekä toiminnan aloittamislupa, Vantaa	20
- : sijaintikartta SUEZ Linjatie 6	30
9 § Lausunto Vantaan metsänhoidon periaatteiden 2017-2030 luonnoksesta	31
- : Vantaan metsänhoidon periaatteet 2017-2030. luonnos	33
10 § Lausunto Vantaanjoen yhteistarkkailuohjelmaehdotuksesta vuosille 2017-2026	65
- : Liite 1. Vantaanjoen vedenlaadun ja levästön yhteistarkkailuohjelmaehdotus 2017 -2026	67
- : Liite 2. Vantaanjoen yhteistarkkailun vedenlaadun havaintopaikat ja yhteistarkkailuvelvolliset pistekuormittajat	97
11 § Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätös ympäristöluvan tarkistamisesta / Sisä Ympäristöpalvelut Oy, Pyöräkuja 4, 01450 Vantaa	98
12 § Vastaus toimenpidevaatimukseen, joka koskee hevostenpidon ympäristölupatarpeen arviointia kiinteistöllä 418-14-43	99
- : Liite. selvityspyyntö ja toimenpidevaatimus ympäristökeskukselle ja valokuvat	101
- : Liite 2. ympäristökeskuksen 23.9.2016 vastaus selvityspyyntöön ja toimenpidevaatimukseen sekä tarkastusmuistio ja 1. kaupungin eläinlääkärin päätös	109
13 § Ympäristölupahakemus / St 1 Energy Oy, Shell Vaarala, Kuussillantie 19	125
- : Liitekartta pohjavesialueen osa-alueet, maatulokaluotauksen linjaukset, pohjavesikaivot ja pohjaveden virtaussuunnat	150
14 § Ympäristölupahakemus/ Purkupiha Oy, Vantaan kierrätyslaitos, Degermosantie 6, 01760 Vantaa	151
- : Sijaintikartta/ Purkupiha Oy, Degermosantie 6, 01760 Vantaa/ VD/1263/11.01.01.00/2016	172
15 § Tiedoksi merkittävät asiat/PVI	173
16 § Tiedoksi merkittävät asiat	174
- : Ympäristöjohtajan päätösluettelo 5.10. - 2.11.2016	175
- : Ympäristöpäällikön päätösluettelo 5.10. - 2.11.2016	176
- : 1. kaupungin eläinlääkärin päätösluettelo 5.10. - 2.11.2016	178
17 § Ympäristöterveydenhuollon maksutaksan hyväksyminen	181
- : Taksa	183
- : Maksutaulukko	192

SISÄLLYSLUETTELO

Ympäristölautakunta pöytäkirja 09.11.2016

Muutoksenhakuohje 1. Oikaisuvaatimus 30 pv	196
Muutoksenhakuohje 8. Valitus Vaasan hallinto-oikeudelle ympäristönsuojelulain nojalla tehdystä päätöksestä	197
Muutoksenhakuohje 10. Oikaisuvaatimus- ja valituskielto	199

Ympäristölautakunnan kokous

Aika 9.11.2016 klo 16.07-17.09
Paikka Leija, Pakkalankuja 5, 01510 Vantaa

Osallistujat

Jäsenet	Läsnä	Varajäsenet	Läsnä
Weckman Markku, puheenjohtaja	x	Edelmann Jan	
Mölsä Jukka, varapuheenjohtaja	x	Merelä Mikko	
Herranen Birgitta	x	Puusa- Ruohonen Hannele	
Kuula Markku	-	Kaukonen Pekka	x klo 16.15-17.09 §:t 3-17
Patshijew Ann-Mari	-	Ahera Kirsti	x
Halonen Jukka	-	Pokki Väinö	-
Pääsukene Suve	x	Sillanmäki Soile	
Salasto Riitta	x	Kasvinen Maria	
Haukka Sami	-	Kärkkäinen Hannu	x
Parkkima Marja	x §:t 1-13 ja 15-17	Länsiharju Ulla	
Sjöholm Johanna	x klo 16.13-17.09 §:t 3-17	Nylén Tiina	
Valtanen Hanna	x	Tuohimaa Pirjo	
Bäckström Arto	-	Tilander Liisa	x
Silventoinen Pekka	x klo 16.22-17.09 §:t 3-17	Pentikäinen Jorma	
Kaupunginhallituksen edustaja		Kaupunginhallituksen varaedustaja	
Nieminen Johannes	x klo 16.22-17.09 §:t 3-17	Suvenalmi Jouko	
Nuorisovaltuuston edustaja		Nuorisovaltuuston varaedustaja	
Routarinne Roosa	-	Salan Ahmed	-
Muut osallistujat			Läsnä
Hohti Jonna, apulaiskaupunginjohtaja vs.	esittelijä §:t 1-6 ja 15		x
Hiltunen Kirsi, 1. kaupungineläinlääkäri, ympäristöjohtaja vs.	esittelijä §:t 7-14 ja 16-17		x §:t 1-13 ja 15-17
Virkamäki Pekka, rakennusvalvontajohtaja	esittelijä §:t		-
Maidell-Münster Leena, ympäristöpäällikkö			x
Hamari Milla, viestintäpäällikkö			x
Juopperi Saara, johtava ympäristötarkastaja			x
Jäntti-Hasa Päivi, ympäristötarkastaja			x
Finnilä Salla, ympäristötarkastaja vs.			x
Pasanen Eija, lautakunnan sihteeri, pöytäkirjanpitäjä			x

Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

Todettiin

Allekirjoitukset

Puheenjohtaja Markku Weckman

Pöytäkirjanpitäjä Eija Pasanen

Pöytäkirjan tarkastus

Aika ja paikka 11.11.2016, Ympäristökeskus, Pakkalankuja 5, 01510 Vantaa

Suve Pääsukene

Riitta Salasto

Pykälät 5 ja 17, tarkastettiin ja hyväksyttiin kokouksessa.

Pöytäkirja on yleisesti nähtävänä

Aika ja paikka 16.11.2016 klo 8.15 - 16.00, Kirjaamo, Asematie 7, 01300 Vantaa
(Tikkurila)

1 §

Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

Ympäristölautakunta 9.11.2016 § 1

Apulaiskaupunginjohtajan vs. esitys:

Todetaan kokous lailliseksi ja päätösvaltaiseksi. Kirjataan läsnäolijat.

Päätös:

Todettiin kokous lailliseksi ja päätösvaltaiseksi. Kirjattiin läsnäolijat.

2 § Pöytäkirjan tarkastajien valinta/

Ympäristölautakunta 9.11.2016 § 2

Apulaiskaupunginjohtajan vs. esitys:

Päätetään,

- a) valita pöytäkirjantarkastajat ja
- b) että pöytäkirjantarkastajat tarkastavat pöytäkirjan pe 11.11.2016 klo 14.00 mennessä.

Päätös:

Päätettiin,

- a) valita pöytäkirjantarkastajiksi Suve Pääsukene ja Riitta Salasto ja
- b) että pöytäkirjantarkastajat tarkastavat pöytäkirjan pe 11.11.2016 klo 14.00 mennessä.

3 § Selostukset, apulaiskaupunginjohtajan tiedotusasiat/

80/00.02.02.00/2015

Ympäristölautakunta 9.11.2016 § 3

Apulaiskaupunginjohtajan vs. esitys:

Merkitään tiedoksi asiantuntijoiden ja esittelijöiden selostukset sekä apulaiskaupunginjohtajan tiedotusasiat.

Päätös:

Merkittiin tiedoksi asiantuntijoiden ja esittelijöiden selostukset.

Apulaiskaupunginjohtaja vs. kertoi, että Lähimetsät 2017 -teemavuoden projektiryhmä on nimetty kaupunginjohtajan päätöksellä.

4 § Ympäristölautakunnan kokoukset vuonna 2017

VD/7717/00.02.02.00/2014

HP/JH/EP

Hallintosäännön 2 §:n mukaan kaupungin toimielimet pitävät kokouksensa kutakin kalenterivuotta varten päättäminään aikoina ja tarvittaessa puheenjohtajan ja tämän estyneenä ollessa varapuheenjohtajan kutsusta muinakin aikoina.

Kaupunginhallitus on hyväksynyt 24.10.2016 § 10 kaupunginhallituksen vuoden 2017 kokousaikataulun. Muiden toimielinten kokousajat hyväksyy kukin toimielin itse.

Toimielinten kokoukset on keskitetty maanantaipäiviksi. Toimialoilla, joilla on useampia lautakuntia, kokouksia on myös tiistaisin ja keskiviikkoisin.

Ympäristölautakunta 9.11.2016 § 4

Apulaiskaupunginjohtajan vs. esitys:

Päätetään hyväksyä ympäristölautakunnan kokousaikataulu vuodelle 2017 pidettäväksi keskiviikkoisin klo 16.00 seuraavasti:

18.1., 15.2., 15.3., 19.4., 17.5., 7.6., 23.8., 6.9., 4.10., 22.11., 20.12.

Päätös:

Päätettiin hyväksyä ympäristölautakunnan kokousaikataulu vuodelle 2017 apulaiskaupunginjohtajan vs. esityksen mukaisesti.

Täytäntöönpano: lautakunnan sihteeri

Muutoksenhakuohje: 10. Oikaisuvaatimus- ja valituskielto

Lisätiedot:

Eija Pasanen, puh. 09 8392 4282, etunimi.sukunimi[at]vantaa.fi

5 § Eron myöntäminen Jarkko Pietikäiselle ympäristölautakunnan jäsenen tehtävästä

161/00.00.01.00/2013

Jarkko Pietikäinen on 21.9.2016 päivätyllä kirjeellään ilmoittanut muuttaneensa paikkakunnalta ja pyytänyt eroa luottamustehtävistään Vantaan kaupungilla. Pietikäinen on ympäristölautakunnan jäsen.

Kaupunginvaltuusto on 28.1.2013 § 17 nimennyt ympäristölautakuntaan toimikaudeksi 2013–2016

seuraavat henkilöt:

Jäsenet:

Markku Weckman, puheenjohtaja (kv 26.1.2015 § 8)
Jukka Mölsä, varapuheenjohtaja
Riitta Salasto
Suve Pääsukene
Jukka Halonen
Birgitta Herranen
Markku Kuula
Ann-Mari Patshijew
Marja Parkkima
Sami Haukka
Hanna Valtanen
Jarkko Pietikäinen (kv 21.9.2015 § 5)
Arto Bäckström (kv 2.3.2015 § 9)
Pekka Silventoinen

Henkilökohtaiset varajäsenet:

Jan Edelmann
Mikko Merelä
Maria Kasvinen
Soile Sillanmäki
Väinö Pokki
Hannele Puusa-Ruohonen
Pekka Kaukonen
Kirsti Ahera (kv 29.8.2016 § 4)
Ulla Länsiharju
Hannu Kärkkäinen
Pirjo Tuohimaa (kv 25.8.2014 § 5)
Johanna Sjöholm (kv 21.9.2016)
Liisa Tilander (kv 2.3.2015 § 9)
Jorma Pentikäinen

Tasa-arvolain mukaan toimielimessä tulee olla sekä naisia että miehiä kumpiakin vähintään 40 %:a.

Valtuuston toimikausi jatkuu kuntavaalien ajankohdan muuttumisen vuoksi vuoden 2017 toukokuun loppuun. Kaupunginhallituksen, lautakuntien, johtokuntien ja toimikuntien jäsenet jatkavat tehtävässään niin kauan, kunnes uudet jäsenet on valittu. Valtuutettu tai muu kunnan luottamushenkilö voi halutessaan erota toimestaan vuoden 2016 lopussa. Eroamisesta on ilmoitettava kirjallisesti valtuustolle tai luottamushenkilön valinneeille muulle toimielimelle marraskuun 2016 loppuun mennessä.

Ympäristölautakunta 9.11.2016 § 5

Apulaiskaupunginjohtajan vs. esitys:

Ympäristölautakunta päättää

- merkitä tiedoksi kaupunginvaltuuston 17.10.2016 § 6 myöntämän eron Jarkko Pietikäiselle ympäristölautakunnan jäsenen tehtävästä ja
- todeta, että ympäristölautakunnan jäsenenä jäljellä olevana toimikautena 2013-2016 toimii Johanna Sjöholm ja hänen henkilökohtaisena varajäsenenään toimii Tiina Nylén.

Päätös:

Ympäristölautakunta päätti

- merkitä tiedoksi kaupunginvaltuuston 17.10.2016 § 6 myöntämän eron Jarkko Pietikäiselle ympäristölautakunnan jäsenen tehtävästä ja
- todeta, että ympäristölautakunnan jäsenenä jäljellä olevana toimikautena 2013-2016 toimii Johanna Sjöholm ja hänen henkilökohtaisena varajäsenenään toimii Tiina Nylén.

Tämä pykälä tarkastettiin heti.

Täytäntöönpano:

Ote Johanna Sjöholm ja Tiina Nylén
Tiedoksi: Henkilöstöpalvelut/Kirsi Niiranen

Muutoksenhakuohje: 10. oikaisuvaatimus- ja valituskielto

Lisätiedot:

apulaiskaupunginjohtaja Hannu Penttilä, etunimi.sukunimi[at]vantaa.fi

6 §

Tiettyjen viranhaltijapäätösten rajaaminen ottomenettelyn ilmoitusvelvollisuuden ulkopuolelle

VD/5838/00.01.01.01/2016

HP/KR/EP

Kuntalaki antaa ylemmälle toimielimelle oikeuden poiketa kunnan toimivaltasäädöksistä ja ottaa käsiteltäväkseen alemman viranomaisen tekemän päätöksen. Menettelyä kutsutaan ottomenettelyksi ja siitä on säädetty tällä valtuustokaudella sovellettavan Kuntalain (365/1995) 51 §:ssä ja 1.7.2017 alkaen sovellettavan Kuntalain (410/2015) 92 §:ssä. Ylemmän toimielimen otto-oikeus koskee sellaisia asioita, jotka on siirretty viranomaisen toimivaltaan kuntalain nojalla ja joissa viranomainen on tehnyt päätöksen. Muun lain tai asetuksen mukaiset lupa-, ilmoitus-, valvonta- tai toimitusmenettelyasiat tai yksilöön kohdistuvat opetustoimen, terveydenhuollon tai sosiaalitoimen asiat on rajattu kuntalaissa ottomenettelyn ulkopuolelle.

Vantaan kaupungin hallintosäännössä määritellään ne tahot, joilla otto-oikeus on. Asian ottamisesta kaupunginhallituksen käsiteltäväksi voivat päättää kaupunginhallituksen lisäksi kaupunginhallituksen puheenjohtaja ja kaupunginjohtaja. Asian ottamisesta lautakunnan käsiteltäväksi voi päättää lautakunnan ja sen puheenjohtajan lisäksi asianomainen toimialajohtajana toimiva viranhaltija. Vastaavasti liikelaitoksen johtokunnan käsiteltäväksi otettavasta asiasta voi päättää johtokunnan ja sen puheenjohtajan lisäksi liikelaitoksen toimitusjohtaja. Hallintosäännössä on säädetty myös, miten viranomaisen tulee ilmoittaa päätöksensä ylemmälle toimielimelle ottomenettelyä varten. Käytännössä toimielinten kokousten esityslistoilla on asiakohta tai asiakohtia, joissa kaikki ottomenettelyyn tulleet päätökset on lueteltu. Päätöksiä voi olla yhden kokouksen esityslistalla useita kymmeniä tai jopa satoja.

Kuntalaki antaa mahdollisuuden hallintosäännössä määritellä, mitä päätöksiä ei tarvitse ilmoittaa ottomenettelyyn. Vantaalla nykyisen hallintosäännön 15 §:n mukaan ottomenettelyyn ei tarvitse ilmoittaa

- henkilöstöpäätöksiä (pois lukien vakanssin perustamiset ja toistaiseksi voimassaolevaan virkasuhteeseen ottamiset),
- tavara- ja palveluhankintoja, joiden arvo on 500–6000 euroa,
- päätöksiä, joissa luovutetaan tietoja henkilörekisteristä
- sekä sellaisia asioita tai asiaryhmiä, joista ylempi toimielin on päättänyt, että ilmoitusvelvollisuutta ei ole.

Kaupunginhallitus päätti 29.8.2016 § 8 omalta osaltaan lisätä asiaryhmiä, joita ilmoitusvelvollisuus ei koske. Päätöksen taustalla on kaupunginhallituksen toiminnan kehittämistyö, jossa on muun muassa tarkasteltu kokouksessa käsiteltäviä asioiden sisältöä ja määrää. Tavoitteena oli, että kaupunginhallituksen esityslistalle ei enää ilmoiteta tiettyjä rutiiniluontoisia viranhaltijapäätöksiä. Tämä helpottaa päätösten käsittelyn hallinnollista prosessia ja lisäksi keventää kaupunginhallituksen esityslistoja. Edelleenkin kaikki viranhaltijoiden päätökset löytyvät esimerkiksi diaarin kautta, ja päätöksiin olisi edelleen mahdollista käyttää ottomenettelyä. Ainoastaan ilmoitusvelvollisuutta rajattiin.

Samanlaista ilmoitusvelvollisuuden rajaamisen tarvetta on myös muissa toimielimissä. **Kaupungin johtoryhmässä** käsiteltiin aihetta keväällä 2016 ja määriteltiin sellaiset asiaryhmät, jotka olisi syytä rajata tasapuolisuuden vuoksi kaikissa toimielimissä sekä lisäksi sellaiset asiaryhmät, jotka koskevat vain tiettyä toimielintä. Yhteisesti rajattavia asiaryhmiä ovat seuraavat:

- toistaiseksi voimassaolevaan virkasuhteeseen ottaminen
- opiskelijoille, tutkijoille ja tutkimuslaitoksille myönnettävät tutkimusluvut
- tilausoikeuksien myöntäminen
- laskujen hyväksymisoikeudet
- taloussäännön 13 §:n mukaisten rahastusoikeuksien myöntäminen

Näistä kaupunginhallitus teki päätöksen omalta osaltaan ja suosittelee lautakuntia ja johtokuntia tekemään vastaavanlaiset rajaukset.

Ympäristölautakunnan osalta ei ole tarkoituksenmukaista rajata mitään yksittäisiä asiaryhmiä ilmoitusvelvollisuuden ulkopuolelle otto-oikeusasioiden vähäisyyden vuoksi.

Ilmoitusvelvollisuus esitetään rajattavaksi määräajaksi 31.5.2017 saakka. Mikäli käytäntö osoittautuu toimivaksi, voidaan nyt tehtävät rajaukset kirjata valmisteilla olevaan uuteen hallintosääntöön, joka tulee uuden kuntalain määräysten mukaisesti voimaan 1.6.2017.

Uudistuksen tarkoituksena on keventää hallintoa, selkeyttää esityslistoja ja helpottaa luottamushenkilöiden työskentelyä toimielimissä. Kaikki päätökset ovat edelleen julkisia ja löytyvät muun muassa kaupungin diaarista.

Ympäristölautakunta 9.11.2016 § 6

Apulaiskaupunginjohtajan vs. esitys:

Päätetään

- a) että Kuntalain 51 §:n ja Vantaan kaupungin hallintosäännön 15 §:n mukainen ottomenettelyyn liittyvä päätösten ilmoittamisvelvollisuus ympäristölautakunnalle ei koske seuraavia asioita tai asiaryhmiä:
- toistaiseksi voimassaolevaan virkasuhteeseen ottaminen
 - opiskelijoille, tutkijoille ja tutkimuslaitoksille myönnettävät tutkimusluvut
 - tilausoikeuksien myöntäminen
 - laskujen hyväksymisoikeudet
 - taloussäännön 13 §:n mukaisten rahastusoikeuksien myöntäminen
- b) että päätös on voimassa 31.5.2017 saakka.

Päätös:

Päätettiin

- a) että Kuntalain 51 §:n ja Vantaan kaupungin hallintosäännön 15 §:n mukainen ottomenettelyyn liittyvä päätösten ilmoittamisvelvollisuus ympäristölautakunnalle ei koske seuraavia asioita tai asiaryhmiä:
- toistaiseksi voimassaolevaan virkasuhteeseen ottaminen
 - opiskelijoille, tutkijoille ja tutkimuslaitoksille myönnettävät tutkimusluvut
 - tilausoikeuksien myöntäminen
 - laskujen hyväksymisoikeudet
 - taloussäännön 13 §:n mukaisten rahastusoikeuksien myöntäminen
- b) että päätös on voimassa 31.5.2017 saakka.

Täytäntöönpano: talous- ja hallintopalvelut

Muutoksenhakuohje: 1. oikaisuvaatimus ympäristölautakunnalle

Lisätiedot:

ympäristöjohtaja Katariina Rautalahti, puh. 09 8392 4288, etunimi.sukunimi[at]vantaa.fi
hallintojohtaja Hanna Ormio, puh 09 839 22484, etunimi.sukunimi[at]vantaa.fi
hallinnon erityisasiantuntija Paula Harju, puh. 09 839 22137, etunimi.sukunimi[at]vantaa.fi

7 §

Lausunto Etelä-Suomen aluehallintovirastolle Finavia Oyj:n esittämistä toimenpiteistä, jotka koskevat Helsinki-Vantaan lentoaseman laskupurojen kunnostusta

VD/9017/11.01.01.09/2016

KR/SRA

Etelä-Suomen aluehallintovirasto pyytää Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselta lausuntoa kunnostustoimenpiteistä, joita Finavia Oyj esittää Helsinki-Vantaan lentokentän alueen laskupuroille. Lausuntoa pyydetään 18.11.2016 mennessä. Asian DNro on ESAVI/1981/2016.

Suunnitelma-asiakirjat ovat luettavissa osoitteessa www.avi.fi/lupatietopalvelu

Tausta

Vaasan hallinto-oikeuden 5.9.2013 antamassa Helsinki-Vantaan lentoaseman toimintaa koskevassa ympäristölupapäätöksessä (nro 13/2030/1) on edellytetty, että Finavia Oyj tekee selvityksen Kirkonkylänojan (itä- ja länsihaara), Veromiehenkylänpuron (Krakanoja), Mottisuonojan, Viinikanmetsänojan ja Viinikkalanojan (Brändöninoja) kunnostustarpeista (ympäristölupamääräys 12). Selvitykseen on sisällytettävä suunnitelma kunnostustoimista ja aikataulusta.

Selvityksen on laatinut Sito Oy ja työn ohjaamiseen on osallistunut Vantaan kaupungin edustajia. Syksyllä 2015 Finavia järjesti nettikyselyn, jolla kerättiin näkemyksiä laskupurojen tilasta ja tarvittavista toimenpiteistä.

Suunnitelman pääsisältö

Laskupurojen kunnostustarpeen selvityksessä ojien ja purojen kunnostustarvetta on tarkasteltu virtaamien hallinnan, uoman pohjasedimentin, kalaston ja veden laadun kannalta. Purojen nykytilasta muodostettiin käsitys vedenlaadun seurantatietojen, kesällä 2015 tehtyjen maastohavaintojen sekä pohjasedimenttitutkimuksen perusteella. Lisäksi suunnitelmaa täydennettiin aluehallintoviraston pyynnöstä selvityksellä purojen kalastosta ja kalataloudellisista kunnostusmahdollisuuksista.

Pohjasedimentin laadusta tehdyn tutkimuksen mukaan haitta-aineiden pitoisuudet ovat kaikissa puroissa alhaisia, minkä vuoksi laajamittaisia pohjasedimentin ruoppauksia ei esitetä.

Veromiehenkylänpuro ja Kirkonkylänoja

Kunnostussuunnitelmassa esitettävät toimenpiteet painottuvat Veromiehenkylänpuroon ja Kirkonkylänojaan, joihin kohdistuvat suurimmat virtaamavaihtelut ja kuormitukset ja joissa on myös paljon luontoarvoja.

Veromiehenkylänpuro on erityinen kohde, sillä siihen johdettavat virtaamat tulevat kasvamaan huomattavasti: osa Kirkonkylänojan valuma-alueelle laskeneista vesistä tullaan ohjaamaan hulevesiviemäröintiratkaisuin Veromiehenkylänpuroon Terminaali 2:n laajentamishankkeiden ja Turbiinitien hulevesiviemärin rakentamisen johdosta. Tähän on varauduttu ojitusjärjestelyillä ja väliaikaisten tulva-alueiden toteuttamisella jo vuonna 2016.

Virtaamien tasaukset Veromiehenkylänpurossa ja Kirkonkylänojassa on suunniteltu tehtävän tyhjenevillä tulva-altailla ja maanalaisilla kosteikkorakenteilla, joilla voidaan parantaa myös veden laatua. Kosteikko- ja allasrakenteet on esitetty suunnitelmassa toteutettavaksi vaiheittain. Järjestelmän toimintaperiaatteena on suurten, tulvaa aiheuttavien virtaamien lyhytaikainen viivyttäminen avoimissa tulva-altaissa sekä tavanomaisten virtaamien käsittely maanalaisessa kosteikossa, jossa vesi virtaa pintakerroksen alla.

Maanalainen kosteikko on rakennettu järjestelmä, jolla käytetään hulevesien ja jätevesien käsittelemiseen eri puolilla maailmaa kohteissa, joissa vapaa vesipinta ei ole sallittu tai kylmä ilmasto edellyttää järjestelmää, joka toimii myös silloin, kun vapaa vesipinta on jäässä. Maanalaisia kosteikkoja käytetään glykolipitoisten vesien käsittelyssä Edmontonin, Buffalon ja Heathrow'n lentokentillä, joilla käsittelyyn johdetaan myös väkevät glykolipitoiset vedet.

Selvityksessä todetaan, että maaperäolosuhteista tulee tehdä lisäselvityksiä ja on suositeltavaa vaiheistaa täysimittaisten kosteikkojen rakentaminen siten, että yksi osa toimii pilottina, josta kerätään tietoa ennen muiden osien rakentamista.

Muut purot

Brändoninajan, Viinikanmetsänojan ja Mottisuonojan valuma-alueet ovat pienempiä eikä näille puroille esitetä virtaamia tasaavia tai vedenlaatua parantavia uusia rakenteita.

Brändoninajan valuma-alueella on lentoaseman lisäksi muitakin toimijoita, joista muilla, paitsi multaa valmistavalla Kekkilällä on ympäristöluvat ja niihin liittyvät seurantavelvoitteet. Kekkilällä on saostusallas omia vesiään varten ja myös Kreatella suunnitelmat saostusaltaan toteuttamiseksi.

Lentoaseman osalta pintavaluntaa tulee puroon kiitoteiden 1 ja 3 eteläpäästä. Täältä tulevaa valuntaa ei hallita laadullisesti tai määrällisesti. Läpäisemättömän pinnan mahdollisesti kasvaessa voi tulla tarve hulevesien määrälliseen hallintaan.

Kalastoselvityksen mukaan Brändoninajan ongelma on suurista virtaamavaihteluista johtuva rantapenkköjen eroosio. Purossa esiintyy purokatkaa, mikä kertoo kalastollisesta potentiaalista. Kosteikkojen ja laskeutusaltaiden avulla eroosiota voitaisiin vähentää ja puroon olisi mahdollista tehdä myös kalastolle elinympäristökunnostuksia.

Viinikanmetsänojan ja Mottisuonojan hulevesivirtaamia hallitaan määrällisesti ja laadullisesti ennen ojiin purkamista kiitotie 3:n alla sijaitsevilla pengeraltailla (lounaispään allas ja Mottisuon allas). Pengeraltaiden toimintaa tarkkaillaan veloitettarkkailun yhteydessä. Molempien pengeraltaiden vesiä ilmastetaan ejektoripumpuilla.

Suunnitelmassa esitetään Viinikanmetsänojan ja Mottisuonojan vesien hallinnan tehostamista ensisijassa pengeraltaiden toiminnan tehostamisella. Etenkin Mottisuonojan ylivuotojen hallintaa tulisi parantaa altaan imeyntäkapasiteettia parantamalla ja altaan 'ajon' kehittämällä siten, että ylivuotoja vedenpinnan korkean tason vuoksi olisi vähemmän. Finavia tekee pengeraltaiden toimivuudesta erillisen selvityksen vuosien 2016-2017 aikana. Selvityksessä on tarkoitus tarkentaa arvioita altaiden puhdistustehosta sekä esittää toimenpiteitä prosessin parantamiseksi ja tehostamiseksi.

Kalastoselvityksessä ei Mottisuonojalta eikä Viinikanmetsänojalta tehty havaintoja kaloista tai purokatkan esiintymisestä. Brändoninajaan verrattuna nämä uomat ovat kalaston kannalta heikommassa tilassa.

Finavian ehdotus toteutusaikatauluksi

Finavia ehdottaa aluehallintovirastolle, että ensi vaiheessa laskupurojen kunnostussuunnitelmasta toteutettaisiin koerakenteena vain Veromiehenkylänpuron läntinen kosteikkosolu sekä Kirkonkylänojan vaiheen 1 uoman levennys. Nämä voitaisiin toteuttaa aikaisintaan vuonna 2018. Suunnitelmassa esitettyjen maanalaisten kosteikkojen laajemmasta toteutuksesta Finavia haluaa päätettävän vasta, kun Veromiehenkylänpuron läntisen kosteikkosolun toimivuudesta on saatu riittävästi kokemuksia ja tutkimustietoa Suomen olosuhteissa.

Finavia haluaa otettavan huomioon myös lentoaseman ja Aviapolis-alueen hulevesien määrällisen ja laadullisen kehittymisen, joista on tietoja käytettävissä aikaisintaan vuonna 2021. Näistä syistä Finavia katsoo, että aluehallintoviraston päätöksen tulisi nyt koskea vain ensimmäisten rakenteiden toteuttamista ja muiden toimenpiteiden osalta päätöksessä annettaisiin jatkoselvitysvelvoite, jonka määräaika ulottuisi päätöksen lainvoimaiseksi tulosta viiden vuoden päähän.

Ympäristölautakunta 9.11.2016 § 7

Ympäristöjohtajan vs. esitys:

Päätetään antaa Etelä-Suomen aluehallintovirastolle Finavia Oyj:n selvityksestä Helsinki-Vantaan lentoaseman laskupurojen kunnostustarpeesta seuraava lausunto:

Selvitys Helsinki-Vantaan lentoaseman laskupurojen kunnostustarpeesta on tehty huolellisesti ja asiantuntevasti. Maanalaiset kosteikkorakenteet, joita maailmalla käytetään juuri lentokenttävesien virtaamien hallintaan ja vesien puhdistamiseen, ovat erittäin suositeltavia myös Helsinki-Vantaan lentoaseman hulevesille. Valuma-alueiltaan suurimpien ja luontoarvoiltaan tärkeimpien purojen, Veromiehenkylänpuron (Krakanojan) ja Kirkonkylänojan, osalta virtaamien hallintaan ja vesien puhdistamiseen käytettävää maa-alaa on suunnitelman mukaan varsin niukasti. Kysymykseksi nousee, riittävätkö esitetyt kosteikkorakenteet erityisesti Veromiehenkylänpurossa, jonka virtaama lisääntyy Kirkonkylänojan valuma-alueen latvavesien ohjautuessa puroon. Kummankin puron alueella on myös yleiskaavassa viheryhteystarpeita, jotka tulee ottaa toteutuksessa huomioon.

Finavian esittämä toteutus melko pitkän ajan kuluessa vaihteittain kuulostaa perustellulta kokemuksen keräämisen kannalta, mutta on myös huolestuttavaa erityisesti Veromiehenkylänpuron lisääntyvien hulevesien vuoksi.

Lentokentän eteläpuolisella Aviapolis-alueella on suunnitteilla laajaa lisärakentamista. Jos kosteikkorakenteet tehdään varsinaisen kenttäalueen ulkopuolelle, on otettava huomioon, että rakenteilla ei vaikeuteta alueen muiden, kuin lentokentältä tulevien, hulevesien ohjausta ja käsittelyä. Kokonaisvaltaisen alueellisen hulevesien hallinnan parantamiseksi voisi myös tarkastella kosteikkorakenteiden rakentamista yhteistyössä muiden kiinteistöjen kanssa.

Koska Veromiehenkylänpuron ja Kirkonkylänojan esitetyt kosteikkorakenteet sijoittuvat ahtaisiin paikkoihin, voisi ainakin Veromiehenkylänpuron osalta vielä tarkastella mahdollisuutta sijoittaa rakenteita myös esimerkiksi kiitoteiden 1 ja 3 lounaispäädyn väliselle kenttäalueelle. Veromiehenkylänpuroon johtuville hulevesille saataisiin sillä tavoin pidempi viipymä ja enemmän puhdistustehoa.

Lentokentän alueelta länteen laskevilla puroilla, Brändöninajalla, Viinikanmetsänojaalla, ja Mottisuonojalla, joille ei suunnitelmassa esitetä virtaamia tasaavia tai vedenlaatua parantavia uusia rakenteita, on todettu virtaamavaihteluista johtuvaa eroosiota, hajuhaittoja ja limottumista. Suunnitelmassa esitetyt pengeraltaiden toimivuuden tehostamissuunnitelmat ovat hyviä ja tarpeellisia. Kuitenkin tulee tarkastella pitkällä tähtäyksellä myös purojen virtaamien tasaamisen mahdollisuuksia ja esim. kehittää yhteistyötä vedenlaadun parantamiseksi alueen muiden toimijoiden kanssa.

Päätös:

Päätettiin antaa Etelä-Suomen aluehallintovirastolle Finavia Oyj:n selvityksestä Helsinki-Vantaan lentoaseman laskupurojen kunnostustarpeesta ympäristöjohtajan vs. esityksen mukainen lausunto.

Liitteet:

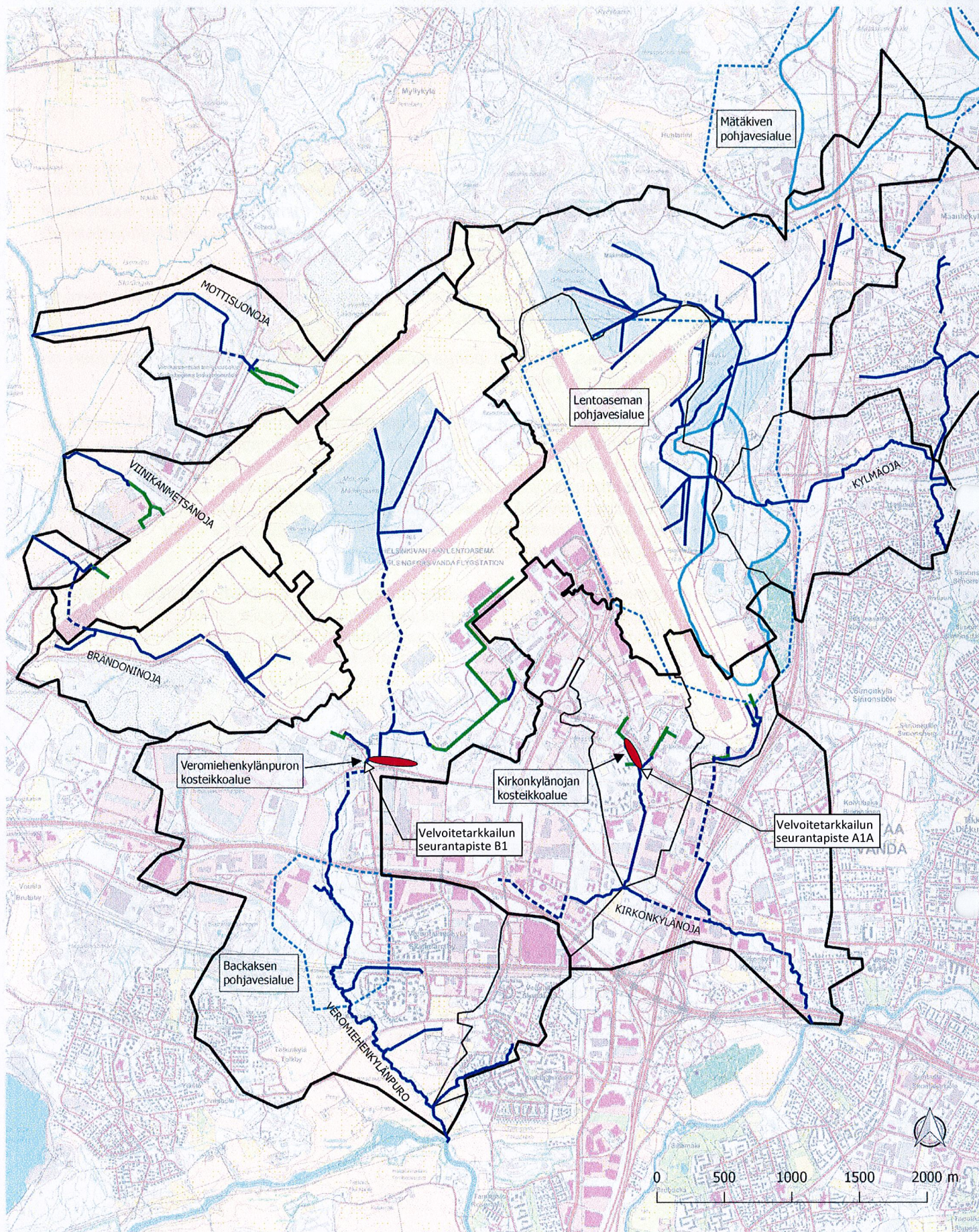
- Sijaintikartta lentoaseman laskupuroista
- Kosteikkojen toteutusvaiheet

Täytäntöönpano: Lausunto Etelä-Suomen aluehallintovirastolle sähköistä muistutuslomaketta käyttäen (www.avi.fi/muistutus)

Muutoksenhakuohje: 10. Muutoksenhaku- ja valituskielto

Lisätiedot:

Sinikka Rantalainen, puh. 09 839 23107, etunimi.sukunimi[at]vantaa.fi

HELSINKI-VANTAAN LASKUPUROJEN
KUNNOSTUSTARPEEN SELVITTÄMINEN,
TÄYDENNYKSET
Liite 1. Suunniteltujen rakenteiden sijainti
1 : 25 000 (A3)
23.8.2016

Kartta esittää tulevaa tilannetta

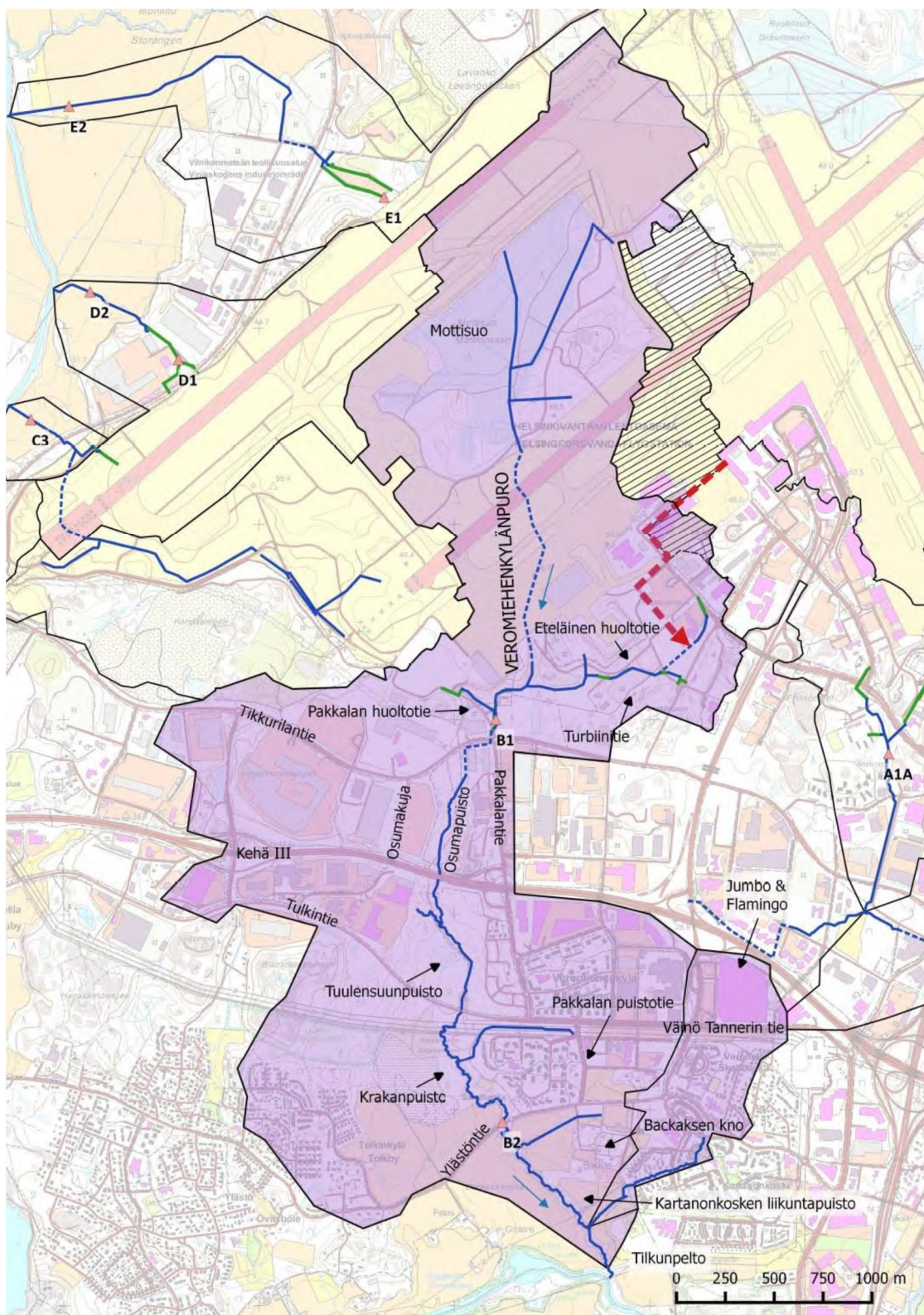
MERKINNÄT

- Putkitettu uoman osuus
- Avouoma
- Hulevesiviemäri
- Päävaluma-alueen raja
- Osavaluma-alueen raja
- Pohjavesialueen raja
- Pohjaveden muodostumisalueet
- Rakenteiden suurpiirteinen sijainti

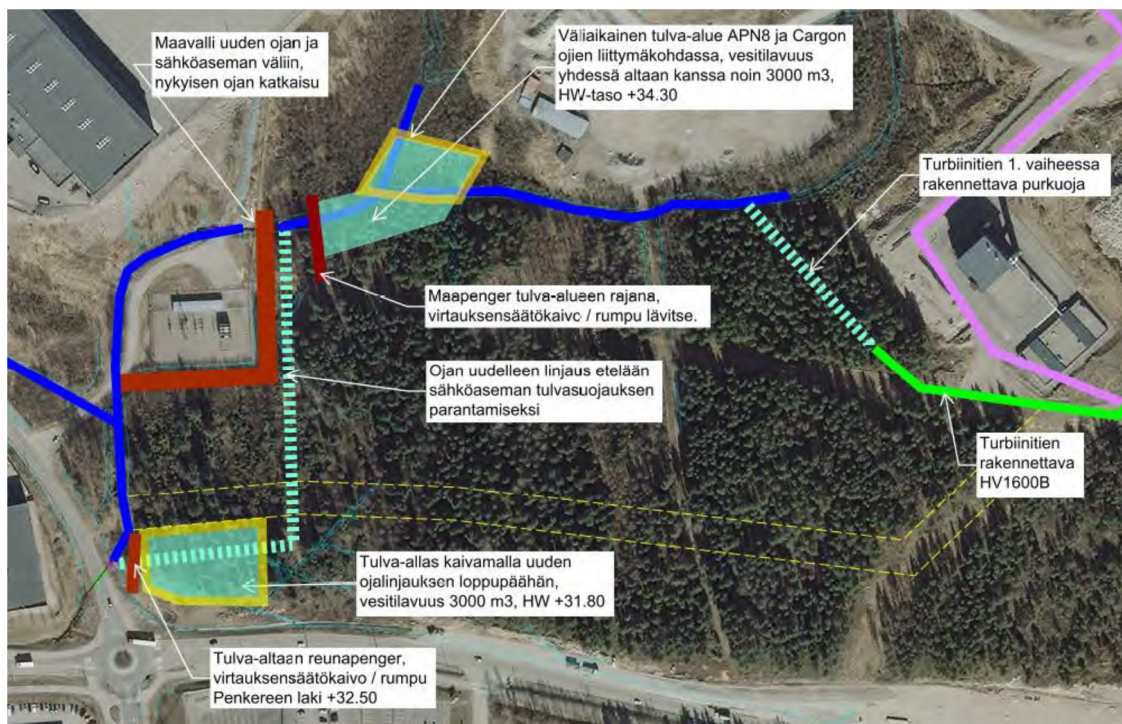
SITO

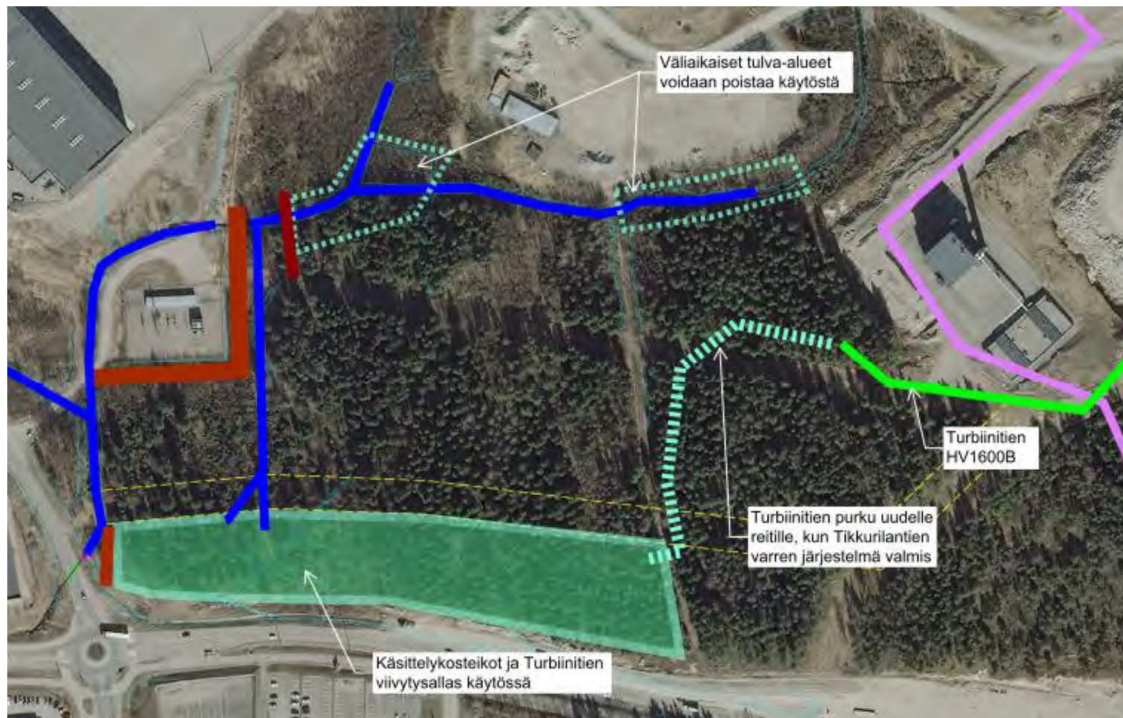
Kosteikkorakenteiden toteuttamisen vaiheet

VEROMIEHENKYLÄNPURO (KRAKANOJA)

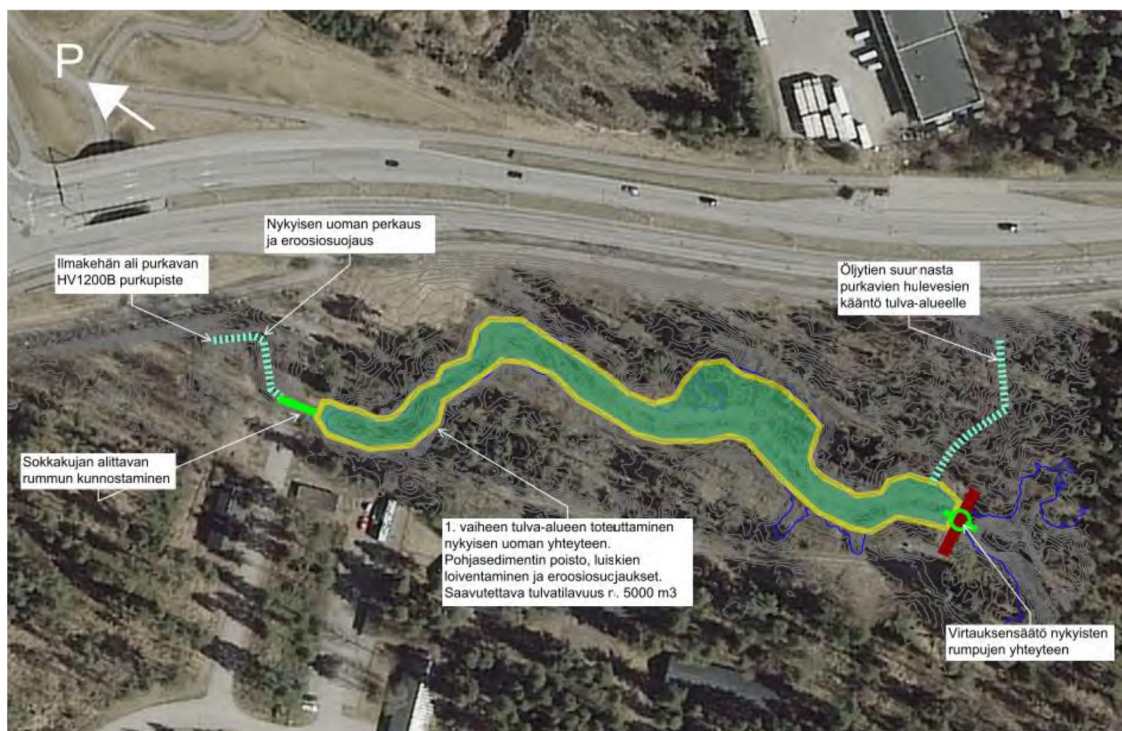

Hulevesien johtamisjärjestelyn muutos Kirkonkylänojan valuma-alueella: pohjoisosan vedet ohjataan Veromiehenkylänpuroon (Krakanojaan)

Vaiheen 3 toimenpiteet Veromiehenkylänpurossa

Kirkonkylänojan toimenpiteet vaiheessa 1.

Kirkonkylänojan toimenpiteet vaiheessa 2.

Kirkonkylänojan toimenpiteet vaiheessa 3.

8 §

**Lausunto Etelä-Suomen aluehallintovirastolle
ympäristölupahakemuksesta/SUEZ Suomi Oy, Linjatien jätteenkäsittely- ja
biokaasulaitoksen ympäristölupa sekä toiminnan aloittamislupa, Vantaa**

VD/8324/11.01.01.09/2016

KR/KHI/SJU/PJH

ASIA

Etelä-Suomen aluehallintovirasto pyytää Vantaan kaupungin ympäristönsuojelu- ja terveydensuojelu-viranomaiselta lausuntoa SUEZ Suomi Oy:n ympäristönsuojelulain 39 §:n mukaisesta lupahakemuksesta (Dnro ESAVI/7735/2016), joka koskee kierrätysmateriaalien käsittelylaitoksen, varikon, vaarallisten jätteiden varaston ja uuden biokaasulaitoksen toimintaa.

Kierrätysjätteiden käsittelylaitoksen ja vaarallisten jätteiden varaston toiminnassa ei ole tapahtunut olennaisia muutoksia ympäristöluvan myöntämisen jälkeen. Lupahakemuksessa esitetään muutoksia vastaanotettaviin jätejakeisiin sekä haetaan lupaa toiminta-alueen laajentamiseen ja uudelle biokaasulaitokselle ja biokaasujakeluasemalle. Lisäksi haetaan toiminnan aloittamislupaa muutoksenhausta huolimatta. Laajennusalueen pinta-ala on noin 6000 m². Laajennusalue toteutetaan kiinteistön pohjoisosaan, jonne siirretään pysäköintialue. Uusi biokaasulaitos sijoittuu nykyiselle pysäköintialueelle kiinteistön lounaisosaan.

Lausunto oli pyydetty toimittamaan aluehallintovirastoon 21.10.2016 mennessä. Lausunnon antamiselle on saatu lisäaikaa 30.11.2016 saakka. Asian käsittelyssä kokeillaan vaihtoehtoista hakemuksen käsittelymenettelyä. Alkuvaiheessa aluehallintovirasto pyytää hakemuksesta lausunnot vain viranomaisilta. Hakemuksen vireilläolosta tiedotetaan kuuluttamalla, kun asiasta on käytettävissä päätösluonnos.

SUEZ Suomi Oy:n ympäristölupahakemus on kokonaisuudessaan luettavissa Etelä-Suomen aluehallintoviraston internetsivuilla www.avi.fi/lupatietopalvelu.

HAKIJA

SUEZ Suomi Oy, Linjatie 6, 01260 Vantaa

LAITOS JA SEN SIJAINTI

SUEZ Suomi Oy

Linjatie 6, 01260 Vantaa

Vantaan kaupungin 97. kaupunginosa (Kuninkaanmäki), kortteli 9723, tontti 1

LAITOSALUE JA SEN YMPÄRISTÖ

SUEZ Finland Oy laitos sijaitsee Kuninkaanmäen kaupunginosassa asemakaavan teollisuusrakennusten ja -laitosten korttelialueella. Kiinteistöllä sijaitsevat SUEZ Suomi Oy:n pääkonttori, varikko, vaarallisten jätteiden varasto ja kierrätysmateriaalien käsittelylaitos.

Laitos rajautuu lännessä Lahdenväylään (valtatie 4) ja itäpuolella Linjatiehen ja pohjoisessa Linjapuistoon. Itä- ja eteläpuolella on teollisuus-, toimisto- ja varistorakennuksia.

Toiminta sijaitsee Valkealähteen I-luokan pohjavesialueella (0109201) pohjaveden muodostumisalueella. Valkealähteen entinen vedenottamo sijaitsee kiinteistön rajalta 1,4 km länteen. Pohjavesi virtaa hankealueella itään kohti Itä-Hakkilanojaa.

Toiminta sijaitsee Krapuojan valuma-alueella ja Itä-Hakkilanojan pienvaluma-alueella. Kaikki kiinteistön asfaltoitujen alueiden hulevedet johdetaan hiekan- ja öljynerotuskaivojen kautta Helsingin Seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymän (HSY) hulevesiviemäriin, jonka purkupaikka on Valkealähteen pohjavesialueen ulkopuolella, Lahdentien (maantie 140) ja Itäisen Valkoisenlähteen tien risteyksessä. Hulevesiviemäri purkaa vedet avo-ojaan, josta vedet virtaavat edelleen Itä-Hakkilanojaan.

Suurin ilmanlaatuun vaikuttava tekijä SUEZin Linjatien toimipisteessä on tieliikenne. HSY seuraa ilmanlaatua jatkuvasti 11 mittausasemalla eri puolilla pääkaupunkiseutua. Parhaiten Linjatien toimipaikan ilmanlaatua kuvaavat mittauspisteet sijaitsivat vuonna 2015 Vantaalla Tikkurilassa ja

Hämeenlinnan väylän varrella. Viimeisimmän, vuotta 2015 koskevan ilmanlaadun seurantaraportin mukaan ilmanlaatu oli pääkaupunkiseudulla suurimman osan ajasta hyvä tai tyydyttävä.

Vantaan kaupungin vuonna 2012 teettämään meluselvityksen mukaan tieliikenteen melu on SUEZin Linjatien toimipisteessä yli 55 dB, osittain jopa yli 70 dB. Tieliikenteen 55 dB:n melualue ylittää lähimpiin asutuksiin asti (Vantaan kaupungin ympäristömeludirektiivin mukainen meluselvitys 2012).

Kiinteistön maaperä on pohjoisessa ja etelässä kalliota. Niiden välissä pintamaa on hiekkaa ja moreenia.

Kiinteistölle on teetetty Rambol Oy:llä maaperän pilaantuneisuustutkimus vuonna 2008. Näytteistä analysoitiin laboratoriossa metallit ja öljyhiilivetyjakeet. Analyysitulosten perusteella pitoisuudet alittivat valtioneuvoston asetuksen maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnista (214/2007) liitteessä esitetyt kynnsarvot.

Hakemuksen mukaan lähin yksittäinen asuinrakennus on eteläpuolella noin 200 metrin etäisyydellä ja lähin asuinalue kaakkoispuolella Itä-Hakkilassa noin 300 metrin etäisyydellä ja lähimpään perhepäivähoitopaikkaan on 250 metriä, päiväkotiin 800 metriä ja kouluun 650 m.

LAITOKSEN TOIMINTA

Yleiskuvaus toiminnasta

Pääkonttorissa työskentelee noin 50 toimihenkilöä, joista noin kaksi työskentelee vaarallisten jätteiden varastolla. Lisäksi tietosuojapapereiden tuhoamisessa työskentelee 1-2 työntekijää (aliurakoitsija). Kierrätysmateriaalien käsittelylaitoksella työskentelee noin 6-20 työntekijää (aliurakoitsija). Varikolla työskentelee noin 110 kuljettajaa. Uudessa biokaasulaitoksessa tulee alustavan arvion mukaan työskentelemään noin 1-3 työntekijää. Laitostoiminnassa ei synny jätettä lukuun ottamatta sosiaalitoimissa syntyvää vähäistä jätettä, jonka määrä on hyvin pientä, ja jätteelle järjestetään syntypaikkalajittelumahdollisuus.

Nykyisen toiminnan voimassa olevat luvat

Varikolla, vaarallisten jätteiden varastoinnilla ja käsittelylaitoksen nykyisellä toiminnalla on seuraavat toistaiseksi voimassa olevat ympäristöluvat:

Etelä-Suomen aluehallintoviraston myöntämä varikon ja ongelmajätevaraston toimintaa koskeva toistaiseksi voimassa oleva ympäristölupa No 23/2011/2, Dno ESAVI/237/04.08/2010, 18.3.2011.

Uudenmaan ympäristökeskuksen myöntämä lausunto Sita Finland Oy Ab:n ehdotuksesta kierrätyspolttoaineen laadun tarkkailun muutokseksi, No YS 1585, UUS-2007-Y-646-121, 11.12.2009.

Uudenmaan ympäristökeskuksen myöntämä kierrätyspaperin, -pahvin ja -kartongin sekä kalvomuovien, puun ja energiajakeen vastaanottoa, käsittelyä ja välivarastointia koskeva toistaiseksi voimassa oleva ympäristölupa No YS 914, Dnro UUS-2007-Y-645-111, 8.7.2008.

SUEZ Suomi Oy:ssä on käytössä ISO 9001 ja ISO 14001 -standardien mukaiset laadunhallinta- ja ympäristöjärjestelmät, mukaan lukien ETJ+ -energiatehokkuusjärjestelmä.

Lisäksi samalla kiinteistöllä sijaitsee St 1 Biofuels Oy:n bioetanolitehdas, jolla on Vantaan kaupungin ympäristölautakunnan myöntämä ympäristölupa 12.6.2007 § 121 ja lupamääräysten tarkistamista koskeva ympäristölupa 12.6.2013 § 5.

Paras käyttökelpoinen tekniikka (BAT) ja energiatehokkuus

Toiminta on ammattimaista jätehuoltoa, missä pyritään mahdollisimman tehokkaaseen jätehuoltoon logistisesti ja kierrätysasteen osalta. Vastaanotettavat vaaralliset jätteet varastoidaan asianmukaisesti ja toimitetaan käsiteltäväksi luvat laitokseen, jolla on lupa käsitellä niitä. Tuotannossa käytetään vain vähäisiä määriä vaaralliseksi luokiteltavia kemikaaleja. Kuljetuskalustossa käytetään biohajoavia hydraulikkaöljyjä. Hulevedet johdetaan pohjavesialueen ulkopuolelle.

Toiminnalla on ympäristöön myös positiivisia vaikutuksia. Asiallisella jätehuollolla lisätään yleistä viihtyvyyttä ja se on edellytys terveelliselle elinympäristölle. Kierrättämällä jätteitä säästetään

neitseellisiä luonnonvaroja. Biokaasun tuotantomenetelmä vastaa parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Myös laitoksen hajukaasupäästöjen vähentäminen toteutetaan parhaalla käyttökelpoisella tekniikalla. Kuljetuskalustoa uusittaessa huomioidaan tekniikan kehitys. Jätteiden kierrätystä ja hyödyntämistä kehitetään kiertotalouden periaatteiden mukaisesti.

Jätteiden käsittelyn BREF—asiakirjan mukaan biojätteen käsittely mädättämällä ja biokaasun kerääminen on parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Lisäksi biokaasulaitoksen hajukaasujen käsittelymenetelmänä käytettävä otsonointi on parasta käyttökelpoista tekniikkaa kemianteollisuuden jätekaasujen ja jätevesien BREF—asiakirjan mukaan.

Arvio ympäristön kannalta parhaan käytännön (BEP) soveltamisesta

Asiallisella jätehuollolla lisätään yleistä viihtyvyyttä ja se on edellytys terveelliselle elinympäristölle. Kierrättämällä jätteitä säästetään neitseellisiä luonnonvaroja. Myös biokaasulaitos ja biokaasun hyödyntäminen energialähteenä edustavat ympäristön kannalta parasta käytäntöä. Hakemuksessa on myös huomioitu laitoksen energiankäytön tehokkuutta. Muita ympäristöön liittyviä, omaehtoisia investointeja ovat olleet esim. laitoksen ulkovarastojen korotetut verkkoaidat (roskaantumisen estäminen) ja PVC-halliin asennettu paloposti (paloturvallisuuden lisääminen).

Kierrätysmateriaalien käsittelylaitoksen toiminta

Kierrätysmateriaalien käsittelylaitoksella vastaanotetaan, varastoidaan, käsitellään ja siirtokuormataan paperia, pahvia, kartonkia, kalvomuovia, energiajätettä ja puuta. Kierrätysmateriaalien käsittelylaitoksen voimassa olevan ympäristöluvan mukaiset enimmäismäärät ovat yhteensä 57 000 tonnia paperia, pahvia, kartonkia ja kalvomuovia sekä yhteensä 20 000 tonnia energiajätettä ja puuta. Luvan mukaan alueella saa varastoida kerralla enintään 7000 tonnia jätteitä. Jäte on peräisin sopimusasiakkailta.

Kierrätysmateriaalien käsittelylaitos toimii arkisin maanantaista perjantaihin klo 6-21, jolloin henkilökunta on paikalla. Sopimusasiakkaat voivat tuoda materiaaleja aina klo 22 saakka. Viikonloppuisin tehdään satunnaisia korjaus- ja huoltotöitä. Kuljetuskalusto on ajossa klo 6-22. Juhlapyhinä toimintaa on tarvittaessa klo 6-18.

Kierrätysjätteiden käsittelylaitoksen toiminnassa ei ole tapahtunut olennaisia muutoksia ympäristöluvan myöntämisen jälkeen.

Jätejakeiden käsittely

Kierrätysmateriaali (paperi, pahvi, kartonki ja kalvomuovit) paalataan ja toimitetaan hyödynnettäväksi raaka-aineina. Paalaus tehdään hallissa, jossa on syöttökuljetin ja automaattipaalin. Energiajäte ja jatkossa mahdollisesti vastaanotettava puu murskataan kierrätyspolttoaineksi. Kierrätyspolttoainetta toimitetaan laitoksiin, joilla on lupa polttaa sitä. Energiajäte murskataan sisätiloissa, missä jäte varastoidaan, uudelleen lastataan ja toimitetaan voimalaitoksille hyödynnettäväksi. Muut jätejakeet paalataan myös sisätiloissa. Paaleja varastoidaan myös ulkona piha-alueella. Laitoksen tuotteita ovat keräyspaperi, keräyskartonki, pahvi, puuvapaa paperi, muovi ja energiajäte. Sivutuotteena syntyy rejektiä.

Tuulilasi ym. tuottajavastuun ulkopuolinen lasi välivarastoidaan ulkona lavalla, betonielementeillä rajatulla alueella, ja toimitetaan edelleen jatkohyödynnettäväksi materiaalina.

Metalli välivarastoidaan ulkona betonielementeistä rakennetuissa karsinoissa tai lavoilla, ja toimitetaan edelleen suuremmissa erissä hyödynnettäväksi materiaalina. Tietosuoja-paperi ja -materiaali vastaanotetaan varastotiloihin rakennettuun murskausyksikköön, johon on hyvin rajattu pääsy vain murskausta tekevillä työntekijöillä.

Varikon toiminta

Varikko toimii arkisin klo 6-22. Varikolla säilytetään asfaltoidulla alueella SUEZ Suomi Oy:n raskasta kuljetuskalustoa. Vaihtolava-autoja ja pakkaavia jäteautoja on nykyisin yhteensä noin 85 ajoneuvoa, joista kaksi on kaasukäyttöisiä. Lisäksi toimintaan liittyy huoltohalli ja pesuhalli. Kuljetuskaluston tankkaus tapahtuu kiinteistön ulkopuolella sijaitsevilla jakeluasemilla.

Työkoneiden tankkauspiste sijaitsee ulkona. Tankkauspiste on asfaltoitu ja allastettu. Polttoöljy on varastoitu 2-vaippaisessa öljysäiliössä.

Vaarallisten jätteiden vastaanotto ja varastointi

Vaarallisten jätteiden varasto toimii arkisin klo 6-22. Vaarallisten jätteiden varaston toiminnassa ei ole tapahtunut olennaisia muutoksia ympäristöluvan myöntämisen jälkeen.

Vaarallisten jätteiden varastointi ja vastaanotto tapahtuu osittain ulkona ja osittain sisätiloissa. Vaarallisten jätteiden haku asiakkaiden luota tapahtuu SUEZin omilla vaarallisten jätteiden siirtoon tarkoitetuilla jakeluautoilla. Kuormien purkaminen tapahtuu sisällä vaarallisten jätteiden varastossa.

Jätteet vastaanotetaan ns. asiakaslähtöisissä pakkauksissa. Osa pakkauksista on kestopakkauksia, jotka toimitetaan muualle pestäväksi ja palautetaan takaisin uudelleen käytettäväksi.

Öljynsuodattimille ja kiinteille maalijätteille on molemmille säiliölatavat. Kiinteille öljyjätteille on kiintoainekontit. Öljynsuodattimet, kiinteät maalijätteet sekä kiinteät öljyjätteet varastoidaan omassa huonetilassaan vaarallisten jätteiden varastossa. Pieninä erinä vastaanotetut öljy- ja maalijätteet siirretään isompiin säiliöihin.

Laboratoriokemikaalit ovat alkuperäispakkauksissaan pakattuina kemikaalikuljetuslaatikoissa, joita säilytetään erillisessä huonetilassa. Hapot ja emäkset säilytetään alkuperäispakkauksissaan erillisessä huonetilassa. Palaville nesteille on oma erillinen varastotila. Palavat nesteet, käytetyt voiteluöljyt, jäädytinnesteet ja pilssivesi ovat tynnyreissä ja nestekonteissa. Nesteakkuja säilytetään 600 litran kannellisissa muovilaatikoissa. Paristot varastoidaan kiintoainesäkeissä ja kannellisissa muovitynnyreissä. Kliininen jäte varastoidaan tynnyreissä erityisessä jäädytettävässä ja lukittavassa varastokontissa. Sähkö- ja elektroniikkaromu (SER) varastoidaan kuljetushäkeissä sisätiloissa. Loisteputkille on omat keräilyastiat.

Tietosuojamateriaalin murskaus

Tietosuojamateriaalien tuhoamislaitteisto sijaitsee keskimmaisessa hallissa. Laitteistolla murskataan tietosuojapaperia ja muuta tietosuojamateriaalia. Toiminnassa on huomioitu erityisesti paloturvallisuus. Silputtu tietosuojapaperi toimitetaan hyötykäyttöön kierrätysmateriaalien käsittelylaitoksen kautta.

Lasin ja metallin kierrätys

Ulkona piha-alueella on lavapaikat keräysmetallille ja -lasille (pääasiassa autojen tuulilasit). Metallit ovat pääosin SUEZ Suomi Oy:n omassa tuotannossa syntyneitä metalleja. Keräyslasi kuljetetaan edelleen suuremmissa erissä hyödynnettäväksi esimerkiksi uusiolasin valmistuksessa tai maanrakennustöissä. Metallit toimitetaan edelleen hyödynnettäväksi materiaalina.

YMPÄRISTÖKUORMITUS JA SEN RAJOITTAMINEN

Kierrätysmateriaalien käsittelylaitoksen toiminta sijoittuu asfaltoidulle piha-alueelle ja halleihin. Vaarallisten jätteiden käsittely tapahtuu lukitussa sisätilassa. Varikko on asfaltoidulla piha-alueella. Koko asfaltoitu piha-alue on allastettu. Kiinteistö on liittynyt HSY:n vesijohto- ja viemäriverkkoon. Nykyisessä toiminnassa ei synny teollisia jätevesiä eikä prosessijätevesiä. Vettä käytetään sosiaalityötiloissa ja siivouksessa. Huoltohalli/varastohalli on viemäroity. Jätevedet johdetaan öljynerotuskaivon kautta viemäriin. Huoltohallin pesupaikka on varustettu öljyn- ja hiekanerotuskaivoilla.

Vaarallisten jätteiden varastossa ei ole viemäriä, eikä vesiä sieltä johdeta viemäriverkkoon. Vaarallisten jätteiden varaston lattiassa on kemikaalinkestävä päällystys, joka ulottuu myös seinien alaosaan, jolloin varasto muodostaa valuma-altaan.

Rakennettavan biokaasulaitoksen reaktorin lämmityksessä käytettävälle vedelle on suljettu kierto. Vettä tarvitaan laitteiden pesuun. Laitoksella muodostuva rejektivesi kerätään umpisäiliöön ja toimitetaan muualle käsiteltäväksi. Hajukaasut kerätään alipaineistetun ilmanvaihdon kautta ja käsitellään otsonoinnilla ennen johtamista ilmaan. Huollot tehdään operointiaikojen ulkopuolella ja tärkeimmät varaosat pidetään hyllyssä, jolloin mahdollinen häiriön aiheuttama hajuhaitta jää lyhyeksi. Häiriötilanteita arvioidaan olevan 2-3 kertaa vuodessa, muutaman tunnin kerrallaan.

Kiinteistön asfaltoitujen piha-alueiden hulevedet johdetaan hiekan- ja öljynerotuskaivojen kautta HSY:n hulevesiviemäriin. Öljynerotuskaivoissa on hälyttimet ja sulkuventtiilit. Hulevesiviemäriin

johdettavien vesien laatua tarkkaillaan. Piha-alue on asfaltoitu ja aidattu, ja alue lukitaan kun laitos ei ole avoinna asiakkaille. Piha-alueen liukkaudentorjunnassa ei käytetä suolaa.

Toiminnasta aiheutuva melu ei erotu muun liikenteen aiheuttamasta taustamelusta. Toiminnan melusta ei ole tullut valituksia naapureilta. Linjatien laitosten toiminnasta ei aiheudu tärinää. Rakentamisen yhteydessä aiheutuu lyhytaikaista melua ja tärinää.

TOIMINNAN VAIKUTUKSET YMPÄRISTÖÖN

Alueella on satunnaisesti esiintynyt lintuja energijakeessa olevien epäpuhtauksien johdosta. Energijakeen kuormaus ja varastointi tapahtuvat sisätiloissa hallissa. Mahdollisten lintu- ja rottaongelmien ehkäisemiseksi kiinteistöllä käy säännöllisesti tuholaistorjuntafirman edustaja.

Uuden rakennettavan biokaasulaitoksen hajukaasupäästöjen leviäminen hajunpoistoyksikön normaalitilanteessa (hajupäästö max. 2 000 HY/M3) mallinnettiin. Hajumallinnuksen leviämiskuvissa esitetty vyöhyke kuvaa aluetta, jolla lyhytaikaisen hajun (30 s) suurin hajupitoisuus on mallinnuksen mukaan yli 1 HY/m3. Noin puolet väestöstä haistaa pitoisuuden 1 HY/m3. Mallinnuksen mukaan biokaasulaitoksesta peräisin olevaa hajua voidaan havaita heikkona alueella, joka ei ulotu asuinalueille. Lähimpänä sijaitsevat asuintalot sijaitsevat Itä-Hakkilan luoteiskulmassa. Mallinnuksen mukaan tämä päästö määrä ei aiheuta viihtyvyyshaittaa asuinalueilla. Ihmisten terveyteen Linjatien 6:n toiminnoilla ei ole vaikutusta.

Toiminnassa ei muodostu päästöjä, joilla olisi vaikutusta luontoon tai luonnonsuojeluarvoihin. Toiminta-alueen hulevedet johdetaan öljyn- ja hiekanerotuskaivojen kautta avo-ojaan pohjavesialueen ulkopuolelle.

Laitos sijaitsee vilkkaasti liikennöityjen Lahdenväylän ja Lahdentien välissä ja alueella kulkee eri toimintoihin liittyen raskasta liikennettä. Näin ollen laitokselle suuntautuvasta liikenteestä ei arvioida aiheutuvan yksittäisesti erottuvaa haittaa. Laitokselle on hyvät liikenneyhteydet eikä toiminnassa käytettävästä kuljetuskalustosta arvioida aiheutuvan haittaa alueen tiestölle.

Pakokaasupäästöjen vaikutukset ilmanlaatuun ovat vähäiset. Toiminta sijaitsee vilkkaasti liikennöidyn Lahdenväylän varrella. Toiminnasta ei juuri aiheudu pölyämistä ja vaikutukset ympäristöön jäävät pölyn osalta pieniksi. Rakentamisen yhteydessä pölyämistä estetään tarvittaessa kastelulla.

Toiminnasta ei aiheudu päästöjä maaperään tai pohjaveteen. Koko toiminta-alue on asfaltoitu ja hulevedet johdetaan öljynerotuskaivojen kautta kaupungin sadevesiviemäriin kautta pois pohjavesialueelta. Sammutusvesien keräilyjärjestelmää on uudistettu vuonna 2011. Asfaltoitu piha-alue on allastettu, kaivoissa on sulkuventtiilit ja -matot. Varikkoalueen ja vaarallisten jätteiden varaston öljynerotuskaivoissa on sulkuventtiilit, muut hulevesikaivot voidaan tarvittaessa sulkea sulkumatoilla. Sammutusvesien keräilyyn on laadittu ohjeistus ja annettu koulutusta poistumis- ja pelastusharjoitusten yhteydessä.

TOIMINNAN JA SEN VAIKUTUSTEN TARKKAILU

Tulevista ja lähtevistä jätemääristä pidetään kirjaa jätejakeittain. Alueella on vaaka kuormien punnitusta varten. Laitos on aukioloaikoina miehitetty. Henkilökunta seuraa laitteiden ja rakenteiden toimivuutta ja suorittaa säännöllisesti kaluston tarkastukset ja turvalaitetestaukset. Muun muassa öljysäiliöiden ja öljynerottimien kuntoa ja toimivuutta tarkkaillaan säännöllisesti. Tarvittaessa käytetään ulkopuolisia tarkastuslaitoksia. Konsernin sisäinen auditointi tehdään säännöllisin väliajoin.

Laitokselle on tehty jätelain mukainen laitoksen seuranta- ja tarkkailusuunnitelma. Lisäksi tarvittaessa biokaasulaitokselle laaditaan lannoitevalmistelain ja sivutuoteasetuksen mukainen omavalvontasuunnitelma, mikäli mädätteen jatkokäsittelijä tulee kompostoimaan mädätteen lannoitevalmisteiksi.

Kierrätysmateriaalien käsittelylaitoksessa valmistettavasta energijätämurskeesta otetaan näyte kaksi kertaa vuodessa ja tulokset toimitetaan viranomaisille vuosiraportoinnin yhteydessä.

Laitosalueelta HSY:n hulevesiviemäriin purkautuvan huleveden laatua seurataan kerran vuodessa otettavilla vesinäytteillä. Vesinäytteistä analysoidaan laboratorioissa mineraaliöljypitoisuudet. Tulokset esitetään vuosiraportissa. Hulevesien tarkkailutulosten perusteella hulevesissä esiintyy

normaalisti pieniä määriä öljyjakeita, joiden määrät vastaavat normaalisti liikennöityjen teiden varsien hulevesien öljypitoisuuksia. Toiminnan vaikutukset eivät erotu muun ympäröivän liikenteen vaikutuksista pintavesiin.

Pohjaveden tarkkailua varten esitetään alueen itäreunalle asennettavaksi pohjavesiputki, josta otetaan näytteet kerran vuodessa. Lisäksi otetaan näytteet alueen länsireunalle asennetusta Biofuels Oy:n pohjavesiputkesta. Näytteenoton yhteydessä mitataan pohjaveden pinnankorkeus. Näytteistä analysoidaan pH, sähkönjohtavuus, sameus, sulfaatti, kloridi, nitraattityppi, CODMn, öljyhiilivedyt, haihtuvat orgaaniset yhdisteet, PAH-yhdisteet ja raskasmetallit.

Biokaasulaitoksen yhteyteen suunnitteilla olevan lämmöntuotantokattilan teho on alle 5 MW, eikä siihen siten sovelleta PIPO-asetuksen 750/2013 mukaista päästötarkkailua tai päästöraja-arvoja. Biokaasulaitoksen hajupäästöjä tarkkaillaan aistinvaraisesti käyttötarkkailun yhteydessä. Laitteiden kunto tarkastetaan muiden huoltotoimenpiteiden yhteydessä. Hajupäästöjen mittaus esitetään tehtäväksi tarvittaessa kertaluoteisesti, mikäli ympäristöstä tulee hajuvalituksia tai käyttöhenkilökunta huomaa mittaustarpeen.

Melumittausta ei esitetä tehtäväksi. Linjatien laitosten toiminnoista aiheutuvaa melua ei voi erottaa alueen taustamelusta. Laitos sijaitsee vilkkaasti liikennöidyn moottoritien melualueella.

Energiajaekuormien saapuessa laitokselle ne tarkastetaan kuljettajan toimesta. Mikäli niiden laatu ei vastaa vaatimuksia, kuljettaja tiedottaa asiasta laitoksen henkilökunnalle, jolloin asiakkaalle lähetetään huomautus asiasta ja lasku jätteenkäsittelystä. Epäkurantti energiajaa toimitetaan joko kaatopaikalle asianmukaiseen loppusijoitukseen tai massapolttolaitokseen. Epäpuhtauksina voi esiintyä lähinnä biopereistä jätettä.

Kierrätysmateriaalien käsittelylaitoksen toiminnasta sekä varikon ja vaarallisten jätteiden varaston toiminnasta raportoidaan vuosittain. Vuosiraportit toimitetaan vuosittain maaliskuun loppuun mennessä Uudenmaan ympäristökeskukselle ja Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle.

POIKKEUKSELLISET TILANTEET JA NIIHIN VARAUTUMINEN

Suurin ympäristöriski laitoksella on tulipalo. Laitoksen molemmissa halleissa on palohavainnointi- ja sprinklerijärjestelmä ja henkilökunta saa alkusammutuskoulutuksen. Alkusammutuskoulutus on osa jokaisen laitostyöntekijän perehdytysohjelmaa, ja lisäksi kertaus- ja täydennyskoulutus järjestetään vuosittain. Laitoksella on riittävä alkusammutuskalusto – kaksi paloposti peltihallissa ja yksi PVC-hallissa, ja lisäksi jauhesammuttimia. Sähköpääkeskuksien sammuttimet ovat hiilidioksidisammuttimia.

Laitostoiminta ei aiheuta maaperän pilaantumisriskiä, työkonien polttoaineet säilytetään kaksoisvaippasäiliössä ja tarvittavat hydrauliöljyt valuma-altaiden päällä hallissa tai esim. Eco Simplex -kontissa (vaarallisten jätteiden / aineiden varastointiin suunniteltu kontti, jossa on mm. valuma-allas ja automaattinen lämpötilaan reagoiva jauhesammutin).

Laitokselta ei arvioida tulevan merkittäviä, tarkkailua vaativia melu-, haju- tai pölypäästöjä. Ilkivaltaa ja sen mahdollisesti aiheuttamia riskejä vastaan on suojauduttu alueen aitaamisella ja kameravalvonnalla. Lisäksi vartiointiliikkeen kanssa on sopimus alueen valvonnasta.

Laitokselle on laadittu pelastussuunnitelma. Laitoksella toteutetaan riskikartoitus ja sisäinen turvallisuusauditointi kerran vuodessa. Suppeampi turvallisuustarkastus tehdään laitospäällikön toimesta kuukausittain. Laitoksen työntekijöiden tulee olla välittömästi yhteydessä esimieheensä tai SUEZ Suomen yhteyshenkilöön, mikäli havaitsevat puutteita työpisteiden turvallisuudessa.

HAKEMUKSESSA ESITETTY MUUTOKSET TOIMINTAAN

Muutokset kierrätysmateriaalien käsittelylaitoksen toimintaan

Voimassa olevien ympäristölupien lupamääräyksiin haetaan muutosta jättejakeiden, vuosittaisen vastaanottomäärän ja kertavarastointimäärän osalta muuttuneen kysynnän vuoksi. Eri jättejakeiden varastoitavat määrät vaihtelevat keräysmäärien mukaan, mutta kokonaiskertavarastointimäärä on yhteensä alle 3000 tonnia. Jättejakeiden muutostarpeet on huomioitu seuraavassa taulukossa 1:

Jätelaji	Vuosittain	Suurin
----------	------------	--------

	vastaanotettav a määrä (t/a)		kerralla varastoitava määrä (t)	
	lupamääräys	tuleva kapasiteetti	lupamääräys	tuleva kapasiteetti
paperi	57 000	15 000	7 000	1 200
pahvi		20 000		1 600
kartonki		16 000		1 250
muovit (kalvomuovit, granulaatit, muovipakkaukset)		8 000		300
energiajäte	20 000	17 000		800
puu		9 000		800
metallit	1 000	2 000	*	400
lasi (sis. autojen tuulilaseja)	1 000	10 000	*	300
tietosuojapaperi	2 000	2 500	*	30
tietosuojamateria ali				
vaatteet ja tekstiilit	-	1 000	-	200
Yhteensä	81 000	100 500	*	3000

Koska Linjatien toiminnoille haetaan yhteistä ympäristölupaa, vaarallisten jätteiden varaston ja varikon nykyisen ympäristöluvan mukaiset tavanomaiset jätejakeet (lasi, metalli, tietosuojapaperi ja -materiaali, ruokaöljyt ja ravintorasvat) on siirretty kierrätysmateriaalien käsittelylaitoksen alle taulukkoon 1. Niiden vastaanotto, varastointi ja käsittelypaikat säilyvät ennallaan. Kokonaan uutena jätejakeena ovat vaatteet ja tekstiilit. Vaatteet ja tekstiilit pakataan isompiin eriin ja toimitetaan materiaalina hyödynnettäväksi. Vaatteiden vastaanotto ja varastointi tapahtuu kiinteistörakennuksen varastotilassa.

Muutokset varikon toimintaan

Nykyisen pysäköintialueen tilalle tullaan rakentamaan biokaasulaitos. Kuljetuskaluston pysäköintialue tulee mahdollisesti siirtymään kiinteistön pohjoisosaan rakennettavalle toiminta-alueen laajennukselle. Entinen huoltohalli toimii nykyisin varastona. Nykyään kaikki korjaukset tehdään kiinteistön ulkopuolella. Pesuhallissa tehdään satunnaisesti astiapesuja. Pääsääntöisesti astiat pestään erikoiskalustolla asiakkaan luona. Autojen ja puristimien pesut tehdään kiinteistön ulkopuolella pesuihin erikoistuneiden yritysten tiloissa.

Muutokset vaarallisten jätteiden vastaanottoon ja varastointiin

Vastaanotettavia vaarallisten jätteiden jätejakeita ja kertavarastointimääriä on muuttuneen kysynnän vuoksi tarpeen muuttaa. Koska Linjatien toiminnoille haetaan yhteistä ympäristölupaa, vaarallisten jätteiden varaston ja varikon nykyisen ympäristöluvan mukaiset tavanomaiset jätejakeet on siirretty kierrätysmateriaalien käsittelylaitoksen jätteisiin. Vaarallisten jätteiden jätejakeiden varastoitavat määrät vaihtelevat keräysmäärien mukaan, mutta kokonaisvarastomäärä on nykyisen luvan mukaan alle 40 t/a ja sitä nostetaan alle 50 tonniin vuodessa. Vuosittain vastaanotettava vaarallisten jätteiden määrä on nykyisin 1880 tonnia vuodessa ja sitä nostetaan 2950 tonniin vuodessa. Uusina jätejakeina vastaanotetaan öljynsuodattimet, eläinten tautien tutkimuksessa, taudinmäärityksessä sekä tautien hoidossa ja ennaltaehkäisyssä syntyvät jätteet, eristys- ja lämmönsiirtoöljyjätteet; hydrauliöljyjätteet, moottori-, vaihteisto- ja voiteluöljyjätteet sekä pilssivedet.

Tulevan biokaasulaitoksen toiminta

Tavoitteena on rakentaa biokaasulaitos vuonna 2017 ja aloittaa toiminta saman vuoden lopussa. Biokaasun

jakeluasema rakennetaan mahdollisesti samassa yhteydessä. Jakeluaseman käyttöönottoajankohta riippuu kaasukäyttöisen kuljetuskaluston hankinnan aikataulusta. Kiinteistölle rakennettava biokaasulaitos toimii ympäri vuorokauden, mutta siellä työskennellään ja otetaan vastaan jätteitä pääsääntöisesti arkisin (maanantai-perjantai) klo 8-22. Tarvittaessa töitä tehdään myös viikonloppuisin ja öisin. Biokaasulaitoksen aiheuttama keskimääräinen vuorokausiliikenteenlisäys (KVL) on noin 54 raskasta ajoneuvoa, joka on noin 16 % toimipisteen nykyiseen liikennemäärään verrattuna.

Biokaasulaitoksen hajupäästöistä on tehty mallinnus lupahakemuksen yhteydessä. Biokaasulaitosten hajupäästöjen enimmäistasoksi esitetään 2 000 HY/m³. Koska laitostoimittajaa ei ole vielä valittu, laitoksen puhdistustehokkuudesta ei ole tarkkaa tietoa. Hajumallinnuksen perusteella hajupäästö 2 000 HY/m³ ei aiheuta hajuhaittaa lähimmässä asutuksessa. 2 000 HY/m³ on myös yleisesti hyväksytty enimmäispäästöaraja vastaavien biokaasulaitosten ympäristöluvuissa.

Toiminta-alueen laajentaminen

Linjatien nykyistä toiminta-aluetta on tarpeen laajentaa laitosalueen liikenteen sujuvoittamiseksi. Toiminta-aluetta laajennetaan kiinteistön pohjoispuolelle vuonna 2017. Laajennusalueen pinta-ala on noin 6 000 m², ja sinne tullaan mahdollisesti sijoittamaan keräilyautojen pysäköintialue.

Uusi alue asfaltoidaan kokonaisuudessaan ja toteutetaan kallistuksilla siten, että hulevedet ohjautuvat kiinteistön nykyiseen hulevesijärjestelmään, josta hulevedet johdetaan edelleen hiekan- ja öljynerottimen kautta kaupungin hulevesiviemäriin.

Uudenmaan ely-keskuksen kannanotto ympäristövaikutusten arviointimenettelyn tarpeeseen

Hakemusta on täydennetty SUEZ Suomi Oy:n Uudenmaan ely-keskukselta pyytämällä kannanotolla siitä, edellyttävätkö Vantaan Linjatien laitokselle suunnitellut muutettavat ja uudet toiminnot ympäristövaikutusten arviointimenettelyä (YVA). Uudenmaan ely-keskus katsoo 5.7.2016 päivätyssä kannanotossaan, että asiasta ei ole tarpeen tehdä päätöstä YVA-menettelyn soveltamisesta.

Ympäristölautakunta 9.11.2016 § 8

Ympäristöjohtajan vs. esitys:

Päätetään antaa seuraava lausunto Etelä-Suomen aluehallintovirastolle SUEZ Suomi Oy, jätteenkäsittely- ja biokaasulaitoksen ympäristölupa- sekä toiminnan aloittamislupahakemuksesta:

Etelä-Suomen aluehallintovirasto pyytää Vantaan kaupungin ympäristön- ja terveydensuojeluviranomaisen lausuntoa SUEZ Suomi Oy:n ympäristönsuojelulain 39 §:n mukaisesta ympäristölupamääräysten tarkistamisesta sekä biokaasulaitoksen lupahakemuksesta ja toiminnan aloittamisesta (Dnro ESAVI/7735/2016). Vantaan ympäristölautakunta toimii sekä ympäristönsuojeluetä terveydensuojeluviranomaisena ja lausuu hakemuksesta seuraavaa.

Toiminnan nykyisissä ympäristöluvuissa ei ole pohjavedentarkkailuvelvoitetta. Hakemuksessa esitetään pohjaveden tarkkailua varten asennettavaksi alueen itäreunalle pohjavesiputki, josta otetaan näytteet kerran vuodessa. Lisäksi otetaan näytteet alueen länsireunalle asennetusta Biofuels Oy:n pohjavesiputkesta. Hakemuksessa esitetyssä pohjavedentarkkailussa mitataan pinnankorkeus sekä analysoidaan näytteistä pH, sähkönjohtavuus, sameus, sulfaatti, kloridi, nitraattityppi, CODMn, öljyhiilivedyt, haihtuvat orgaaniset yhdisteet, PAH-yhdisteet ja raskasmetallit.

Ympäristölautakunta edellyttää, että SUEZ Suomi Oy:n on tarkkailtava toimintansa vaikutuksia pohjaveteen vähintään kahdesta pohjavesiputkesta, joista toinen asennetaan pohjaveden virtaukseen nähden kiinteistön yläpuolelle ja toinen alapuolelle.

Laitoksen ympäristön roskaantumisen sekä linnuista on tullut muutamia yhteydenottoja ympäristökeskukseen. Kuormantarkastuksiin on tärkeää edelleen panostaa, kuten on laitoksella tehtykin. Siten kuormien mahdollisesti sisältämät, lintuja houkuttelevat epäpuhtaudet havaitaan ja toimitetaan välittömästi pois kiinteistöltä. Piha-alueiden säännölliseen siivoukseen on panostettu ja samaa linjaa on tarpeen jatkaa. Rakennettavalle biokaasulaitokselle vastaanotettavien biojätekuormien purkamisessa jätesiloihin ja säiliöön pitää noudattaa huolellisuutta. Se on tärkeää piha-alueen roskaantumisen ja likaantumisen ehkäisemiseksi.

Ympäristölautakunta edellyttää, että piha-alueelta hulevesiviemäriin johdettavien hulevesien tarkkailua pitää täydentää raskasmetallien, ravinteiden, pH:n, sähkönjohtavuuden ja hygieenisen laadun seurannalla. Laitoksen piha-alueen hulevedet johdetaan hiekan- ja öljynerottimien kautta HSY:n hulevesiviemäriin, joka purkaa avo-ojaan ja sitä kautta edelleen Itä-Hakkilanoja puroon. Kevyistä jakeista paperi ja muovi leviävät helposti tuulen mukana ja voivat levitä laitosalueelta ympäristöön aiheuttaen roskaantumista. Pienikokoinen materiaali voi päästä myös hulevesiviemäriin aiheuttaen tukkeutumista tai roskaantumista purkuvesistössä. Vesistössä ja meressä muovi pilkkoutuu edelleen ongelmalliseksi mikromuoviksi. Lisäksi Linjatien alueen hulevesiviemärin purkupaikalla, Itäisen Valkoisenlähteen ja Lahden tien risteyksessä olevan avo-ojan vedenlaadusta on tullut toistuvasti yhteydenottoja ympäristökeskukseen, mutta päästölähdettä ei ole saatu selville.

Piha-alueen laajennukselle rakennettavan raskaanliikenteenpysäköintialueen hulevesien hallinnassa pitää noudattaa Vantaan kaupungin hulevesiohjelman periaatteita. Hulevesiä pitää viivyttaa kiinteistöllä, jolloin hulevesiviemäristä avo-ojiin johdettavan veden virtaamaa on mahdollista rajoittaa kuten myös eroosiohaittoja purkuvesistönä olevassa Itä-Hakkilanojassa. Pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi raskaanliikenteen pysäköintialueen hulevesiä ei saa imeyttää kiinteistöllä, koska se sijaitsee Valkealähteen I-luokan pohjavesialueella. Hulevesipäästöihin tulee lupamääräyksissä muutenkin kiinnittää entistä enemmän huomiota vesipuitedirektiivin tavoitteiden saavuttamiseksi.

Voimassa oleviin ympäristölupien lupamääräyksien jätteiden varastointimääriin, vuosittain vastaanotettavaan määrään ja jätejakeisiin haetaan muutosta. Paperi-, pahvi-, kartonki-, muovi-, energia-, puu-, metalli- ja lasijätteen, tietosuojapaperin, tietosuojamateriaalin ja vaate- ja tekstiilijakeen varastomääräksi esitetään 3000 t sekä vuosittain vastaanotettavaksi määräksi esitetään 100 500 t/a. Uusina tavanomaisen jätteen jakeina esitetään vaate- ja tekstiilijakeita. Nykyisessä luvassa vuosittain vastaanotettava määrä on 81 000 t/a.

Ympäristölautakunta huomauttaa, että lupahakemuksen sivulla 24 olevassa taulukossa 4. on esitetty paperi-, pahvi-, kartonki-, muovi-, energia-, puu-, metalli- ja lasijätteen, tietosuojapaperin, tietosuojamateriaalin ja vaate- ja tekstiilijakeen tulevaisuuden kokonaisvarastomääräksi 3000 t. Eri jättejakeiden yhteenlaskettu tuleva varastomäärä on kuitenkin 6880 t. Toiminnanharjoittajan pitää tarkentaa hakemusta, kumpi on todellinen varastomäärä.

Vaarallisten jätteiden kokonaisvarastomäärää nostetaan, siten että se on alle 50 t/a. Vuosittain vastaanotettavaa vaarallisten jätteiden määrää nostetaan 2950 tonniin vuodessa. Uusina vaarallisen jätteen jakeina vastaanotetaan öljynsuodattimet, eläinten tautien tutkimuksessa, taudinmäärityksessä sekä tautien hoidossa ja ennaltaehkäisyssä syntyvät jätteet, eristys- ja lämmönsiirtoöljyjätteet; hydrauliöljyjätteet, moottori-, vaihteisto- ja voiteluöljyjätteet sekä pilssivedet. Nykyisessä luvassa vaarallisten jätteiden varastomäärä on alle 40 t/a ja vuosittain vastaanotettava vaarallisten jätteiden määrä on 1880 tonnia vuodessa.

Tavanomaisen kierrätettävän jätteen vuosittaiset jätemääriä esitetään kasvavan noin neljänneksen, mutta varastomäärän ei esitetä kasvavan. Vaarallisten jätteiden kokonaisvarastomäärän esitetään kasvavan noin neljänneksen ja vuosittaisen vastaanotettavan määrän noin 50 %:a.

Ympäristölautakunta suhtautuu kriittisesti hakemuksessa esitettyyn jätemäärien kasvattamiseen laitoksella. Jätemäärien kasvaessa korostuu myös paloturvallisuuteen, kuormantarkastuksiin ja roskaantumisen ehkäisyyn panostamisen tarkeys. Kierrätyslaitoksissa sattuu usein tulipaloja. SUEZ Oy:n Linjatien laitoksella on ollut vuosittain tulipalonalkuja, jotka on kuitenkin saatu sammutettua nopeasti. Vaarallisten jätteiden määrän kasvaessa myös pohjaveden pilaantumisen riski kasvaa.

Ympäristölautakunnan näkemyksen mukaan jätteiden käsittely biokaasulaitoksessa on jätelain etusijaisjärjestyksen mukaista. Näin ollen ympäristölautakunta pitää kannatettavana jätteiden hyödyntämistä biokaasun tuotantoon.

Rakennettavassa biokaasulaitoksessa käsitellään biojätettä alle 20 000 t/a ja kerrallaan varastoitava määrä on enintään 280 tonnia. Biokaasulaitoksen hajukaasut kerätään alipaineistetun ilmanvaihdon kautta ja käsitellään otsonoinnilla ennen ilmaan johtamista. Toiminnanharjoittaja on teettänyt hajupäästöjen leviämismallinnuksen, jonka perusteella käytetty hajupäästö ei todennäköisesti aiheuta viihtyvyyshaittaa asuinalueilla. Hakemuksessa on esitetty, että biokaasulaitoksen

hajupäästöjen mittausta tehdään tarvittaessa kertaluoteisesti, mikäli ympäristöstä tulee hajuvalituksia tai käyttökylökunta huomaa mittaustarpeen sekä lisäksi biokaasulaitosten hajupäästöjen enimmäistasoksi esitetään 2 000 HY/m³.

Ympäristölautakunta katsoo, että toiminnanharjoittajan on laadittava tarkkailusuunnitelma, joka sisältää hajupäästöjen tarkkailun laitoksella ja sen lähialueella. Tarkkailua esim. hajupaneelin avulla on tehtävä ainakin ensimmäisten toimintavuosien aikana tai prosesseja muutettaessa. Hajupäästökohteiden hajupitoisuudet tulee mitata vähintään kertaluoteisesti toiminnan aloittamisen jälkeen. Toiminnan sijaintipaikka huomioiden ympäristölautakunta suhtautuu kriittisesti 2000 HY/m³ hajupäästöjen enimmäistasoon.

Lopuksi ympäristölautakunta toteaa, että nykyisestä ja tulevasta toiminnasta ei saa aiheutua haju-, pöly- ja meluhaittoja alueen asukkaille ja muille toimijoille. Hakemuksen mukaan lähin asuinrakennus on noin 200 metrin etäisyydellä laitoksesta etelään ja rakennuksen todellisesta käyttötarkoituksesta ei ole varmuutta. Kaupungin kiinteistötietojärjestelmän mukaan rakennus on asuinkäytössä.

Päätös:

Päätettiin antaa ympäristöjohtajan vs. esityksen mukainen lausunto Etelä-Suomen aluehallintovirastolle SUEZ Suomi Oy, jätteenkäsittely- ja biokaasulaitoksen ympäristölupa- sekä toiminnan aloittamislupahakemuksesta.

Liite:

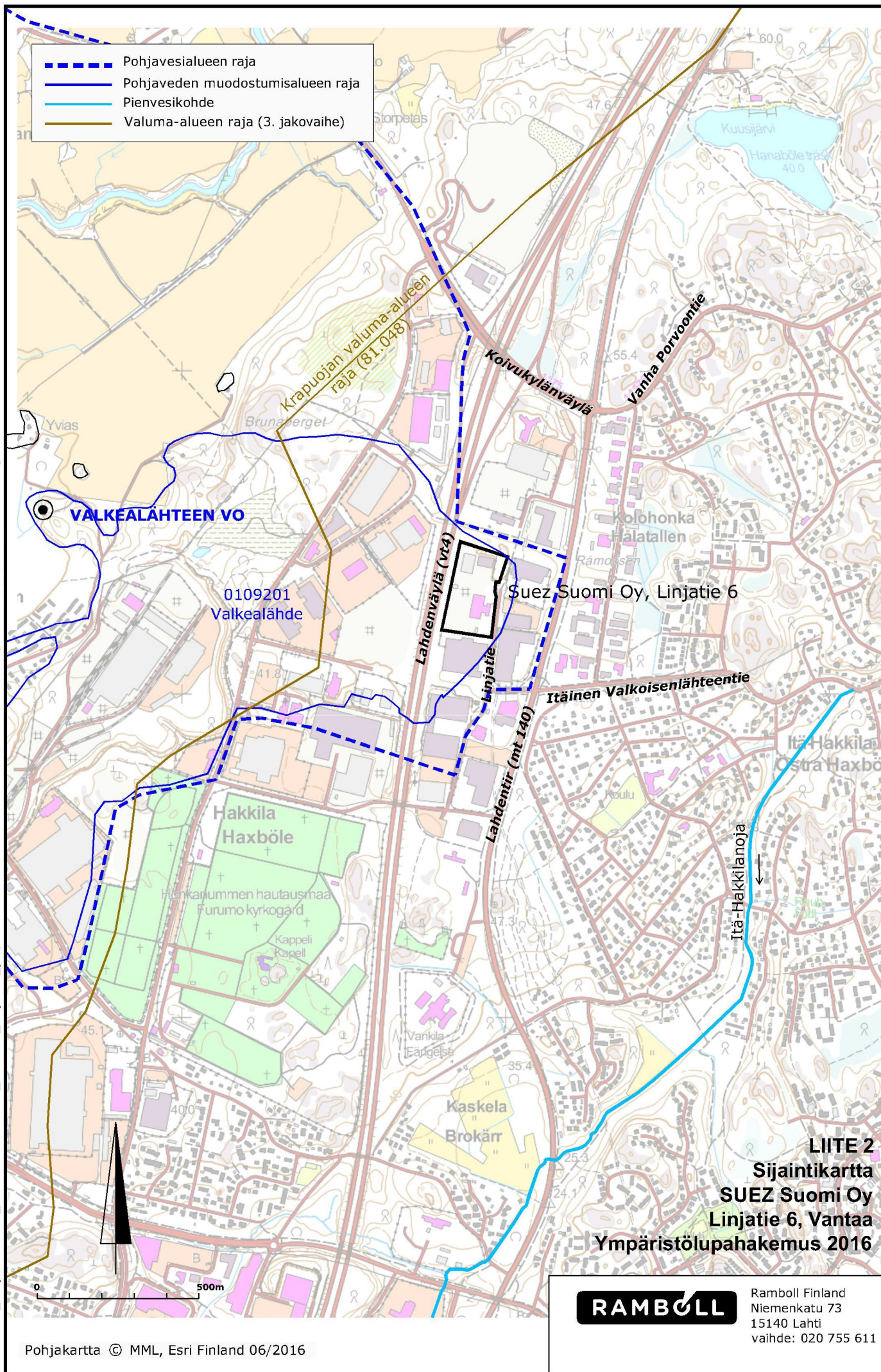
- sijaintikartta

Täytäntöönpano: Lausunto Etelä-Suomen aluehallintovirastolle sähköistä muistutuslomaketta käyttäen (www.avi.fi/muistus)

Muutoksenhakuohje: 10. Muutoksenhaku- ja valituskielto

Lisätiedot:

Ympäristötarkastaja Päivi Jäntti-Hasa p. 040 841 9973 ja johtava ympäristötarkastaja Saara Juopperi p. 040 768 0359, [etunimi.sukunimi\[at\]vantaa.fi](mailto:etunimi.sukunimi[at]vantaa.fi)

9 § Lausunto Vantaan metsänhoidon periaatteiden 2017-2030 luonnoksesta

VD/1612/10.03.01.00/2015

KR/SRA

Vantaan viheralueyksikkö pyytää ympäristölautakunnalta lausuntoa luonnoksesta kaupungin metsien hoidon periaatteiksi vuosille 2017-2030. Periaatteet on laadittu viheralueyksikössä ja tukena on ollut ohjausryhmä, jossa on jäseniä Vantaan kaupungin eri yksiköistä ja Suomen luonnonsuojeluliitosta. Ohjausryhmä on kokoontunut työn aikana muutaman kerran, tehnyt kaksi maastokäyntiä sekä kommentoinut työn välivaiheita.

Metsänhoidon periaatteet antavat yleislinjan sille, miten kaupungin omistamia monenlaisia metsäalueita, noin 4000 hehtaaria, hoidetaan. Periaatteet koskevat metsäisiä viheralueita, eivät rakennettuja puistoja eikä luonnonsuojelualueita. Aiemmat Vantaan kaupungin metsänhoidon periaatteet ovat vuodelta 2006 ja niiden pohjalta on tehty metsäsuunnitelma vuosille 2006-2017. Ensi vuonna, jolloin vietetään Vantaan kaupungin lähimetsien teemavuotta, aloitetaan uuden metsäsuunnitelman tekeminen.

Ympäristölautakunta 9.11.2016 § 9

Ympäristöjohtajan vs. esitys:

Päätetään antaa luonnoksesta Vantaan metsänhoidon periaatteiksi 2017-2030 seuraava lausunto:

Vantaan metsänhoidon periaatteet on laadittu laajaa asiantuntijaryhmää kuunnellen ja jäsennellyt selkeästi. Luonnon monimuotoisuuden huomioon ottaminen on tuotu periaatteissa yleisesti ottaen hyvin esille.

Vantaan kaupungin metsiä on hoidettu jo pitkään tavalla, joka on mahdollistanut jopa poikkeuksellisen monimuotoisen metsäluonnon rikkauden: tästä ovat esimerkkinä mm. runsaslahopuustoiset metsät ja liito-oravan hyvät elinmahdollisuudet kaupunkimetsissä. Ympäristökeskuksen tekemät luontoselvitykset osoittavat, että Vantaan kaupungin omistuksessa on paljon puustoltaan ja muilta luontoarvoiltaan monimuotoisia ja luonnontilaisen kaltaisia metsiä. Vantaan kaupungin kannattaa edelleen vaalia tällaisia, Etelä-Suomessa harvinaisiksi käyviä metsiään.

Ympäristölautakunta haluaa muistuttaa, että pienialaiset suojeltavat tai toimenpiteiltä säästettävät kohteet, joita metsänhoidon periaatteissa on listattu, ovat tärkeitä, mutta eivät yksinään riitä turvaamaan metsäluonnon monimuotoisuuden säilymistä pitkällä aikavälillä. Luonnon turvaamisen metsänhoidossa tulisi koskea laajempia metsäkokonaisuuksia. Esimerkiksi monet kangasmetsät ovat luontotyyppinä luokiteltu uhanalaisiksi.

Kappaleessa 2. Vantaan kaupungin metsäalueet, sen toisessa kappaleessa luetellaan esimerkinomaisesti, millaisia Vantaan metsäalueet ovat: metsittyviä entisiä viljelysmaita, vanhoja pihamaita, rakentamattomia tontteja jne. Vantaalla on aivan asutuksen tuntumassa parhaimmillaan myös **luonnontilaisen kaltaisia metsäalueita**. Se olisi syytä mainita metsäalueiden listassa, koska muutoin Vantaan lähimetsien laadusta jää aivan turhan vähättelevä kuva.

Kappaleessa 3.1. Miksi Vantaan kaupunkimetsiä hoidetaan, sanotaan, että "Kaupungin virkistysmetsät eivät ole luonnontilaisia eivätkä niissä pääse kaikki luonnonprosessit vapaasti toimimaan". Ympäristölautakunta katsoo, että tällainen lause on liian yksipuolinen yhteenveto kaupungin metsäluonnosta ja saattaa viedä pohjaa luonnon monimuotoisuuden vaalimiseen tähtääviltä tavoitteilta, joita periaatteissa esitetään ja korostaa liiaksi kaikenlaisen hoidon tarpeita metsissä.

Kappaleeseen 3.1 Miksi Vantaan kaupunkimetsiä hoidetaan, esitetään lisättäväksi seuraavaa: Monia kaupungin metsiä ei ole pitkään aikaan hoidettu talousmetsinä, joten ne ovat päässeet kehittymään hyvin lähellä luonnontilaista metsää.

Kappaleeseen 3.2.1 Suojeluarvot Vantaan kaupungin metsäalueilla, esitetään täydennyksiä seuraavasti:

- **Uhanalaisten lajien esiintymispaikat:** Otsikkoon lisätään joko "ja muiden huomionarvoisten lajien" tai "silmiäpidettävien lajien".
- **Muut arvokkaat elinympäristöt:** lisätään luetteloon "Rakenteeltaan luonnontilaisen kaltaiset ja/tai lahoppuustoiset kangasmetsät." Tähän kohtaan on syytä lisätä myös Vantaan kaupungin metsien METSO-kohteet.

Kappaleessa 3.2 Virkistyskäyttö ja maisema, Virkistyskäyttö: Kaupunkimetsien tärkeää virkistyskäyttöä on luonnoksen tekstissä lueteltujen lisäksi myös luonnonseuranta. Se olisi syytä lisätä ensimmäisen kappaleen listaan. Myös metsien merkitys hiljaisuuden ja luonnonrauhan kokemiseen olisi hyvä tuoda esille.

Kappaleessa 4. Metsähoidon toteutus mainitaan kohdassa Asutuksen reunametsien hoito, että yksityisen kiinteistön normaalit kunnossapitotyöt tai puiden varjostus eivät ole perusteita puiden kaadolla. Erinomainen huomio ja monelle kuntalaiselle tarpeellinen tieto, joka olisi hyvä lisätä myös Vantaan metsänhoidon periaatteiden johdantokappaleeseen.

Koska yleisesti on tiedossa, että eliölajien ja luontotyyppien uhanalaistuminen kiihtyy ja Suomessa koskee erityisesti metsäluontoa, on hyvä osoittaa, että Vantaan metsänhoidon periaatteiden lähdeaineistona on käytetty monipuolisesti paikallista luontotietoa sekä valtakunnallista tietoa uhanalaisista lajeista ja elinympäristöistä.

Lädeluetteloon esitetään lisättäväksi luonnon monimuotoisuuden suojelun kannalta oleellisina aineistoina:

- Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2008
- Suomen lajien uhanalaisuus 2010
- Vantaan kääpäselvitykset
- Länsi-Vantaan liito-oravaselvitys 2004
- Myyrmäen-Ylästön-Kivistön alueen liito-oravaselvitys 2016
- Päiväpetolintujen ja pöllöjen esiintyminen Vantaalla 2015

Päätös:

Päätetään antaa luonnoksesta Vantaan metsänhoidon periaatteiksi 2017-2030 ympäristöjohtajan vs. esityksen mukainen lausunto.

Liitteet:

- Vantaan metsänhoidon periaatteet 2017-2030, luonnos

Täytäntöönpano:

ote: kuntatekniikan keskus viheralueyksikkö/Sanna Ervasti
tiedoksi:
Suomen luonnonsuojeluliiton Vantaan yhdistys ry/Kimmo Jääskeläinen
Suomen luonnonsuojeluliitto Uudenmaan piiri/Keijo Savola

Muutoksenhakuohje:

10. Muutoksenhaku- ja valituskielto

Lisätiedot:

Sinikka Rantalainen, puh. 09 8392 3107, sukunimi[at]vantaa.fi

VANTAAN METSÄNHOIDON PERIAATTEET 2017–2030

LUONNOS

Julkaisija Vantaan kaupunki, Kuntatekniikan keskus, Viheralueyksikkö, 2016
Teksti Vantaan kaupunki: Sanna Ervasti, Markus Holstein
Valokuvat Vantaan kaupunki, Viheralueyksikkö

Sisällys

1. Johdanto	4
2. Vantaan kaupungin metsäalueet	5
3. Metsäluonnon hoito	6
3.1 Miksi Vantaan kaupunkimetsiä hoidetaan	6
3.2 Luonnon monimuotoisuus	8
3.2.1 Suojeluarvot Vantaan kaupungin metsäalueilla	8
3.2.2 Monimuotoisuus metsänhoidossa	11
3.2 Virkistyskäyttö ja maisema	14
3.3 Kaupungin metsäsuunnitelma	15
3.5 Viheralueiden hoitoluokitus	16
4. Metsänhoidon toteutus	17
4.1 Metsänkäsittelyn pääasialliset toimenpiteet	19
4.2 Luonnontuhot ja ilkivalta	22
4.3 Vuorovaikutus, tiedotus ja lupamenettelyt	24
4.4 Toiminnan seuranta	25
Liitteet	26
1. Lähdeluettelo	26
2. Kaupunkimetsien ylläpitoon liittyviä säädöksiä ja yleisiä ohjeita	28

1. JOHDANTO

Metsänhoidon periaatteet koskevat Vantaan kaupungin omistamien metsäalueiden hoitoa. Periaatteet antavat yleislinjan sille, miten erilaisia metsäisiä alueita hoidetaan. Periaatteissa kuvataan metsänhoitoon vaikuttavat säädökset ja ohjeet, taajamametsien hoitotavat, luonnon monimuotoisuuden huomiointi sekä metsäsuunnitelman laadintaan ja metsänhoidon toteuttamiseen liittyviä asioita. Hoidon tavoite ja käytetyt toimenpiteet vaihtelevat metsän sijainnin, puuston ja kasvupaikan ominaisuuksien perusteella.

Metsänhoidon periaatteet koskevat metsäisiä viheralueita. Rakennettuja puistoja ne eivät siis koske. Periaatteet eivät koske myöskään luonnonsuojelualueita. Niillä toimitaan näiden omien hoito- ja käyttösuunnitelmien mukaisesti.

Aiemmat Vantaan kaupungin metsänhoidon periaatteet ovat vuodelta 2006 ja niiden pohjalta on tehty metsäsuunnitelma vuosille 2008–2017. Tässä esiteltävät metsänhoidon periaatteet korvaavat aiemmat metsänhoidon periaatteet ja näiden uusien periaatteiden pohjalta laaditaan edelleen uusi Vantaan kaupungin metsäsuunnitelma.

Metsänhoidon periaatteet on laadittu Vantaan kaupungin Viheralueyksikössä. Ohjausryhmässä on ollut jäseniä kaupungin eri yksiköistä sekä Suomen luonnonsuojeluliitosta. Ohjausryhmä on kokousten lisäksi tehnyt kaksi maastokäyntiä. Metsänhoidon periaatteiden luonnos laitetaan nähtäville kaupungin verkkosivuille. Periaatteista pyydetään lausunnot keskeisiltä lautakunnilta ja kommentteja metsää käyttäviltä yhdistyksiltä. Periaatteet hyväksytään teknisessä lautakunnassa.

Ohjausryhmä:

Vantaan kaupunki, Viheralueyksikkö:

Aino Leino, puistopäällikkö (pj)
Taina Vesa, sihteeri
Markus Holstein, kaupunginmetsänhoitaja ts.
Retu Kohtanen, metsätalousinsinööri
Urpo Korpi, vastaava puutarhuri
Petra Tammisto, maisema-arkkitehti

Vantaan kaupunki, Kaupunkisuunnittelu:

Pia Tasanko, vuorovaikutusasiantuntija
Anne Mäkyne, maisema-arkkitehti

Vantaan kaupunki, Ympäristökeskus:

Sinikka Rantalainen, ympäristösuunnittelija
Jaakko Vähämäki, johtava ympäristösuunnittelija

Vantaan kaupunki, Kuntalaispalvelut:
Lotta Silfverberg, aluekoordinaattori

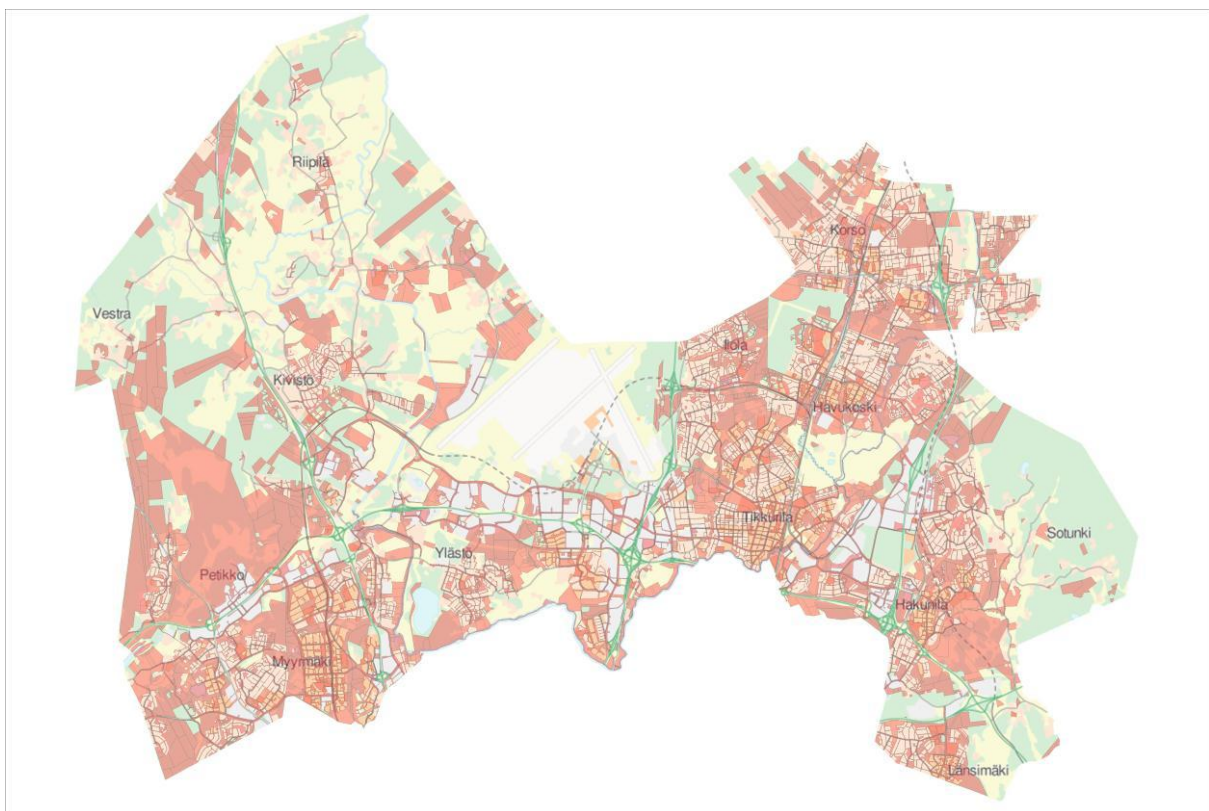
Suomen luonnonsuojeluliitto:

Keijo Savola, SLL Uusimaa
Jyri Mikkola, SLL Uusimaa
Kimmo Jääskeläinen, SLL Vantaa
Ismo Tuormaa, SLL Vantaa

Muut

Anniina Kostilainen, kaupunginvaltuutettu

2. VANTAAN KAUPUNGIN METSÄALUEET

Kartta: kaupungin maanomistus punaruskealla.

Vantaan kaupunki omistaa noin 4 000 ha erilaisia metsäisiä viheralueita. Kaupungin rajojen sisällä on lisäksi runsaasti muiden maanomistajien omistamia metsäalueita. Laajoja metsä-alueita on myös siirretty suojelun piiriin.

Kaupungin kehittyessä ja rakentamisen edetessä monet aiemmin laajat metsäalueet ovat ajan mittaan jakautuneet pienemmiksi palasiksi. Kaupunkirakenteen lomassa jäljelle jääneet metsät muodostavat nykyään merkittävän osan viheralueverkostoa rakennettujen puistojen kanssa. Kaupunkimetsien kirjo on moninainen. Ne voivat olla esimerkiksi metsäisiä puistoja, kallioalueita, kosteikkoja, jokirantaa, metsittyviä entisiä viljelysmaita, vanhoja pihamaita, rakentamattomia tontteja, liikenneväylien reunavyöhykkeitä sekä pienimmillään puustoryhmiä. Varta vasten kaupunkimetsäksi perustettuja alueita ei ole, vaan nykyisillä metsillä on oikeastaan aina jokin muu käyttö- ja hoitohistoria. Useimmiten ne ovat aiemmin olleet maatalousmaita tai talousmetsiä.

Monet metsäalueista on varattu kaavoissa asukkaiden virkistysalueiksi. Jotkin alueet on luontoarvojensa perusteella eriasteisesti suojeltu. Myös virkistykseen varatuilla alueilla on pienialaisempia suojelurajauksia ja luontoarvomerkintöjä. Osa vielä nykyisin metsäisistä alueista on kaavoituksessa jo varattu muuhun maankäyttöön. Kaupunki hankkii rakentamistarpeisiinsa uusia maa-alueita, myös metsää.

Kuva: Keväinen haapalehto. Alue on metsittynyt maatalouskäytön jälkeen.

3. METSÄLUONNON HOITO

3.1 MIKSI VANTAAN KAUPUNKIMETSIÄ HOIDETAAN

Kaupungin nykyiset virkistysmetsät ovat siirtyneet kaupungin omistukseen yksityisiltä metsanomistajilta eri vaiheissa. Useimpia niistä on aiemmin ylläpidetty pääasiassa talousmetsä-

nä, joten niissä puuston rakenne poikkeaa luonnonmetsistä. Kaupungin virkistysmetsät eivät ole luonnontilaisia, eivätkä niissä pääse kaikki luonnonprosessit vapaasti toimimaan. Osa metsäalueista on ollut aiemmin muussa maankäytössä ja niiden maaperää on muokattu tai ojitettu. Kaupungissa metsiin kohdistuu luonnonmetsiä enemmän erilaisia rasitustekijöitä, joiden vaikutusta ilmastomuutos voi osaltaan vahvistaa.

Taajamametsänkäsittelylle luovat tarvetta pääasiassa ihmisen toiminnot ja toiveet sekä niiden yhteensovittaminen ympäröivään luontoon. Mitä lähempänä ihmistoimintoja ollaan, sitä enemmän metsiin kohdistuu ylläpitotarvetta. Kaupungin rakentuminen ja kaupunkirakenteen ylläpito vaativat puiden poistamista rakenteiden tieltä sekä niitä reunustavan puuston ylläpitämistä toimivana ja turvallisena. Kaupunkirakenne myös pirstoo metsäalueita entistä pienemmiksi, jolloin aiempi puusto ei aina kestä olosuhteiden muutosta.

Ihmiset haluavat liikkua lähimetsissään ja käyttää niitä moniin eri tarkoituksiin. Tämän vuoksi lähimetsiin syntyy käyttöpainetta ja kulutusta. Metsien käyttö lisääntyy jatkuvasti ihmismäärän kasvaessa, kaupungin edelleen rakentuessa ja sen myötä yhä uusien metsiköiden muuttuessa syrjäisemmistä metsäalueista kaupunkirakenteen lähimetsiksi. Tämä puolestaan lisää metsien hoitotarvetta aktiivisen käytön alueilla. Lähimetsiköiden maisemakuvaa voidaan hoidon keinoin monipuolistaa sekä pyrkiä ylläpitämään tietynlaista toivottua tilannetta.

Metsänhoidolle on muitakin syitä, kuten esimerkiksi hoidosta riippuvaisten maisema- ja kulttuuriarvojen ylläpitäminen, luonnontuhojen leviämisen estäminen sekä tiettyjen luontoarvojen säilyttäminen ja niiden ominaispiirteiden vahvistaminen. Myös ilmastomuutoksen vaikutukset ekosysteemeihin otetaan huomioon metsänhoidossa.

Vantaan kaupungin metsänhoitoa kohdennetaan varsinaisen hoitotarpeen mukaan. Tavoitteena on, että Vantaan metsiä voidaan jatkossakin sekä katsella että käyttää ja että ne säilyvät pitkälle tulevaisuuteen tarkoitustaan palvellen, kestävinä ja mahdollisimman monimuotoisina kaupunkimetsinä.

Kuva: Kaupungin metsiä hoidetaan asukkaita varten.

3.2 LUONNON MONIMUOTOISUUS

Kunnan yhtenä tehtävänä on edistää luonnonsuojelua. Suojeltavat tai erityisesti huomioitavat luontoarvot perustuvat julkisiin säädöksiin, ohjeisiin ja suosituksiin. Vantaan kaupungin alueilla luontoarvot otetaan huomioon yleistä vaatimustasoa laajemmin.

<u>Metsälain 10§:n elinympäristöt:</u>	<u>Luonnonsuojelulain 29§:n elinympäristöt:</u>	<u>Metsäsertifiointin kriteeri 10 elinympäristöt:</u>
<i>Pienialaisia, selvästi ympäristöstään erottuvia kohteita. Suojeltuja ilman viranomaispäätöstä.</i> - Pienvesien, eli lähteiden, purojen, norojen ja pienten lampien välittömät lähiympäristöt - Rehevät korvet ja letot - Vähäpuustoiset suot - Luhdat - Rehevät lehtolaikut - Pienet kangasmetsäsaarekkeet vesitaloudeltaan pääosin luonnonmukaisilla soilla - Rotkot ja kurut sekä jyrkänteet alusmetsineen - Vähätuottoiset kalliot, kivikot, louhikot ja hietikot	<i>Kohteet huomioidaan metsänsäilytyksessä. Virallinen suojelustatus edellyttää rajausta ja viranomaispäätöstä</i> - Luontaiset jalopuumetsiköt - Pähkinäpensaslehdot - Tervaleppäkorvet - Luonnontilaiset hiekkarannat - Merenrantaniityt - Puuttomat tai vähäpuustoiset hiekkadyynit - Katajakedot - Lehdetniityt - Yksittäiset avointen maisemien suuret puut	<i>Kohteiden tärkeimmät ominaispiirteet luonnontilaisen kaltaisia ja selvästi tunnistettavia. Ominaispiirteet on pääosin säilytettävä metsänsäilytyksessä.</i> - Supat ja vähäpuustoiset paahderinteet - Ojittamattomat korvet ja lettorämeet - Lehtipuuvaltaiset lehdot - Puustoltaan vanhat metsät - Luonnontilaiset tulvametsät ja metsäluhdot

Taulukko: Suojeltavia tai erityisesti huomioitavia elinympäristöjä.

3.2.1 Suojeluarvot Vantaan kaupungin metsäalueilla

Perustetut luonnonsuojelualueet ja muut viranomaispäätöksillä rauhoitetut kohteet

- laajemmat alueet rajataan metsäsuunnittelukuvioista erilleen
- pienialaiset suojelukohteet voidaan merkitä metsäsuunnitelmaan omiksi luontoarvokuvioiksi
- metsänsäilytyä toteutetaan ainoastaan ympäristöviranomaisen (ELY- tai ympäristökeskus) luvalla, voimassaolevan hoito- ja käyttösuunnitelman tai rauhoitusmääräysten puitteissa

Kaavojen suojelualuevaraukset

- suojeluun varatut alueet (yleis- tai asemakaavan SL) rajataan metsäsuunnittelukuvioista erilleen
- pienimuotoista metsänkäsittelyä voidaan toteuttaa tarpeen mukaan kaavamääräysten puitteissa, ympäristökeskuksen luvalla

Uhanalaisten lajien esiintymispaikat

- kaupunkisuunnittelu ja ympäristökeskus kartoittavat uhanalaisten lajien esiintymistä ja niiden elinympäristövaatimukset otetaan huomioon tunnettujen esiintymispaikkojen metsänhoidossa
- kohteet merkitään metsäsuunnitelmaan, mutta tiettyjä tietoja, kuten esimerkiksi pesintäpaikkojen tarkkaa sijaintia ei kaikkien lajien osalta julkaista yleisölle
- kohteiden lähialueen mahdollinen metsänkäsittely suunnitellaan kyseisen lajin elinympäristövaatimusten ja voimassa olevien suojeluohjeiden mukaisesti
- toimenpiteistä tehdään ennakkoilmoitus valvovalle viranomaiselle
- suunnittelun tai metsänhoidon yhteydessä mahdollisesti tehtävistä uusista esiintymähavainnoista ilmoitetaan ympäristökeskukselle
- liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikkojen välisten yhteyksien ja liikenneväylien ylityspaikkojen erityisvaatimukset otetaan huomioon metsänhoidossa

Jalopuumetsiköt ja pähkinäpensaikot

- kohteet rajataan metsäsuunnitelmaan luontoarvokuvioiksi ja hoitoluokitukseltaan arvometsiksi
- kohteesta riippuen ne joko jätetään luonnontilaan tai tarpeen mukaan niitä voidaan hoitaa ominaispiirteiden ylläpitämiseksi

Metsälain mukaiset arvokkaat elinympäristöt

- kohteet rajataan metsäsuunnittelussa ominaispiirteiden mukaan selkeästi omiksi kuvioikseen, joille merkitään muun suunnittelutiedon ohella tiedot luontoarvoista
- kuviot ovat hoitoluokitukseltaan arvometsiä
- elinympäristötyypistä riippuen kohteet joko jätetään kokonaan luonnontilaan tai tarpeen mukaan niitä voidaan käsitellä luontoarvon ylläpitämiseksi tai parantamiseksi
- metsälain piirissä olevilla alueilla arvokkaan elinympäristön tai sen lähialueen metsänkäsittelystä tehdään lisäksi metsänkäyttöilmoitus metsäkeskukseen
- muilla alueilla sijaitsevien metsälakikohteiden kaltaisten elinympäristöjen osalta toimitaan samaan tapaan, mutta metsänkäyttöilmoitusta ei tarvita

Kuva: Metsälain mukainen suojeltava puroympäristö.

Muut arvokkaat elinympäristöt

- suunnitelman luontoarvokohteiksi osoitetaan yleisesti huomioitavien elinympäristötyyppien ohella muita huomionarvoisia kohteita, kuten luonnontilaisia tai luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia soita, kasvillisuudeltaan tai puustoltaan monipuolisia lehtokuvioita, silmälläpidettäville tai muuten Vantaalla suojelutoimia vaativille lajeille tärkeitä alueita, lahoppukeskittymiä tai perinnebiotooppeja
- kohteet merkitään metsäsuunnitelmaan luontoarvokuvioiksi ja ne ovat hoitoluokituksestaan arvometsiä tai esimerkiksi ketojen osalta arvoniittyjä
- Kuvion sisäisinä pistekohteina voidaan nostaa esille esimerkiksi pienkosteikkoja, lehtolaikkuja, lahoppu-keskittymiä sekä sijainniltaan pysyviä lajiesiintymiä, jotka ovat omaksi kuviokseen liian pieniä.

Kaavojen luontoarvomerkinnät, LUO

- kaavamerkinnät sekä kyseisten kohteiden erityisominaisuudet huomioidaan metsäsuunnittelussa ja mahdollisten toimenpiteiden vaatimista lupamenettelyistä huolehditaan
- toimenpiteiden lähtökohtana tulee aina olla myös luontoarvon ylläpitäminen tai jopa sen parantaminen
- kohteiden metsäsuunnitelmakuvioille merkitään viite kaavatietoon sekä mahdollisiin muihin taustatietoihin

Laaja-alaisemmat luontoarvot

- laajemmalle alueelle ulottuvista luontoarvoista, kuten uhanalaisten lajien esiintymisalueista, merkitään tieto metsäsuunnitelmaan
- valtakunnallisesti määritellyt uhanalaiset luontotyytit säästetään tai hoidetaan niiden luontoarvoja kehittäen

3.2.2 Monimuotoisuus metsänhoidossa

Luonnon monimuotoisuuden huomioon ottaminen lähtee asiantuntevasta, moniarvoisesta ja riittävän tarkasta metsäsuunnittelusta. Siinä käytetään olemassa olevaa luontotietoa ja kirjataan maastossa havaittavat luontoarvot. Suunnittelun tukena on kaupungin ympäristökeskuksen ja kaupunkisuunnittelun tuottamat tiedot alueiden luontoarvoista. Tarkalla toimenpiteiden suunnittelulla metsänkäsittelyä pystytään ohjaamaan niin, että luontoarvot säilyvät.

- toiminnassa noudatetaan lainsäädäntöä, metsäsertifioinnin vaatimuksia, yleisiä ohjeita ja suosituksia
- metsänhoitotyöt toteutetaan hyväksytyjen hoitoperiaatteiden ja suunnitelmien mukaisesti
- puunkorjuussa vältetään jäävän puuston ja kasvillisuuden vahingoittamista sekä maastovaurioita
- hoitamattomuudesta hyötyville luontokohteille ei ohjata toimenpiteitä
- arvokohteita hoidetaan niiden ominaispiirteiden vaatimalla tavalla
- suojelukohteisiin rajautuvilla alueilla metsänkäsittely voi olla tarpeen mukaan lievenpää
- toimenpiteiden sijoittelussa ja ajoituksessa otetaan huomioon eläinten pesintä
- metsänkäsittelyllä ei heikennetä pesintäympäristöjä ja erilaiset pesärakennelmat, kolot ja luolastot, petolintujen pesäpuut sekä isot muurahaiskeot välittömässä lähiympäristöineen säästetään
- kaikki luonnossa esiintyvät kotimaiset puu- ja pensaslajit kelpaavat kasvatettaviksi kaupunkimetsissä
- jalopuita ja niiden taimia säästetään ja suositetaan kaikkialla
- suositetaan sekametsiä sekä puuston kerroksellisuutta ja eri-ikäisrakennetta
- aluskasvillisuutta ja välikerroksen puustoa yritetään säästää ja kehittää järeän puuston lomassa
- säästöpuita jätetään metsän uudistamisvaiheessa taimikon lomaan
- säästöpuiksi sopivat kaikki puut, mutta erityisesti ikimännyt ja muut järeät puut kuten kuuset joissa on oksia lähes koko rungon mitalla, muodoltaan erikoiset puut, haavat, tervalepät, jalot lehtipuut, kookkaammat raidat, tuomet, pihlajat ja katajat, erilaiset pesä- ja kolopuut sekä kuolevat pystypuut, kelot, pökkelöt ja maapuut

Kuva: Sammakko metsässä.

Lahopuu

Vantaan kaupunki pyrkii edistämään lahopuun esiintymistä niin hoidon piirissä kuin hoidon ulkopuolellakin olevissa metsissä. Tavoitteena on, että metsiköissä esiintyy ja niille muodostuu edelleen eri puulajeista peräisin olevaa, vaihtelevan kokoista ja eriasteista lahopuuta. Lahopuu voi olla luontaista, metsänhoidon yhteydessä tarkoituksella lahoamaan kaadettua tai toimenpiteestä kertynyttä maastotähdettä.

Suojelualueilla tai muuten metsänhoidon ulkopuolella olevilla alueilla lahopuutilanne edistyy luonnostaan. Hoidon piirissä olevilla alueilla lahopuuta syntyy jatkuvasti tuulenkaatoina ja puuston ikääntymisen vuoksi. Lisäksi lyhytikäisen puulajiston ja hoitamattomien metsänosien säästämällä voidaan lahopuun jatkuvaa muodostumista edistää. Laadukasta lahopuuta voi lisätä jättämällä yksittäisiä tuulenkaatopuita, etenkin lehtipuita, kokonaisina aloilleen. Oksia voidaan kuitenkin karsia ja tarvittaessa pystyyn nousseita juurakoita laukaista, jolloin lahopuurungot sulautuvat paremmin maisemaan, eivätkä juurakot pääse aiheuttamaan vaaraa. Metsäkuvion sijainti ja alueen käyttö määrittelevät, miten lahopuuhun kulakin metsäalueella suhtaudutaan.

Lahopuuta säästettäessä on myös tunnistettava tuholaisriskit. Metsätuholaisiin liittyvää lainsäädäntöä tulee noudattaa ja erityisesti on vältettävä tuhojen leviämistä, kuten esimerkiksi kirjanpainajan siirtymistä terveisiin kuusikoihin.

Kuva: Kantokääpä on yleinen kuolleiden puiden lahottaja.

Ennallistaminen ja luonnonarvokohteiden hoito

Luonnon monimuotoisuutta voidaan lisätä palauttamalla ihmisen muokkaamaa luontoa luonnonmukaiseen tilaan. Palautuminen voi tapahtua ajan mittaan itsestään lopettamalla alueen hoitaminen, mutta palautumisprosessia voidaan nopeuttaa erilaisilla ennallistamis- tai kunnostustoimilla. Toimet voivat kohdistua esimerkiksi ojitettuihin soihin tai muuntuneisiin pienvesiin.

Vantaan kaupungilla luonnonarvokohteisiin ja ennallistamiseen liittyvää toimintaa opastaa Ympäristökeskus.

Kulotus

Kaupunkirakenteen lähellä metsää ei saa kulottaa, mutta kauempana sijaitsevilla metsäalueilla hakkuualan kulotus olisi mahdollista, mikäli olosuhteet ovat sopivat. Sopivia kohteita voidaan metsäsuunnittelussa merkitä muistiin, mutta itse kulotuksen järjestäminen vaatii erikoissuunnitelmaa.

Vieraslajit

Vantaan kaupungin metsänhoidossa vierasperäistä puu- ja pensaslajistoa ei istuteta, lukuun ottamatta asutuksen vieressä sijaitsevista puistometsistä (hoitoluokka C1) metsäkuvan rikastamiseksi. Kookkaampia puutarhakasveja, kuten esimerkiksi kanukkapensaikkoja, tatar-esiintymiä tai muita voimakkaasti alaa valtaavia lajeja raivataan metsänhoitotoimien yhteydessä. Vieraslajiesiintymiä merkitään suunnitelmiin ja niiden torjumiseksi ehdotetaan toimenpiteitä, erityisesti arvokaiden luontokohteiden lähistöllä. Merkittävät havainnot raportoidaan myös edelleen Ympäristökeskukseen.

3.2 VIRKISTYSKÄYTTÖ JA MAISEMA

Virkistyskäyttö

Metsän virkistyskäyttö voi periaatteessa olla lähes mitä tahansa luonnossa tapahtuvaa, joko omaehtoista tai järjestettyä toimintaa, kuten kävely, koiran ulkoilutus, lenkkeily, pyöräily, hiihto, suunnistus, retkeily, marjastus ja sienestys. Virkistyskäyttö huomioidaan osaltaan jo kaavoituksessa.

Kaupungin metsänhoidossa kiinnitetään huomiota maisemaan, näkymiin, metsän tunnun säilyttämiseen ja ympäristön yksityiskohtiin. Lisäksi otetaan huomioon maaston kulutuskestävyys, turvallisuus ja mahdollisuuksien mukaan virkistystoimintojen erityisvaatimukset.

Kuva: Marjastus on suosittua metsien virkistyskäyttöä.

Liikenne

Liikenneväylien lähistöllä puusto suojaa liikenteen häiriötekijöiltä, kun taas liikenneturvallisuuden kannalta on tarvetta väljälle reunapuustolle sekä riittäville näkymäsektoreille. Tienvarsimetsien hoidossa otetaan huomioon, että liikenneväylien reunametsät toimivat kaupungin käyntikorttina tiellä liikkuville.

Viljelysaluiden reunametsät, perinnebiotoopit ja vaihettumisvyöhykkeet

Vantaalla on maatalouskäytössä olevia alueita yli 3000 ha. Metsänreunat ja erilaiset puoliavoimet vaihettumisvyöhykkeet ovat maiseman ja luonnonhoidon kannalta merkityksellisiä, koska ne ovat yleensä kumpaakin yksittäistä ekosysteemiä monimuotoisempia. Niillä esiintyy luonnonpiirteitä joita niihin rajoittuvilla ekosysteemeillä ei esiinny. Maatalousmaiden reunamien lisäksi vaihettumisvyöhykkeitä on esimerkiksi avariens kosteikkojen ja soiden laiteilla ja vesistöjen rannoilla. Myös rakennetun alueen metsänreunoihin muodostuu ajan mittaan erilaisia vaihettumisvyöhykkeitä.

Käytössä olevien peltöjen osalta viljelytoiminta asettaa omia vaatimuksiaan reunametsän hoidolle. Peltöjä reunustavat ojat sekä kulku- ja huoltoyhteydet on pidettävä toimivina,

metsänreuna ei saa liiaksi varjostaa viljelyksiä eivätkä vesakko ja pensaikko levitä pellon-pientareille.

Soita ja vesistöjä reunustavat vaihtettumisvyöhykkeet saavat Vantaan kaupungin metsäalueilla pääsääntöisesti kehittyä luonnonmukaisina. Kasvillisuudeltaan arvokkaimmat perinnebiotoopit ovat usein suojelukohteita jolloin niitä ylläpidetään suojeluun liittyvien erillissuunnitelmien mukaan.

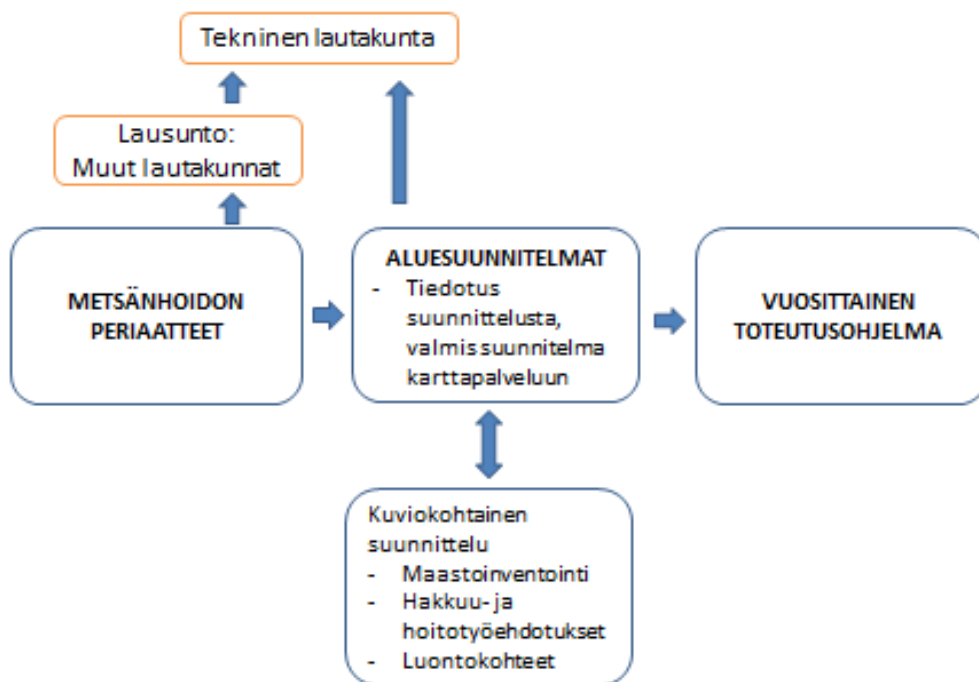
Erilaisia hiljalleen umpeutuvia avoalueita on Vantaalla paljon, joten niistä jokaista ei voi ennallistaa, eikä siihen ole syytäkään. Metsittyminen on luontainen prosessi ja monin paikoin alueiden voidaan antaa palautua metsiksi.

Ojat

Moni metsäalueen oja on peräisin maa- ja metsätalousmaan kuivatuksesta. Metsänhoidon vuoksi oja ei nykyään ylläpidetä, mutta muista syistä säilytettävä ojaverkosto otetaan huomioon. Ojiin ei kaadeta puita, eikä niitä padota hakkuutähteillä.

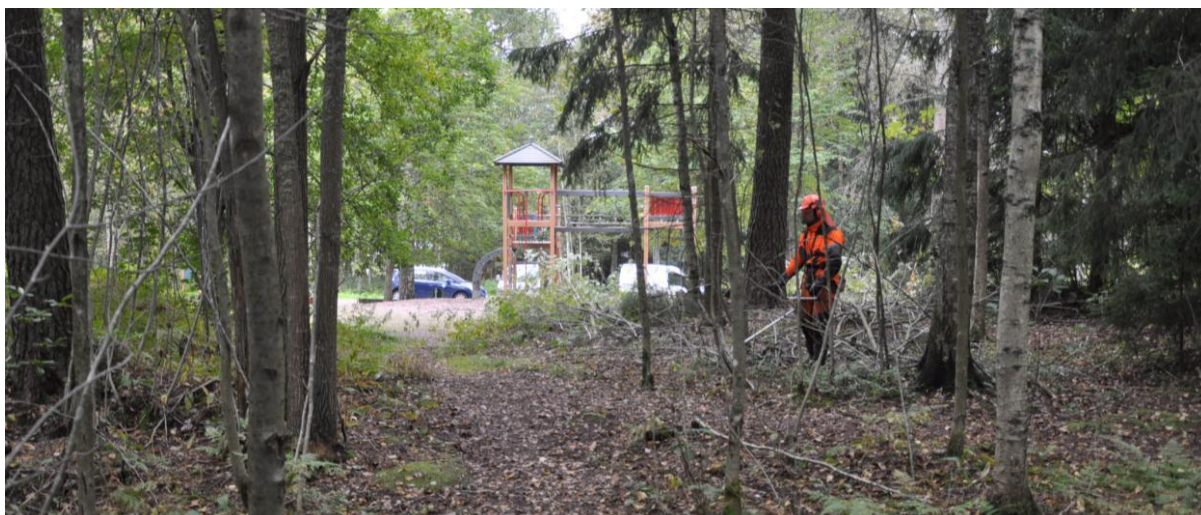
3.3 KAUPUNGIN METSÄSUUNNITELMA

Viheralueyksikkö hallinnoi Vantaan kaupungin omistuksessa olevaa metsäomaisuutta, suunnittelee metsäisten viheralueiden hoitoa ja ylläpitää kaupungin metsätietoja metsätietojärjestelmässä.

Kaavio: Metsäsuunnitteluprosessi.

3.4 VIHERALUEIDEN HOITOLUOKITUS

Kuva: Metsuri hoitaa leikkipaikan reunametsää.

Viheralueita voidaan jaotella valtakunnallisen luokituksen mukaisesti niiden merkitystä, käyttöä ja hoitotasoa kuvaaviin viheralueiden hoitoluokkiin (Viherympäristöliitto ry, 2007, julkaisu 36). Hoitoluokka merkitään ominaisuustietona kullekin metsäsuunnitelmakuviolle. Hoitoluokka ei kuitenkaan sellaisenaan ohjaa tietyn alueen tai yksittäisen suunnitelmakuvion ylläpitoa, vaan toimenpiteet suunnitellaan tapauskohtaisesti erikseen. Viheralueiden hoitoluokitusta käytetään jatkossa myös ylläpitovastuiden jakoon. Esimerkiksi tulevilla metsäsuunnitelmissa hoitoluokkaan C 1.1 Puistometsä -luokitellut alueet ovat viheralueylläpidon hoidossa.

A-luokat kuvaavat rakennettuja viheralueita ja jatkuvan ylläpidon piirissä olevia puistoja

B-luokat kuvaavat maisemapeltoja ja niittyjä, näihin sisältyy myös luokka B5 (arvoniitty) kuvaten niittyä, jolla on suojeluarvoa, esim. kasvillisuudeltaan merkittävä keto.

C-luokat kuvaavat metsäisiä viheralueita

C 1 Lähimetsä kuvaa taajamassa, asutuksen lähellä sijaitsevaa metsää.

Lähimetsät sijaitsevat yleensä asemakaavoitetulla alueella. Asutuksen ja muun kaupunkirakenteen läheisyydessä vaatimukset lähimaisemalle sekä puuston kunnolle ja turvallisuudelle korostuvat. Ulkoilureittien, tonttien ja katujen reunapuustot hoidetaan turvallisina. Huonokuntoiset ja vaurioituneet puut poistetaan. Sopiviin paikkoihin voidaan kuitenkin jättää lahoppuuta. Ulkoilureittien reunapuuston hoidossa huomioidaan ulkoilijoiden turvallisuus ja ylläpidetään riittävää näkyvyyttä. Kaupunkirakenteessa tarvitaan myös usein toistuvaa ylläpitoa sekä erillisiä, yksittäisiin puihin kohdistuvia toimenpiteitä. Hakkuutahteet pääasiallisesti haketetaan tai kerätään pois.

Lähimetsäluokan voi edelleen luokitella kahteen alaluokkaan:

C 1.1 Puistometsä kuvaa toistuvammin hoidettua metsäaluetta, joka on yleensä vilkkaassa käytössä ja sijainniltaan keskeinen, esim. rakennetun viheralueen yhteydessä. Puistometsässä voi olla myös istutettuja puistopuita ja pensaita.

C 1.2 Lähivirkistysmetsä kuvaa asutuksen lähimetsää, jota käytetään päivittäiseen kauttakulkuun, ulkoiluun ja liikuntaan.

C 2 Ulkoilu- ja virkistysmetsä kuvaa lähimetsää laajempia metsäalueita, joissa ulkoillaan ja retkeillään.

Ulkoilu- ja virkistysmetsät ovat yleensä asemakaavoittamattomien alueiden metsiä. Metsänhoitotöiden yhteydessä hakkuutähteet korjataan pois reittien varsilta.

Tämänkin luokan voi edelleen luokitella esimerkiksi sijainnin tai käytön perusteella:

C 2.1 Ulkoilumetsä sijaitsee taajaman yhteydessä tai tuntumassa.

C 2.2 Retkeilymetsä sijaitsee taajaman ulkopuolella.

C 3 Suojametsä kuvaa metsäaluetta, joka toimii suojana häiriötä tuottavilta toiminnoilta, kuten liikenne tai teollisuus. Metsä muodostaa näkösuojaa ja ehkäisee muun muassa pienhiukkasten, pölyn ja melun kulkeutumista kauemmas ympäröiville alueille.

C 4 Talousmetsä kuvaa puuntuotannollisessa käytössä olevaa metsää. Vantaan kaupunki ei hoida metsiään taloustuottotavoittein, joten tämä luokka ei ole käytössä.

C 5 Arvometsä kuvaa luontoarvon, maiseman, kulttuurin tai muun erityispiirteen vuoksi arvokasta aluetta.

Merkintää käytetään osoittamaan esimerkiksi suojelualuevarauksia, luo -kohteiden metsiä sekä muilla perusteilla arvokkaita metsäkuvioita. Arvon peruste voi olla esimerkiksi luonnon-tilainen tai luonnontilaisen kaltainen suo, arvokas pienvesi lähialueineen, tärkeä metsäekologinen yhteys tai kuvion tai laajemman metsäalueen merkitys uhanalaisen tai vaateliaan lajiston kannalta. Maisema-arvojen perusteella hoitoluokkaan voidaan nostaa näyttäviä kalioalueita tai rantametsiä.

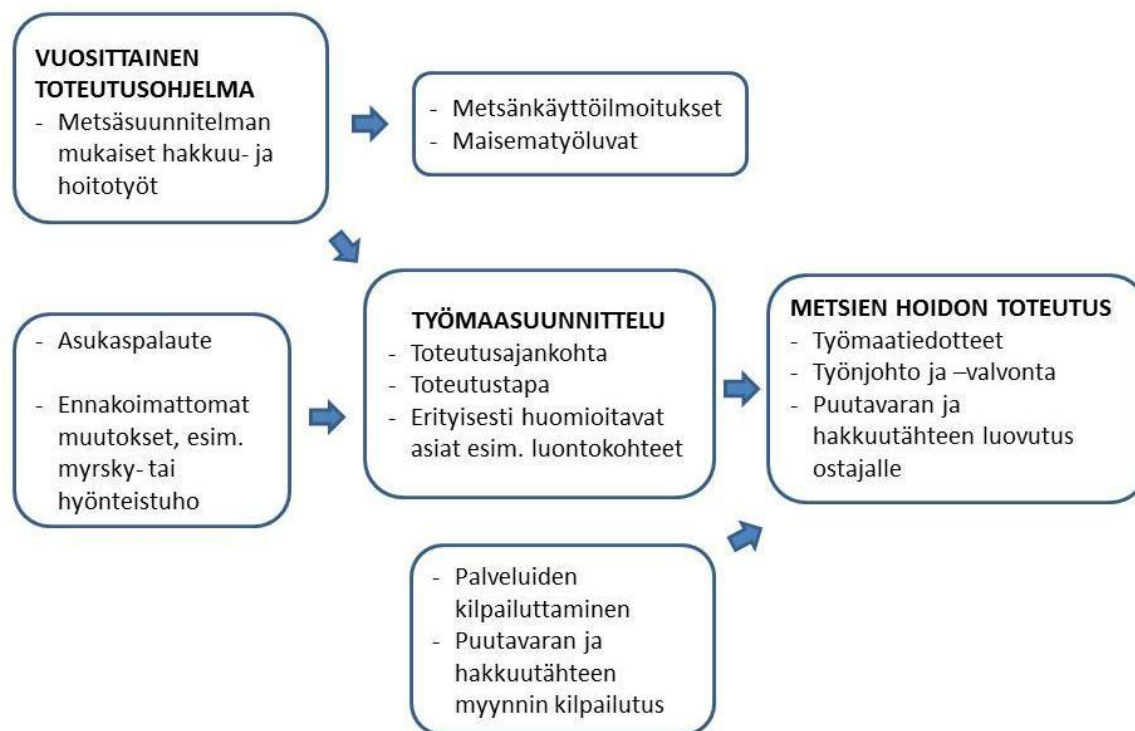
E-luokka kuvaa erityisalueita, joita hoidetaan muusta ylläpidosta poikkeavin erityistavoittein.

S-luokka kuvaa suojelupäätöksillä perustettuja luonnonsuojelualueita.

R-luokka kuvaa alueita, joilla on käynnissä maankäytön muutoksia.

O-luokkaa voidaan käyttää kuvaamaan aluetta, joka on syystä tai toisesta esimerkiksi tilapäisesti hoidon ulkopuolella.

4. METSÄNHOIDON TOTEUTUS

Kaavio: Viheralueyksikkö vastaa Vantaan kaupungin omistamien metsäalueiden hoidosta.

Metsää hoidetaan suunnitelmista vuosittain koottavan toteutusohjelman mukaisesti. Suunnitelmista poikkeavaa metsänhoitoa tarvitaan luonnontuhojen kuten kuivuus- tai myrskytuhojen korjaamiseksi.

Rakentamiseen ja kaupunkirakenteen ylläpitoon liittyvä metsänkäsittely tehdään kunkin projektin vaatimassa aikataulussa. Metsäsuunnitelman mukaisia lähialueen muita metsähoitotöitä voidaan sovittaa näiden töiden yhteyteen.

Muutokset maanomistuksessa tai maankäytössä tuovat uusia toimenpidetarpeita. Mikäli uudella alueella tarvittavat toimenpiteet eivät voi odottaa seuraavaa suunnitelmakierrosta, voidaan niiden toteuttamiseksi tehdä erikseen hyväksyttävä metsäsuunnitelma.

Asutuksen reunametsien hoito

Yksityisen kiinteistön normaalit kunnossapitotyöt, esimerkiksi piha-alueen tai räystäskourujen puhdistaminen, tai varjostus eivät ole puiden kaatoperusteita.

Yksittäisten haittapuiden poistoa tehdään tapauskohtaisesti maastoseurannan sekä saatujen ilmoitusten pohjalta. Vaaraa aiheuttavat tapaukset hoidetaan heti, mutta kiireettömämmät työt sovitetaan jonkin muun lähialueen toiminnan yhteyteen.

Koulujen lähimetsien hoidon suunnittelussa otetaan huomioon koulujen opetukselliset tavoitteet ja tarpeet.

Pesintärauha

Lintujen pesintäaikana 1.4. - 31.7. ei tehdä varsinaisia metsänhoidollisia toimenpiteitä. Poikkeuksena voidaan tehdä pienialaisia tai vähäisiä metsänhoitotöitä sekä yksittäisiä turvallisuusperusteisia puiden poistoja. Kiireelliset rakentamiseen tai muuhun kaupunkirakenteen ylläpitoon liittyvät hakkuut tehdään kuitenkin tarpeen mukaan pesintäaikaanakin. Lintujen pesinnän ohella metsänhoidossa otetaan huomioon muiden eläinlajien lisääntymis- ja pesäpaikat.

Sääolosuhteet

Tuulet ja myrskyt otetaan huomioon metsiköiden puustorakennetta suunniteltaessa sekä yksittäispuiden kuntoa ja sijaintia arvioitaessa. Sääolosuhteet huomioidaan metsänhoidon ajoituksessa. Esimerkiksi kuusivaltaisien metsien käsittely olisi hyvä tehdä maan ollessa jässä.

Rakenteet metsäalueilla

Taajamametsissä on rakenteita, esimerkiksi sähkö- ja maakaasulinjoja ja niihin liittyviä huoltoyhteyksiä, jotka otetaan huomioon metsänhoitotöiden yhteydessä.

Metsätöistä kertyvä puuaineksi ja hakkuutähteet

Vantaan kaupunki myy vuosittain metsien hoidosta kertyvän aines- ja kuitupuun sekä energiakäyttöön kelpaavat hakkuutähteet kilpailutuksen perusteella. Työmailta kertyvä materiaali kasataan ja välivarastoidaan sopivaan kohtaan itse työmaalle tai sen läheisyyteen, mistä ostaja kuljettaa sen pois sovitun aikataulun mukaan.

Hakkuutähteet korjataan erityisesti puisto- ja lähivirkistysmetsistä ja reittien varsilta sekä muilta maisemallisesti merkittäviltä alueilta. Poiskeräämisen sijaan tähteitä voidaan tarpeen mukaan myös hakettaa maastoon. Ulkoilu- ja retkeilymetsissä latvat ja oksat jätetään metsään lahoamaan, jolloin niihin sitoutuneet ravinteet palautuvat takaisin luontoon. Hakkuutähteillä on oma merkityksensä myös lahoppuusta riippuvaiselle eliölajistolle. Herkillä kohteilla tähteitä säästetään kulkua ohjaamaan ja näin ehkäistään maaston kulumista. Monimuotoisuussyistä osa rungoista voidaan jättää sopiviin paikkoihin lahoppuiksi.

4.1 METSÄNKÄSITTELYN PÄÄASIAALLISET TOIMENPITEET

Seuraavassa kuvataan lyhyesti kaupunkimetsänhoidon toimenpiteitä. Toimenpiteiden yksityiskohdat tarkentuvat kuitenkin vasta maastossa, töitä edeltävässä työmaasuunnittelussa. Toimenpiteiden suunnittelussa huomioidaan luontoarvot ja maisema. Vantaan kaupungin metsänhoidossa ei käytetä kemiallista torjuntaa eikä lannoitteita.

Ei toimenpiteitä

Metsäsuunnitelmiin sisältyy alueita, jotka on eri syistä jätetty metsänhoidon ulkopuolelle. Luontoarvojen ja suojelun lisäksi syynä voivat olla esimerkiksi puuston vähäisyys tai sen vä-

häinen kasvu, hankala maasto tai maaperä tai vaikea tavoitettavuus. Yleisin esimerkki toimenpiteiden ulkopuolelle rajattavista alueista ovat kalliot.

Lepo

Osa hoidon piirissä olevista metsistä on joko luonnostaan tai vielä edellisien toimenpiteiden jäljiltä sellaisessa kunnossa, ettei metsänhoitoa kyseisellä suunnitelmakaudella tarvita. Tällöin metsikkökuvio voidaan jättää suunnitelmakauden ajaksi toimenpiteittä eli lepoon odotamaan myöhempiä toimenpiteitä seuraavilla suunnitelmakausilla.

Uuden puusukupolven aikaansaaminen

Uuden puuston aikaansaamisen edellytyksenä on riittävä ja kehityskelpoinen taimikko. Kaupunkimetsissä metsän uudistamistoimet ovat yleensä pienpiirteisiä ja niissä hyödynnetään luontaista taimiainesta.

Puuston uudistamiseksi voidaan tehdä pienaukkoja. Erityisesti männyn ja lehtipuiden uudistumiseksi pienaukon koon on oltava kuitenkin riittävän suuri jotta taimet saavat riittävästi valoa ja kehittyvät. Tarvittaessa uudistumista varmistetaan taimia istuttamalla.

Lahon pahasti vaivaamissa kuusikoissa kannattaa seuraava puusukupolvi perustaa lehtipuustolle, jotta lahon leviäminen saadaan katkaistua. Myös ilmastonmuutoksen vuoksi tulisi suosia sekapuustojen kasvatusta ja lehtipuusekoitusta. Kuusta uudistetaan vain riittävän kosteille kasvupaikoille.

Uuden puusukupolven hoito

Taimikon ja hieman pidemmälle kehittyneen nuoren metsän hoitotoimenpiteiden tavoitteena on edistää puuston jatkokehitystä. Nuorta puustoa harvennetaan sopivaan tiheyteen ja kehitetään samalla puulajisuhteita haluttuun suuntaan. Toimenpiteet tehdään kasvupaikasta riippuen kerran tai muutamia kertoja nuoren metsän kehitysvaiheen aikana.

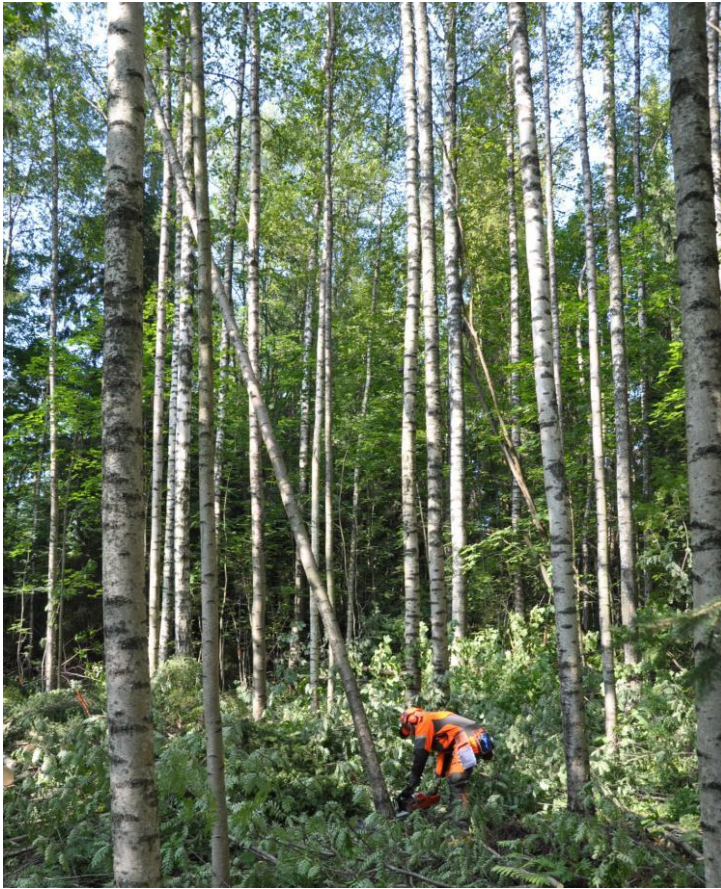
Nuoren puuston hoitotoimissa tavoitellaan yleensä sekametsärakennetta ja paikoin voidaan säästää myös hoitamattomia kohtia. Koska puuntuotantotavoitteita ei ole, voidaan kaupunkimetsässä hyvin kasvattaa talousmielessä vähempiarvoisiakin puulajeja. Luonnonvaraisia pensaita sekä varsinkin jalojen lehtipuiden taimia suositaan.

Puuston kehittämiseen ja ylläpitoon tähtäävät harvennukset

Harvennuksissa tehdään kasvamaan valikoituneille puille lisää kasvutilaa ja ohjataan puulajisuhteita. Vanhemman puuston harvennuksissa voidaan edistää seuraavan puusukupolven kehittymistä valtapuuston lomaan.

Eri-ikäisrakenteinen, kerroksellinen metsä sisältää erikokoisia puita. Puuston luontaisen uudistamisen vuoksi tehtävässä harvennuksessa täytyy poistaa isompaa puustoa jotta metsän pohja olisi taimettumisen kannalta valoisa. Kotimaisista puulajeista kuusi ja vaahtera uudistuvat varjossa, muut puulajit vaativat uudistuakseen valoa. Kaupunkirakenteen ja asutuksen

reunamilla sekä avarissa puistometsissä puustoa on yleensä kehitetty kerroksellisena ja erikäisrakenteisena jo pitkään.

Kuva: Koivikon harvennusta.

Puuston uudistumiseen tähtäävät hakkuutoimenpiteet

Metsää voidaan uudistaa kerroksellisena jos isomman puuston alla on kehityskelpoista nuorempaa puustoa. Heikentyvää valtapuustoa väljentämällä voidaan uudistaa jo taimettuneita alueita, kuten luontaisia aukkoja, reunamia ja muita avarampia kohtia.

Kun on tarpeen uudistaa hyvin kuusivaltaista metsää, luontainen uudistaminen tulisi aloittaa jo hyvissä ajoin tekemällä järeän puuston lomaan tilaa kehittyville taimille, ennen kuin vanhenevan puuston kunto kauttaaltaan rapistuu, eikä se enää kestä väljentämistä ja muuttuvia olosuhteita.

Puustoa voi uudistaa luontaiselle taimiainekselle myös siemen- ja suojuspuuhakkuin. Ne ovat uudistumisen kannalta tehokkaita, mutta niissä maisema muuttuu kerralla voimakkaammin. Lisäksi taimikon syntymistä on usein edistettävä maanmuokkauksella. Tällaisia maisemaa muuttavia uudistamistoimia yleensä vältetään kaupunkimetsissä, mutta niillekin voi olla tarvetta, esimerkiksi käsiteltäessä huonokuntoista, tasaikäistä puustoa.

Kun uusi puusukupolvi on saatu syntymään kookkaamman puuston lomaan, on nuoren puuston tieltä useimmiten vielä vähennettävä jonkin verran säästettyjä ylispuita, jotta nuorella puustolla olisi riittävästi tilaa kehittyä edelleen. Ylispuiden poisto on korjuuvaurioiden minimoimiseksi tehtävä ajoissa, ennen kuin nuori puusto on kovin kookasta. Osa ylispuista säästetään.

Pienaukkohakkuuta voidaan käyttää, mikäli kehityskelpoista luonnontaimikkoa ei puuston uudistamisvaiheessa jostain syystä ole riittävästi. Esimerkiksi tonttien reunassa pienaukot voivat olla kaistalemaisia. Uudistumista voidaan varmistaa istuttamalla taimia.

Turvallisuuteen tähtäävät toimenpiteet

Liikenneväylien ja kulkureittien varsilta sekä rakennetun alueen tuntumasta on usein tarpeen kaataa yksittäisiä puita, jotka aiheuttavat vaaraa, peittävät näkymiä tai haittaavat alueen ylläpitoa tai ympäröiviä rakenteita. Toimenpidetarvetta ja sen kiireellisyyttä tarkastellaan tapauskohtaisesti.

Maisemanhoito

Puisto- ja lähivirkistysmetsät ovat osa rakennettua kaupunkimaisemaa. Pienpuustonhoitoa voi olla tarpeen tehdä normaalia metsänhoitoa useammin. Näkymiä avataan ja ylläpidetään. Puuston käsittely voi olla harventamista, johon sisältyy huonokuntoisten puiden poistaminen. Esiin tuodaan harkitusti esimerkiksi vanhoja ja kookkaita puita, jalopuita, pensaita, erikoisia ja näyttäviä puuyksilöitä sekä kallioita ja siirtolohkareita.

Kuva: Puistometsän hoitoa. Vesakkoa raivataan ennen isomman puuston harventamista.

4.2 LUONNONTUHOT JA ILKIVALTA

Metsäsuunnitelmasta joudutaan poikkeamaan jos tapahtuu ennakoimattomia muutoksia. Myrskyt, pitkät kuivuusjaksot kesäisin ja hyönteistuhot ovat todennäköisiä syitä jotka johtavat metsäsuunnitelmasta poikkeaviin toimenpiteisiin.

Luonnontuhot ja ilmastonmuutos

Tuulituhojen laajuus vaihtelee yksittäisistä kaatuneista puista laajoihin myrskytuhoihin. Yksittäisiä kaatuneita puita on tarpeen poistaa teiden, reittien ja tonttien reunoilta. Jos myrskytuho on laaja, kaatunutta ja myrskyssä vaurioitunutta puustoa on poistettava. Kaatuneet puut voivat haitata alueen virkistyskäyttöä ja suuret määrät vaurioitunutta havupuuta lisäävät elävän puuston hyönteistuhoriskiä.

Laki metsätuhojen torjunnasta edellyttää metsänomistajaa poistamaan vahingoittunutta havupuuta, jos sen määrä on merkittävä: kuusta enemmän kuin 10 m³/ha, mäntyä enemmän kuin 20 m³/ha. Puuta voi vaurioitua myös lumen, metsäpalon tai hyönteis- ja sienituhojen seurauksena. Laki metsätuhojen torjunnasta ei ole voimassa asemakaava-alueella, lukuun ottamatta kaavassa maa- ja metsätalousalueeksi osoitettuja alueita. Lehtipuiden jättämiseen maastoon ei liity vastaavia hyönteistuhoriskejä kuin havupuilla.

Erityisesti kuusivaltaisessa vanhassa metsässä myrskytuho voi olla voimakas, jolloin puustoa kaatuu ja vaurioituu paljon ja metsään syntyy aukkoja. Myrskyn seurauksena syntyneiden aukkojen taimettumista voidaan edistää istuttamalla metsäpuiden taimia jos luontaisen taimettumisen edellytykset arvioidaan huonoksi. Tarvittaessa tehdään kevyt maanmuokkaus taimien kasvuun lähden tueksi.

Ilmastonmuutoksen metsille aiheuttamia muutoksia ja muutoksen suuruutta ei tiedetä tarkkaan. Todennäköisesti lämpenevä ilmasto lisää tuhoriskiä. Kuivuustuhojen määrä voi lisääntyä, lisäksi kuivuudesta kärsivä metsä on altis tuhohyönteisille. Tuhohyönteiset ja taudinaiheuttajat kuten juurikääpä puolestaan hyötyvät lämpenevästä ilmastosta. Lahovikaisuus lisää edelleen tuulituhoja, mikä puolestaan lisää hyönteistuhoja.

Kuva: Tuulituho kuusikossa.

Vaaralliset kasvitaudit ja tuholaiset

Lainsäädännössä on lueteltu vaaralliset kasvitaudit ja tuholaiset, osa koskee myös metsiä. Mikäli vaarallisia kasvintuhoajia löytyy kaupungin alueelta, noudatetaan torjunnassa valvojan viranomaisen ohjeita ja määräyksiä. Tällöin voidaan myös joutua kaatamaan puustoa

vastoin metsäsuunnitelmaa. Valvova viranomainen Evira antaa näissä tapauksissa sitovat ohjeet kuten Kuninkaanmäen aasianrunkojäärä tapauksessa 2015.

Ilkivalta, pihojen levittäytyminen metsäalueelle ja metsäalueiden roskaaminen

Jätteen vienti viheralueelle tai muu metsäalueen puuston tai ympäristön vahingoittaminen on ympäristörikos. Jätelain mukainen roskaamiskielto koskee myös puutarhajätteiden tuontia kaupungin viheralueelle. Roskaamisesta voidaan tehdä rikosilmoitus. Vastuu roskien siivoamisesta on lähtökohtaisesti roskaajalla. Vantaan kaupungin metsäalueilla roskaantumista seurataan toiminnan yhteydessä ja yleisöilmoitusten perusteella.

Kaupungin maalla tehdystä luvattomasta puunkaadosta voidaan tehdä rikosilmoitus. Luvattomasta puunkaadosta haetaan korvausta.

4.3 VUOROVAIKUTUS, TIEDOTUS JA LUPAMENETTELYT

1. Vuorovaikutus metsänhoidon periaatteiden uusimisen yhteydessä

Metsienhoidon yleiset periaatteet (tämä julkaisu) valmistellaan kaupungin eri toimijoista ja Suomen luonnonsuojeluliiton edustajista kootussa ohjausryhmässä. Luonnos laitetaan asukkailla kommentoitavaksi kaupungin verkkosivuille. Periaatteista pyydetään kommentteja metsää käyttäviltä yhdistyksiltä sekä keskeisiltä lautakunnilta. Periaatteet hyväksytetään teknisessä lautakunnassa. Periaatteiden valmistumisesta tiedotetaan ja julkaisu tulee olemaan yleisesti saatavilla kaupungin internetsivuilla.

2. Vuorovaikutus metsäsuunnittelussa

Kaupungin metsäsuunnitelma tehdään hyväksytyjen periaatteiden mukaisesti. Työtä seuraa metsäsuunnittelun ohjausryhmä. Suunnittelusta tiedotetaan suunnitteluprosessin aikana ja luonnosvaiheessa, jotta asukkaat ja muut sidosryhmät voivat esittää mielipiteitään.

Vantaan kaupungin metsienhoidosta on tehty asukaskysely (Asukaskyselyn hyödyntäminen kaupungin metsien käytön ja hoidon strategian suunnittelussa – Vantaan kaupunki, Tiia Suominen 2015). Työssä selvitettiin asukkaiden mielipiteitä, toiveita ja ehdotuksia kaupungin omistamien metsien käytöstä ja hoidosta. Tästä työstä saa taustatietoa asukkaiden toiveista suuralueittain ja metsäaluekohtaisesti.

Valmis suunnitelma laitetaan kaupungin karttapalveluun asukkaiden nähtäväksi.

3. Metsien ylläpidon vaatimat ilmoitukset ja lupamenettelyt

Asemakaava-alueilla maisematyölupia käsittelee Vantaan kaupungin Rakennusvalvonta ja asemakaava-alueen ulkopuolella Vantaan Ympäristökeskus.

Metsälain vaikutuspiirissä olevilla alueilla harvennushakkuusta ja metsänuudistamisesta tehdään metsäkäyttöilmoitus Metsäkeskukselle.

4. Tiedotus metsänhoitotöistä

Vuosittainen toteutusohjelma julkaistaan Viheralueyksikön verkkosivuilla ennen uuden toteutuskauden alkamista. Toteutusohjelma laaditaan hyväksytyn metsäsuunnitelman perusteella, siitä ei tehdä enää erillistä päätöstä.

Metsänhoitotöiden toteuttamisesta tiedotetaan asukkaita ennen toimenpiteiden alkamista. Tiedotteita viedään maastoon ja tarvittaessa jaetaan lähitaloihin. Tiedote voidaan julkaista kaupungin internetsivuilla.

5. Tiedotus rakentamiseen liittyvästä puuston käsittelystä

Tiedotusvastuu rakentamiseen liittyvässä puuston poistossa, on tilaajalla tai projektista vastaavalla taholla.

6. Kaupungin metsiin muille myönnettävät luvat

Viheralueyksikkö myöntää rakentamiseen ja kaivutöihin liittyvät sijoitus- ja kaivuluvat viheralueille.

Viheralueyksikkö myöntää tilapäiset, alle vuoden mittaiset, viheralueiden maankäyttöluvat sellaiselle toiminnalle, jonka ei katsota kuuluvan jokamiehenoikeuksien piiriin. Luvat haetaan Lupapiste.fi – palvelun kautta.

4.4 TOIMINNAN SEURANTA

Metsäsuunnitelman mukaisista töistä kootaan vuosittain toteutusohjelma, jonka toimenpiteille haetaan tarvittavat luvat. Metsäsuunnitelman mukaisten hoitotöiden ja hakkuiden toteutusta ja pinta-aloja seurataan.

Vantaan kaupunki ja sen käyttämät metsäpalveluyrittäjät ovat sitoutuneet PEFC:n alueelliseen ryhäsertifiointiin ja noudattavat kaupungin metsänhoidon periaatteita.

Yleisöpalaute voidaan ottaa huomioon joko heti yksittäisellä kohteella, mikäli se ei ole ristiriidassa metsäsuunnitelman kanssa tai pidemmällä aikavälillä suunnittelun ja toimintatapojen kehittämisen kautta. Kaupunkimetsien hoitoon liittyvää palautetta saadaan useista eri kanavista. Hallintotoitsee tehdyt aloitteet sekä sähköisen palautejärjestelmän kautta saatu palaute sekä niihin annetut vastaukset tallentuvat kaupungin yhteisiin järjestelmiin. Erilaisista asukas- tai käyttäjäkyselyistä koostettuja aineistoja hyödynnetään suunnitteluprosesseissa.

LIITTEET

1. LÄHDELUETTELO

Evira, Vaaralliset kasvitaudit ja tuholaiset:

<http://www.evira.fi/portal/fi/kasvit/viljely+ja+tuotanto/kasvitaudit+ja+tuholaiset/vaaralliset+kasvitaudit+ja+tuholaiset>

Finlex, ajantasainen lainsäädäntö, verkkosivusto: <http://www.finlex.fi>

Kestävän Metsätalouden Yhdistys, verkkosivusto: <http://www.kestavametsa.fi>

Maa- ja metsätalousministeriö 2012, Kansallinen vieraslajistrategia:

<http://mmm.fi/documents/1410837/1801192/Kansallinen+vieraslajistrategia/4b9af08c-8150-4adb-ade1-8fabdc4cd6ed>

Metlan työraportteja 68 (2008), Mikkola, Pykäläinen, Löfström, Kurttila ja Tikkanen, Kunta-metsien suunnittelun tiekartta -hankkeen loppuraportti:

www.metla.fi/julkaisut/workingpapers/2008/mwp068.pdf

Metla ja Helsingin yliopisto, Climforisk -hanke 2011-2014, verkkosivusto ja –julkaisu:

<http://www.metla.fi/life/climforisk/>

http://www.metla.fi/life/climforisk/pdf/Laymans_raportti.pdf

METSO -ohjelma, verkkosivusto: <http://www.metsopolku.fi>

Metsähallitus /Luonnonsuojelu ja -hoito: <http://www.metsa.fi/luonnonsuojelu-ja-hoito>

Metsänhoitoyhdistys ja Metsänomistajien liitto Järvi-Suomi, Kulotus -esite:

http://www.mhy.fi/sites/default/files/liitto-jarvi-suomi/kulotusesite_netiversio.pdf

PEFC Suomi, verkkosivusto: <http://www.pefc.fi>

Suomen Luonnonsuojeluliitto, Metsien käsittely liito-orava-alueella, 2015:

http://www.sll.fi/mita-me-teemme/lajit/SLL_Liitoravaohje.pdf

Suomen Riistakeskus: Kohti riistarikkaita reunoja - Vaihtumisyöhykkeiden hoito – opas, verkkojulkaisu, 2013:

<http://riista.fi/wp-content/uploads/2013/03/Vaihtumisyohykkeiden-hoito-fi.pdf>

Suomen riistakeskus, Kosteikko – opas, 2015:

<http://www.slideshare.net/Riistakeskus/kosteikkoopas>

Suominen Tiia, Asukaskyselyn hyödyntäminen kaupungin metsien käytön ja hoidon strategian suunnittelussa – Vantaan kaupunki, Helsingin yliopisto 2015, verkkojulkaisu:

https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/153505/Tiia_Suominen_pg_2015.pdf?sequence=2

Tapio, Metsänhoidon suositukset, verkkojulkaisut: <http://tapio.fi/julkaisut-ja-raportit>

Uudenmaan ympäristönsuojelupiiri 2011, Räsänen ja Savola, Kuntametsät asukkaiden ja luonnon keitaiksi -opas: <http://www.sll.fi/uusimaa/toiminta/kuntametsat/opas>

Vantaan kaupunki, Arkkitehtuuripoliittinen ohjelma 2015:
http://www.vantaa.fi/asuminen_ja_ymparisto/kaavoitus_ja_maankaytto/ohjelmat_ja_projektit/arkkitehtuuripoliittinen_ohjelma

Vantaan kaupunki, Valtuustokauden strategia 2013-2017:
http://www.vantaa.fi/hallinto_ja_talous/talous_ja_strategia/strategia

Vantaan kaupunki, Viheralueohjelma 2011–2020:
http://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/107501_VAO20112020nettiversio.pdf

Vantaan kaupunki, Viheralueyksikkö 2016, Törrönen, Vantaan kasvillisuuden käytön periaatteet:
https://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/123751_Vantaan_kasvillisuuden_kayton_periaatteet_2016_korjattu.pdf

Vantaan kaupunki, Ympäristöpolitiikka 2012–2020:
https://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/118601_80032_ymparistopolitiikkaesite_netti.pdf

Vantaan kaupunki, Ympäristöohjelma 2013–2016:
https://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/106604_Ymparistoohjelma.pdf

Vantaan Ympäristökeskus ja Kaupunkisuunnittelu 2005, Ojala, Vantaan luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeät alueet:
https://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/119017_Luonnon_monimuotoisuus_raportti_2005.pdf

Vantaan ympäristökeskus 2008, Koskinen ja Mikkola, Keimolan Isosuon, Myyraksen suon, Slättmossenin ja Vestran korven ennallistamissuunnitelmat:
https://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/119013_Keimolan_Isosuon_ennallistamissuunnitelmat.pdf

Viherympäristöliitto, julkaisu 36, 2007: Viheralueiden hoitoluokitus

Vieraslajiportaali: <http://www.vieraslajit.fi>

2. KAUPUNKIMETSIIEN YLLÄPITOON LIITTYVIÄ SÄÄDÖKSIÄ JA YLEISIÄ OHJEITA

Lainsäädäntö (www.finlex.fi)

Kuntalaki

- lain mukaan kunnan tulee edistää asukkaidensa hyvinvointia, alueensa elinvoimaa ja järjestää asukkailleen palvelut taloudellisesti, sosiaalisesti ja ympäristön kannalta kestävällä tavalla
- velvoittaa tiedottamaan kunnan toiminnasta kuntalaisille ja muille kunnassa toimiville tahoille

Luonnonsuojelulaki

- lain 6 §:n mukaan kunnan tulee edistää luonnon- ja maisemansuojelua alueellaan
- luonnonsuojelulaki kattaa eriaisteiset suojelu- tai maisema-alueet, tiettyjen luontotyyppien, luonnonmuistomerkkien sekä yksittäisten lajien ja niiden esiintymispaikkojen suojelun, vierasperäisten lajien leviämisen rajoittamisen sekä luontovahingon ehkäisemisen ja korjaamisen
- luonnonsuojelulain ohella myös metsästyslaki ottaa kantaa mm. eläinten pesintärauhaan

Maankäyttö- ja rakennuslaki

- ohjaa kaavoitusta, maankäyttöä ja kaikkea siihen liittyvää toimintaa kaava-alueilla
- maankäyttö- ja rakennuslakiin pohjautuu myös maisemaa merkittävästi muuttavien töiden luvanvaraisuus eli maisematyölupamenettely.

Metsälaki

- metsälaki ohjaa metsänkäyttöä kaava-alueiden ulkopuolella, asemakaava-alueiden maa- ja metsätalousalueilla sekä oikeusvaikutteisen yleiskaavan maa- ja metsätalousalueilla ja virkistysalueilla
- laki pyrkii edistämään metsien taloudellisesti, ekologisesti ja sosiaalisesti kestävä hoidtoa ja käyttöä siten, että metsät antavat kestävästi hyvän tuoton samalla, kun biologinen monimuotoisuus säilytetään
- asettaa metsänuudistamisveloitteen sekä määrittelee vaatimuksia mm. kasvatus- ja uudistushakkuille, erityiskohteiden käsittelylle, puunkorjuulle, uudistamisen toteuttamiselle ja siinä käytettäville puulajeille
- metsälain 3. luku ja erityisesti 10 § edellyttää metsäluonnon monimuotoisuuden turvaamista ja vaatii huomioimaan tietyt monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeät elinympäristöt
- laki edellyttää metsänkäyttöilmoituksen tekemistä metsäkeskukselle muista kuin pienikokoisen puuston hakkuista, kotitarvehakkuista tai tietyistä rakentamiseen liittyvistä erityishakkuista
- metsälain käytännön tulkinnassa opastavaa Tapion julkaisema ”Hyvän metsänhoidon suositukset”

Lait metsätuhojen torjunnasta ja kasvinterveyden suojelemisesta

- metsätuholain tarkoituksena on metsien hyvän terveydentilan ylläpitäminen ja metsätuhojen torjunta
- lakia sovelletaan metsässä ilmeneviin metsätuhoihin, puutavaran hakkuupaikkoihin ja varastointiin
- ohjaa tuholaisille alttiin puutavaran käsittelyä ja asettaa aikarajat käsittelemättömän puutavaran poiskuljettamiselle
- molemmat lait ohjaavat kasvintuhoojien ennakkotorjuntaa sekä toimintaa syntyneiden tuhojen yhteydessä

Vieraslajilaki ja vieraslajiasetus

- tarkoituksena on torjua vieraslajeista aiheutuvia vahinkoja alkuperäiselle eläin- ja kasvilajistolle estämällä haitallisimpien vieraslajien maahantuonti, niiden kasvattaminen tai päästäminen ympäristöön
- kiinteistön omistajan tai haltijan on huolehdittava kohtuullisista toimenpiteistä kiinteistöllä esiintyvän, lain tarkoittaman haitallisen vieraslajin hävittämiseksi tai sen leviämisen rajoittamiseksi

Laki yksityisistä teistä

- koskee yksityisteitä joihin on käyttöoikeus myös muilla kuin asianomaisen kiinteistön omistajalla
- kaupungin metsänhoidossa, puutavaran varastoinnissa ja kuljetuksessa käytetään ajoittain yksityisteitä

Laki puutavaran mittauksesta

- laki säätelee jalostamattoman puutavaran mittausta ja pyrkii turvaamaan siinä käytettävien menetelmien, laitteiden toiminnan ja mittaustulosten luotettavuuden

Muinaismuistolaki

- muinaismuistolaki suojelee muinaisjäännöksiä ja ohjaa toimintaa muinaislöydösten yhteydessä

Vesilaki

- tiettyjen vesiluontotyyppien, esimerkiksi pienet järvet, lammet, norot ja lähteet, luonnontilaa ei saa vaarantaa
- vesilaki ei suoraan ohjaa Vantaan kaupungin metsähoitoa, koska ojituksia tai järeämpää maanmuokkausta ei tehdä metsänhoidollisista syistä
- kaupungin metsänhoidossa toimitaan kuitenkin vesilain hengen mukaan ja noudatetaan erityistä varovaisuutta kaikenlaisten vesistöjen läheisyydessä toimittaessa

Sähkömarkkinalaki

- ennen maakaapeleita vaarantavia töitä on selvitettävä kaapeleiden sijainti ja verkonhaltijan on annettava työn suorittajalle vaaran välttämiseksi tarpeelliset tiedot ja ohjeet
- ohjaa tietyiltä osin metsänhoitoa sähkönjakeluverkkoon rajautuvassa metsässä

Kuluttajaturvallisuuslaki

- lain tarkoituksena on varmistaa kulutustavaroiden ja palvelujen turvallisuus ja ennaltaehkäistä niistä aiheutuvia terveys- ja omaisuusvaaroja
- kattaa kuntien tarjoamien ulkoilu- ja liikuntapalvelujen toimintaympäristöt

Vahingonkorvauslaki

- tämä laki on merkityksellinen arvioitaessa vastuu- ja korvauskysymyksiä muiden kaupungin metsäomaisuudelle aiheuttamissa vahingoissa sekä vastaavasti metsänhoidosta tai sen laiminlyönnistä mahdollisesti muille aiheutuissa vahingoissa
- esimerkiksi kaupungin metsäalueelta kaatuvan puun aiheuttaman vahinkoasian käsittely kuuluu vahingonkorvauslain piiriin

Jätelaki

- lakiin sisältyy ympäristön roskaamiskielto
- käsitellään muun muassa roskaantumiseen liittyviä siivousvastuita

Muu yleinen ohjeistus

Kaavoitus

- yleis- ja asemakaavoissa voidaan asettaa metsänhoidolle erityisvaatimuksia kaavan tavoitteiden mukaan, esimerkiksi virkistys, suojelu tai LUO – merkityt eli luontoarvoja sisältävät alueet
- kaavoitus määrittää alueet joilla metsänkäsittelyyn vaaditaan maankäyttö- ja rakennuslain mukainen maisematyölupa

Hyvän metsänhoidon suositukset: <http://tapio.fi/julkaisut-ja-raportit>

- valtakunnallinen perusteos kaikille metsänhoidon parissa toimiville
- uudet suositukset tulleet voimaan vuoden 2014 alussa metsälain uudistumisen myötä

Metsien sertifiointi

- Suomessa on käytössä kansainväliset metsäsertifiointijärjestelmät FSC ja PEFC
- Vantaan kaupunki on mukana PEFC -sertifiointissa, jonka piiriin kuuluvat myös kaupungin metsänhoidossa käyttämät metsäpalveluyrittäjät: <http://www.pefc.fi>
- PEFC:n kansalliset kriteerit kohdistuvat muun muassa metsien hoidon suunnitteluun ja toteutukseen, työntekijöiden oikeuksiin, metsänomistajien koulutukseen ja neuvontaan sekä nuorison metsätiedon lisäämiseen
- Erityistä huomiota kiinnitetään eräiden metsäluonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeiden elinympäristöjen ja vesien suojeluun, nuorten metsien hoitoon sekä luontaiselinkeinojen ja metsätalouden yhteensovittamiseen
- sertifiointin tarkoituksena on osoittaa, että metsien hoito on ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävä

Monimuotoisuudelle arvokkaiden metsäympäristöjen tunnistaminen. METSO -ohjelman luonnontieteelliset valintaperusteet 2016–2025. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-11-4606-0>

Kansallinen vieraslajistrategia

- Suomen luonnolle haitallisten vieraslajien aiheuttamien haittojen ehkäiseminen
- toimenpideohjelma, jonka puitteissa on muun muassa perustettu vieraslajiportaali: <http://www.vieraslajit.fi/fi>

Vantaan ympäristöpolitiikka 2012–2020.

Vantaan kaupungin ympäristöohjelma 2013–2016.

Vantaan viheralueohjelma 2011–2020:

- koskee Vantaan kaupungin omistamia rakennettuja puistoja, puistometsiä, niittyjä ja avoimia alueita sekä metsäsuunnitelman mukaisia virkistysalueita ja maatalousalueita
- kuvaa viheralueiden merkitystä ja erilaisia tehtäviä sekä alueiden nykytilaa ja kehittämistarpeita
- ohjaa viheralueiden suunnittelua, rakentamista ja ylläpitoa sekä metsä- ja maatalousalueiden kehittämistä
- linjaa asukasyhteistyötä, vuorovaikutusta ja tiedotusta
- määrittelee toimenpiteitä tavoitteiden saavuttamiseksi

Vantaan kasvillisuuden käytön periaatteet. Vantaan kaupunki, Viheralueyksikkö, 2016.

Vantaan kaupungin metsien METSO- inventoinnin loppuraportti, Innofor Finland Oy, 2012.

Yleinen turvallisuus

- kunta vastaa ylläpitämiensä alueiden turvallisuudesta
- kunnalla on vastuu alueensa puuston kunnon seurannasta
- vahinkotapauksissa riittävän ylläpidon laiminlyöminen voi johtaa korvausvastuuseen
- puuston kuntoon liittyvä vastuu korostuu rakennetun alueen läheisyydessä, mutta myös sellaisilla luontoalueilla, joille erityisesti ohjataan liikkumista ja virkistyskäyttöä

10 § **Lausunto Vantaanjoen yhteistarkkailuohjelmaehdotuksesta vuosille 2017-2026**

VD/8732/11.01.02.01/2016

KR/PJH

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen Y-vastuualue pyytää Vantaan ympäristölautakunnan lausuntoa Vantaanjoen vesistöalueen yhteistarkkailuohjelmaehdotuksesta vuosille 2017 - 2026. Lausunto pyydetään toimittamaan 30.11.2016 mennessä.

Vantaanjoen vesistöalueen jokien tilan tarkkailua on tehty yhteistarkkailuna pitkään. Tarkkailu Vantaanjoessa ja sen sivujoissa on antanut kuvan vesistön tilasta ja tuonut esiin piste- ja hajakuormituksen vesistövaikutuksia ja vaikutusalueita. Tarkkailun perustana ovat vesistöön jätevesiä johtavien kuormittajien ympäristöluvut, muut vesien johtamisluvat sekä kuntien ja HSY:n vesistöseurannat.

Vantaanjoen yhteistarkkailua tehdään kahden toisiaan tukevan tarkkailuohjelman mukaan; tämä tarkkailuohjelma painottuu vedenlaadun ja levästön tarkkailuun, kalatalous- ja pohjaeläintarkkailuohjelma on ollut voimassa vuodesta 2014 alkaen (Haikonen ja Helminen 2013).

Vantaanjoen yhteistarkkailuun osallistuu tarkkailuvelvollisten ohella alueen kuntia ja Helsingin seudun ympäristöpalvelut (HSY). Näiden tavoitteena on kerätä vedenlaatutietoa alueidensa virtavesistä ja HSY:n olla selvillä vararaakavesilähteensä tilasta. Keravanjokeen johdetaan kesäisin keskimäärin 4 milj. m³ vettä Päijänne-tunnelista joen virkistyskäyttöedellytysten parantamiseksi. Tämä edellyttää tarkkailua.

Vuonna 2015 Vantaanjoen vuosikeskivirtaama oli Oulunkylässä 16,5 m³/s, minkä perusteella jäteveden osuus jokivedestä oli Nurmijärven Myllykosken alapuolella Ylikylässä 5,5 % ja Helsingissä ennen Vanhankaupunginlahteen purkautumista 2,3 %.

Vantaanjoen vedenlaadun ja levästön yhteistarkkailuohjelmaehdotus 2017 - 2026 on liitteenä 1. Vantaanjoen yhteistarkkailun vedenlaadun havaintopaikat ja yhteistarkkailuvelvolliset pistekuormittajat ovat liitteenä 2 olevassa kartassa.

Ympäristölautakunta 9.11.2016 § 10

Ympäristöjohtajan vs. esitys:

Päätetään antaa Vantaanjoen vedenlaadun ja levästön yhteistarkkailuohjelmaehdotuksesta vuosille 2017 - 2026 seuraava lausunto:

Ympäristölautakunta toteaa, että Vantaanjoen vesistön yhteistarkkailuohjelmalla jatketaan alueella tehtyä tärkeää, pitkäjänteistä vedenlaadun tarkkailua. Yhteistarkkailuohjelmaehdotus on laadittu huolellisesti ja kattavasti. Lautakunta puoltaa tarkkailuohjelmaehdotuksen hyväksymistä.

Päätös:

Päätettiin antaa Vantaanjoen vedenlaadun ja levästön yhteistarkkailuohjelmaehdotuksesta vuosille 2017 - 2026 ympäristöjohtajan vs. esityksen mukainen lausunto.

Liitteet:

- Vantaanjoen vedenlaadun ja levästön yhteistarkkailuohjelmaehdotus 2017 - 2026
- Vantaanjoen yhteistarkkailun vedenlaadun havaintopaikat ja yhteistarkkailuvelvolliset pistekuormittajat

Täytäntöönpano: Ote Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen Y-vastuualue, kirjaamo.uusimaa@ely-keskus.fi

Muutoksenhakuohje: 10. Oikaisuvaatimus- ja valituskielto

Lisätiedot:

Päivi Jäntti-Hasa, p. 040 841 9973, etunimi.sukunimi[at]vantaa.fi

Vantaanjoen yhteistarkkailu

Vedenlaadun ja levästön tarkkailuohjelma 2017-2026

Heli Vahtera
Kirsti Lahti
Jari Männynsalo

Vantaanjoen ja Helsingin seudun
vesiensuojeluyhdistys ry

Vantaanjoen yhteistarkkailu

Vedenlaadun ja levästön tarkkailuohjelma

23.9.2016

Vantaanjoen ja Helsingin seudun vesiensuojeluyhdistys ry

Vantaanjoen yhteistarkkailu

Vedenlaadun ja levästön tarkkailuohjelma

1	Johdanto	4
2	Tarkkailuvelvolliset.....	4
3	Vesistöalue	5
3.1	Hydrologiset olosuhteet	7
3.2	Vesistön kuormitus.....	8
3.2.1	Pistekuorma	9
4	Vedenlaadun tarkkailu.....	10
4.1	Näytteiden otto ja analysointi	10
4.1.1	Näytteenoton laadunvarmistus	11
4.1.2	Näytteiden analysointi	11
4.2	Tarkkailusuunnitelma	11
4.2.1	Havaintopaikat ja näytteenottotiheydet	12
4.3	Poikkeustilanteisiin varautuminen	13
4.4	Jatkuvatoiminen seuranta	15
4.5	Haitalliset aineet.....	15
4.5.1	Haitallisten aineiden esiintyminen.....	15
4.5.2	Tarkkailusuunnitelma.....	17
5	Biologisten muuttujien tarkkailu.....	17
5.1	Perifytonin piilevät	18
5.1.1	Tarkkailusuunnitelma.....	18
5.2	a-klorofylli jokivesissä.....	19
5.2.1	Tarkkailusuunnitelma.....	19
5.3	Ridasjärvi	19
5.3.1	Tarkkailusuunnitelma.....	19
6	Tulosten toimittaminen ja raportointi.....	20
7	Tarkkailuohjelman voimassaolo ja uusiminen	21

Viitteet

Liitteet

1 Johdanto

Vantaanjoen vesistöalueen jokien tilan tarkkailua on tehty yhteistarkkailuna pitkään. Tarkkailu Vantaanjoessa ja sen sivujoissa on antanut kuvan vesistön tilasta ja tuonut esiin piste- ja haja-kuormituksen vesistövaikutuksia ja vaikutusalueita. Tarkkailun perustana ovat vesistöön jätevesiä johtavien kuormittajien ympäristöluvat, muut vesien johtamisluvat sekä kuntien ja HSY:n vesistöseurannat.

Vantaanjoen yhteistarkkailua tehdään kahden toisiaan tukevan tarkkailuohjelman mukaan; tämä tarkkailuohjelma painottuu vedenlaadun ja levästön tarkkailuun, kalatalous- ja pohja-eläintarkkailuohjelma on ollut voimassa vuodesta 2014 alkaen (Haikonen ja Helminen 2013).

Vantaanjoen yhteistarkkailuun osallistuu tarkkailuvelvollisten ohella alueen kuntia ja Helsingin seudun ympäristöpalvelut (HSY). Näiden tavoitteena on kerätä vedenlaatutietoa alueidensa virtavesistä ja HSY:n olla selvillä vararaakavesilähteensä tilasta. Keravanjokeen johdetaan kesäisin keskimäärin 4 milj. m³ vettä Päijänne-tunnelista joen virkistyskäyttöedellytysten parantamiseksi. Tämä edellyttää tarkkailua.

Vuonna 2015 Vantaanjoen vuosikeskivirtaama oli Oulunkylässä 16,5 m³/s, minkä perusteella jäteveden osuus jokivedestä oli Nurmijärven Myllykosken alapuolella Ylikylässä 5,5 % ja Helsingissä ennen Vanhankaupunginlahteen purkautumista 2,3 %.

2 Tarkkailuvelvolliset

Vantaanjoen yhteistarkkailuun tarkkailuperusteena olevat luvat

Jätevedenpuhdistamot

Riihimäen Vesi

Riihimäen jätevedenpuhdistamo (AVL 96 067), Dnro ESAVI/239/04.08/2011, 8.10.2015.

Hyvinkään Vesi

Kaltevan jätevedenpuhdistamo (AVL 38 957), Dnro ESAVI/236/04.08/2011, 17.12.2015.

Kaukasten puhdistamo (AVL 112), UUS-2003-Y587-121 (9.10.2006), Dnro UUS-2003-Y-587-121. Lopettamissuunnitelma FCG, 13.4.2016

Nurmijärven Vesi

Kirkonkylän jätevedenpuhdistamo (AVL 7 699), LSY Nro 72/2004/1 (20.12.2004), KHO NRO 3/3138/1/06 (7.3.2007), luvasta Dnro ESAVI/253/04.08/2011, 17.12.2015 on valitettu.

Klaukkalan jätevedenpuhdistamo (AVL 34 857), Dnro ESAVI/286/04.08/2010. 19.3.2013.

Nurmijärven kunta

Metsä-Tuomelan jäteasema, UUS-2004-Y 823-111 (17.8.2007), VHO 1957/07/5107, Nro 08/018/1 (5.6.2008), luvan tarkistus vireillä.

Rinnekot-Säätiö

Rinnekodin jätevedenpuhdistamo (AVL 2 093), Dnro ESAVI/186/04.08/2012, (29.8.2014).

Muut yhteistarkkailuvelvolliset
<u>Versowood Oy Riihimäen yksikkö</u>
HAM-2004-Y-121-111 (11.4.2006) lupa hule- ja kasteluvesien johtamiseen, luvan tarkistus viireillä
<u>Keski-Uudenmaan vesiensuojelun liikelaitoskuntayhtymä</u>
LSVO 59/1988/1 (15.9.1988) lupa lisäveden johtamiseen, voimassaolo toistaiseksi
Osallistuu piilevätarkkailuun
Ilmailulaitos Finavia; Helsinki-Vantaan lentoasema, Dnro ESAVI/75/04.08/2010 (16.12.2011) ja KHO:2015:12 (21.1.2015)

Huom! Puhdistamoiden asukasvastineluvut (AVL) on laskettu Ympäristöhallinnon yhdyskuntajätevesien puhdistuslaitosten päästöjen seurantaa ja raportointia koskevan hyvien menettelytapojen kuvauksen mukaisesti puhdistamon viimeisen viiden vuoden näytepäiväkohtaisista BOD7-atu-tuloksista 90 persentiilinä.

Yhteistarkkailuun osallistuvat muut tahot: Hyvinkään kaupunki, Keski-Uudenmaan ympäristökeskus, Tuusulan kunta, Vantaan kaupunki ja Helsingin seudun ympäristöpalvelut (HSY).

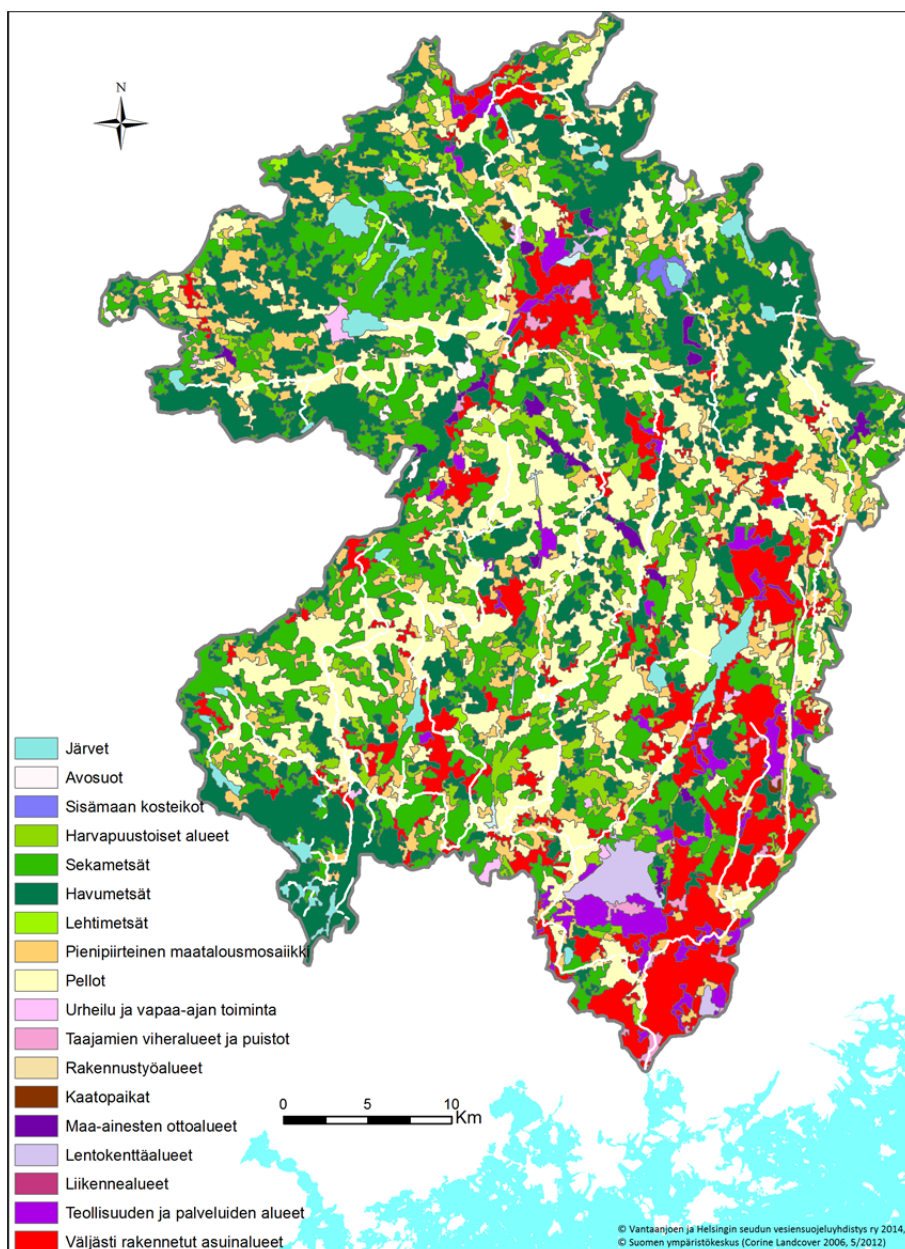
3 Vesistöalue

Vantaanjoen vesistöalue sijaitsee tiheään asutulla seudulla Uudellamaalla ja eteläisessä Hämeessä. Valuma-alueen pinta-ala on 1680 km² ja se ulottuu neljäntoista kunnan alueelle. Näissä kunnissa asuu yhteensä yli 1,4 miljoonaa ihmistä. Vesistöalueen pääuoma, Vantaanjoki, saa alkunsa Hausjärveltä eteläisestä Hämeestä. Mereen se virtaa Vanhankaupunginlahdella, Helsingissä. Pituutta joella on 99,1 km.

Joki virtaa vehmaiden pelto- ja kulttuurimaisemien halki. Jokivarsia ympäröivät yleensä merenpohjakerrostumien peittämät ikivanhat kulutuslaaksot. Pääosa valuma-alueesta on mäki-maata, jossa paikalliset korkeusvaihtelut ovat 20-50 metriä. Savikoita alueesta on 39 %.

Vesienhoitotyössä Vantaanjoen vesistöalueen virtavedet on jaettu 20 vesimuodostumaan. Vesistöalueen joet ovat tyypiltään savimaiden jokia, lukuun ottamatta Lakistonjokea, joka on pieni kangasmaiden joki. Vesistöalueen sivujoista Kytä-, Koira- ja Keihäsjoen, Keravanjoen yläosan ja Marjomäenojan ekologinen tila on hyvä. Vantaanjoen ja sen muiden sivujokien ekologinen tila on tyydyttävä. Salmijärvestä laskevan Härkälänjoen tila on huono (Karonen ym. 2015).

Vantaanjoen vesistöalueen pinta-alasta 51 % on metsää ja 30 % maatalousaluetta. Pellot sijaitsevat pääasiassa jokien ja purojen varsilla. Rakennettua aluetta - sisältäen mm. taajamat, teollisuuden ja palveluiden alueet, liikennealueet ja väljästi rakennetut asuinalueet - on yhteensä noin 20 % pinta-alasta (kartta 1).

Kartta 1. Maankäyttö Vantaanjoen vesistöalueella. © Suomen ympäristökeskus, Corine-aineisto 2012.

Maankäyttömuodoissa on vaihtelua vesistöalueen pääuoman ja sivu-uomien valuma-alueilla. Pääuoman latvaosissa on runsaasti metsäalueita. Suurimmat peltoalueet sijaitsevat Nurmijärven ja Tuusulan alueilla. Rakennetut alueet ovat keskittyneet vesistöalueen etelä- ja kaakkoisosiin. Vesistöalueen alaosalla sijaitsee suurin yhtenäinen rakennettujen alueiden keskittymä, jonka muodostavat Helsingin, Vantaan, Keravan ja Tuusulan asuin- ja liiketoiminta-alueet.

Vantaanjoen vesistöalueella on useita luonnonsuojelualueita ja valtakunnallisiin suojeluohjelmiin kuuluvia kohteita. Natura 2000 -alueilla suojellaan tärkeitä luontotyyppisiä ja lajeja. Natura-kohteita on Vantaanjoen vesistöalueella kaikkiaan 17 kpl. Vantaanjoen pääuoman vesialue 59 km:n pituiselta osalta Vanhankaupunginlahdelta Nurmijärven Nukarinkoskeen saakka on

Natura 2000 –aluetta joessa esiintyvän vuollejokisimpukan (*Unio crassus*) takia. Muita Vantaanjoen Natura 2000 -alueella esiintyviä tärkeitä lajeja ovat saukko (*Lutra lutra*) ja virtalude (*Aphelocheirus aestivalis*).

Ridasjärvi on osa Järvisuo-Ridasjärven Natura-aluetta. Ridasjärven suoalueet kuuluvat Rannikko-Suomen kermikeidasvyöhykkeeseen. Ridasjärvi kuuluu valtakunnalliseen lintuvesiensuojeluohjelmaan ja suurin osa suoalueista soidensuojeluohjelmaan ja järven itäpuoli on luonnon-suojelulain mukaan suojeltu.

3.1 Hydrologiset olosuhteet

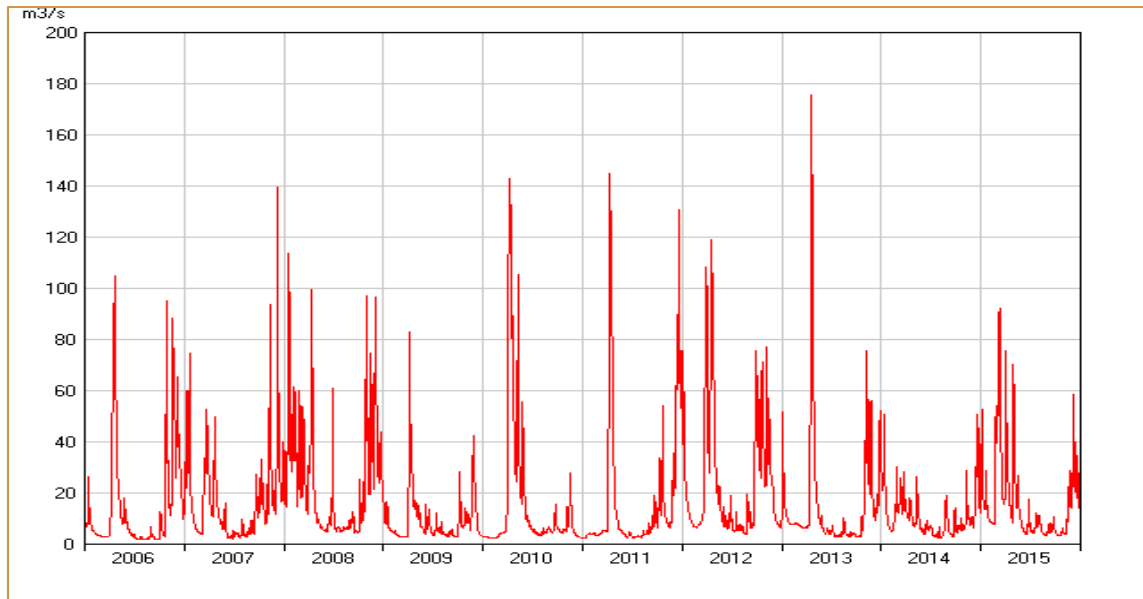
Vantaanjoen vesistöalueella jokien virtaamavaihtelut ovat suuria, koska järviä on vähän ja ne sijaitsevat pääsääntöisesti vesistön latvaosissa. Koko vesistöalueen järvisyysprosentti on 2,25 %, mutta Vantaanjoen yläosan alueella (21.023), ennen Paalijoen liittymäkohtaa vain 1,01 %. Tällä alueella sijaitseva Riihimäen keskusta on valtakunnallisesti merkittävää tulvariskialuetta. Alueelle on tehty tulvariskien hallintasuunnitelma (Suomalainen ym. 2015).

Sade- ja sulamisvedet kasvattavat virtaamaa nopeasti, ja toisaalta vähäsaateiseen aikaan vettä virtaa niukasti. Vantaanjoen vesistöalueella on kaksi valtakunnallista virtaaman havaintoasemaa, Myllymäki ja Hanala, joiden tietojen mukaan lasketaan joen virtaama Oulunkylän kohdalle eli Vantaanjoen virtaama mereen (taulukko 3.1). Viimeisimmän kymmenvuotisjakson (2006-15) keskivirtaama Oulunkylässä oli 16,2 m³/s. Jakson korkein virtaama, 176 m³/s oli keväällä 2013 ja alivirtaamakausi alimmat virtaamat alle 2 m³/s (kuva 3.1). Virtaama-asemia on myös Vantaanjoen Ylikylässä, Lepsämänjoessa ja Härkälänjoessa. Jokien vedenkorkeuksia seurataan useissa kohdissa. Riihimäen keskustan tulvariskialueella vedenkorkeusasemat ovat Peltosaarissa ja Paloheimonkoskessa sekä Arolamminkoskessa. Valmiita purkautumiskäyriä alueelle ei ole, mikä estää vedenkorkeustiedon muuttamista virtaamaksi.

Taulukko 3.1. Hydrologiset perustiedot (Korhonen toim. 2007).

	jakso	Vantaanjoki Myllymäki	Keravanjoki Hanala	Vantaanjoki Oulunkylä*
Valuma-alue, km ²		1230	313	1680
Järvisyys, %		2,6	1,9	2,5
Keskiylivirtaama MHQ, m ³ /s	1991-2005	78,1	26,4	111
Keskivirtaama MQ, m ³ /s	1991-2005	11,5	2,79	15,6
Keskialivirtaama MNQ, m ³ /s	1991-2005	1,47	0,30	2,16

* laskennallinen

Kuva 3.1 Vantaanjoen vuorokausikeskivirtaaman vaihtelua Oulunkylässä vuosina 2006-2015.

3.2 Vesistön kuormitus

Luontaisesti Vantaanjoen vesi on maaperästä johtuen ruskeavetistä ja sateisina aikoina sa-
viaineksen samentamaa. Eniten saven värjäämää vesi on Vantaanjoen pääuoman alaosassa,
Luhtajoen-Lepsämänjoen alueella sekä Palojoessa. Keravanjoen latva-alueilla ja Kytäjoen alu-
eella on turvemaita ja humus tummentaa jokien vedet ajoittain erittäin ruskeiksi. Savisameus
näillä alueilla on vähäistä ja jokien yleisilme siten kirkkaampi.

Hajakuormitusvaltaisen Vantaanjoen vesistöalueen jokien vedenlaatu vaihtelee voimakkaasti
valuntaolosuhteiden mukaan. Sateet synnyttävät valuntaa, mikä on suurinta silloin, kun maa
on jo vettynyt, eikä haihduntaa tapahdu. Tällaisissa olosuhteissa kiintoainesta ja ravinteita voi
huuhtoutua jokivesiin runsaasti. Suurimmat ravinnekuormat vesistöön kulkeutuvat usein ke-
vään ylivirtaamakautena ja syysateiden aikana. Tavanomaista leudomprien ja lumettomien
talvien aikana valumavedet ovat sisältäneet runsaasti kiintoainesta ja ravinteita. Vuonna 2015
voimakkain kuormitusjakso ajoittui joulukuulle, jolloin kasvillisuus oli jo lakastunut ja maa pal-
jaana.

Suomen ympäristökeskus on arvioinut Vantaanjoen vesistöön kohdistuvaa kuormitusta *Vema-
la*-mallilla. Mallin perusteella Vantaanjoen typpikuorma oli vuonna 2015 lähes 1300 tonnia.
Siitä kolmannes oli nk. taustakuormaa eli luonnonhuuhtoumaa. Typen vuosikuormasta lähes
kolmannes ja fosforikuormasta lähes 60 prosenttia tuli peltoviljelystä. Jätevesien osuus typpi-
kuormasta oli mallin mukaan noin 16 % ja fosforikuorman noin 4 %.

Vantaanjoen merkitys Helsingin edustan merialueella on huomattava. Joen vesi vaikuttaa ajoit-
tain hyvin laajalla alueella, ulottuen Vallisaaren eteläpuolelle saakka. Vantaanjoen merialueelle
kuljettama typpikuormitus on ollut 2010-luvulla samansuuruinen kuin Suomenojan ja Viikin-
mäen puhdistamojen yhteenlaskettu kokonaiskuormitus, fosforikuormitus usein hieman jäte-
vesikuormaa suurempi (Vahtera E. ym. 2016).

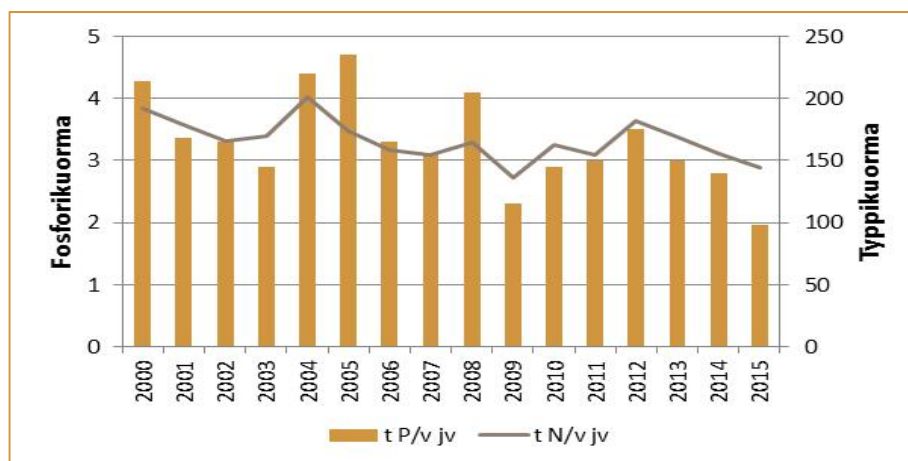
3.2.1 Pistekuorma

Vantaanjoen vesistöaluetta kuormittaa neljä yhdyskuntapuhdistamoa, joilta vesistöön johdetun käsitellyn jäteveden määrä oli yhteensä 32 000 m³/d hydrologisilta olosuhteiltaan tavanomaisena vuonna 2015 (liite 4). Lähes 80 % jätevesistä johdetaan Vantaanjoen ylä- ja keski-osaan Riihimäellä, Hyvinkäällä ja Nurmijärvellä sekä noin 19 % Luhtajoen alajuoksulle Nurmijärvellä. Luhtajoen yläosaan eli Kyläjokeen johdetaan pistekuormaa Nurmijärven Metsä-Tuomelan jäteaseman puhdistamolta (2015: 60 m³/d) ja Lakistonjokeen Espoossa Rinnekoti-Säätiön puhdistamolta (2015: 300 m³/d).

Riihimäellä Vantaanjoen rannalla sijaitsee Versowood Oy Riihimäen tuotantolaitos, jossa sahataan ja jalostetaan kuusitukkeja. Saha-alueen 6,5 ha tukkikentän hulevedet kerätään kahteen sakokaivoon, josta ne johdetaan Vantaanjokeen, joka runsaan 300 metrin matkan virtaa sahan alueella. Alueella on tekokoski, jossa jokivesi hapettuu ja samalla puhdistuu. Vuonna 2015 vesistöön johdettu vesimäärä oli noin 90 m³/d. Laitoksella on lupa kasteluveden ottoon Vantaanjoesta ja kierrätyksen jälkeen veden takaisin johtamiseen. Kasteluvettä otettiin viimeksi vuonna 2007. Vireillä olevassa ympäristöluvassa laitos hakee lupaa lisätä kasteluveden ottoa tasolle 250 m³/d.

Keravanjoen yläjuoksulla sijainneen Hyvinkään Kaukasten puhdistamon toiminta loppuu syksyllä 2016, kun alueelle valmistuu siirtoviemäri. Kaukasten puhdistamo oli viimeinen Keravanjokeen asumajätevesiä, noin 60 m³/d, johtava pistekuormittaja. Uudenmaan ELY edellytti jälkitarkkailua Keravanjoessa vähintään vuoden 2017 loppuun asti. Alueen pohjaeläimiä tarkkailaan vielä vuonna 2017. Jälkitarkkailun ohella tarkkailun jatkumista puoltaa Keravanjokikanjonin alueen sortumaherkkyys, mikä lisää kiintoainekuormaa jokeen.

Vantaanjoen vesistöalueelle jätevesien mukana tuleva ravinnekuorma on laskenut viime vuosina (kuva 3.2). Tähän on vaikuttanut mm. Riihimäelle 2014 valmistunut uusi puhdistamo ja jätevesiverkostojen saneeraukset.

Kuva 3.2 Jätevedenpuhdistamoiden Vantaanjoen vesistöön johtama ravinnekuorma vuosina 2000-2015 (tiedot: VHSV:n tarkkailemat puhdistamot, ks. liite 2).

4 Vedenlaadun tarkkailu

Vantaanjoen vesistöalueella jokien veden laatua on seurattu useilla havaintopaikoilla säännöllisesti vuodesta 1961 alkaen. Yhteistarkkailukäytäntö alkoi 1970-luvun loppupuolella. Tarkkailutulokset on julkaistu yhteistarkkailuraportteina Vantaanjoen ja Helsingin seudun vesiensuojeluyhdistys ry:n julkaisusarjassa. Vuodesta 1978 alkaen tulokset on toimitettu lisäksi ympäristöhallinnon vedenlaaturekisteriin. Vedenlaaduntarkkailun ohella on tehty säännöllisesti kalataloustarkkailua. Vesistötarkkailua täydentäviä erillisselvityksiä on tehty kulloisenkin tarpeen mukaan.

Vuosina 2011–2016 jokien vedenlaatua on tarkkailtu vuosittain 39 havaintopaikalla ja lisäksi kuudella havaintopaikalla kolmen vuoden välein. Näytekerroja on ollut 4–12 kertaa vuodessa.

Vantaanjoen pääuomaan johdettu pistekuormitus vaikuttaa joen vedenlaatuun Riihimäen kaupunkialueelta joen alaosaan asti. Yläjuoksulla sivujokien, erityisesti Kytäjoen, tuoma lisävesi laimentaa jokiin johdettua pistekuormaa. Luhtaanmäenjoen laskettua Vantaanjokeen Luhtajokeen johdetun pistekuorman vaikutus on ajoittain ollut havaittavissa myös Vantaanjoessa. Vantaanjoen ja Luhtajoen lisäksi Lakistonjoki on pistekuormituksen vaikutusalueita.

Vantaanjoen vesistöalue on voimakkaasti hajakuormitettu laajojen peltojen vaikutuksesta. Haja-asutusta on paikoitellen paljon ja hevosten määrä on ollut viime vuodet kasvussa, mikä voi lisätä kuormitusta jokiin. Kytäjoen, Lepsämänjoen ja Palojoen alueet ovat voimakkaasti hajakuormitettuja vesistöjä, mutta toisinaan niihin on päässyt myös jätevesiohuituksia alueella olevilta siirtoviemärien pumppaamoilta. Näiden alueiden tarkkailu antaa tietoa hajalähteistä jokiin tulevasta kuormituksesta.

Keravanjokeen pistekuormituksen johtaminen on päättynyt. Joen vedenlaatu on ollut jo pitkään riittävää mm. uimakäyttöön alueilla, missä vesisyyvyys on riittävä. Vuonna 1989 aloitettu lisäveden johtaminen jokeen kesäisin on mahdollistanut ja turvannut virkistyskäyttöä. Lisäveden johtaminen Ridasjärven kautta Keravanjokeen edellyttää tarkkailua.

Vantaanjoen vesistöalueella väestömäärän kasvaessa jokialueen virkistyskäyttö on lisääntynyt. Jätevedenkäsittelyn keskittyminen ja tehostuminen puhdistamoilla rajoittaa jokialueiden käyttöä aikaisempaa vähemmän. Toisaalta kuitenkin kaupunkialueiden laajetessa jokiin kohdistuu aikaisempaa enemmän hulevesikuormaa ja laajan viemäriverkoston tekniset viat ovat kuormitusriski vesistölle.

4.1 Näytteiden otto ja analysointi

Näytteenotossa ja näytteiden käsittelyssä noudatetaan pääosin voimassa olevia SFS-EN ISO-standardeja ja voimassa olevia ympäristöhallinnon oppaita. Vesistövesinäytteenoton ohjeistus perustuu ympäristöhallinnon antamaan ohjeistukseen, joiden pääpiirteet on esitetty teoksessa Mäkelä ym. 1992: *Vesitutkimusten näytteenottomenetelmät*.

Vantaanjoen yhteistarkkailun näytteet ottavat vesistön tuntevat, vesi- ja vesistönäytteenottoon sertifioidut näytteenottajat.

4.1.1 Näytteenoton laadunvarmistus

Näytteenoton laadunvarmistuksessa noudatetaan pääosin standardeissa ISO 5667-14 (*Water quality- Sampling – Part 14: Guidance on quality assurance and quality control of environmental water sampling and handling*) ja ISO/DIS 5667-24 (*Water quality – Sampling – Part 24: Guide for the auditing of water quality sampling*) sekä FINAS-oppaassa 2/2014 (*Opas akkreditointivaatimusten soveltamiseksi ympäristönäytteenotossa*) esitettyjä periaatteita.

Näytteenoton epävarmuuden arvioinnissa tunnistetaan eri näyteympäristöihin liittyvät epävarmuustekijät, ja niiden vaikutusta arvioidaan laaduntarkkailunäytteiden tulosten perusteella. Epävarmuustekijöitä pyritään mahdollisuuksien mukaan välttämään tai minimoimaan.

Näytteenoton laaduntarkkailua tehdään Vantaanjoen ja Helsingin seudun vesiensuojeluyhdistys ry:n menettelytapaohjeen: *Yhdistyksen laaduntarkkailunäytteenotto ja -analyysit* mukaisesti. Laaduntarkkailuohjemaan sisältyy nolla- ja rinnakkaisnäytteiden otto yhteistarkkailussa sekä näytteiden kuljetusaikojen ja -lämpötilojen seuranta.

4.1.2 Näytteiden analysointi

Näytteet analysoidaan akkreditoiduissa analyysilaboratorioissa, ensisijaisesti akkreditoiduin analyysimenetelmin. Alihankintana teetettävien laboratorioanalyysien osalta edellytetään alihankkijan osallistuvan ko. määrittämenetelmän pätevyyskokeisiin, ja niiden tulokset pyydetään hankintaa suunniteltaessa.

Näytteiden säilytysajoissa, kestävöinnissä ja käsittelyssä noudatetaan voimassa olevan standardin SFS-EN ISO 5667-3 ohjeistuksia ja Suomen ympäristökeskuksen laatusuosituksia vedenlaaturekistereihin vietäville tiedolle (Näykki ja Väisänen 2016) huomioiden jokivesien ajoittain runsas savisameus.

Mikrobiologiset määritykset on aloitettava välittömästi näytteiden saavuttua laboratorioon. Liukoisen fosfaattifosforin määrittäminen tulee tehdä kestäväimättömästä näytteestä vuorokauden kuluessa näytteenotosta. Näytteen suodatus tehdään laboratoriossa.

4.2 Tarkkailusuunnitelma

Vantaanjoen yhteistarkkailussa vedenlaadun tarkkailua tullaan jatkamaan 2017 alkavalla kaudella vakiintuneen käytännön mukaan. Jokivesistä analysoidaan veden fysikaalis-kemiallisia ominaisuuksia (pH, happipitoisuus, humusvärитеisyys, sameus, ravinteet) ja hygieeninen laatu.

Havaintopaikkojen määrää on edelliseen ohjelmakauteen verrattuna vähennetty Vantaanjoessa ja Keravanjoessa. Kytäjärveen laskeva Koirajoki otetaan uutena paikkana mukaan tarkkailuun hajakuormituksen seurantatarkoituksessa. Vedenlaadun tarkkailu painottuu edelleen kesäaikaan, mutta leutojen talvien ja ylivirtaamajaksojen aiheuttama kuormituksen lisäänty-

minen huomioidaan. Tarkkailukertojen määrää on vähennetty pääosalla havaintopaikoista, ja jokihavaintopaikoilla tarkkailua on 5-12 kertaa vuodessa.

Vantaanjoki on vararaakavesilähde, jonka säännöllinen seuranta antaa sekä tietoa vesiensuojelun kehittämiseksi että mahdollistaa Vanhankaupunginlahteen kohdistuvan kuormituksen arvioinnin.

Vedenlaadun perusseurantaa täydennetään pistekuormituksen vaikutusalueella kahden kolmen vuoden välein vesiympäristölle haitallisten ja vaarallisten aineiden osalta tarkoituksenmukaisin analyysein. Veden ekologisen tilan arviointia varten muutamissa jokisuvannoissa tutkitaan α -klorofylliä ja pistekuormituksen vaikutusalueella koskien kivipintojen piileviä. Piilevätarkkailuun osallistuu myös Finavian Helsinki-Vantaa lentoasema Kylmäojassa.

4.2.1 Havaintopaikat ja näytteenottotiheydet

Vantaanjoen vesistöalueen jokihavaintopaikkaverkosto on suurimpien uomien alueella melko kattava. Verkostoon kuuluu kaikkiaan 43 vedenlaadun havaintopaikkaa, joista vuosittaista tarkkailua on 36 havaintopaikalla. Havaintopaikoista 14 on Vantaanjoessa, 4 Luhtajoen alueella, 7 Keravanjoessa ja 3 Palojoessa. Muissa sivujoessa ja puroissa on pääosin yksi havaintopaikka (liite 3). Tarkkailupisteiden sijaintiin ovat vaikuttaneet kuormittajien purkupaikat sekä jokien käyttö (kartta 2). Piilevien tarkkailukosket sijaitsevat samalla havaintoalueella kuin vedenlaatutarkkailun havaintopaikat.

Vantaanjoen pääuomassa Ylikylän virtaama-aseman läheisyydessä sijaitseva havaintopaikka V44 korvaa aiemman havaintopaikan V39. Jokisuun havaintopaikka V0 korvataan havaintopaikalla V4, joka on sama kuin ympäristöhallinnon havaintopaikka Vantaa 4,2, jota käytetään mm. Vantaanjoen mereen kuljettaman kuorman laskennassa. Muutos jää pysyväksi, mikäli havaintopaikalta V0 näytteenotto ei onnistu siltakorjauksen jälkeen.

Yhteistarkkailussa näytteenottotiheydet ovat pääosin aikaisempaa vastaavia. Tarkkailua tehdään ympärivuotisesta painottuen virkistyskäytön kannalta tärkeään kesäkauteen. Kaikista joista otetaan näytteet talven alivesikautena, kevään ylivirtaamakautena, kesän vaihtelevissa virtaamaolosuhteissa sekä syksyllä kasvukauden päätyttyä.

Vantaanjoen vedenlaadun tarkkailua toteutetaan 7-8 vuosittaisella näytekerralla. Pistekuormitetuimmilla paikoilla tarkkailukertoja on 3 v. välein 12, jolloin toteutetaan haitallisten aineiden tarkkailu. Voimakkaasti pistekuormitetussa Arolamminkoskessa tarkkailukertoja on vuosittain 12. Kokonaiskuormituksen arviointipaikoilla (V4, Le33, K8) tarkkailukertoja on vuosittain vähintään 12.

Versowoodin kuormitusalueelta (V94 ja V93) seitsemän tarkkailukerran näytteet otetaan siten, että touko-lokakuussa ainakin kaksi näytekertaa on ajankohtana, jolloin esiintyy hulevesivaluntaa. Nämä kaksi kertaa voivat poiketa Vantaanjoen muista näytteenottokerroista.

Keravanjoessa lisävesitarkkailun havaintopaikoilla (K66, K51, K45, K24) tarkkailukertoja on 5-12 sekä Ridasjärvessä 3. Kaukasten puhdistamon havaintopaikka K57 on vuonna 2017 jälki-

tarkkailussa. Jälkitarkkailun ohella tarkkailun jatkumista puoltaa Keravanjoki-kanjonin alueen sortumaherkkyys, mikä lisää kiintoainekuormaa jokeen. Jälkitarkkailun loputtua vedenlaadun tarkkailua havaintopaikalla K57 jatketaan määrävuosittain Ohkolanjoen tapaan.

Luhtajoessa tarkkailupaikkoja on neljä, joille kaikille tarkkailukertoja tulee vuosittain seitsemän. Metsä-Tuomelan jätasemalta laskevasta ojasta näytteet otetaan kolme kertaa vuoden aikana. Ojanäytteitä ei oteta (kevään) ylivirtaamakausina, jolloin Kyläjoki padottaa ojaa, eikä kuivana aikana, jolloin oja on lähes kuiva.

Vantaanjoen suurimpien sivujokien, joilla on Vantaanjoen veden laatuun huomattava vaikutus, tarkkaillaan 7 krt/vuosi. Niiden sivuhaaroissa ja yläjuoksilla sekä puroissa tarkkailukertoja on 5. Pienten sivujokien (Paalijoki, Keihäsjoki, Koirajoki, Tuusulanjoki, Ohkolanjoki ja Härkälänjoki) vedenlaadun seurantaa tehdään kolmen vuoden välein.

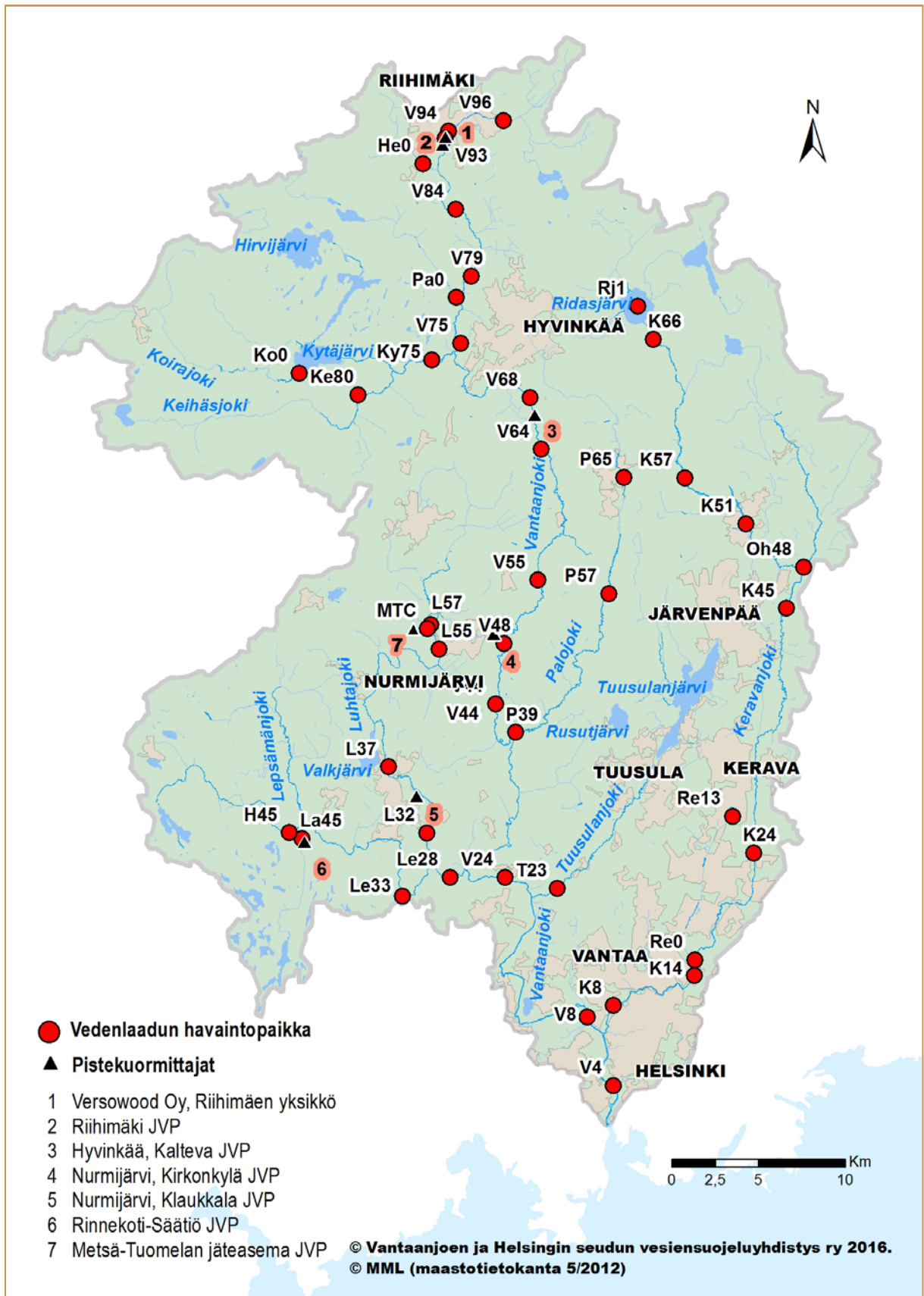
Havaintopaikkakohtaiset tarkkailukerrat ja havaintopaikkojen analyysivalikoimat esitetään liitteissä 4 ja 5.

4.3 Poikkeustilanteisiin varautuminen

Vantaanjoen vesistöalueella on vuodesta 2003 alkaen ollut käytössä järjestelmä, missä poikkeuksellisista jätevesipäästöistä, sekä puhdistamoilta että verkoston pumppaamoilta, tiedotetaan. Tiedot menevät niitä tarvitseville viranomaisille kunnissa ja Ely-keskuksissa sekä Vantaanjoen ja Helsingin seudun vesiensuojeluyhdistykselle.

Vantaanjoen yhteistarkkailussa pääosalla havaintopaikoista veden laadun tarkkailukertoja on vuodessa seitsemän. Jotta satunnaispäästön vaikutukset voidaan arvioida luotettavasti, otetaan tarvittaessa lisänäytteitä mahdollisimman pian päästön jälkeen. Poikkeustilanteita voivat olla huomattavien satunnaispäästöjen ohella poikkeukselliset hydrologiset olosuhteet, jolloin vesistön kyky vastaanottaa kuormitusta on heikentynyt esim. kuivuuden seurauksena.

Päätöksen täydentävään näytteenottoon lähtemisestä tekee vesistön tarkkailija ja siitä ilmoitetaan ELY-keskuksille ja asianosaisten kuntien ympäristöviranomaisille. Poikkeustilanteissa täydentävään näytteenottoon voidaan lähteä myös ELY-keskusten kehotuksesta. Havaintopaikat valitaan tapauskohtaisesti, mutta painottaen vesistön keskeisimpiä tarkkailupaikkoja (V96, V84, V64, V55, V44, V24, V4) sekä sivujokien alajuoksujen havaintopaikkoja (L32, Le33, Le28, K8).

Kartta 2. Vantaanjoen yhteistarkkailun vedenlaadun havaintopaikat ja yhteistarkkailuvelvolliset pistekuormittajat.

4.4 Jatkuvatoiminen seuranta

Vantaanjoen yhteistarkkailussa on ollut mukana kesäisin jatkuvatoimista seurantaa vuodesta 2011 alkaen. Mitattavia suureita ovat olleet veden lämpötila, happipitoisuus, sähkönjohtavuus ja sameus. Lisäksi joen pinnankorkeutta on mitattu.

Virkistyskäytöllisesti tärkeänä kesä kautena lähes reaaliaikaisen tiedon tarve on korostunut erityisesti kesän rankkasateiden vaikutusten tarkkailussa ja etenkin Riihimäellä uuden puhdistamon rakentamisen aikana.

Anturiseurantaan varatut tarkkailuresurssit ovat olleet vuosittain 2-3 kk kahdella mittausasemalla. Käytännössä seurantajaksot ovat olleet pidempiä, sillä anturiseurantaa ovat taloudellisesti tukeneet myös Rotary-järjestöt.

Anturiseurantaa tullaan jatkamaan aikaisempaan tapaan lyhyinä jaksoina. Seuranta kohdennetaan alueille, missä on havaittu poikkeavaa veden laatua tai on vesistökuormitusriski. Ajankohdasta voi olla eri vuodenaikoina.

4.5 Haitalliset aineet

Valtioneuvoston asetuksen vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista (VNA1022/2006) tarkoituksena on suojella pintavesiä ja parantaa niiden laatua ehkäisemällä vaarallisista ja haitallisista aineista aiheutuvaa pilaantumista. Asetus on päivitetty 1.11.2010 asetuksella 868/2010 ja 22.12.2015 asetuksella 1308/2015.

VNA 1308/2015, 7 § Pintaveden tarkkailusta edellyttää seuraavaa: "Ympäristöluvan varaista toimintaa harjoittavan on tarkkailtava aineiden pitoisuuksia vedessä, sedimentissä tai eliöstössä, kun pintavedeen päästetään tai huuhtoutuu VNA 1308/2015 liitteen 1 kohdassa C2 tarkoitettuja aineita tai merkittävässä määrin liitteen 1 kohdassa D tarkoitettuja aineita."

4.5.1 Haitallisten aineiden esiintyminen

Puhdistamoilta pääsevät aineet

Riihimäen ja Hyvinkään Kaltevan puhdistamoiden käyttö- ja päästötarkkailuissa on tutkittu jätevesien haitta-aineita vuosina 2006-2007 ja 2009 sekä viime yhteistarkkailuohjelmakauden aikana 2012 ja 2015.

Riihimäen ja Kaltevan puhdistamolle tulevasta vedestä analysoitiin VOC-yhdisteitä neljä kertaa vuosina 2012 ja 2015. Esiintyneitä aineita olivat etyylibentseeni, tolueeni, styreeni, ksyleeni, MTBE ja trikloorieteeni (1A listalla). Kaikki todetut pitoisuudet olivat matalia 2012 ja 2015. Riihimäen ja Kaltevan puhdistamoiden lähtevässä vedessä esiintyi Cd, Zn, Cu, Pb, Ni ja Cr yli määräysrajan, mutta vain nikkelpitoisuudet ylittivät vesistövesien AA-EQS -pitoisuuden.

Riihimäen, Kaltevan, Nurmijärven kirkonkylän ja Klaukkalan puhdistamoilta lähtevistä jätevesistä analysoitiin maaliskuussa 2012 ftalaatit sekä oktyyli- ja nonyylifenolit. Määritysrajan ylittäviä ainepitoisuuksia todettiin seuraavilla ftalaateilla: Di-isobutyyliftalaatti (DBP) ja Di-2-etyyliheksyyliftalaatti (DEHP). Oktyyli- ja nonyylifenoleista määritysrajan ylittivät bisfenoli A sekä 4-tert-butyylifenoli ja 4-t-oktyylifenolietoksilaatit. Todetut pitoisuudet olivat matalia.

Vantaanjoen vesistöalueen yhdyskuntapuhdistamot ja Vantaanjoen jätevesien vaikutusalue on ollut viime vuosina mukana useissa vesiympäristön haitta-aineita selvittävässä tutkimuksessa (Vieno 2014, 2015 ja Äystö ym. 2014). Tutkimustulosten perusteella ei noussut esiin ainetta, joka tulisi ottaa tarkkailuun.

Metsä-Tuomelan jäteaseman puhdistamolle tulevasta ja sieltä lähtevistä vesistä on analysoitu joitain haitta-aineita vuonna 2015 (Valkonen 2016). Puhdistamolle tulevassa vedessä esiintyi fenoleita ja PAH-yhdisteistä naftaleeniä, fluoranteenia, pyreeniä ja fenantreeniä. Alueelta lähtevissä vesissä todettiin fenoleita, joista eniten bisfenoli A-yhdistettä. Lähtevästä vedestä oli todettu myös korkeahko, 20 µg/l, nikkelpitoisuus.

Hulevesien haitta-aineet

Hulevesien haitta-aineita on tutkittu vesistöalueen taajama-alueilla ja niiden tulokset raportoidaan syksyllä 2016. Hyvinkään alueelta hulevesien haitta-aihetuloksia on jo julkaistu (esim. Vahtera 2015). Tulosten perusteella polyaromaattisia hiilivetyjä (PAH) esiintyi kaikkien seuranta-alueiden hulevesissä. PAH-yhdisteitä todettiin etenkin ajankohtina, jolloin osa hulevesistä oli lumensulamisvesiä tai vesissä oli runsaasti kiintoainesta. Ilmeisesti merkittävä PAH-yhdisteiden lähde oli laskeuma. PAH-yhdisteiden pitoisuudet, myös vesiympäristölle vaarallisten aineiden osalta, jäivät kaikilla alueilla mataliksi. Haihtuvia orgaanisia yhdisteitä (VOC) hulevesissä ei esiintynyt määritysrajoja ylittäviä pitoisuuksia.

Haitalliset aineet vesistöissä

Vantaanjoessa ja Luhtajoessa, puhdistamoiden alapuolisilla havaintopaikoilla on tehty haitallisten aineiden tarkkailua yhteensä 12 kertaa vuosina 2012 ja 2014. Analysoituja aineryhmiä on ollut nonyyli- ja oktyylifenolit etoksylaatteineen, PAH-yhdisteet, ftalaatit ja raskasmetallit. Tutkittuja, vesiympäristölle haitallisia ja vaarallisia aineita esiintyi näytteissä hyvin vähäisiä määriä. Ainoa selvästi esille noussut aine oli di-2-etyyliheksyyliftalaatti eli DEHP, jota esiintyi kaikilla tarkkailupaikoilla, ainakin yhtenä tarkkailukertana. DEHP on EU-listan vaarallinen prioriteettiaine, jonka vuosikeskiarvolle on ympäristölaatumormi, 1,3 µg/l. Ympäristölaatumormi ei ylittynyt yhdelläkään havaintopaikalla. AA-EQS-arvon katsotaan riittävän arvioimaan myös aineen lyhytaikaista pilaantumisriskiä.

Vantaanjoen tarkkailussa Vantaanjoesta (V96, V84, V64, V48) ja Luhtajoesta (L32) analysoidut nikkelpitoisuudet (määritetty suoramittauksena) ylittivät ajoittain, mutta ei vuosikeskiarvona, pitoisuustason 5 µg/l, mikä on VNA asetuksessa 1308/2015 asetettu AA-EQS biosaatavalle pitoisuudelle.

Vantaanjoen yhteistarkkailussa Metsä-Tuomelasta laskevasta ojasta analysoitiin liukoiset raskasmetallit vuonna 2013. Tuolloin liukoisien nikkelin pitoisuudet, 17 ja 29 µg/l, olivat koholla.

Elohopeapitoisuudet ahvenessa

Vantaanjoen yhteistarkkailussa, osana kalastotarkkailua, on tutkittu elohopean esiintymistä kalastossa jo pitkään. Vuonna 2014 hauki korvattiin ahvenella tutkimuslajina. Vuonna 2014 määrämittaiset ahvenet pyydettiin Vantaanjoen Arolamminkoskesta, Myllykoskesta ja Königstedtinkoskesta sekä Keravanjoen Tikkurilankoskesta ja Luhtajoen Shellinkoskesta. Ahvenien (n=25) elohopeapitoisuuden keskiarvo 0,13 mg/kg (0,06-0,34 mg/kg). Se alitti selvästi vesieliöiden suojaksi asetetun ympäristölaatunormin AA-EQS 0,2 mg/kg (Haikonen ym. 2015).

4.5.2 Tarkkailusuunnitelma

Ympäristöministeriön raportteja 15/2012 -julkaisussa ”Vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annettujen säädösten soveltaminen, kuvaus hyvistä menettelytavoista” on esitetty menettelytavat asetuksen toimeenpanosta kuormitus- ja vaikutustarkkailuissa. Menettelytapaohjeen päivitys julkaistaneen vuoden 2016 aikana. Vaikutustarkkailun osalta tullee muutoksia etenkin biotan tarkkailuun.

Tässä vaiheessa Vantaanjoen vesistötarkkailuun otetaan aineita, joita on todettu esiintyvän puhdistamoilta lähteissä vesissä tai vesistöissä. Vuonna 2017 tarkkailunäytteistä analysoidaan raskasmetallit (kadmium, nikkeli, lyijy, kromi, kupari, sinkki ja arseeni ja elohopea) ja ftalaatit (DEHP ja DBP). Näytteet otetaan kuukausittain havaintopaikoilta V96 (vertailu), V84, V64, V44 ja L32. Metsä-Tuomelan jäteasemalta laskevan ojan vedestä analysoidaan kaikkina tarkkailukertoina (3 krt/vuosi) em. raskasmetallit.

Haitallisten aineiden analyysivalikoima tarkistetaan vuoden 2017 vaikutus- ja kuormitustarkkailussa saatujen tulosten pohjalta. Jos vesistöissä tai puhdistamoilta lähtevässä vedessä haitta-ainepitoisuus ylittää ympäristölaatunormin AA-EQS (elohopealla MAC-EQS) aine otetaan vaikutustarkkailuun. Tarkkailtavien aineiden listaa täydennetään tai muutetaan viranomaisilta tulleiden ohjeiden mukaan.

Tarkistetun ohjelman mukainen tarkkailu aloitetaan 2019, ja tämän jälkeen kuormitustarkkailua vastaavasti kolmen vuoden välein. Pistekuormittajilla tarkkailuvuodet ovat 2017 ja 2020.

Kalastotarkkailussa elohopean esiintymistä ahvenissa tarkkaillaan parillisina vuosina Vantaanjoessa, Luhtajoessa ja Keravanjoessa (Haikonen ja Helminen 2013).

5 Biologisten muuttujien tarkkailu

Vantaanjoen yhteistarkkailun kalatalous- ja pohjaeläintarkkailu kattaa pääosan vesistöalueen jokien biologisesta tarkkailusta. Tarkkailua tehdään vuonna 2014 alkaneen ohjelman (Haikonen ja Helminen 2013) mukaisesti. Kalataloustarkkailua tehdään laajana kahden vuoden välein parillisina vuosina ja pohjaeläintarkkailua kolmen vuoden välein, seuraavaksi 2017.

Jokiympäristössä erilaisille pinnoille kiinnittyvät piilevät ovat suurimpia perustuotannosta vastaavia ryhmiä. Vantaanjoen yhteistarkkailun levästötarkkailuun kuuluu koskialueilla pohjan kivipintojen piileväseuranta. Alajuoksun hitaasti virtaavissa jokisuvannoista ja Keravanjoen patoaltaista ja Ridasjärvestä määritetään planktonlevätuotannon arvioimiseksi α -klorofyllipitoisuuksia.

Levämääritykset tilataan ostopalveluna pätevyyden omaavilta ja vertailukokeisiin osallistuneilta asiantuntijoilta.

5.1 Perifytonin piilevät

Jokien koskien kivipintojen perifytonin tarkkailua on tehty Vantaanjoessa, Keravanjoessa, Luhtajoessa ja Kylmäojassa noin kolmen vuoden välein, viimeksi 2015.

Pohjan perifytonin piileviä on tutkittu kahdellatoista seuranta-asemalla, joiden tulokset ovat osoittaneet koskissa lähinnä tyydyttävää ekologista tilaa.

Taulukko 5.1 Piileväseurannan havaintoalueet.

joki/koski	ETRS-TM35FIN		kuormitus
Keravanjoki, Seppälänkoski	6718009	392035	Kaukas jvp jälkitarkkailu
Keravanjoki, Tikkurilankoski	6685231	391847	joen alin koski, hulevesivaikutus
Vantaanjoki V96, Käräjäkoski	6735305	382096	joen ylin koski, vertailu
Vantaanjoki, Vaiveronkoski	6726544	380405	Riihimäki jvp
Vantaanjoki V48, Myllykoski	6705101	382124	Ri, Hy, ja N-järvi kk jvp:t
Vantaanjoki, Nukarinkoski	6712320	385646	Hyvinkään Kaltevan jvp
Vantaanjoki, Königstedtinkoski	6691610	381315	joen alajuoksu, yleistila
Vantaanjoki, Ruutinkoski	6684115	386280	joen alajuoksu, yleistila
Luhtajoki, L32 Shellinkoski	6694157	377688	Klaukkala jvp
Kylmäoja, LK05	6688829	389075	lentoaseman hulevedet
Kylmäoja Epikoski/Ilolankoski	6689571	391335	itähaara, vertailu
Kylmäoja, Simonsilta	6687846	390461	alaosa, yleistila

5.1.1 Tarkkailusuunnitelma

Tarkkailua tullaan jatkamaan samoilla alueilla kuin aikaisemmin kolmen vuoden välein, seuraavaksi 2018. Keravanjoen Seppälänkosken osalta tarkkailu loppuu tämän jälkeen.

Piilevätarkkailu toteutetaan menetelmästandardin SFS-EN 13946 ja ympäristöhallinnon (Meissner ym. 2016) ohjeiden mukaan, jotka pohjautuvat ympäristöoppaaseen *Piileväyhteisöt jokivesien ekologisen tilan luokittelussa ja seurannassa – menetelmäohjeet* (Eloranta ym. 2007).

Tarkkailutuloksista lasketaan *Omnidia*-ohjelmalla piileväindeksit IPS ja TDI. Näytekohtaiset määritystulokset tarkastellaan raportissa. Näytetulokset siirretään ympäristöhallinnon piilevärekisteriin *Omnidia*- tai *excel*-tiedostona.

5.2 α -klorofylli jokivesissä

Vantaanjoen tarkkailutulokset osoittavat pistekuormitettujen alueiden alapuolisissa suvan-
noissa, etenkin Vantaanjoen alajuoksulla, tapahtuvan ajoittain voimakasta perustuotantoa,
mikä on näkynyt mm. korkeina hapen ylikyllästysarvoina. Tämä kuitenkin edellyttää riittävää
virtaaman hidastumista ja savisameuden vähenemistä. Vuonna 2014 olosuhteet olivat ilmei-
sesti poikkeuksellisen suotuisat, mikä johti voimakkaisiin leväkukintoihin ja sinileväesiintymiin
Vantaanjoen alajuoksulla (Vahtera ja Männynsalo 2015). Edellisestä massaesiintymisestä oli
kulunut aikaa jo kymmeniä vuosia.

5.2.1 Tarkkailusuunnitelma

Vantaanjoen yhteistarkkailussa jokivedestä on seurattu α -klorofyllin pitoisuutta kesäisin Van-
taanjoen alimmilla havaintopaikoilla ja Keravanjoessa. Jatkossa tarkkailuun tulee myös havain-
topaikat joen keski- ja yläjuoksulta. Havaintopaikat ovat V79, V44, V8, V4, K51, K45, K24 ja K8.

Jos vesistössä todetaan levien massaesiintymä, siitä otetaan näyte lajistomääritykseen.

5.3 Ridasjärvi

Voimakkaasti umpeen kasvavan, matalan Ridasjärven biologiseen seurantaan on kuulunut jo
pitkään kasviplanktonin ja kasvillisuuden seuranta. Kasviplanktonseurantaa on tehty kolmen
vuoden välein, viimeksi 2015. α -klorofyllinäytteet on otettu joka kesä. Kasvillisuuskartoitukset
on tehty 5-6 vuoden välein. Kesällä 2016 Ridasjärvessä on tehty kasvillisuuskartoitus.

5.3.1 Tarkkailusuunnitelma

Ridasjärven klorofylli- ja kasviplanktonseuranta tehdään kuukausittain kesä-elokuussa. Näyt-
teet otetaan järven keskiosasta 0-1 metrin syvyydestä 3-5 rinnakkaisen noston kokoomanäyt-
teenä. α -klorofyllit määritetään vuosittain, kasviplankton kolmen vuoden välein, seuraavaksi
2018.

Kasviplanktonnäytteet säilötään happamalla Lugol-liuoksella. Kasviplanktonnäytteet analysoi-
daan laajalla kvantitatiivisella menetelmällä ohjeen Järvinen ym. 2012 mukaan. Tulokset tal-
lennetaan ympäristöhallinnon kasviplanktonrekisteriin.

Ridasjärven kasvillisuuskartoitus tehdään ympäristöhallinnon käyttämällä, tarkennetulla pää-
vyöhykelinjamenetelmällä (Meissner ym. 2016). Menetelmä oli Ridasjärvellä käytössä ensim-

mäisen kerran 2016. Tätä ennen, 2005 ja 2010, kasvillisuuskartoituksessa on käytetty Venetvaaran (2006) menetelmää. Ridasjärvessä tutkittavia kasvilinjoja on ollut viisi, joiden sijainti tullaan esittämään vuoden 2016 tulosraportissa (Jari Venetvaara Ky). Ridasjärven kasvillisuuskartoitus tehdään viiden-kuuden vuoden välein, seuraavaksi vuonna 2021. Työn teettämisestä ja tulosten raportoinnista vastaa Keski-Uudenmaan vesiensuojelun liikelaitoskuntayhtymä.

6 Tulosten toimittaminen ja raportointi

Vantaanjoen yhteistarkkailussa olevien jokien vedenlaatutulokset toimitetaan tarkkailua seuraavan kuukauden lopulla Uudenmaan ja Hämeen ELY-keskuksille ja kuntien ympäristöviranomaisille lyhyesti kommentoituna. Laboratorio siirtää tulokset ympäristöhallinnon vedenlaatu-rekisteriin viranomaisten toimittamien ohjeiden mukaisesti (Näykki ja Väisänen 2016). Siirto tehdään viimeistään kolmen kuukauden kuluttua näytteenotosta.

Vantaanjoen yhteistarkkailun vedenlaatutulokset kootaan vuosittain taulukoiksi ja tuloksista laaditaan vedenlaatukatsaus keskeisten vedenlaatumuuttujien osalta vesistöalueelle. Yhteistarkkailuvollisten kuormittajien osalta tarkastellaan vesistöön johdetun kuormituksen vaikutuksia jokivesien laatuun. Raportoinnissa käytetään tukena yhteistarkkailuun osallistuvien piste-kuormittajien kuormitustarkkailutietoja. Raporttiin laaditaan katsaus seurantavuoden säästä ja hydrologisista olosuhteista.

Kolmen vuoden välein yhteistarkkailun tulokset kerätään raportiksi, seuraavaksi jaksolta 2014-2016, joka julkaistaan Vantaanjoen ja Helsingin seudun vesiensuojeluyhdistyksen julkaisusarjassa. Raportissa tarkastellaan diagrammeihin ja sanallisesti kolmivuotisjakson vedenlaatua ja siihen vaikuttaneita tekijöitä koko vesistöalueella. Raporttiin liitetään tulokset myös ekologisten muuttujien tarkkailuista ja Vantaanjoen yhteistarkkailun kalatalous- ja pohjaeläintarkkailussa saadut keskeiset tulokset.

Vantaanjoen yhteistarkkailun raportit käsitellään ja hyväksytään Vantaanjoen ja Helsingin seudun vesiensuojeluyhdistyksen yleissuunnittelujaostossa näytteenottoa seuraavan vuoden toukokuun loppuun mennessä. Raportit toimitetaan tämän jälkeen tarkkailuun osallistujille, Uudenmaan ja Hämeen ELY-keskuksiin sekä alueen kuntien ympäristönsuojeluviranomaisille. Jatkuvat toimien seurannan tulokset on katsottavissa lähes reaaliaikaisena Vantaanjoen ja Helsingin seudun vesiensuojeluyhdistys ry:n kotisivuilla osoitteessa www.vantaanjoki.fi.

Taulukko 6.1 Tarkkailuaikataulu

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026
Vedenlaatu	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Sivujokien vedenlaatu		x			x			x		
Piilevät		x			x			x		
Haitalliset aineet vedessä	x		x			x			x	
Haitalliset aineet ahvenessa		x		x		x		x		x
Jaksoraportti 3 vuotta	x			x			x			x

7 Tarkkailuohjelman voimassaolo ja uusiminen

Vantaanjoen yhteistarkkailua tehdään tämän tarkkailuohjelman mukaan vuodesta 2017 alkaen toistaiseksi. Tarkkailuohjelman sisältöä voidaan tarvittaessa tarkistaa tarkkailuvelvollisten ja Uudenmaan ja Hämeen ELY-keskusten kesken sovittavalla tavalla. Esityksiä mahdollisista muutoksista sisällytetään tarvittaessa vuosiraportteihin. Jos kuormitustilanne muuttuu vesistöalueella merkittävästi, tarkkailuohjelma uudistetaan. Ohjelma päivitetään viimeistään vuonna 2026.

Viitteet

FCG 2016. Hyvinkään vesi, Kaukasten jätevedenpuhdistamon sulkeminen, lopettamissuunnitelma. FCG Suunnittelu ja tekniikka Oy 13.4.2016 P29161.

Haikonen, A. ja Helminen, J. 2014. Vantaanjoen vesistön kalatalous- ja pohjaeläintarkkailuohjelma 2014 alkaen. Kala- ja vesimonisteita nro 125. Kala- ja vesitutkimus Oy, 2013.

Karonen, M., Mäntykoski, A., Lankiniemi, V., Nylander, E., Lehto, K. ja Jalava, L. (toim.) 2015. Uudenmaan vesienhoidon toimenpideohjelma vuosille 2016-2021. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, Raportteja 134/2015. ISBN 978-952-314-352-4 (PDF). 132 s.
www.elykeskus.fi/julkaisut | www.doria.fi/ely-keskus

Korhonen, J. (toim.) 2007. Hydrologinen vuosikirja 2001-2005. Suomen ympäristö 44, 2007, Suomen ympäristökeskus.

Meissner, K., Aroviita, J., Hellsten, S., Järvinen, M., Karjalainen, S.M., Kuoppala, M., Mykrä, H. ja Vuori K-M. 2016. Jokien ja järvien biologinen seuranta – näytteenotosta tiedon tallentamiseen. Versio 9.6.2016. http://www.ymparisto.fi/fi-FI/Vesi/Pintavesien_tila/Pintavesien_tilan_seuranta/Biologisten_seurantamenetelmien_ohjeet

Mäkelä A. ym. 1992. Vesitutkimusten näytteenottomenetelmät. Vesi- ja ympäristöhallituksen julkaisusarja B 10.

Näykki, T. ja Väisänen, T. (toim.) 2016. Laatusuositukset ympäristöhallinnon vedenlaturekistereihin vietävälle tiedolle. Vesistä tehtävien analyysien määrittämisrajat, mittausepävarmuudet sekä säilytysajat ja -tavat. 2. uudistettu painos. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 22, 2016. Suomen ympäristökeskus .

Suomalainen, M., Seppälä, R. ja Jaakonaho, O. 2015. Vantaanjoen vesistöalueen tulvariskien hallintasuunnitelma vuosille 2016-2021. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, Raportteja 92, 2015.

Vahtera, E., Räsänen, M., Muurinen, J. ja Pääkkönen, J-P. 2016. Pääkaupunkiseudun merialueen tila 2014-2015. Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen julkaisuja 2/2016. Helsinki.

Vahtera, H. ja Männynsalo, J. 2016. Vantaanjoen yhteistarkkailu – Vedenlaatu vuonna 2015. Julkaisu 75/2016. Vantaanjoen ja Helsingin seudun vesiensuojeluyhdistys ry, 25.5.2016.

Valkonen, K. 2016. Nurmijärven kunta - Metsä-Tuomelan jäteaseman velvoitetarkkailuraportti vuodelta 2015. KVVY, Kirjenro 201/16, 10.3.2016.

Venetvaara, J. 2006. Hyvinkään Ridasjärven seurantavesikasvikartoitus 2005. Tutkimusraportti. Biologitoimisto Jari Venetvaara Ky, Kempele.

Vieno, N. 2014. Haitalliset aineet jätevedenpuhdistamoilla –hankkeen loppuraportti. Vesilaitosyhdistyksen monistesarja nro 34, 2014. Suomen vesilaitosyhdistys ry.

Vieno, N. 2015. Haitta-aineet puhdistamo- ja hajalietteissä. Julkaisu 73, 2015. Vantaanjoen ja Helsingin seudun vesiensuojeluyhdistys ry.

Äystö, L., Mehtonen, J. ja Kalevi, K. 2014. Kartoitus lääkeaineista yhdyskuntajätevedessä ja pintavedessä. Loppuraportti 8.9.2014. Kulutuksen ja tuotannon keskus, Suomen ympäristökeskus.

Liitteet

Kartta 1. Vantaanjoen vesistön yhteistarkkailuvelvolliset pistekuormittajat ja tarkkailun havaintopaikat.

Liite 1. Virtavesimuodostumat Vantaanjoen vesistöalueella. Ekologisen tilan luokitus perustuu vuosien 2006-2012 aineistoon (Karonen ym. 2015).

Liite 2 a-b. Tarkkailuvelvollisten vesistöön johtaman veden määrä ja kuormitus vuosina 2011-2015.

Liite 3. Vantaanjoen yhteistarkkailun vedenlaatuseurannan havaintopaikat.

Liite 4. Seuranta-aikataulu

Liite 5. Analyysivalikoimat

Liite 6. Analyysimenetelmät ja määrittelyrajat

Liite 1. Virtavesimuodostumat Vantaanjoen vesistöalueella. Ekologisen tilan luokitus perustuu vuosien 2006-2012 aineistoon (Karonen ym. (toim.) 2015).

Nimi	Pintavesi- tyyppi	Ekologinen tila	Kunta	Pituus km	Valuma- alue [km ²]	Vesistö alue
Vantaan alaosa	Ssa	Tyydyttävä	Helsinki, Vantaa	41.9	1686	21.011
Vantaan keskiosa	Ksa	Tyydyttävä	Hyvinkää, Nurmijärvi	40.8	556	21.021
Vantaan yläosa	Ksa	Tyydyttävä	Hausjärvi, Hyvinkää, Riihimäki	23.6	130	21.023
Kytäjoki	Ksa	Hyvä	Hyvinkää	8.6	256	21.031
Koirajoki	Psa	Hyvä	Hyvinkää, Loppi	16.9	54	21.034
Lepsämänjoen alaosa	Ksa	Tyydyttävä	Espoo, Vantaa, Nurmijärvi	14.9	214	21.041
Lepsämänjoen keskiosa	Psa	Tyydyttävä	Nurmijärvi	10.2	87	21.042
Lepsämänjoen yläosa	Psa	Tyydyttävä	Nurmijärvi	12.7	38	21.043
Lakistonjoki- Raasillanoja	Pk	Tyydyttävä	Espoo, Nurmijärvi	8.5	32	21.044
Härkälänjoki	Psa	Välttävä	Nurmijärvi, Vihti	19.1	58	21.045
Luhtajoki	Ksa	Tyydyttävä	Vantaa, Nurmijärvi	24.7	154	21.051
Kyläjoki	Psa	Tyydyttävä	Nurmijärvi	6.3	84	21.052
Keihäsjoki	Psa	Hyvä	Hyvinkää, Loppi, Vihti	21.2	91	21.061
Palojoki	Psa	Tyydyttävä	Hyvinkää, Nurmijärvi, Tuusula	36.1	88	21.071
Tuusulanjoki	Ksa	Tyydyttävä	Vantaa, Tuusula	15.2	125	21.081
Keravanjoen alaosa	Ksa	Tyydyttävä	Helsinki, Vantaa, Kerava, Sipoo	41,0	402	21.091
Keravanjoen yläosa	Ksa	Hyvä	Hyvinkää, Järvenpää, Tuusula	25.8	171	21.093
Marjomäenoja	Psa	Hyvä	Hyvinkää	4.6	29	21.094
Rekolanoja	Psa	Tyydyttävä	Vantaa, Kerava	11.4	40	21.095
Ohkolanjoki	Psa	Tyydyttävä	Järvenpää, Mäntsälä	21.6	79	21.096

Liite 2a. Pistekuormittajilta vesistöön johdetun veden määrä (m3/d) ja pitoisuudet (mg/l) vuosina 2011-2015

	Virtaama m³/d					BOD ₇ -atu (mg/l)					FOSFORI (mg/l)					TYPPI (mg/l)					Ammoniumtyppi (mg/l)				
	2011	2012	2013	2014	2015	2011	2012	2013	2014	2015	2011	2012	2013	2014	2015	2011	2012	2013	2014	2015	2011	2012	2013	2014	2015
VANTAANJOEN YLÄOSAN ALUE																									
Riihimäki	13500	15700	12600	12300	13100	4,5	5,4	8,7	6,8	2,7	0,19	0,27	0,34	0,30	0,15	16	17	19	20	15	1,5	0,51	2,8	4,7	0,18
Hyvinkää, Kalteva	9490	12000	10300	9220	10700	2,5	2,7	2,7	2,7	2,5	0,20	0,18	0,18	0,20	0,18	8,7	8,3	9,2	10	8,7	0,09	0,37	0,06	0,10	0,21
Nurmijärvi, kirkonkylä	1990	2330	2100	1950	2180	6,0	5,6	4,7	3,9	5,0	0,48	0,47	0,33	0,31	0,27	23	27	29	28	25	4,7	2,2	2,8	1,2	1,9
Versowood Oy, Riihimäen yksikkö	45	231	66	85	88	178	262	386	289	151	1,1	1,7	2,3	2,8	1,6	2,5	3,5	5,6	3,6	2,7					
LUHTAJOEN ALUE																									
Nurmijärvi, Klaukkala	6380	7410	6150	5540	6090	6,9	4,7	4,4	6,1	3,4	0,39	0,24	0,21	0,27	0,15	11	9,7	11	6,7	8,9	2,8	0,65	0,19	0,22	0,56
Metsätuomelan jäteasema	80	85	63	62	71	13	5,8	25	24	5,8	0,9	0,8	1,6	1,1	0,6	32	51	76	46	34	2,6	0,4	0,08	0,52	0,96
LEPSÄMÄNJOEN ALUE																									
Rinnekehti-Säätiö	329	320	279	261	314	2,6	1,9	2,1	5,4	3,5	0,33	0,26	0,23	0,20	0,13	5,2	5,6	6,1	10	8,0	0,7	0,25	1,3	1,4	2,1
KERAVANJOEN ALUE																									
Hyvinkää, Ridajärvi	41	55	-	-	-	5,4	3,6	-	-	-	0,37	0,31	-	-		23	22	-	-	-	2,4	0,18	-	-	-
Hyvinkää, Kaukas	37	47	43	47	57	3,5	3,9	2,8	2,3	1,9	0,38	0,24	0,22	0,10	0,07	26	21	26	27	25	0,16	0,41	0,06	0,06	0,03
KOKO VESISTÖALUE YHTEENSÄ	31892	38178	31601	29465	32600	4,7	5,9	6,4	6,1	3,4	0,25	0,26	0,27	0,27	0,17	13	13	15	15	12	1,5	0,60	1,4	2,1	0,40
MERIALUE																									
Helsinki	282700	310999	264384	261467	278011	5,7	6,7	5,8	6,3	5,2	0,20	0,23	0,21	0,22	0,23	4,6	5,1	3,5	4,4	4,0	1,2	1,8	0,90	1,0	0,89
Espoo	99895	105518	96742	93710	100191	4,7	4,6	4,8	4,9	5,5	0,30	0,31	0,32	0,35	0,32	16	16	17	16	15	2,4	2,1	1,7	1,7	2,1

Liite 2b. Pistekuormittajilta vesistöön johdetun veden määrä (m3/d) ja kuormitus (kg/d) vuosina 2011 - 2015

	Virtaama m³/d					BOD ₇ -atu (kg/d)					FOSFORI (kg/d)					TYPPI (kg/d)					Ammoniumtyppi (kg/d)				
	2011	2012	2013	2014	2015	2011	2012	2013	2014	2015	2011	2012	2013	2014	2015	2011	2012	2013	2014	2015	2011	2012	2013	2014	2015
VANTAANJOEN YLÄOSAN ALUE																									
Riihimäki	13500	15700	12600	12300	13100	61	85	110	84	36	2,5	4,2	4,3	3,7	2,0	220	260	240	240	190	20	8,0	35	58	2,3
Hyvinkää, Kalteva	9490	12000	10300	9220	10700	24	32	28	25	27	1,9	2,1	1,9	1,8	1,9	83	100	95	92	93	0,81	4,4	0,60	0,93	2,2
Nurmijärvi, kirkonkylä	1990	2330	2100	1950	2180	12	13	10	7,6	11	0,95	1,1	0,70	0,61	0,59	45	62	61	55	55	9,4	5,2	6,0	2,3	4,2
Versowood Oy, Riihimäen yksikkö	45	231	66	85	88	8,0	61	26	25	13	0,05	0,40	0,15	0,24	0,14	0,11	0,82	0,37	0,31	0,24					
LUHTAJOEN ALUE																									
Nurmijärvi, Klaukkala	6380	7410	6150	5540	6090	44	35	27	34	21	2,5	1,8	1,3	1,5	0,90	70	72	65	37	54	18	4,8	1,2	1,2	3,4
Metsätuomelan jäteasema	80	85	63	62	71	1	0,5	1,7	1,7	0,4	0,07	0,07	0,11	0,07	0,04	2,6	4,3	5	3	2,6	0,26	0,03	0,005	0,03	0,08
LEPSÄMÄNJOEN ALUE																									
Rinnekehti-Säätiö	329	320	279	261	314	0,86	0,61	0,59	1,4	1,1	0,11	0,08	0,06	0,05	0,04	1,7	1,8	1,7	2,6	2,5	0,23	0,08	0,36	0,37	0,66
KERAVANJOEN ALUE																									
Hyvinkää, Ridajärvi	41	55	-	-	-	0,22	0,20	-	-	-	0,015	0,017	-	-	-	0,93	1,2	-	-	-	0,097	0,010	-	-	-
Hyvinkää, Kaukas	37	47	43	47	57	0,13	0,18	0,12	0,11	0,11	0,014	0,011	0,009	0,005	0,004	0,96	0,98	1,1	1,3	1,4	0,006	0,019	0,002	0,003	0,002
KOKO VESISTÖALUE YHTEENSÄ	31892	38178	31601	29465	32600	151	227	203	179	110	8,1	9,8	8,5	8,0	5,6	424	503	469	431	399	49	23	43	63	13
MERIALUE																									
Helsinki	282700	310999	264384	261467	278011	1627	2084	1546	1661	1459	55	71	55	58	64	1296	1621	944	1161	1133	339	558	238	261	247
Espoo	99895	105518	96742	93710	100191	465	497	463	465	564	30	33	31	33	32	1564	1751	1636	1503	1561	240	222	164	159	210

Versowood 2012 virheellinen virtaamanmittaus (liian suuri) yllävioi kuormituksen v. 2012
Metsätuomelan jäteasema 2015 vain 2 tarkkailukertaa

Liite 3. Vantaanjoen yhteistarkkailun vedenlaadun seurannan havaintopaikat

VSY-tunnus	Hertta-tunnus	ETRS-TM35FIN		Vesistö	Kunta
<u>Vantaanjoki</u>					
V96	Vantaa 97,3	6735305	382096	21.02	Riihimäki
V94	Vantaa 93,5	6734691	378929	21.02	Riihimäki
V93	Vantaa 92,9	6734299	378741	21.02	Riihimäki
V84	Vantaa 87,2	6730176	379339	21.02	Riihimäki
V79	Vantaa 82,0	6726307	380226	21.02	Hyvinkää
V75	Vantaa 77,0	6722458	379617	21.02	Hyvinkää
V68	Vantaa 68,2	6719301	383624	21.02	Hyvinkää
V64	Vantaa 64,8	6716314	384281	21.02	Hyvinkää
V55	Vantaa 54,9	6708764	384067	21.02	Nurmijärvi
V48	Vantaa 48,6	6705101	382124	21.02	Nurmijärvi
V44	Vantaa 44,1	6701603	381634	21.01	Nurmijärvi
V24	Vantaa 25,4	6691596	382203	21.01	Vantaa
V8	Vantaa 8,6	6683534	386940	21.01	Helsinki
V4	Vantaa 4,2	6679549	388431	21.01	Helsinki
<u>Itäiset sivujoet</u>					
Rj1	Ridasjärvi keskiosa 1	6724584	389832	21.09	Hyvinkää
K66	Keravanjoki 63,8	6722655	390744	21.09	Hyvinkää
K57	Keravanjoki 52,7	6714656	392554	21.09	Tuusula
K51	Keravanjoki 47,5	6712024	396078	21.09	Tuusula
K45	Keravanjoki 38,3	6707130	398413	21.09	Järvenpää
K24	Keravanjoki 19,1	6692990	396520	21.09	Kerava
K14	Keravanjoki 8,5	6685912	393104	21.09	Vantaa
K8	Keravanjoki 2,1	6684184	388419	21.09	Helsinki
Oh48	Ohkolanjoki 0,6	6709525	399422	21.09	Mäntsälä
Re13	Rekolanoja 13,3	6695113	395303	21.09	Kerava
Re0	Rekolanoja 0,0	6686826	393125	21.09	Vantaa
T23	Tuusulanjoki 1,9	6690945	385208	21.08	Vantaa
P65	Palojoki 30,1	6714702	389050	21.07	Tuusula
P57	Palojoki 19,6	6707990	388171	21.07	Tuusula
P39	Palojoki 1,2	6699961	382791	21.07	Nurmijärvi
<u>Läntiset sivujoet</u>					
L57	Luhtajoki 30,1	6706174	377894	21.05	Nurmijärvi
L55	Luhtajoki 28,3	6704764	378396	21.05	Nurmijärvi
L37	Luhtajoki 12,8	6697976	375470	21.05	Nurmijärvi
L32	Luhtajoki 5,5	6694157	377688	21.05	Nurmijärvi
Le33	Lepsämänjoki 2,6	6690492	376279	21.04	Vantaa
Le28	Luhtaanmäenjoki 1,3	6691601	379011	21.01	Vantaa
La45	Lakistonjoki 0,9	6693828	370470	21.04	Espoo
H45	Härkälänjoki 1,7	6694169	369753	21.04	Nurmijärvi
MTC	Metsä-Tuomela 0,0	6705961	377714	21.05	Nurmijärvi
Pa0	Paalijoki 0,3	6725085	379366	21.02	Hyvinkää
Ke80	Keihäsjoki 3,2	6719465	373716	21.06	Hyvinkää
Ky75	Kytäjoki 1,8	6721473	377961	21.03	Hyvinkää
He0	Herajoki 1,1	6732824	377459	21.02	Riihimäki
Ko0	Koirajoki 0,5	6720720	370331	21.03	Hyvinkää

Liite 4. Näytemäärät havaintopaikoittain

Vantaanjoki	tammi-maalis	H	T	K	H	E	syys-joulu	
V96	x	x	x	x	x	x	xx	12 krt vuonna 2017, 2019 ja 3 v. välein 2022-
V94	x	x	x	x		x	xx	Huom! 2 sadepäivää
V93	x	x	x	x		x	xx	Huom! 2 sadepäivää
V84	xxx	x	x	x	x	x	xxxx	
V79	x	x	x	x		x	xx	
V75	x	x	x	x		x	xx	
V68	x	x	x	x		x	xx	
V64	x	x	x	x	x	x	xx	12 krt vuonna 2017, 2019 ja 3 v. välein 2022-
V55	x	x	x	x		x	xx	
V48	x	x	x	x	x	x	xx	
V44	x	x	x	x		x	xx	12 krt vuonna 2017, 2019 ja 3 v. välein 2022-
V24	x	x	x	x		x	xx	
V8	x	x	x	x		x	xx	
V4	xxx	x	x	x	x	x	xxxx	
Läntiset sivujoet	tammi-maalis	H	T	K	H	E	loka-joulu	
L57	x	x	x	x		x	xx	
L55	x	x	x	x		x	xx	
L37	x	x	x	x		x	xx	
L32	x	x	x	x	x	x	xx	12 krt vuonna 2017, 2019 ja 3 v. välein 2022-
MTC			x			x	x	
Le33	xxx	x	x	x	x	x	xxxx	
Le28	x	x	x	x		x	xx	
La45	x	x	x	x		x	x	
He0	x	x		x		x	x	
Ky75	x	x	x	x		x	xx	
Ke80	x	x		x		x	x	3 v. välein 2018-
Ko0	x	x		x		x	x	3 v. välein 2018-
H45	x	x		x		x	x	3 v. välein 2018-
Pa0	x	x		x		x	x	3 v. välein 2018-
Itäiset sivujoet	tammi-maalis	H	T	K	H	E	S	loka-joulu
Rj1				x	x	x		
K66	xxx	x	x	x	x	x	x	x
K57	x	x		x		x		x
K51	x	x	x	x	x	x	x	x
K45			x	x	x	x	x	
K24	x	x	x	x	x	x	x	x
K14			x	x	x	x	x	
K8	xxx	x	x	x	x	x	x	xxx
Re13	x	x		x		x		x
Re0	x	x		x		x		x
P57	x	x		x		x		x
P39	x	x		x		x		x
P65	x	x		x		x		x
Oh48	x	x		x		x		x
T23	x	x		x		x		x

Liite 5. Veden laadun analysointi - Analyysivalikoimat

Vuosittainen tarkkailu ja seuranta

Perusanalyysit

lämpötila ja ulkonäkö kentällä

happi

happi%

pH

sähkönjohtavuus

sameus

COD_{Mn}

kokonaisfosfori

liuennut fosfaattifosfori

kokonaistyyppi

ammoniumtyppi

NO₂+NO₃-N

Escherichia coli

Suolistoperäiset enterokokit

Lisäanalyysit:

kiintoaine > 0,4 µm

väriluku, suod. GF/C

BOD₇

chl a (kesä-elo)

raskasmetallit

Havaintopaikka:

V84, V64, V44, V8, V4, L32, Le33, K8

V96, V44, V4, K66, K8, Ky75, Le28, Rj1

V84, V64, V48, L32, MTC

V4, V8, V44, V79, K8, K24, K45, K51, Rj1

MTC

Vuonna 2017 haitallisten aineiden tarkkailu

Havaintopaikat V96, V84, V64, V44, L32

1) Raskasmetallit (*liukoinen pitoisuus)

Kadmium (Cd)*

Lyijy (Pb)*

Nikkeli (Ni)*

Elohopea (Hg)*

Kromi (Cr)*

Kupari (Cu)*

Sinkki (Zn)*

Arseeni (As)*

"Analyysipaketin" mukana

Alumiini (Al)*

Rauta (Fe)*

2) Ftalaatit:

di(2-etyyliheksyyli)ftalaatti

di-isobutyyliftalaatti

Liite 6. Vesinäytteiden analyysimenetelmät ja määritysrajat yhteistarkkailussa

Määritys	Menetelmä	Määrityraja vähintään	DB-koodi
Kokonaistyyppipitoisuus	SFS-EN ISO 11905-1 (1998)	100 µg/l	323
Nitraatti+nitriittityppi	SFS-EN ISO 13395 (1997)	5 µg/l	405
Ammoniumtyppi	SFS-EN ISO 11732 (1998)	5 µg/l	333
Kokonaisfosfori	SFS 3026: 1986, kumottu	5 µg/l	315
Liuennot fosfaattifosfori 0,4 µm	SFS-EN ISO 6878: 2004	3 µg/l	493
Kiintoaine 0,4 µm	SFS-EN 872:1996	2 mg/l	364
Sameus	SFS-EN ISO 7027 (2000)	0,5 FTU	76
Happipitoisuus	SFS-EN 25813 (1996)	0,5 mg/l	494
Hapenkyllästysaste	SFS 3040 (1990) (kumottu)	1 %	495
pH	SFS 3021 (1979)		307
Väriluku, suod. GF/C	SFS-EN ISO 7887-4 (1995)	5 mg Pt/l	539
Sähkönjohtavuus	SFS-EN 27888 (1994)	1 mS/m	318
BOD ₇	SFS-EN 1899-2 (1998); ilman ATUA	1 mg/l	281
COD _{Mn}	SFS 3036 (1981)	0,5 mg/l	27
α-klorofylli	SFS 5772 (1993)	1 µg/l	521
Suolistoperäiset enterokokit	SFS-EN ISO 7899-2:2000	1/100 ml	312
<i>Escherichia coli</i>	SFS-EN ISO 9308-2:2012	1/100 ml	3066
<u>Liukoiset metallit 0,45 µm:</u>			
Kadmium	SFS-EN ISO 17294-2:2005	0,01 µg/l	596
Lyijy	SFS-EN ISO 17294-2:2005	0,05 µg/l	606
Nikkeli	SFS-EN ISO 17294-2:2005	0,05 µg/l	605
Elohopea	SFS-EN ISO 17294-2:2005	0,005 µg/l	2146
Kromi	SFS-EN ISO 17294-2:2005	0,05 µg/l	598
Kupari	SFS-EN ISO 17294-2:2005	0,05 µg/l	1049
Sinkki	SFS-EN ISO 11885:2009	0,5 µg/l	625
Arseeni	SFS-EN ISO 17294-2:2005	0,1 µg/l	591
Alumiini	SFS-EN ISO 11885:2009	10 µg/l	590
Rauta	SFS-EN ISO 11885:2009	10 µg/l	600
<i>Ftalaatit:</i>			
Di(2-etyyliheksyyli)ftalaatti (DEHP)	SFS-EN ISO 18856:2005	0,4 µg/l	1094
Di-isobutylylftalaatti (DBP)	SFS-EN ISO 18856:2005	0,1 µg/l	1093

Vantaanjoen ja Helsingin seudun
vesiensuojeluyhdistys ry

Vantaanjoen ja Helsingin seudun vesiensuojeluyhdistys ry

Asemapäällikönkatu 12 B, 7. krs, 00520 Helsinki

p. (09) 272 7270, vhvsy@vesiensuojelu.fi

www.vantaanjoki.fi

Liite 2. Vantaanjoen yhteistarkkailun vedenlaadun havaintopaikat ja yhteistarkkailuvolliset pistekuormittajat

11 § **Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätös ympäristöluvan tarkistamisesta / Sisu Ympäristöpalvelut Oy, Pyöräkuja 4, 01450 Vantaa**

VD/4554/11.01.01.09/2016

KRA/PL

Asia

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on antanut 13.10.2016 päätöksen Nro 252/2016/1 Sisu Ympäristöpalvelut Oy:n ympäristönsuojelulain mukaisesta ympäristöluvan lupamääräysten tarkistamishakemuksesta. Valitusaika päätöksestä päättyy 14.11.2016.

Hakemus

Sisu ympäristöpalvelut Oy vastaanottaa loka-autoilla kerättyä sadevesi- ja hiekanerotuskaivosakkaa, joka puretaan sisätiloissa oleviin betonisiin vastaanottokaukaloihin. Hiekka kuivataan altaissa ja vedet johdetaan varastosäiliön, öljynerottimen ja näytteenottokaivon kautta jätevesiviemäriin. Laitoksella voidaan ottaa vastaan ja käsitellä sadevesikaivojen hiekkajätteitä 4000 tonnia vuodessa ja hiekanerotuskaivojen hiekkajätettä 1000 tonnia vuodessa. Laitoksella saa varastoida kerrallaan enintään 80 tonnia käsittelemättömiä ja 60 tonnia käsiteltyjä hiekkajätteitä.

Sisu Ympäristöpalvelut Oy on ilmoittanut, että tarkistuksen alla olevassa ympäristöluvassa olevaa öljyisten vesien käsittelyä ei ole aikomusta aloittaa, joten kyseinen toiminta voidaan poistaa ympäristöluvasta. Lisäksi yksittäiseen tarkkailumääräykseen on esitetty muutosta.

Vantaa ympäristölautakunta antoi hakemuksesta lausunnon 15.6.2016, jossa vaadittiin luvan tarkistamisessa kiinnitettävän huomiota erityisesti laitoksen piha-alueeseen ja siellä syntyviin hulevesiin, jottei Vantaan puoleisiin ojiin koituisi päästöjä tai muita haittavaikutuksia.

Ratkaisu

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on tarkistanut Sisu Ympäristöpalvelut Oy:n Tuusulan hiekanerotuskaivojätteen esikäsittelyaseman ympäristöluvan lupamääräykset. Vantaan ympäristölautakunnan lausunnossa esitetyt seikat on huomioitu ympäristölupamääräyksissä.

Päätöksessä on kaikkiaan 31 lupamääräystä koskien esimerkiksi laitoksen toimintaa ja rakenteita, jätteiden vastaanottoa, käsittelyä ja varastointia sekä vesien johtamista ja käsittelyä. Lisäksi luvassa on annettu määräyksiä mm. polttonesteiden varastoinnista, melusta, poikkeuksellisista tilanteista, käyttötarkkailusta sekä kirjanpidosta ja raportoinnista. Kokonaisuudessaan päätös on luettavissa aluehallintoviraston internet-sivuilla: www.avi.fi -> ympäristö -> ympäristöluvat -> päätökset.

Ympäristölautakunta 9.11.2016 § 11

Ympäristöjohtajan vs. esitys:

Päätetään tyytyä Etelä-Suomen aluehallintoviraston ympäristölupapäätökseen Nro 252/2016/1, joka koskee Sisu Ympäristöpalvelut Oy:n hiekanerotuskaivojätteen esikäsittelyaseman ympäristöluvan lupamääräysten tarkistamista Tuusulassa, os. Pyöräkuja 4, 01450 Vantaa.

Päätös:

Päätettiin tyytyä Etelä-Suomen aluehallintoviraston ympäristölupapäätökseen Nro 252/2016/1, joka koskee Sisu Ympäristöpalvelut Oy:n hiekanerotuskaivojätteen esikäsittelyaseman ympäristöluvan lupamääräysten tarkistamista Tuusulassa, os. Pyöräkuja 4, 01450 Vantaa.

Muutoksenhakuohje: Muutoksenhakuohje 10

Lisätiedot: Ympäristötarkastaja Pyry Lundén, puh. 09 8392 3030, etunimi.sukunimi[at]vantaa.fi

12 § **Vastaus toimenpidevaatimukseen, joka koskee hevostenpidon ympäristölupatarpeen arviointia kiinteistöllä 418-14-43**

VD/8939/11.03.08.06/2016

KR/SJU/PJH

Ympäristökeskukselle 24.8.2016 lähetetty selvityspyyntö ja toimenpidevaatimus

Asianajotoimisto Castrén & Snellman Oy oli 24.8.2016 lähettänyt Vantaan ympäristökeskukselle selvityspyyntöä ja

toimenpidevaatimuksen hevostenpidosta kiinteistöllä 92-418-14-43 (liite 1). Ympäristökeskusta vaadittiin 9.9.2016 mennessä velvoittamaan kiinteistön omistajaa selvittämään toiminnan ympäristövaikutukset Natura 2000 -alueen luontoarvoihin sekä hakemaan ympäristölupaa hevostenpidolle naapurussuhdelain 17 §:n 1 momentissa tarkoitetun kohtuuttoman rasituksen perusteella sekä lisäksi toimittamaan selvitys hevosille ulkoilua varten varatun aitauksen ja sen rakentamista edeltäneen menettelyn lainmukaisuudesta.

Selvityspyyntö ja toimenpidevaatimus olivat saapuneet ympäristökeskukseen 25.8.2016. Ympäristökeskus kävi 1.9.2016 tarkastuksella kiinteistöllä 92-418-14-43 olevalla hevosatilalla. Ympäristökeskus vastasi selvityspyyntöön ja toimenpidevaatimukseen 23.9.2016 päivätyllä kirjeellään. Liitteenä 2 on ympäristökeskuksen 23.9.2016 päivätty vastaus selvityspyyntöön ja toimenpidevaatimukseen sekä tarkastusmuistio ympäristökeskuksen 1.9.2016 tekemältä tarkastukselta ja 1. kaupungin eläinlääkärin päätös 26.1.2016 § 10.

Ympäristölautakunnalle 29.9.2016 lähetetty toimenpidevaatimus

Asianajotoimisto Castrén & Snellman Oy:n asianajaja Pekka Jaatinen on kiinteistön 92-418-14-44 omistajien asiamiehenä lähettänyt 29.9.2016 Vantaan kaupungin ympäristölautakunnalle ympäristönsuojelulain mukaisen toimenpidevaatimuksen. Toimenpidevaatimuksessa vaaditaan, että Vantaan ympäristölautakunta puuttuu ympäristönsuojelulain 175 §:n mukaisin toimenpitein kiinteistöllä 92-418-14-43 harjoitettavaan ympäristönsuojelulain vastaiseen hevostenpitotoimintaan velvoittamalla kiinteistön omistajan hakemaan toiminnalleen ympäristölupaa.

Toimenpidevaatimuksessa todetaan seuraavaa:

"A ja B kiinteistön 92-418-14-44 asukkaina ovat pyytäneet Asianajotoimisto Castrén & Snellmania selvittämään heidän naapurikiinteistöllään 92-418-14-43 sijaitsevan hevostallin ympäristöluvan tarvetta. Asiaan liittyen on Vantaan kaupungin ympäristökeskukselle 24.8.2016 lähetetty selvityspyyntöä ja toimenpidevaatimusta koskeva kirje (liite 1). Kirjeessä esitetyin perustein kiinteistöllä 92-418-14-43 harjoitettu hevostenpitotoiminta aiheuttaa kohtuuttomia naapurussuhdehaittoja ja on siten ympäristöluvan varaista. Koska hevostenpidolle ei ole lainvoimaista ympäristölupaa, on toiminta ympäristönsuojelulain (527/2014, YSL) ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vastaista.

Ympäristönsuojelulain 175 §:n mukaan valvontaviranomainen voi kieltää sitä, joka rikkoo lakia tai sen nojalla annettua säännöstä tai määräystä, jatkamasta tai toistamasta säännöksen tai määräyksen vastaista menettelyä taikka määrätä asianomaisen täyttämään muulla tavoin velvollisuutensa. Kieltoa tai määräystä voidaan tehostaa uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella tai toiminta keskeytetään.

Vantaan kaupungin ympäristölautakunta toimii Vantaan kaupungin ympäristölautakunnan 15.6.2015 hyväksymän johtosäännön mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomaisena. Kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) 7 §:n nojalla ympäristönsuojeluviranomaisen toimivaltaa ei saa hallintopakkoa koskevassa asiassa siirtää viranhaltijan ratkaistavaksi. Huomautamme myös, että vireille pannussa hallintoasiassa viranomaisen on hallintolain (434/2003) mukaan annettava perusteltu ja valituskelpoinen päätös.

Edellä esitetyn perusteella vaadimme, että Vantaan ympäristölautakunta puuttuu YSL 175 §:n mukaisin toimenpitein kiinteistöllä 92-418-14-43 harjoitettavaan ympäristönsuojelulain vastaiseen hevostenpitotoimintaan velvoittamalla kiinteistön omistajan hakemaan toiminnalleen ympäristölupaa."

Yhteenveto

Hevostallin toiminta on tarkastettu ympäristönsuojelulain 172 §:n mukaisella tarkastuksella, jolloin on todettu, että hevostilalla noudatetaan ympäristönsuojelulain ja Valtioneuvoston asetuksen (1250/2014, ns. nitraattiasetus) sekä ympäristönsuojelulain nojalla annettuja Vantaan kaupungin ympäristönsuojelumääräyksiä. Hevostallin toiminnasta ei katsota aiheutuvan eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta, jonka perusteella toiminnalle olisi haettava ympäristölupa. Vantaan ympäristölautakunnalla ei ole aihetta puuttua kiinteistöllä harjoitettavaan hevostenpitoon ympäristönsuojelulain 175 §:n mukaisin toimenpitein.

Ympäristölautakunta 9.11.2016 § 12

Ympäristöjohtajan vs. esitys:

Päätetään todeta, että ympäristölautakunta yhtyy ympäristökeskuksen antamaan, 23.9.2016 päivättyyn vastaukseen, ja että kiinteistöllä 92-418-14-43 harjoitettava hevostenpito ei tarvitse toiminnalleen ympäristölupaa.

Päätös:

Päätettiin ympäristöjohtajan vs. esityksen mukaisesti, että ympäristölautakunta yhtyy ympäristökeskuksen antamaan, 23.9.2016 päivättyyn vastaukseen, ja että kiinteistöllä 92-418-14-43 harjoitettava hevostenpito ei tarvitse toiminnalleen ympäristölupaa

Liitteet:

- Asianajotoimisto Castrén & Snellman Oy:n 24.8.2016 Vantaan ympäristökeskukselle lähettämä selvityspyyntö ja toimenpidevaatimus hevostenpidosta kiinteistöllä 92-418-14-43
- Vantaan ympäristökeskuksen 23.9.2016 päivätty vastaus selvityspyyntöön ja toimenpidevaatimukseen sekä tarkastusmuistio ympäristökeskuksen 1.9.2016 tekemältä tarkastukselta ja 1. kaupungin eläinlääkäarin päätös 26.1.2016 § 10.

Täytäntöönpano: Ote
Asianajotoimisto Castrén & Snellman Oy / pekka.jaatinen@castren.fi
Tiedoksi
kiinteistön 92-418-14-43 omistajille (sähköisesti)

Muutoksenhakuohje: 8. Valitus Vaasan hallinto-oikeudelle

Lisätiedot:

Päivi Jäntti-Hasa p. 040 841 9973, etunimi.sukunimi[at]vantaa.fi

Jäntti-Hasa Päivi

Lähettilä: YHT Ympäristökeskuksen Ympäristötarkastajat
Lähetetty: 25. elokuuta 2016 10:47
Vastaanottaja: Jäntti-Hasa Päivi
Aihe: VL: Selvityspyynnö ja toimenpidevaatimus hevostenpitoasiassa [CAS-DOCS.FID793690]
Liitteet: Selvityspyynnö ja toimenpidevaatimus Ympäristökeskus C&S 24.8.2016 (6772060_1).PDF; Liite 1. Tilanne kiinteistöillä vuonna 2016 (6771314_1).PDF

Lähettilä: YHT Ympäristökeskus
Lähetetty: 25. elokuuta 2016 8:45
Vastaanottaja: YHT Ympäristökeskuksen Ympäristötarkastajat
Aihe: VL: Selvityspyynnö ja toimenpidevaatimus hevostenpitoasiassa [CAS-DOCS.FID793690]

-TarjaS-

Lähettilä: Maria Siro [<mailto:maria.siro@castren.fi>]
Lähetetty: 24. elokuuta 2016 17:46
Vastaanottaja: YHT Ympäristökeskus
Kopio: Pekka Jaatinen
Aihe: Selvityspyynnö ja toimenpidevaatimus hevostenpitoasiassa [CAS-DOCS.FID793690]

Hei,

Asianajaja Pekka Jaatisen puolesta toimitan ohessa kiinteistöllä 92-418-14-43 harjoitettua hevostenpitoa koskevan selvityspyynnön ja toimenpidevaatimuksen liitteineen.

Ystävällisin terveisin,
Maria Siro

Maria Siro
Associate
Tel. +358 (0)20 7765 493 | Fax +358 (0)20 7761 493
My presentation: <http://www.castren.fi/people/maria-siro/>

Castrén & Snellman Attorneys Ltd
PO Box 233 (Eteläesplanadi 14), FI-00131 Helsinki, Finland
www.castren.fi

Read our latest blog posts at castrenblog.com

This e-mail is intended only for the addressees shown above. It may contain information that is privileged and/or confidential. Any disclosure, copying or use of this e-mail or its contents by persons other than the addressees is prohibited, unless prior authorisation is received from us. If you have received this e-mail in error, please notify us immediately and destroy it and any copies. Messages may be stored in our client and document management systems. Stored messages are only available to employees of Castrén & Snellman who have been granted access to them in these systems

Asianajotoimisto
Castrén & Snellman Oy
PL 233 (Eteläesplanadi 14),
00131 Helsinki
Y-tunnus 0103602-1
Kotipaikka Helsinki

Puhelin: 020 7765 765
Faksi: 020 7765 001

www.castrén.fi

Helsinki
24.8.2016

Vantaan kaupunki
Ympäristökeskus
Pakkalankuja 5
01510 VANTAA

Hevostenpito kiinteistöllä 92-418-14-43

SELVITYSPYYNTÖ JA TOIMENPIDEVAATIMUS

Sergei Ponomarev ja Sanna-Leena Puuppo kiinteistön 92-418-14-44 asukkaina ovat pyytäneet Asianajotoimisto Castrén & Snellmania selvittämään heidän naapurikiinteistöllään 92-418-14-43 sijaitsevan hevostallin ympäristöluvan tarvetta.

Vantaan kaupungin rakennuslupajaosto on 11.3.2004 tehdyllä päätöksellä § 214 ja 11.5.2004 tehdyllä päätöksellä § 129 myöntänyt kiinteistölle 92-418-14-43 rakennusluvan asuinrakennukselle, talousrakennukselle ja hevostallille (lupatunnus 32-12-04-A). Hevostallin ja siihen integroidun avolantalan rakentaminen on aloitettu huomattavasti muita rakennuksia myöhemmin vuonna 2013, jolloin naapurikiinteistöllä on sijainnut asuinrakennus. Hevostallin ja asuinrakennuksen välinen etäisyys on vain noin 20 metriä.

Hevostalli on rakennettu liian lähelle naapurin asuinrakennusta, mistä syystä siitä aiheutuu pysyvästi kohtuutonta rasitusta naapurille viihtyvyys- ja hajuhaittoina sekä päivittäistä häiritsevää autoliikennettä ikkunoiden edessä. Tästä syystä hevostallin ympäristöluvan tarve on arvioitava ja sille on annettava tarpeelliset määräykset toiminnasta aiheutuvien haittojen ehkäisemiseksi.

Asian tausta

Vantaan kaupungin rakennuslupajaosto on vuonna 2004 myöntänyt kiinteistölle 92-418-14-43 rakennusluvan asuinrakennukselle, talousrakennukselle ja hevostallille. Rakennusluvan perusteluissa on todettu, että hevostalli sijoitetaan 13 metrin päähän naapurikiinteistön rajasta. Asiaa on perusteltu sillä, että tallirakennuksen ja naapurikiinteistölle vuonna 1992 valmistuneen talousrakennuksen välinen etäisyys on noin 81 metriä, eikä naapurikiinteistöllä ole asuintai lomarakennuksia. Edellä mainittu perustuu väärin tietoihin, sillä kiinteistöllä 92-418-14-44 on rakennuslupaa myönnettäessä sijainnut kiinteistön silloisen omistajan Linda Isakssonin kesämökki. Asia on tuotu esiin myös Isakssonin 28.3.2004 jättämässä rakennuslupaa koskevassa oikaisuvaatimuksessa, mutta jätetty huomioimatta rakennuslupaharkinnassa.

Rakennuslupaharkinta on perustunut väärin tietoihin myös hevostallin suunnitellun käyttötarkoituksen osalta. Esimerkiksi naapurien suostumusta koskevassa asiakirjassa on todettu hevosten olevan lähinnä vain omassa käytössä. Hevostallin käyttöönoton jälkeen se on kuitenkin pääasiassa toiminut kolmen hevosen ja yhden ponin vuokrahevostallina 30.12.2015 alkaen.

Rakennusluvan mukaiset asuinrakennus ja talousrakennus on rakennettu kiinteistölle 92-418-14-43 luvan voimassa ollessa. Hevostallin rakentaminen sen sijaan on aloitettu vuonna 2013, Vantaan kaupungin rakennusvalvonnan 2.7.2009, 11.6.2012 ja 3.6.2015 myöntämien rakennusluvan voimassaolon jatkamista koskevien päätösten nojalla. Kyseiset päätökset on tehty väärän lainkohdan nojalla, sillä maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999, MRL) 143 §:n mukaan luvan myöntämisen oikeudelliset edellytykset on harkittava uudelleen voimassaolon jatkamisen yhteydessä, mikäli rakennustöitä ei ole aloitettu. Tätä ei kuitenkaan ole tehty, vaan rakentamattomalle hevostallille on myönnetty lupa rakennustöiden loppuunsaattamiseksi.

Mikäli oikeudelliset edellytykset olisi harkittu uudelleen MRL 143 §:n mukaisesti, ei rakennusluvan voimassaolon jatkaminen olisi ollut mahdollista muutuneiden olosuhteiden johdosta. Hevostallin ja asuinrakennuksen välinen etäisyys on vain noin 20 metriä. Tämä on vastoin esimerkiksi Vantaan kaupungin vuoden 2011 rakennusjärjestyksessä asetettuja määräyksiä, joiden mukaan hevostallin etäisyyden lähimmästä asuinrakennuksesta tulisi olla vähintään 100 metriä. Asuinrakennus on sijainnut kiinteistöllä 92-418-14-44 jo ennen hevostallin rakentamista, eikä hevostallin rakentamistöihin ole ryhdytty ennen rakennusluvan voimassaolon päättymistä. Näin ollen naapureilla on ollut perusteltu aihe olettaa, ettei lähistölle sijoiteta sellaista toimintaa, joka häiritäisi kohtuuttomasti kiinteistön 92-418-14-44 käyttöä.

Edellä esitetystä on seurannut se, että hevostalli ja siihen integroitu avolantala on rakennettu erittäin lyhyen etäisyyden päähän naapurikiinteistöllä sijaitsevista asuinrakennuksista aiheuttaen kohtuuttomia viihtyvyys- ja hajuhaittoja naapurille. Kiinteistöllä 92-418-14-44 sijaitseva asuinrakennuksen ikkunat ovat kiinteitä, ja rakennuksen ilmastointi hoidetaan täysin koneellisen ilmanvaihdon avulla. Laitteisto ottaa tuloilmansa voimakkaalla IV-koneella rakennuksen julkisivussa olevan ritilän kautta, mikä on omiaan lisäämään hevostenpidosta aiheutuvia haittoja kiinteistön 92-418-14-44 asukkaille hevostallin hajujen kulkeutuessa rakennuksen sisäilmaan. Hevostenpito erittäin lyhyen etäisyyden päässä naapurikiinteistöstä on aiheuttanut myös hevospaarmahaittaa kiinteistöllä.

Ympäristöluvan tarve ja toiminnan ympäristövaikutukset

Ympäristönsuojelulain (527/2014, YSL) 27 §:n mukaan ympäristölupa on oltava toimintaan, josta saattaa ympäristössä aiheutua eräistä naapuruussuhteista annetun lain (26/1920, naapuruussuhdelaki) 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta. Kyseisen lainkohdan mukaan kiinteistöä, rakennusta tai huoneistoa ei saa käyttää siten, että naapurille aiheutuu kohtuutonta rasitusta esimerkiksi hajusta tai muista vastaavista vaikutuksista. Lainkohdassa lueteltujen vaikutusten lisäksi pienehköjen eläinten, kuten haittahyönteisten on niin ikään katsottu kuuluvan rasitusta aiheuttavien immissioiden piiriin. Mikäli edellä mainittua rasitusta aiheutuu, on toimivaltaisen lupaviranomaisen annettava toiminnalle tarpeelliset määräykset haittojen ehkäisemiseksi.

On riidatonta, että hevosympäristöstä vapautuu epämiellyttäväksi koettuja hajuja ja muita haittoja, jotka aiheuttavat viihtyvyyden alenemista ja kohtuutonta räsytystä lähikiinteistöille. Hivosympäristö on omiaan lisäämään myös haittahyönteisten, kuten paarmojen ja kärpästen määrää. Edellä mainitut haitat on todettu myös nyt kyseessä olevalla kiinteistöllä. Edelleen, kun kiinteistöllä 92-418-14-44 sijaitsevan asuinrakennuksen ilmastointi toteutetaan ainoastaan koneellisesti, rakennuksen julkisivussa sijaitsevan ritilän kautta, muodostuvat hevostenpidosta aiheutuvat haitat kohtuuttoman raskaiksi naapureille.

Hevostenpidon aiheuttamat haitat on otettu huomioon myös viranomaisohjeistuksissa ja -määräyksissä. Esimerkiksi Ympäristöministeriön Hevostallityöryhmä on vuonna 2008 julkaistussa raportissaan esittänyt suojaetäisyyksistä määräämistä kunnan rakennusjärjestyksessä. Myös Helsingin kaupunkisuunnitteluvirasto on vuoden 2011 Hevostilaselvityksessään todennut, että hevostal-leista aiheutuu naapureille haittaa, epämiellyttäväksi koettuja hajuja sekä viihtyvyyden alenemista. Näiden haittojen estämiseen eniten käytetyksi tavaksi on todettu vähimmäisetäisyyden asettaminen. Vantaan kaupungin rakennusjärjestyks on vuodesta 2011 alkaen edellyttänyt hevostallilta ja lantalalta 100 metrin suojaetäisyyttä naapurin asuinrakennuksesta.

Kyseessä olevassa tilanteessa lähin häiriintyvä kohde sijaitsee huomattavasti suositeltuja suojaetäisyyksiä lähempänä, noin 20 metrin päässä hevostallista (liite 1., liitteinä olevat kuvat ovat päämiehen kuvia ja tekstit heidän lisäämäään). Hevosille varatut laidunalueet sijaitsevat aivan kiinteistöjen rajan tuntumassa. Oikeuskäytännössä jo 30 metrin etäisyyttä on pidetty erityisen lyhyenä etäisyytenä. Ilman asianmukaisia, räsytysten vähentämiseksi asetettuja määräyksiä, hevostallista aiheutuvat viihtyvyys-, haju- ja hyönteishaitat muodostuvat kohtuuttomiksi naapureille. Koska suojaetäisyyden määrittäminen jälkikäteen ei ole mahdollista, on kohtuuttomia räsytystä ehkäistävä asettamalla toiminnalle ympäristöluvalla määräykset toiminnasta aiheutuvien haittojen rajoittamiseksi.

Edelleen Kiinteistön 92-418-14-43 rajalla kulkeva Vantaanjoki on vuonna 2012 liitetty Natura 2000 -verkostoon. Yhtenä perusteena Natura-alueen perustamiselle on joessa esiintyvä vollejäkijokisimpukka, joka on Suomessa uhanalainen ja rauhoitettu. Kyseessä olevan hevostenpidon osalta ei ole selvitetty toiminnan mahdollisia Natura 2000 -alueen luontoarvoja heikentäviä vaikutuksia.

Edellä kuvatuksi vuokrahevostallissa on kolme hevosta ja yksi poni. Vantaan kaupungin terveydensuojelujärjestyksen 5 §:n mukaan eläimille on varattava riittävästi tilaa ulkoilua varten ja aikuiselle hevoselle on oltava vähintään 400 m²:n aitaus. Ennen eläintenpitoa ja aitauksen perustamista on kuultava lähi-seudun asukkaita siitä mahdollisesti aiheutuvasta melu- ja hajuhaitasta. Kyseessä olevassa tilanteessa kolmelle hevoselle ja yhdelle ponille ei ole varattu terveydensuojelujärjestyksen mukaista aluetta ulkoilua varten. Myöskään naapurien kuulemista ei ole suoritettu.

Selvityspyyntö ja toimenpidevaatimus

Edellä esitetyn perusteella Vantaan ympäristökeskuksen on 9.9.2016 mennessä:

1. velvoitettava kiinteistön 92-418-14-43 omistajat selvittämään toimintansa ympäristövaikutukset ja vaikutukset Natura 2000 -alueen luontoarvoihin;
2. velvoitettava kiinteistön 92-418-14-43 omistajat asianmukaisella valitus-kelpoisella päätöksellä hakemaan ympäristölupaa hevostenpidolle naapurussuhdelain 17 §:n 1 momentissa tarkoitetun kohtuuttoman rasituksen perusteella; ja
3. toimitettava selvitys hevosille ulkoilua varten varatun aitauksen ja sen rakentamista edeltäneen menettelyn lainmukaisuudesta osoitteeseen pekka.jaatinen@castren.fi, tai mikäli asiassa ei ole menetelty lainmukaisesti, korjattava virheellinen menettely.

Helsingissä 24. päivänä elokuuta 2016

Sergei Ponomarev ja Sanna-Leena Puuppo

Laati

Pekka Jaatinen
Asianajaja, Helsinki

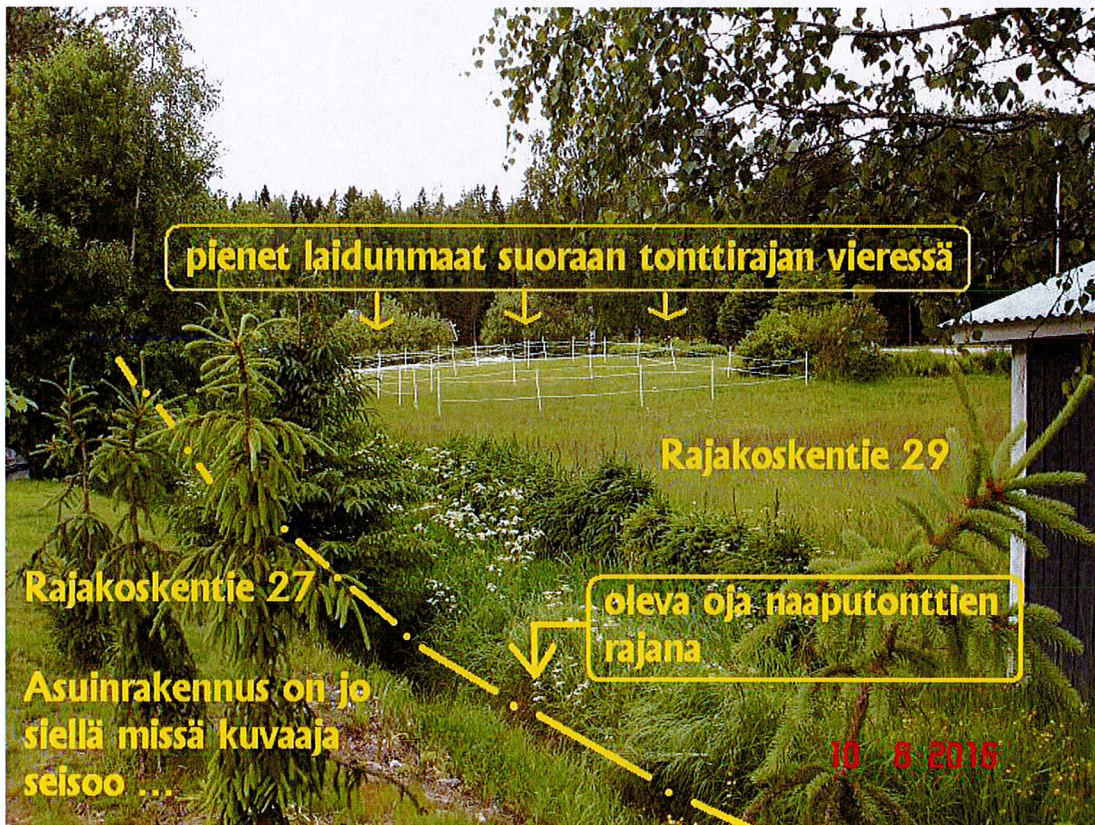
Liitteet

Liite 1. Tilanne kiinteistöillä vuonna 2016

Liite 1.

Kuva 1. Tilanne kiinteistöillä 26.5.2016.

Kuva 2. Tilanne kiinteistöillä 10.6.2016.

Kuva 3. Tilanne kiinteistöillä 19.7.2016.

Kuva 4. Tilanne kiinteistöillä 12.8.2016.

Asianajotoimisto Castrén & Snellman Oy,
Pekka Jaatinen

(sähköisesti)

Viite Asianajotoimisto Castrén & Snellman Oy:n selvityspyyntö ja toimenpidevaatimus
hevostenpidosta kiinteistöllä 92-418-14-43

VANTAAN YMPÄRISTÖKESKUKSEN VASTAUS SELVITYSPYYNTÖÖN JA TOIMENPIDEVAATIMUKSEEN

Asianajotoimisto Castrén & Snellman Oy on lähettänyt Vantaan ympäristökeskukseen selvityspyyntönsä ja toimenpidevaatimuksen hevostenpidosta kiinteistöllä 92-418-14-43. Ympäristökeskusta vaaditaan 9.9.2016 mennessä velvoittamaan kiinteistön omistajaa selvittämään toiminnan ympäristövaikutukset Natura 2000 – alueen luontoarvoihin sekä hakemaan ympäristölupaa hevostenpidolle naapurussuhdelain 17 §:n 1 momentissa tarkoitetun kohtuuttoman rasituksen perusteella sekä lisäksi toimittamaan selvitys hevosille ulkoilua varten varatun aitauksen ja sen rakentamista edeltäneen menettelyn lainmukaisuudesta. Selvityspyyntö ja toimenpidevaatimus ovat saapuneet Vantaan ympäristökeskukseen 25.8.2016.

Vantaan ympäristökeskus ei ota kantaa selvityspyyntönsä kuvattuun kiinteistön 92-418-14-43 rakennuslupamenettelyyn liittyviin asioihin. Maankäyttö- ja rakennuslain sekä rakennusjärjestyksen valvonnassa toimivalta on lain mukaan Vantaan kaupungin rakennusvalvontaviranomaisella.

1. kaupungineläinlääkäriin viranhaltijapäätös

Vantaan 1. kaupungineläinlääkäri on käsitellyt terveydensuojelulain mukaisen ilmoituksen 26.1.2016 § 10 (DNo VD/10788/11.02.03.00/2015), joka koskee eläintenpitoon tarkoitetun rakennuksen ja aitauksen sijoittamista (liite 1). Terveydensuojelulain 13 §:n mukaisen ilmoituksen käsittelyn yhteydessä 3. kaupungineläinlääkäri Jaakko Peltomaa teki kiinteistöllä tarkastuksen 22.1.2016. Tarkastuksella ei havaittu epäkohtia. 1.10.2016 alkaen voimaan tulevassa Vantaan kaupungin terveydensuojelujärjestyksessä eläinsuojia koskevasta ilmoitusmenettelystä luovutaan lukuun ottamatta asemakaava-aluetta sekä yleis- tai osayleiskaavojen A1, A2, A3 ja A4 alueita.

Ympäristöluvan tarve ja toiminnan ympäristövaikutukset

Vantaan kaupungin ympäristökeskuksen ympäristönsuojelutarkastajat tekivät 1.9.2016 kiinteistöllä 92-418-14-43 tarkastuksen. Tarkastusmuistio on liitteenä 2. Tarkastuksella todettiin, että hevostilalla noudatetaan

Vantaan kaupunki
Maankäytön, rakentamisen ja
ympäristön toimiala /
ympäristökeskus

Pakkalankuja 5
01510 Vantaa
Etunimi.sukunimi@vantaa.fi
www.vantaa.fi

ympäristönsuojelulakia sekä sen nojalla annettua asetusta (1250/2014) sekä Vantaan kaupungin ympäristönsuojelumääräyksiä.

Vantaan ympäristökeskuksen käsityksen mukaan toiminnalla ei ole merkittävää ympäristövaikutusta eikä vaikutusta Natura 2000 –alueeksi valitun Vantaanjoen luontoarvoihin.

Ympäristönsuojelulain (527/2014) 27 §:n 1 momentin mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaan toimintaan, josta säädetään liitteen 1 taulukossa 2, on oltava ympäristölupa. Taulukon 2 kohdan 11 a mukaan ympäristölupa pitää olla eläinsuojalle, joka on tarkoitettu vähintään 60 hevoselle tai ponille. Lisäksi 27 §:n 2 momentin 3 kohdan mukaan toimintaan, josta saattaa ympäristössä aiheutua eräistä naapuruussuhteista annetun lain (26/1920) 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta räsitusta, on oltava ympäristölupa.

Eräistä naapuruussuhteista annetun lain (26/1920) 17 §:ssa todetaan, että ”Älköön kukaan, mikäli ei jäljempänä toisin sanota, pitäkö varastoa tai käyttäkö kiinteistöä niin, että naapuri taikka muu, joka lähistössä omistaa maan tai huoneuston tahi sellaista nautintaoikeudella hallitsee taikka jonka etuihin se muuten saattaa koskea, kärsii siitä pysyväistä kohtuutonta räsitusta, kuten kipinöiden, tuhkan, noen, savun, lämmön, löyhkän, kaasujen, höyryn, tärinän, jyskeen taikka muun sellaisen kautta.

Jos räsitusta, josta edellä on mainittu, paikallisten olosuhteiden mukaan ei voida katsoa tavattomaksi tahi odottamattomaksi, tai jos naapuruussuhde on syntynyt vasta sen jälkeen kuin käyttäminen aikoi taikka varasto sijoitettiin, älköön räsitusta, ellei se ole jälkeenpäin ilmennyt taikka huomattavasti lisääntynyt, kohtuuttomana pidettävä.”

Vantaan ympäristökeskus toteaa, että kiinteistöllä oleva hevostenpito ei vaadi ympäristölupaa. Vantaan ympäristökeskuksen käsityksen mukaan hevostilan toiminnasta ei aiheudu naapuruussuhdelain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta räsitusta. Selvityspyyntöissä ei ole esitetty sellaisia seikkoja, jonka perusteella hevosenpidosta voisi arvioida aiheutuvan kohtuutonta räsitusta. Ympäristötarkastajien 1.9.2016 tekemän tarkastuksella tehtyjen havaintojen ja saatujen tietojen perusteella naapurikiinteistöille ei ympäristökeskuksen käsityksen mukaan aiheudu hevosenpidosta kohtuutonta räsitusta.

Hevostilalla on kaksi hevosta ja kaksi ponia, joten toiminta on varsin pienimuotoista. Kiinteistöt 92-418-14-43 ja 92-418-14-44 sijaitsevat Vantaan kaupungin valtuuston 17.12.2007 hyväksymän yleiskaavan maa- ja metsätalousvaltaisella alueella (M). Hallituksen esityksessä 84/1999 todetaan, että lähtökohtana arvioinnille olisivat paikalliset olosuhteet ja räsituksen tavanomaisuus. Maa- ja metsätalousvaltaisella alueella hevosenpito on tavanomaista toimintaa. Molemmat kiinteistöt ovat pinta-alaltaan varsin suuria; hevostilan 92-418-14-43 pinta-ala on noin 3,2 ha ja naapurikiinteistön 92-418-14-44 pinta-ala noin 3,1 ha. Kiinteistöt eivät sijaitse tärkeällä pohjavesialueella. Muutaman henkilöauton päivittäinen liikenne

Vantaan kaupunki
Maankäytön, rakentamisen ja
ympäristön toimiala /
ympäristökeskus

Pakkalankuja 5
01510 Vantaa

Etunimi.sukunimi@vantaa.fi
www.vantaa.fi

23.9.2016

kiinteistölle ei ole naapuruussuhdelain tarkoitettua kohtuutonta rasitutusta. Ympäristökeskuksen tekemän tarkastuksen perusteella hevostilan toiminnassa noudatetaan ympäristönsuojelulakia sekä lain nojalla annettua asetusta 1250/2014 ja Vantaan kaupungin ympäristönsuojelumääräyksiä. Hevostilan ympäristövaikutuksia voidaan tarvittaessa ehkäistä ympäristönsuojeluviranomaisen tekemällä valvonnalla, jonka yhteydessä voidaan antaa riittävät määräykset.

Lisätietoja asiasta antaa tarvittaessa ympäristötarkastaja Päivi Jäntti-Hasa p. 09 8392 8025, etunimi.sukunimi(at)vantaa.fi

Leena Maidell-Münster
ympäristöpäällikkö

Kirsi Hiltunen
1. kaupungin eläinlääkäri

Liitteet 1. kaupungineläinlääkäri viranhaltijapäätös 26.1.2016 § 10
Vantaan ympäristökeskuksen muistio 1.9.2016 tarkastukselta

Maankäytön, rakentamisen ja ympäristön toimiala/
Ympäristökeskus
1. kaupungineläinlääkäri Hiltunen Kirsi

26.01.2016

VD/10788/11.02.03.00/2015

Ilmoitus eläintenpitoon tarkoitetun rakennuksen tai aitauksen sijoittamisesta, Rajakoskentie 29, Seutula/Parhankangas Jouni ja Johanna

Vireilletulo	18.12.2015
Toiminnanharjoittaja ja osoite	Parhankangas Jouni ja Johanna Rajakoskentie 29 01760 Vantaa
Kiinteistön omistaja ja osoite	Parhankangas Jouni ja Johanna Rajakoskentie 29 01760 Vantaa
Kohderyhmä ja toiminnan kuvaus	YHTI03.060 Eläinten pitoon tarkoitettu rakennus tai aitaus asemakaava-alueella
Perustiedot	Kiinteistölle on sijoitettu kolmen hevosen talli. Lisäksi tallirakennuksen yhteydessä on varaus yhden hevosen pihattopaikalle. Lanta kerätään katettuun, betonipohjaiseen lantalaan. Toiminnanharjoittaja on tiedottanut naapurustoaan hevosten sijoittamisesta kiinteistölle sekä Rajakoskentien käytöstä ratsastukseen.
Tarkastus	Eläintenpitoon tarkoitetut tilat on tarkastettu 22.1.2016 kaupungineläinlääkäri Jaakko Peltomaan toimesta. Tarkastuksella oli läsnä toiminnanharjoittaja Jouni Parhankangas. Tarkastushetkellä kiinteistöllä pidettiin kolmea hevosta. Tarkastuksella ei havaittu huomautettavaa.
Esitys	Tarkastetaan ilmoitus Johanna ja Jouni Parhankangas, eläintenpitoon tarkoitetun rakennuksen tai aitauksen sijoittamisesta osoitteessa Rajakoskentie 29, 01760 Vantaa.
Kuuleminen	Toiminnanharjoittajaa on kuultu ilmoituksen käsittelymaksusta tarkastuksen yhteydessä. Naapurustoa on tiedotettu asian vireilläolosta toiminnanharjoittajan toimesta.
1. kaupungineläinlääkäri Kirsi Hiltunen 26.1.2016 § 10	
Päätös	Olen tarkastanut Jouni ja Johanna Parhankangaksen ilmoituksen eläintenpitoon tarkoitetun rakennuksen tai aitauksen sijoittamisesta osoitteessa Rajakoskentie 29, 01760 Vantaa. Toiminnanharjoittajan on estettävä mahdollisimman huolellisesti toiminnastaan naapurustolle aiheutuvat haitat. Toiminnan olennaisesta muuttamisesta, lopettamisesta ja toiminnanharjoittajan vaihtumisesta on ilmoitettava päätöksen tehneelle viranomaiselle.
Perustelut	Hevosten pidosta ei aiheutune naapurustolle terveydensuojelulain tarkoittamaa terveyshaittaa.
Käsittelymaksu	120 €

26.01.2016

VD/10788/11.02.03.00/2015

Maankäytön, rakentamisen ja ympäristön toimiala/
Ympäristökeskus
1. kaupungineläinlääkäri Hiltunen Kirsi

Laskutusosoite	Johanna ja Jouni Parhankangas, Rajakoskentie 29, 01760 Vantaa
Päätöksen voimassaolo	Toistaiseksi
Sovelletut oikeusohjeet	Terveystensuojelulaki 763/1994 § 13, 15, 50 Vantaan kaupungin terveystensuojelujärjestys § 5 Ympäristöterveydenhuollon maksutaksa § 3 Ympäristölautakunnan toimi- ja päätösvallan siirto ympäristöterveydenhuollon asioissa 18.1.2012 § 9
Päiväys	Vantaa 26.01.2016
Allekirjoitus	
Nimen selvennys	Hiltunen Kirsi
Virka-asema	1. kaupungineläinlääkäri
Täytäntöönpano:	Lasku: Johanna ja Jouni Parhankangas, Rajakoskentie 29, 01760 Vantaa Ote: maria.kangas(at)hotmail.com

Tämä päätöspöytäkirja on yleisesti nähtävänä

Aika: 3.2.2016 klo 8.15 – 16.00

Paikka: Vantaan kaupunki, Kirjaamo, Asematie 7, 01300 Vantaa (Tikkurila)

Oikaisuvaatimusohjeet

Tähän päätökseen tyytymätön voi tehdä kirjallisen oikaisuvaatimuksen.

Oikaisuvaatimuksen saa tehdä se, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa (asianosainen) sekä kunnan jäsen.

Oikaisuvaatimus tehdään Vantaan kaupungin ympäristölautakunnalle, postiosoite: Vantaan kaupunki, Kirjaamo, Asematie 7, 01300 Vantaa tai sähköpostitse osoitteella: kirjaamo@vantaa.fi

Oikaisuvaatimus on tehtävä 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Kunnan jäsenen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon, kun pöytäkirja on asetettu julkisesti nähtäväksi. Asianosaisten katsotaan saaneen päätöksestä tiedon, jollei muuta näytetä, 7 päivän kuluttua kirjeen lähettämisestä, saantitodistuksen osoittamana aikana tai erilliseen tiedoksisaantitodistukseen merkittynä aikana taikka kolmantena päivänä sähköisen viestin lähettämisestä.

Oikaisuvaatimuksesta on käytävä ilmi vaatimus perusteineen ja se on oikaisuvaatimuksen tekijän allekirjoitettava.

Sähköistä asiakirjaa ei tarvitse täydentää allekirjoituksella, jos asiakirjassa on tiedot lähettäjistä eikä asiakirjan alkuperäisyyttä tai eheyttä ole syytä epäillä.

Sähköinen viesti katsotaan saapuneeksi viranomaiselle silloin, kun se on viranomaisen käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä siten, että viestiä voidaan käsitellä.

Oikaisuvaatimus on toimitettava oikaisuvaatimusviranomaiselle ennen oikaisuvaatimusajan päättymistä. Oikaisuvaatimus toimitetaan aina omalla vastuulla.

SUOSTUMUS

Annamme suostumuksemme kiinteistölle 418-14-43 pitää hevosia sekä niiden liikkumiselle ratsastajineen Vantaan Rajakoskentiellä. Hevoset ovat lähinnä vain omassa käytössä.

Kiinteistö 418-11-0 21.11.02

Veijo Lallo
Lallo Veijo Juhani

Kiinteistö 418-14-42 23.11.02

Kirsi Toivakka-Manninen
Toivakka-Manninen Kirsi- Maarit

Heikki Manninen 25.11.2002

Pentti Vestala
Vestala Pentti Arvo Tapio

Kiinteistö 418-14-46 23.11.02

Kirsi Toivakka-Manninen
Toivakka-Manninen Kirsi- Maarit

Kiinteistö 418-14-47 25.11.2002

Pentti Vestala
Vestala Pentti Arvo Tapani

Kiinteistö 418-14-41 20.11.02

Rauno Vestala
Vestala Rauno Tapani

Kiinteistö 418-14-40 21.11.2002

Daisy Vestal de Castro
Vestala-de Castro Reyero Daisy Jaana Hannele

Kiinteistö 418-14-44 23.11.02

Linda Isaksson
Isaksson Linda Elisabet

Kiinteistö 418-14-45 20.11.02

Maire Pentikäinen
Pentikäinen Maire Kyllikki

Jussi Pentikäinen
Pentikäinen Jussi Antero

Kiinteistö 418-4-54

Eila Vilén 10.12.2002
Vilén Eila Mirjami

Liinakoski 10.12.2002
Liinakoski Veikko Lauri

Laila Liinakoski 10.12.2002
Liinakoski Laila Maria

Hilkka Liinakoski 10.12.2002
Liinakoski Hilkka Marjatta

Kiinteistö 418-4-89

Jukka Lindfors 26.11.2002
Lindfors Jukka Olavi

Kiinteistö 418-4-100 25.11.2002

Kaj Lindfors
Lindfors Kaj Viljo

Kiinteistö 418-4-110

Anne Lindfors 11.12.2002
Lindfors Anne Dagmar

Kiinteistö 418-4-70 27.11.2002

Martti Kemiläinen
Kemiläinen Martti Antero

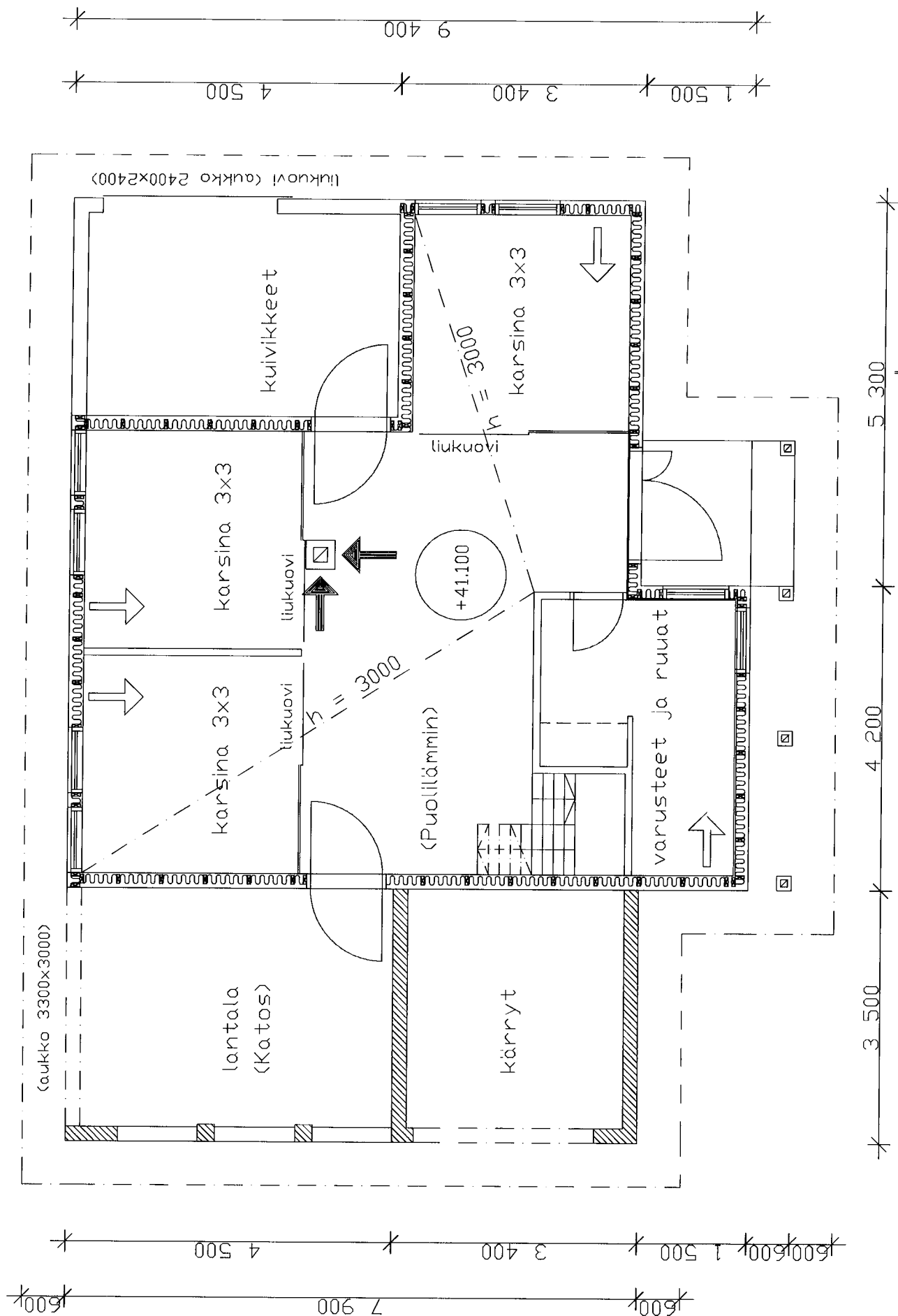
Tiehoitokunta, puheenjohtaja

Liinakoski 10.12.2002
Liinakoski Veikko Lauri Toimintajamies

Kiinteistö 418-14-46 24.11.2002

Liisa Taimela

Van Gansdijk

20.9.2016

Jouni ja Johanna Parhankangas

jouni.parhankangas(at)vaisala.com

maria.kangas(at)hotmail.com

YMPÄRISTÖNSUOJELULAIN JA NITRAATTIASAETUKSEN MUKAINEN TARKASTUS HEVOSTILALLA

Vantaan ympäristökeskus teki hevosatilalle ympäristönsuojelulain (527/2014) ja ns. nitraattiasetuksen (1250/2014) mukaisen tarkastuksen.

Aika: 1.9.2016**Paikka:** Rajakoskentie 29, 01760 Vantaa (kiinteistö 92-418-14-43)**Läsnä:** eläintenpitäjä Jouni Parhankangas

Salla Finnilä ja Päivi Jäntti-Hasa, Vantaan ympäristökeskus

Vantaan ympäristökeskuksen tarkastuksella 1.9.2016 tarkastettiin Rajakoskentie 29 kiinteistöllä oleva talli, ratsastuskenttä, ulkotarhat, laidunalue ja lantavarasto (kts. liitteenä olevat valokuvat). Tilalla on kaksi hevosta ja kaksi ponia, joista toinen on shetlanninponi. Hevostilan pinta-ala on noin 3,2 ha. Kiinteistön pintamaalaji on kaupungin maalajikartan mukaan savea.

Rajakoskentie 29 kiinteistö sijaitsee yleiskaavan maa- ja metsätalousvaltaisella alueella, joka on haja-asutusaluetta. Kiinteistö ei sijaitse tärkeällä pohjavesialueella. Kiinteistö rajoittuu idässä Vantaanjokeen ja joenranta on tulvanalaista aluetta (=jää tulvan alle keskimäärin kerran 20 vuodessa). Kiinteistön etelärajalla on avo-oja, jonka itäpäässä on louhepenkere noin 35 metrin etäisyydellä joenrannasta.

Vantaan kaupunki

Maankäytön, rakentamisen ja
ympäristön toimiala
Ympäristökeskus

Pakkalankuja 5

01510 Vantaa

etunimi.sukunimi@vantaa.fi

www.vantaa.fi

Puhelin 09 83911

20.9.2016

Hevostilalla pitää noudattaa ympäristönsuojelulain nojalla annettua nitraattiasetusta (Valtioneuvoston asetus eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (ns. nitraattiasetus, 1250/2014) sekä Vantaa kaupungin ympäristönsuojelumääräyksiä.

Tarkastuksella havaittua

Tallirakennus

Tarkastuksella todettiin, että tilalla on tallirakennus, jossa on kolme karsinaa, pihatto, varuste- ja rehuhuone, kuivikevarasto sekä lantala. Pihatosta on yhteys ponien ulkotarhaan, ja joka toimii myös ponien säänsuojana. Koko tallirakennuksessa on tiivis betonilattia, ja lisäksi karsinoissa on kumimatot. Talliin johdetaan vettä kiinteistön porakaivosta hevosten juomavedeksi. Tallissa ei synny jätevesiä. Kuivikkeena käytetään turvetta. Tallilat olivat siistit.

Lannan varastointi ja käsittely

Lanta varastoidaan lantalassa, jossa on betoninen lattia. Lanta viedään lantalaan kottikärryillä tallin kautta. Lantalassa on kolme seinää ja lanta tyhjennetään länsisivulla olevan tyhjennysaukon kautta. Tarkastuksella todettiin, että aukko oli peitetty puulevyillä, siten että aukon yläosa oli avoin. Lisäksi lantalan pohjoisseinän yläosassa on tuuletusaukkoja. Lantalan etäisyys lähimpään talousvesikaivoon (porakaivo) on noin 70 m ja Vantaanjokeen on noin 95 m. Lantalan etäisyys kiinteistön etelärajalla olevaan ojaan noin 26 m.

Lanta on toistaiseksi käytetty omalla kiinteistöllä puutarhakasvien lannoitteeksi ja maanparannusaineena. Lisäksi Parhankankaat ovat suunnitelleet lannanluovuttamista jatkossa lähellä olevalle maatilalle.

Vantaan kaupunki

Maankäytön, rakentamisen ja
ympäristön toimiala
Ympäristökeskus

Pakkalankuja 5

01510 Vantaa

etunimi.sukunimi@vantaa.fi

www.vantaa.fi

Puhelin 09 83911

20.9.2016

Tarkastuksella saatujen tietojen perusteella lannanvarastointi ja käsittely on ympäristönsuojelulainsäädännön vaatimusten mukaista.

Ratsastuskenttä, ulkotarhat ja laidunalueet

Kiinteistölle on rakennettu ratsastuskenttä ja kolme ulkotarhaa, jotka ovat hiekkapintaisia. Lisäksi kiinteistön asuinrakennuksen eteläpuolella olevalle nurmialueelle on aidattu väliaikainen kesälaidun, jonka paikkaa on eläinpitäjän mukaan vaihdettu tarpeen mukaan. Ulkotarhat, ratsastuskenttä ja laidunalueet siivotaan säännöllisesti ja lanta kerätään pois päivittäin. Ratsastuskenttä, ulkotarhat ja laidunalue eivät sijaitse Vantaanjoen tulva-alueella. Tarkastuksella todettiin, että ulkotarhat, ratsastuskenttä ja laidunalueet olivat siistit.

Ratsastuskenttä on noin 90 m etäisyydellä lähimmästä talousvesikaivosta (porakaivo) ja noin 40 m etäisyydellä Vantaanjoesta. Ulkotarhoista on noin 50 metriä lähimpään talousvesikaivoon (porakaivo) ja 90 m Vantaanjokeen. Väliaikaisesta kesälaitumesta on noin 20 m lähimpään talousvesikaivoon (kiinteistön oma porakaivo) ja noin 150 m Vantaanjokeen. Ratsastuskentän ja ulkotarhojen etäisyydet talousvesikaivoihin ja Vantaanjokeen ovat riittävät.

Nitraattiasetuksen 4 §:n mukaan ulkotarhojen *ruokinta- ja juottopaikkoja* ei saa sijoittaa alle 50 m etäisyydelle vesistöstä (Vantaanjoesta) ja talousvesikäytössä olevasta kaivosta. Nitraattiasetuksen 3§:n mukaan ulkotarha on aidattu alue, jossa eläimet ovat ympärivuotisesti, ja ulkotarhassa voi sijaita sääsuoja sekä ruokinta- ja juottopaikat.

Rajakoskentie 29 kiinteistöllä olevat ulkotarhojen ruokintapaikat ovat noin 90 ja 110 metrin vesistöstä (Vantaanjoesta) sekä 65 ja 85 m:n etäisyydellä

20.9.2016

lähimmästä talousvesikaivosta. Ulkotarhojen ruokintapaikkojen etäisyydet Vantaanjokeen ja talousvesikaivoihin ovat riittävät.

Toimenpiteet

Vantaan kaupungin ympäristönsuojelumääräysten 8 §:n mukaan lanta on siivottava ulkotarhoista ja ratsastuskentiltä lantalaan säännöllisesti, vähintään keväällä ja syksyllä. Ulkotarhojen ja ratsastuskenttien pintamaa on uusittava tarpeen mukaan.

Ympäristönsuojelulain (527/2014) 16 §:n ja 17 §:n mukaan maaperän ja pohjaveden pilaaminen on kielletty. Laidunalueen etäisyys talousvesikäytössä olevasta kaivosta on oltava vähintään 30 m.

Lannoituksessa pitää noudattaa nitraattiasetuksen (1250/2014) 10, 11, 12, 13 §:n määräyksiä. Nitraattiasetuksessa todetaan lannoituksesta mm. seuraavaa:

Lantaa ei saa levittää 1.11. – 31.3. Lanta pitää muokata maahan vuorokauden sisällä levityksestä. Lantaa ei saa levittää 5 m lähemmäs Vantaanjokea. Talousvesikaivojen ja lähteiden ympärille on jätettävä maaston korkeussuhteista, kaivon rakenteesta ja maalajista riippuen vähintään 30 -100 metrin levyinen vyöhyke, jota ei lannoiteta.

Jos lantaa luovutetaan muualle, lannan vastaanottajalla pitää olla nitraattiasetuksen mukainen lantala ja lannanluovutuksesta pitää tehdä kirjallinen sopimus, joka pitää lähettää Vantaan ympäristökeskukselle.

Mahdolliset kirjalliset kommentit tarkastusmuistioon pyydetään jättämään allekirjoittaneelle viimeistään 26.9.2016 mennessä.

Sovelletut oikeusohjeet

Hallintolaki (434/2003) 33 §, 34 §

Vantaan kaupunki

Maankäytön, rakentamisen ja
ympäristön toimiala
Ympäristökeskus

Pakkalankuja 5

01510 Vantaa

etunimi.sukunimi@vantaa.fi

www.vantaa.fi

Puhelin 09 83911

20.9.2016

Ympäristönsuojelulaki (527/2014) 9 § kohta 1, 16 §, 17 §, 172 §
Valtioneuvoston asetus eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin
olevien päästöjen rajoittamisesta eli ns. nitraattiasetus (1250/2014)
Vantaan kaupungin ympäristönsuojelumääräykset 8 §, 9 §

Päivi Jäntti-Hasa

ympäristötarkastaja

p. 09 8392 8025, etunimi.sukunimi(at)vantaa.fi

Liitteet

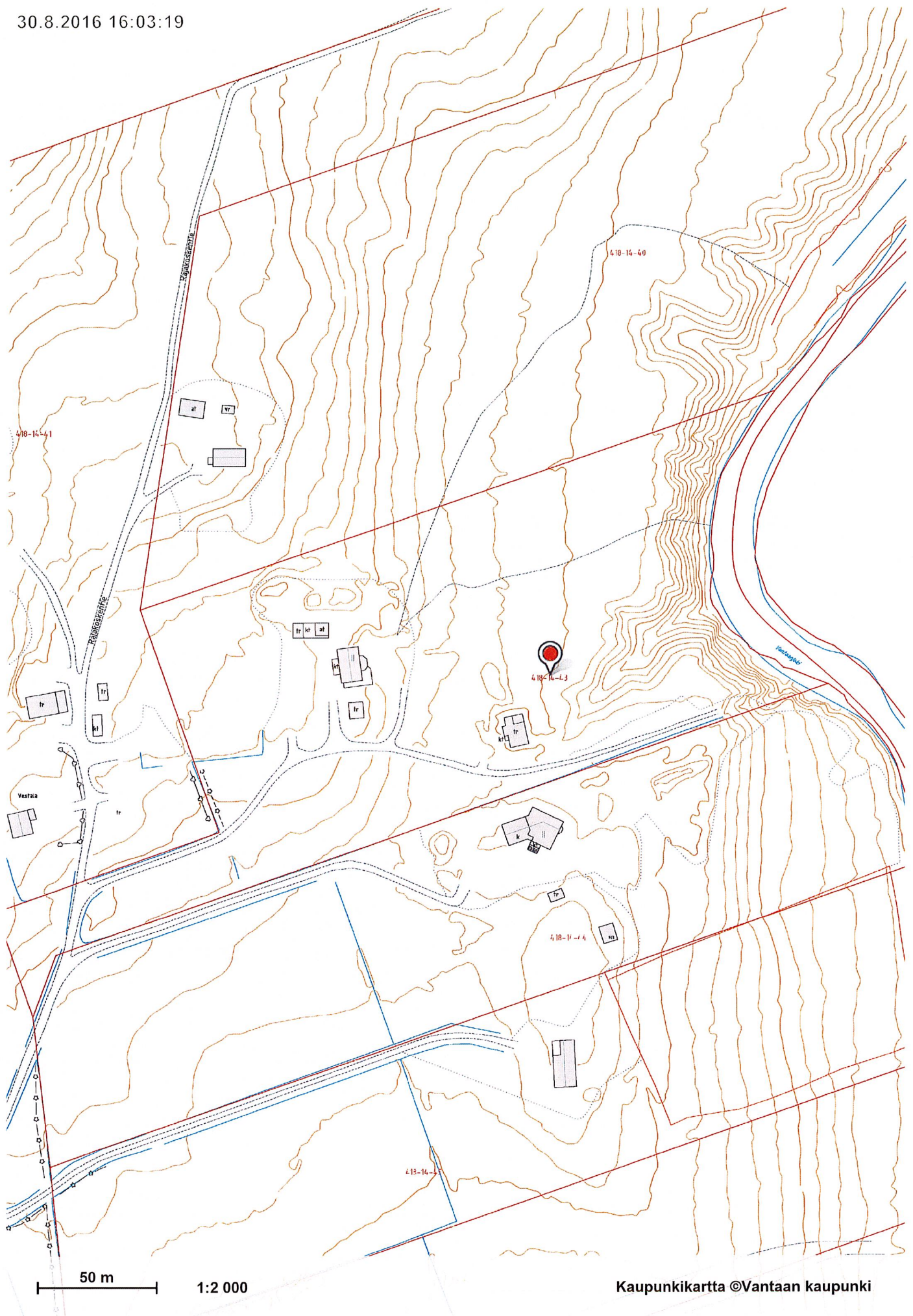
kartta

valokuvat 1.9.2016 tarkastukselta (5 kpl)

Vantaan kaupunki
Maankäytön, rakentamisen ja
ympäristön toimiala
Ympäristökeskus

Pakkalankuja 5
01510 Vantaa
etunimi.sukunimi@vantaa.fi
www.vantaa.fi

Puhelin 09 83911

13 § Ympäristölupahakemus / St 1 Energy Oy, Shell Vaarala, Kuussillantie 19

VD/6204/11.01.01.00/2013

KR/SJU

ASIA Ympäristönsuojelulain 35 §:n mukainen lupahakemus, joka koskee Shell Vaaralan jakeluaseman toimintaa.

Asiakirjat ovat nähtävillä kokouksessa.

Ympäristölautakunta 9.11.2016 § 13

Ympäristöjohtajan esitys:

Päätetään antaa seuraava päätös St1 Energy Oy:n Shell Vaaralan lupahakemuksesta:

HAKIJA

St1 Energy Oy

Purotie 1, 00380 Helsinki

LAITOS /TOIMINTA JA SEN SIJAINTI

Shell Vantaa Vaarala
Kuussillantie 19, 01230 Vantaa

Vantaan kaupungin Vaaralan kaupunginosa (93), kortteli 93034, tontti 7.

LUVAN HAKEMISEN PERUSTE JA LUPAVIRANOMAINEN

Jakeluasema on luvanvarainen ympäristönsuojelulain (86/2000) 28 § 1 momentin ja ympäristönsuojeluasetuksen 1 § 1 momentin kohdan 5a mukaan.

Toimivaltainen lupaviranomainen on kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ympäristönsuojeluasetuksen 7 §:n kohdan 5a mukaan.

TOIMINTAA KOSKEVAT MUUT LUVAT JA SOPIMUKSET

Jakeluaseman ympäristölupatarpeen arviointi on tehty 16.9.2003 lain ympäristönsuojelulainsäädännön voimaannpanosta (113/2000, kumottu v. 2014) perusteella. Tällöin todettiin, että jakeluaseman toiminta täytti silloiset ympäristönsuojelulain vaatimukset eikä toiminnanharjoittajaa veloitettu hakemaan ympäristölupaa.

Keski-Uudenmaan pelastuslaitos on tehnyt 4.10.2013 päätöksen jakeluaseman kemikaali-ilmoituksesta.

LAITOSALUE JA SEN YMPÄRISTÖ

Laitoksen sijainti ja kaavoitustilanne

Jakeluasemakiinteistön lounaispuolella kulkee Kuussillantie ja luoteispuolella Hakunilantie. Koillisessa ja kaakossa on rivitaloja.

Jakeluasema on kaavassa merkitty moottoriajoneuvojen huoltoasemien korttelialueeksi (AM).

Jakeluasema sijaitsee Fazerilan I-luokan pohjavesialueella.

Ympäristön laatu

Ilman laatu

Vuonna 2014 ilmanlaatu oli pääkaupunkiseudulla suurimman osan ajasta hyvä tai tyydyttävä. Kuitenkin ajoittain ilmanlaatua heikensivät paikalliset ilmansaasteet eli autojen pakokaasut, katupöly, puunpolton savut ja laivojen pakokaasut. Muualta kaukokulkeutuneet saasteet eivät aiheuttaneet korkeita pitoisuushuippuja vuoden kuluessa.

Vaaralan alueen ilmanlaatuun vaikuttavat Hakunilantien ja Kuussillantien liikenne sekä pienpoltto.

Pohjavesi ja maaperä

Jakeluasema sijaitsee Fazerilan I-luokan pohjavesialueen (tunnus 0109252) pohjoisreunalla, pohjaveden muodostumisalueella. Pohjavesialueen kokonaispinta-ala on 2,84 km², josta pohjaveden muodostumisaluetta on 1,43 km². Pohjavesialue on osin pohjavettä ympäristöstään keräävä ja osin ympäristöön purkava. Muodostuman maa-aines on pääosin hiekkaa, soraa ja moreenia. Kallio on paikoin pohjavedenpintaa korkeammalla. Liitekartassa on esitetty pohjavesialueen osa-alueet, tutkimuksessa käytetyt tutkalinjaukset, pohjavesiputket ja pohjaveden virtaussuunnat.

Fazerilan vedenottoalueella sijaitsee kolme vedenottamoa: Fazer I, II ja IV. Fazer IV on poistettu käytöstä ja purettu mm. alueella todettujen kloorattujen liuotainaineiden vuoksi. Fazer I ja II ovat edelleen käytössä. Vuonna 2014 Fazer I ja II:sta pumpattiin yhteensä 300 – 800 m³/d, vuonna 2015 vedenottomäärä oli hieman suurempi. Ottamoiden vettä käytetään prosessivetenä, joka imeytetään takaisin pohjavedeksi. Lisäksi pohjavesialueella on Valion vedenottamo. Nyt tehtyjen tutkimusten mukaan alueella ei ole uusia potentiaalisia vedenottoalueita.

Tutkimusten perusteella jakeluaseman läheisyydessä on kolme pohjaveden muodostumisaluetta (OA1-3). OA1 sijoittuu pohjavesialueen länsireunaan, Fazerin vedenottamo IV:n ja Slätmosseinin alueelle. Alue rajautuu savi/moreeni/kalliokynnysten taakse omaksi erilliseksi valuma-alueeksi. OA1:n pohjavesiä purkautuu todennäköisesti alueella olevia hiekkakerroksia pitkin OA2:lle. OA1 kerää pohjavesiä mahdollisesti nykyisen muodostumisalueen ulkopuolelta etelästä/kaakosta Slätmosseinin suunnasta ja Vaaralan koulun alueelta lännestä.

Jakeluasema sijoittuu OA2:lle, joka on nyt tehtyjen tutkimusten perusteella oma muodostumisalueensa. OA2 rajautuu kalliokynnyksiin idässä, lännessä ja osittain pohjoisessa. Etelässä pohjavettä rajaavina kynnyksenä toimii kallioiden lisäksi myös savi- ja moreeni. Jakeluasema-alueella (OA1) muodostuva pohjavesi ei virtaa Fazer I, II tai IV vedenottamoiden pohjaveden muodostumisalueille (OA2 ja OA3) tai vedenottamoille. Pohjavedet purkautuvat pääosin Lähdepuiston alueelle.

OA3 sijoittuu OA2:n eteläpuolelle, Fazer I ja II vedenottamoiden alueelle. OA3:n pohjaveden pinnat ovat selvästi korkeammalla kuin OA2:n pinnat. Vedenottamot sijaitsevat kalliokynnyksen takana. OA3:n pohjavedet voivat tihkua kalliokynnysten yli OA2:n alueelle. OA3 kerää pohjavetensä Fazerilan alueelta.

Kohteen maaperää on kunnostettu vuonna 1995 säiliöiden vaihtotöiden yhteydessä. Vuonna 2008 maamassoja vaihdettiin huoltoasemarakennuksen koillispuolen polttoaineen jakelulaitteiston uusimisen yhteydessä. Massanvaihdon aikana ei havaittu maaperän pilaantuneisuutta.

Pohjavesiputkien asennuksen yhteydessä tehtyjen maaperähavaintojen perusteella kohteen maapeite on ohut ja koostuu pääasiassa hiekasta ja sorasta. Kallion pinta esiintyy 1...5,6 metrin syvyydellä maanpinnasta. Maaperäkarttojen mukaan alueen pintamaalajit ovat karkeaa hietaa ja hiekkaa. Kohteen lähiympäristössä on kalliopaljastumia, moreenia, suota ja paikoittain savialueita.

Maatutkaluotauksen rakennetulkinta

Hakemuksen täydentämiseksi alueella on tehty maaperäluotauksia ja tuloksia on arvioitu raportissa "Vantaan Fazerilan pohjavesialueen maatutkaluotauksen (Geo-Work Oy 14.6.2015) rakennetulkinta" (Turun yliopisto, päivätty 18.8.2015, päivitetty versio 1.2.2016). Raportti täydentää aiempaa tutkimusaineistoa maatutkaluotauksen sedimentologisen tulkinnan avulla. Tutkimusalue kuuluu Vantaan-Tuusulan-Hyvinkään harjulaaksoon, joka on tyypillinen pienimuotoinen ja epäyhtenäinen, kalliokivikohoumien rikkoma Suomenlahden rannikkoalueen harju. Tutkimusalueella on ole selvää harjuselännettä, vaan enimmillään 10-15 metrin paksuiset kerrokset peittävät kalliopainanteita. Pohjavesialueen reunoilla on paljon avokalliota ja kallioperän topografialla on suuri vaikutus alueen hydrogeologiaan ja pohjaveden virtaukseen.

Maatutkalinjat L1-L7, yhteensä noin 4,5 km, kulkevat pääasiassa pohjois-etelä- tai itä-länsisuunnassa Fazerilan pohjavesialueen pohjoisosassa ulottuen noin kilometrin etäisyydelle jakeluasemasta. Maaperäkairauksia, mitattuja pohjavedenpintatietoja ja maaperäkarttaa on käytetty avuksi maatutkaluotauksien tulkinnaissa. Tulkinnaissa on myös hyödynnetty valtakunnalliseen laserkeilausaineistoon perustuvaa maanpinnan korkokuvamallia.

Tulosten perusteella aluetta halkoo Kuussillantie-Fazerintie linjauksen eteläpuolella, lähes teiden linjausta seuraten, 50-100 metriä leveä hiekasta ja sorasta koostuva harjuosa. Harjuaineksen paksuus vaihtelee yleisesti välillä 3-10 m. Harjuosa on pääasiallinen vettä hyvin johtava

muodostuma, jonka katkaisee Fazerilan avokalliolta Kuussillan kalliopaljastumille jatkuva kalliokynnys. Aineistotulkinnan perusteella alue voidaan jakaa kolmeen hydrogeologiseen osaluokkaan (OA1-OA3). Aiempien tutkimusten perusteella pohjavesialue on jaettu neljään osaan, joista alue 4 on Valion ja pohjavesialueen eteläisin alue. Jakeluasemasta kauimpana olevaa aluetta OA4 ei ole huomioitu perusteellisesti, koska aiempien tutkimustietojen ja nyt tehtyjen selvitysten perusteella jakeluaseman toiminnalla ei ole vaikutusta ko. alueen vedenottoon ja/tai pohjaveden laatuun.

(OA1) Fazer IV – Slåtmossenin alue sijoittuu jakeluasemasta lounaaseen. Pohjaveden pinta on alueella yli 28,5 m tasolla ja korkeimmillaan 29,5 m tasolla. Alue kerää vesiä sekä Fazer IV kaivon länsipuolen kalliialueelta että Slåtmossenin suolta. Alue rajautuu maan pinnassa olevaan savi-silttikerroksen muodostamaan kynnykseen, jonka kohdalla myös kallio nousee yleisesti noin 25 m tasolle ja kynnyksen pohjois-eteläosassa pohjavesipinnan yläpuolelle. Pohjavesiputken FCG4 läheiset kairaukset päättyivät saven läpi kallioon 1-2 metrin syvyydessä. Tutkalinjalla L2 savi-silttikynnys tippuu kapeaan kanavan muotoiseen painanteeseen harjuosan eteläreunalla pohjavesiputken MV5 kohdalla. Alueen pohjaveden päävirtausreitti on harjuosaa pitkin itään pohjavesiputken DE1 kautta.

(OA2) Shell Vaaralan – Fazerilan välinen alue sijoittuu jakeluaseman ympärille. Aluetta rajaa jakeluaseman luoteispuolella oleva laaja kalliokohouma ja Fazerilan alueen länsipuolella oleva kalliokynnys sekä Slåtmossenin itäpuolinen kynnys. Pohjavesipinta on alueen lounaisosassa kulkevan harjuosan kohdalla noin 26,5-28,5 m tasolla. Shellin aseman eteläpuolella kalliopinta todennäköisesti muodostaa harjuosaan osittaisen kynnyksen, mikä selittäisi pohjavesipinnan tiputuksen (noin tasolta +28 m tasolle +26,5 m). Kalliopinta laskee jyrkästi alas harjun koillisreunalla Fazerilaan menevän tien kohdalla ja samalla pohjavesipinta laskee kohti 24 m tasoa jakeluaseman itäpuoliselle putkelle FCG6, missä sijaitsee pohjaveden pääasiallinen purkautumisreitti kohden Lähdepuistoa. Osa vesistä purkautuu myös kohti pohjoista. Fazerilantien ja kirkon läheisten kalliokohoumien välinen rakennettu alue koostuu pääosin vettä huonosti johtavista savi-silttikerrostumista, jotka jatkuvat kapeana alueen harjupainanteen kautta yli Fazerintien lounaaseen.

(OA3) Fazer I ja II kaivojen alue sijaitsee jakeluasemasta kaakkoon ja etelään. Aluetta rajaa Fazerintien länsipuolella Kuussillan kallioiden jatkuva kalliokynnys. Pohjaveden pinnan taso vaihtelee noin 28,0-29,5 m välillä. Pohjavesiputken MV3 luoteispuolella on mahdollinen pohjaveden pinnan jakaja, joka yhtyy tutkalinjan 3 kohdalla Slåtmossenin vesiä pidättävään kynnykseen. Karkein harjuaines sijoittuu todennäköisesti putken FCG7 länsipuolelle. Pohjaveden päävirtausreitti on kaivon Fazer II kohdalla olevan kalliopainanteen kautta itään. Virtaus kaartaa osa-alueen OA3 koillisreunalla kohti pohjoisessa sijaitsevaa Lähdepuistoa. Osa vesistä virtaa pohjavesiputken MV11 suunnalta pohjoiseen kohti putkea FCG7, josta virtaus kääntyy kapeassa painanteessa kohti itää.

Raportin johtopäätöksissä maatutkaluotauksen rakennetulkinnan ja sitä tukevan referenssiaineiston perusteella voidaan sanoa seuraavaa:

- Shell Vaaralan huoltoaseman alueelta (OA2) ei ole pohjaveden virtausyhteyttä Fazerilan alueelle (OA3). Harjuakviferin katkaisee Fazerilan länsipuolella oleva kalliokynnys.
- Shellin alueen pohjavedet virtaavat sen itäpuolisen savialueen kautta pääosin Lähdepuistolle ja osin pohjoiseen pohjavesiputken MV28 suuntaan.
- Fazerilan alueen pohjavedet purkautuvat pääosin kaivon Fazer II kohdalla olevan kalliopainanteen ja viereisen FCG7 putken kapean kalliopainanteen kautta itään ja sieltä edelleen lähdepuiston suuntaan.
- Fazer IV Mira kaivon alueelta pohjavesi virtaa harjuosaa pitkin pohjavesiputken DE1 kautta kaivon L2 suuntaan. Samalla pohjaveden pinta tippuu 500 m matkalla noin 2,5 m.

Pohjaveden tila

Pohjaveden ja maaperän tilaa on selvitetty erillisessä maaperä- ja pohjavesiselvityksessä (FCG Suunnittelu- ja tekniikka Oy, päivitetty 2.2.2016). Selvityksen maaperä- ja pohjavesitutkimukset sekä maaluotaukset on tehty kesällä 2015. Maatutkalinjaa tehtiin yhteensä 4,54 km sekä pohjavesitutkimuksen asennuksia (FCG4-7) kalliovarmistuksineen. Tutkimusalueen pinta-ala oli noin 1 km².

Suoritettujen tutkimusten perusteella pohjaveden pinta vaihtelee eri alueilla huomattavasti. Shellin huoltoaseman alueella kallio on pohjavesipinnan yläpuolella, itä-kaakkoispuolella pohjaveden pinta laskee noin +28...24 m mpy tasolle. Länsi-lounaispuolella kalliopinta on paikoin pohjaveden yläpuolella, muutoin pohjaveden pinnat vaihtelevat noin +30,8...+28,9 m mpy tasolla. Pohjaveden pinnankorkeudet vedenottamoiden Fazer I ja II lähialueella ovat korkeammalla kuin Shellin itä-

kaakkoispuolella, ollen noin +28...+31 m, samoin Fazer IV alueella pohjaveden pinnat ovat tasolla +29.5...28,5 m mpy. Shellin läheisyydessä pohjaveden pinnankorkeus vaihtelee välillä +27...+26 m mpy.

Pohjavesialueelle on tehty suojelusuunnitelma vuonna 1996, joka on päivitetty 31.8.2015. Alueen pohjavesitarkkailua on tehty yhteistarkkailuna suojelusuunnitelman jälkeen, lisäksi on tehty muutamia erillisselvityksiä. Shell Vaaralan asemalla on tehty maaperän kunnostus vuonna 1995, jonka jälkeen pohjavettä tarkkailtiin vuoteen 1997 saakka. Tarkkailu lopetettiin, koska pitoisuudet olivat vähentyneet huomattavasti.

Jakeluasemalle on asennettu kolme pohjavesiputkea 23.-24.9.2013. Putkista otettiin näytteet 9.10.2013 ja 25.10.2013. Näytteistä havaittiin kohonneita öljyhiilivetyjen pitoisuuksia, mutta bensiinin uusimpia komponentteja ei havaittu. Öljyhiilivetyjen koostumus viittaa siihen, että pitoisuudet ovat peräisin vanhasta päästöstä, joka on maaperän osalta kunnostettu vuonna 1995. Pohjaveden pitoisuudet ovat huomattavasti pienempiä kuin kunnostuksen aikaan ja todennäköisesti pitoisuudet laskevat enemmän.

Kesällä 2015 suoritetuissa tutkimuksissa vesinäytteet otettiin jakeluaseman läheisyydessä sijaitsevasta yhdeksästä pohjaveden tarkkailupisteestä sekä yhdestä kaivosta. Vesinäytteistä analysoitiin jakeluasematoimintaan liittyvät bensiinihiilivedyt C5-C10, BTEX-yhdisteet, oksygenaatit sekä öljyhiilijakeet C10-C40 (ei kaivosta). Pohjavedestä aiemmin havaittuja kloorattuja hiilivetyjä ei analysoitu, koska ne eivät liity jakeluaseman toimintaan. Jakeluaseman havaintoputkien FCG1 ja FCG2 näytteissä todettiin pääosin keskiraskaita hiilivetyjä C10-C21 (max. 1,6 mg/l), havaintoputkessa FCG3 todettiin 0,002 mg/l MTBE:tä. Muissa näytteissä ei todettu laboratorion analyysimenetelmän määritysrajan ylittäviä tutkittujen öljyhiilivetyjen pitoisuuksia

Todettujen öljyhiilivetyjen ei arvioida fysikaalis-kemiallisten ominaisuuksiensa puolesta kulkeutuvan maa- tai kallioperässä pohjaveden mukana merkittävästi. Tätä kulkeutumista tukee myös jakeluaseman läheisyydestä saadut muut puhtaat vesinäytetulokset. Näytepisteet FCG2 ja FCG3 sijaitsevat maanpinnan alapuolella teräskansien alla (hulevesien pääsymbodollisuus).

Aiemmissa selvityksissä on käsitelty pohjaveden virtauskuvaa Fazerilan pohjoisosalla. Liuotinpitoisuuksien perusteella pohjaveden on esitetty virtaavan itään ja virtauksen kääntyvän pohjoiseen Vaaralan kirkon suuntaan. Huoltoaseman alueella tehdyt mittaukset tukevat aikaisempaa esitystä pohjaveden virtaussuunnasta. Koska pohjavesi jakeluaseman kohdalla virtaa ensin etelä-kaakkoon ja kääntyy sitten itään ja koilliseen, pohjaveden kohonneet öljypitoisuudet eivät kulkeudu kohti Fazerilan vedenottamoita. Kohonneita öljyhiilivetyjen pitoisuuksia ei ole havaittu Fazerilan vedenottamon vuositarkkailussa.

Aiempien ja nyt tehtyjen tutkimusten perusteella Shell Vaaralan huoltoaseman alueella muodostuvat pohjavedet kulkeutuvat pois pohjavesialueelta Lähdepuiston suuntaan. Hakijan näkemyksen mukaan pohjavesialueen rajauksia/luokituksia on mahdollista arvioida uudelleen uusien tietojen perusteella.

Häiriintyvät kohteet

Lähimmät asuinrakennuskiinteistöt rajatutuvat jakeluasemakiinteistön pohjois- ja itäpuolelle sekä etelässä Kuussillantien toiselle puolelle.

LAITOKSEN TOIMINTA

Yleiskuvaus toiminnasta

Kiinteistöllä sijaitsee Shell-asema, johon kuuluu polttonesteiden jakelutoiminnan lisäksi kahvila-ravintola, myymälä ja autojen pesuhallit. Jakeluaseman toiminta on alkanut vuoden 1965. Jakelumittarit ja automaattit ovat käytössä 24 h/vrk.

27.12.2013 saapuneen hakemuksen mukaan jakeluasemalla ei ollut tarkoitus tehdä muutoksia. Hakija on muuttanut hakemustaan 22.9.2013 päivätyssä vastineessa jakeluaseman tekniikan ja suojaustoimenpiteiden osalta yleisellä tasolla. Jakeluasema tekniikka uusitaan ja maaperän ja pohjaveden suojaus toteutetaan kaksoissuojausta paremmalla periaatteella, lähinnä käytössä muutostöiden jälkeen on nelinkertainen suojausrakenne. Vastineessa 26.3.2016 hakija on uusinnut kokonaisuudessaan ympäristölupahakemuksen. Vastineessa esitetyt yksityiskohtaiset tiedot jakeluaseman rakenteista ovat tämän päätöksen perusteena.

Keskeiset tiedot toiminnasta

Polttonesteitä varastoidaan tällä hetkellä viidessä SFS 2736 standardin mukaisessa maanalaisessa 2-vaippasäiliössä. 95E bensiiniä varastoidaan 30 m³:n ja 20 m³:n säiliöissä ja 98E bensiiniä 20 m³:n

säiliöissä sekä dieseliä 20 m³:n ja moottoripolttoöljyä 16 m³:n säiliössä. Säiliöt on tarkastettu vuonna 2006 ja todettu A-luokkaan kuuluviksi.

Muutostöissä vanhat säiliöt uusitaan kahdella standardin SFS-EN 122885-1 mukaisella 2-vaippasäiliöllä. Yhden säiliön tilavuus on 60 m³, säiliö jaetaan kolmeen osastoon. Säiliössä 1-3 varastoidaan 95 E bensiiniä 35 m³, 98 E bensiiniä (V-Power) 15 m³ ja RE85 etanolibensiiniä 10 m³. Säiliössä 4-6 varastoidaan dieseliä kahdessa 20 m³:n osastossa ja moottoripolttoöljyä kolmannessa 20 m³ osastossa. Maanalaiset säiliöt varustetaan tiiviillä hoitokuilulla, elektronisella varastovalvontajärjestelmällä ja ylitäytönestimillä.

Jakeluasemalla varastoidaan lisäksi autokemikaaleja, mm. moottoriöljyä, lasinpesunesteitä ja jäähdytysaineita, sekä nestekaasua, petrolia ja sytytysnesteitä myyntipakkauksissa.

Jakeluasemalla käytettävä vesi otetaan vesijohtoverkosta (HSY vesi), vuosittain vettä käytetään noin 2700 m³. Jakeluasematoiminnassa käytetään sähköenergiaa vuodessa noin 90-100 MWh. Energian käytössä pyritään mahdollisimman suureen tehokkuuteen.

Nykyisin jakelualueen hulevedet sekä pesuhallin jätevedet viemäroidään öljyn- ja bensiininerottimen 2 kautta jätevesiviemäriin. Täyttöalueen hulevedet johdetaan öljyn- ja bensiininerottimen 1 kautta hulevesiviemäriin, joka purkaa vetensä noin 1,3 km päässä Kormuniitynojaan Kehä III:n ja Hakunilantien risteysalueella.

Muutostöiden jälkeen pesuhallin jätevedet johdetaan olemassa olevan öljynerottimen kautta jätevesiviemäriin. Mittarikentän ja täyttöpaikan hulevedet viemäroidään uuden 2-vaippaisen 1-luokan öljynerottimien kautta jätevesiviemäriin. Muut piha-alueen vedet johdetaan hulevesiviemäriin.

Paras käyttökelpoinen tekniikka (BAT)

Polttonesteen jakeluasemille ei ole olemassa toimialakohtaista Euroopan Unionin laajuista BAT-referenssidokumenttia eikä Suomessa ole laadittu jakeluasematoimintaan liittyvää kansallista BAT-raporttia. Suomessa jakeluasemiin liittyvä paras käyttökelpoinen tekniikka on esitetty uusimmassa, jakeluasemastandardin SFS 3352 vuonna 2014 vahvistetussa 6. painoksessa. Standardissa on esitetty malli myös tärkeälle pohjavesialueelle rakennettavasta jakeluasemasta. Shell Vaaran jakeluaseman muutostöissä tullaan ylittämään jakeluasemastandardin SFS 5532 määrittelemä taso. Näin ollen voidaan todeta, että jakeluasemalla sovelletaan parasta käyttökelpoista tekniikkaa parhaalla mahdollisella tavalla.

Ympäristöjärjestelmä/ympäristöasioiden hallintajärjestelmä

Vuonna 2013 jakeluasemalla on otettu käyttöön jakeluasemien ympäristönhallintaan liittyvä järjestelmä, Benviron © -ympäristöntarkkailuohjelma, jolla ennaltaehkäistään ja ympäristöhaittoja ja lisätään turvallisuutta. Ohjelmaa on selostettu tarkemmin käyttötarkkailun kohdalla.

YMPÄRISTÖKUORMITUS JA SEN RAJOITTAMINEN

Jätevedet ja päästöt vesiin ja viemäriin

Mittarikentän ja täyttöpaikan hulevedet viemäroidään kaksivaippaisen 1-luokan öljynerottimen kautta jätevesiviemäriin. Putkisto toteutetaan 2-vaippaisena öljynerottimeen saakka ja sijoitetaan koko polttonestejärjestelmän suoja-altaan yläpuolelle. Pesuhallin jätevedet viemäroidään 1-luokan erottimen kautta jätevesiviemäriin. Jätevesiviemäriin pääsevä kuormitus on pieni, koska jätevedet käsitellään 1-luokan erottimissa.

Päästöt ilmaan

Merkittävimmän ympäristöriskin ilmaan aiheuttaa VOC-päästö. Jakeluasemalla on toteutettu bensiinihöyryjen talteenottovaihe 1, eli säiliön täytön yhteydessä. Bensiinihöyryjen talteenottovaihe 2, eli tankkauksen yhteydessä, toteutetaan muutostöiden yhteydessä. Muutos vähentää VOC-päästöjä ilmaan.

Melu ja värinä

Toiminnasta ei aiheudu normaalista liikenteestä poikkeavaa melua tai värinää.

Jätteet ja niiden käsittely ja hyödyntäminen

Toiminnassa syntyy yhdyskunta/sekajätettä noin 50 t/a ja biojätettä noin 10 t/a. Paperia ja pahvia toimitetaan kierrätykseen noin 4 t/a. Jäterasvaa syntyy ravintolatoiminnasta noin 17 t/a. Öljyn- ja bensiininerottimista kerätään öljy tarkastusten perusteella, vuonna 2012 ei syntynyt öljyä kerättävää määrää. Hiekanerottimista kerätään kiintoainesta noin 12 t/a. Jätehuollosta on tehty sopimus

jätehuoltoyrityksen kanssa. Jätettä ei hyödynnetä omassa toiminnassa. Jätehuollosta on tehty sopimus jätehuoltoyrityksen kanssa.

Päästöt maaperään

Normaalista toiminnasta ei aiheudu päästöjä maaperään. Päästöt maaperään estetään polttonesteiden jakelualueen tiiviillä rakenteella.

Jakelualueen pinnoitteena on betoni, joka muotoillaan siten, että alueen hulevedet ohjautuvat hiekanerotuskaivon kautta öljynerottimeen. Alueen koko on 7 x 21 m. Betonilaatan alle rakenteisiin sijoitetaan 2 mm paksu HDPE-kalvo ja bentoniittimatto. Rakenteen yläpuolelle kertyvät vedet viemäroidään öljynerottimeen.

Täyttöpaikan pinnoitteena on betoni, joka muotoillaan siten, että alueen hulevedet ohjautuvat hiekanerotuskaivon kautta öljynerottimeen. Alueen koko on 13 x 5,5 m. Betonilaatan alle rakenteisiin sijoitetaan 2 mm paksu HDPE-kalvo ja bentoniittimatto. Rakenteen yläpuolelle kertyvät vedet viemäroidään öljynerottimeen.

2-vaippasäiliöt sijoitetaan mittarikentän ja täyttöpaikan väliselle alueelle. Säiliöt ankkuroidaan teräsbetonilaatalle. Mittarikenttä, täyttöpaikka ja niiden välinen säiliöalue putkistoineen sijoitetaan kokonaisuudessaan suoja-altaaseen, joka toteutetaan 2 mm paksulla HDPE-kavolla ja sen alapuolisella bentoniittimattolla. Muovin ja bentoniitin reunat kallistetaan ylös ja limitetään mittarikentän ja täyttöpaikan tiivistysrakenteisiin siltä osin kun se on mahdollista. Kaivantoon tiivistysrakenteen päälle sijoitetaan salaojaputkisto, jotta altaaseen kertyvät vedet voidaan poistaa.

Maaperän laadun tarkkailun mahdollistamiseksi alueelle sijoitetaan huokosilmatarkkailuputkisto. Putkisto sijoitetaan mittarikentälle ja täyttöpaikalle tiivistysrakenteen alapuolelle. Mittarikentälle sijoitetaan neljä huokosilmaputkea mittareiden läheisyyteen, täyttöpaikalle yksi putki. Säiliöalueella huokosilmaputket sijoitetaan säiliöiden pitkille sivuille kahteen eri korkeuteen, säiliön alaosaan ja keskivaiheen korkeudelle. Koko alueen tiivistysrakenteen alapuolelle sijoitetaan huokosilmaputket säiliöiden ja mittarikentän kohdalle. Huokosilmaputket johdetaan neljään huokosilman tarkkailukaivoon.

TOIMINNAN VAIKUTUKSET YMPÄRISTÖÖN

Vaikutus luontoon ja luonnonsuojeluarvoihin

Jakeluasematoiminnalla ei arvioida olevan vaikutuksia alueen luontoon tai luonnonsuojeluarvoihin.

Vaikutus pintavesiin, pohjaveteen ja maaperään

Toiminnasta ei aiheudu normaalitilanteessa päästöjä pinta- tai pohjavesiin eikä maaperään, joten toiminnalla ei ole vaikutuksia pinta- tai pohjavesiin tai maaperään.

FCG Suunnittelu ja Tekniikka Oy:n tekemässä pohjavesiselvityksessä (päiväty 16.12.2013) on havaittu joitakin hiilivetyipitoisuuksia pohjavedessä. Pitoisuuksien oletetaan olevan peräisin jakeluaseman aiemmasta toiminnasta.

Vaikutus ilmaan

Jakeluasemalla on toteutettu bensiinihöyryjen talteenottovaihe 1. Vuosittaiset VOC-päästöt ovat noin 1,5 tonnia, millä ei arvioida olevan vaikutusta ilman laatuun.

Melun ja värinän vaikutukset

Jakeluasematoiminnasta ei aiheudu melua tai värinää.

TARKKAILU JA RAPORTOINTI

Käyttötarkkailu

Jakeluaseman henkilökunta suorittaa omavalvontaa. Vuonna 2013 asemalla on otettu käyttöön jakeluasemien ympäristönhallintaan liittyvä järjestelmä, Benviron © -ympäristöntarkkailuohjelma, jolla ennaltaehkäistään ympäristöhaittoja ja lisätään turvallisuutta. Menetelmä perustuu säännölliseen ja jatkuvaan tarkkailuun, havaintojen tekemiseen, raportointiin, sekä tarvittaessa tarkkailun seurauksena tehtäviin kunnostustoimenpiteisiin. Tarkkailtavat kohteet ovat maanalaiset säiliöt hälytysjärjestelmiseen, säiliöiden hoitokuilut, täyttöputket, täyttöputkien pidätyskaivot, mittarikorokkeet, ylitäytönestimet, ilmaputkien yli- ja alipaineventtiilit, bensiinihöyryjen talteenottojärjestelmä, jakelumittari putkiliitoksineen, öljyn- ja bensiininerotin hälytysjärjestelmiseen, jakelualueen päällyste, täyttöpaikan päällyste, kohteen muu hälytysjärjestelmä, hiekanerotuskaivot ja näytteenottokaivo. Muutoksen jälkeen Benviron©-tarkkailuohjelmaan lisätään

huokosilmaputkituksen kaivot (jakelualue, täyttöpaikka ja säiliöalue erikseen), säiliöalueen tarkkailukaivo sekä suoja-altaan sisä- ja alapuolisen putkituksen tarkkailukaivot.

Benviron © -ympäristöntarkkailuohjelman toteuttaminen ja tarkkailu tuottaa säännöllisen raportin, joka voidaan tarvittaessa esittää myös viranomaisille. Benviron © -ympäristöntarkkailuohjelma täyttää valtioneuvoston asetuksessa 444/2010 nestemäisten polttoaineiden jakeluasemien ympäristönsuojeluvuorokausissa edellytetyt vaatimukset liittyen laitteistojen ja rakenteiden määräaikaistarkastuksiin, toiminnan ja sen vaikutusten tarkkailuun sekä kirjanpitoon.

Vaikutusten tarkkailu

St1 Energy on esittänyt hakemuksen yhteydessä pohjavesien tarkkailusuunnitelman (Shell Vaarala pohjavesitarkkailuohjelma, FCG Suunnittelu ja tekniikka Oy, 16.2.2016). Suunnitelman mukaan pohjavesiputkista (3 kpl) otetaan vesinäytteet kaksi kertaa vuodessa, keväisin ja syksyisin. Vesinäytteistä analysoidaan laboratoriossa öljyhiilivedyt ($C_{10}-C_{40}$), haihtuvat hiilivedyt (C_5-C_{10}), BTEX-yhdisteet, oksygenaattit ja etanoli. Pohjaveden pinnankorkeus mitataan kaikista pohjavesiputkista näytteenoton yhteydessä. Näytteenoton yhteydessä kirjataan myös havainnot veden hajusta ja ulkonäöstä. Tarkkailu on tarkoitettu liittämään osaksi alueen pohjaveden yhteistarkkailuohjelmaa.

Raportointi

Pohjaveden analyysitulokset saatetaan tiedoksi välittömästi niiden valmistuttua St1 Energy Oy:lle, Vantaan kaupungin ympäristöviranomaisille ja Uudenmaan ELY-keskukseen. Tarkkailu raportoidaan vuosittain alueen yhteistarkkailuraportissa.

Jos pohjavedessä esiintyy lähtötilanteen pitoisuuksiin verrattuna huomattavasti kohonneita pitoisuuksia, otetaan välittömästi yhteyttä viranomaisiin ja uusintanäytteiden tulokset esitetään kahden viikon kuluessa. Jatkotoimenpiteistä neuvotellaan viranomaisten kanssa.

Mittausmenetelmien ja -laitteiden laadunvarmistus

Pohjavedentarkkailun tekee sertifioitu pohjaveden näytteenottaja. Näytteet otetaan standardien mukaisesti. Analyysit tehdään analysoivan laboratorion laatujärjestelmän mukaisesti. Mahdollisuuksien mukaan käytetään sertifioituja menetelmiä.

POIKKEUKSELLISET TILANTEET JA NIIHIN VARAUTUMINEN

Ympäristöriskit ja onnettomuuksien estäminen

Jakeluasematoiminta saattaa aiheuttaa ympäristöriskejä, jotka voivat vaikuttaa ilmaan, maaperään ja pohjaveteen. Riskien tunnistamisella ja niihin varautumisella sekä teknillisin että toiminnallisilla ratkaisuilla voidaan ennaltaehkäistä mahdollisten ympäristöhaittojen syntymisen.

Mikäli jakeluasemalla ei toteutettaisi sellaisia ympäristönsuojaustoimenpiteitä, joita tässä lupahakemuksessa esitellään, kohdistuisi maaperään ja pohjaveteen sekä toiminnallisista että teknisistä ympäristöriskejä. Toiminnallisia riskejä syntyy maanalaisten säiliöiden täytössä ja asiakkaiden täyttyessä omien ajoneuvojensa säiliöitä, jolloin polttonesteroiskeet ja ylitäytöt ovat mahdollisia.

Säiliöiden ylitäytöt estetään ylitäytönestimillä ja reaaliaikaisella säiliöiden polttonestetilavuuden seurannalla. Polttonesteroiskeiden pääseminen maaperään estetään moninkertaisella varmistuksella. 2-vaippaisilla maanalaisilla säiliöillä on ylitäytönestimien lisäksi täyttöputkien pidätyskaivot, jonne polttonesteroiske jää ensisijaisesti. Mikäli polttonesteroiske joutuu kuitenkin maahan, ohjautuu se täyttöpaikalle/jakelualueelle, josta se valuu edelleen hulevesien mukana öljyn- ja bensiininerottimeen. Öljynerotimesta polttonesteet kerätään määräajoin ja viedään vaarallisen jätteiden käsittelyyn.

Mahdollinen jakelualueella tapahtuva ylitäyttö hallitaan samalla tavalla kuin täyttöpaikan ylitäyttö, ensisijaisesti viemäroimalla jakelualue bensiinin- ja öljynerotuksen kautta.

Teknisiä riskejä voivat olla polttonesteputkiston rikkoutuminen, maanalaisten polttonestesäiliön rikkoutuminen, jakelumittarin hydraulikkaosan rikkoutuminen, jakelualueen tai täyttöpaikan päällysteen rikkoutuminen, ylitäytönestimien rikkoutuminen, jakelualueen tai täyttöpaikan hiekanerotuskaivon rikkoutuminen, ja täyttöputken pidätyskaivon rikkoutuminen. Kaikki edellä mainitut ovat hallittuja riskejä, joita hallitaan sekä teknillisesti että toiminnallisesti.

Maanalaiset polttonestesäiliöt ovat 2-vaippaisia. Lisäksi maanalaiset säiliöt on varustettu elektronisella hälytysjärjestelmällä, elektronisella varastonvalvontajärjestelmällä ja elektronisilla ylitäytönestimillä. Jakelumittarin hydraulikkaosan rikkoutumisesta aiheutuva riski hallitaan ensisijaisesti vastaavalla tavalla kuin jakelualueella tapahtuva ylitäyttö.

Jakelualueen tai täyttöpaikan päällysteen rikkoutuessa vuodon pääsyn maaperään estää tiivistysrakenteet. Ylitäytönestimen tai täyttöputken pidätyskaivon rikkoutuessa riski on hallittu, koska mahdollinen ylitäyttö hallitaan kuten polttonesteroiskeet, jolloin ylitäytön pääsy maaperään estetään päällysteellä, viemäroinnillä ja tiivistysrakenteella.

Maanalaisilla säiliöillä on elektroninen vuotojen valvonta- ja hälytysjärjestelmä. Näin ollen ensisijainen hälytysjärjestelmä tarkkailee säiliöiden vaippojen eheyttä. Toissijaisesti säiliöitä valvotaan reaaliaikaisella polttonestetilavuuden seurantajärjestelmällä, mikä hälyttää välittömästi, mikäli polttonesteen tilavuus pienenee muutoin kuin jakelulaitteen kautta myytyinä litroina.

Siitäkin huolimatta, että joku edellä kuvatuista riskeistä toteutuisi, ei maaperään tai pohjaveteen pääse hiilivetyjä, sillä koko polttonestejärjestelmä laitteineen, putkistoineen ja viemärinteineen rakennetaan suoja-altaaseen, jonka rakenteena on sekä 2 mm paksu HDPE-tiivistyskalvo että bentoniittimatto. Sen lisäksi jakelualueella ja täyttöpaikalle rakennetaan omat ja erilliset tiivistysrakenteen 2 mm paksusta HDPE-tiivistyskalvosta.

Jakelu- ja täyttöpaikan öljyn- ja bensiininerotin on 2-vaippainen erotin, joka asennetaan myös suoja-altaaseen. Öljyn- ja bensiininerottimet on varustettu ympärivuorokautisesti toimivalla elektronisella hälytysjärjestelmällä. Viemäriinjassa on öljyn- ja bensiininerottimen jälkeen sulkuventtiilillä varustetut näytteenottokaivot.

Edellä mainittujen maanalaisten säiliöiden, polttonesteputkien sekä öljyn- ja bensiininerottimien lisäksi ympärivuorokautiseen hälytysjärjestelmään liittyy suoja-altaan sisäpuolisen tilan sekä suoja-altaan ulkopuolisen maakerroksen tarkkailu (huokoskaasutarkkailu).

Jakeluasema on varustettu alkusammutuslaitteilla ja imeytysaineastioilla sekä hätätilanteessa jakelulaitteet pysäyttävällä hätä-seis-kytkimellä.

Yleensä tärkeille pohjavesialueille rakennettavien jakeluasemien rakentamisessa käytetään termiä kaksoispidätyksen periaate, millä tarkoitetaan sitä, että ensisijaisen suoja- ja pidätysrakenteen lisäksi maakerroksessa tai laitteessa on toinenkin suojaus- ja pidätyskerros. Shell Vantaa Vaaran hankkeessa voidaan todeta, että asemalla on muutostyön jälkeen käytössä nelinkertainen pidätysrakenne.

Jakeluaseman muutostyö on suunniteltu tehtävän ympäristönsuojauksen kannalta vielä tehokkaammin kuin mitä standardissa SFS 3352 on esitetty. Huomioiden suomalaiset säädökset, kohteeseen esitetyt suojaratkaisut ja kaksoispidätyksen periaatteen varmistaminen moninkertaisesti sekä lupahakemuksessa esitetyt muut perustelut, voidaan todeta, että ympäristöriskit on hyvin hallittuja riskejä ja näin voidaan luotettavasti päätellä, että jakeluaseman suojaustoimenpiteet ovat riittävän tehokkaita estämään jakeluasematoiminnan haitallisia vaikutuksia tärkeällä pohjavesialueella.

Riskinarvio pohjavesialueelle sijoittuville jakeluasemille esitetyn erityisrakennemallin toimivuudesta

Hakemuksen liitteenä on Esko Rossi Oy:n Öljyalan Palvelukeskuksen toimeksiannosta tehty "Riskinarvio pohjavesialueelle sijoittuville jakeluasemille esitetyn erityisrakennemallin toimivuudesta", (20.1.2014). Arvion tavoitteena oli tunnistaa ja arvioida esitetyn riskinarvion tehoketkellä päivitettävänä olleen jakeluasemastandardin SFS 3352 6. painoksessa esitetyn erityisrakennemallin "jakeluasema pohjavesialueella" suunniteltuun tekniseen ratkaisuun liittyvät mahdollisesti merkitykselliset päästöriskit ja arvioida niiden mahdolliset seuraukset pohjaveden laadun suhteen.

Tarkasteltava tyyppirakennemalli on standardin rakennemalli 7, jossa palavan nesteen varastointi- ja käsittelylaitteet on varustettu varsinaisen perusrakenteen lisäksi toisella pidätysrakenteella. Toinen pidätysrakenne estää palavan nesteen vuodot siinäkin tapauksessa, että varsinainen rakenne on jostain syystä pettänyt. Peruslähtökohtana rakenteessa on vähintään 1,5 mm paksu HDPE-kalvo, joka asennetaan sekä mittarikentän että täyttöpaikan kestopäällysteen alle. Tämän ensimmäisen kalvokerroksen alle sijoitetaan huokoisilmaputket tarkkailua varten. Säiliöt, putkistot ja öljynerotuskaivo toteutetaan kaksoisvaipparakenteella. Pohjavesialueelle sijoitettavan jakeluaseman maaperänsuojausta tiivistetään vielä toisella, 2 mm paksulla HDPE-muovikalvolla, jonka alapuolelle laitetaan bentoniittimatto. Tiivistetty alue kattaa säiliöt, putkistot, täyttö- ja jakelualueen sekä näiden viemärit öljynerottimen jälkeiseen näytteenotto- ja sulkukaivoon saakka. Suojarakenne asennetaan yhtenäisenä kaikkien edellä mainittujen laitteiden alle ja nostetaan reunoiltaan ylös enintään 0,5 metrin etäisyydelle maan pinnasta niin, että muodostuu yhtenäinen allas.

Moottoribensiini koostuu pääosin C4-C12 hiilivedystä ja siinä on suoraketjuisia ja haaroittuneita alkaaneja, alkeeneja, sykloalkaneja ja aromaatteja. Pohjavesivaikutusten suhteen tärkeimpiä

bensiniin lisäaineita ovat oxygenaatit (MTBE, ETBE, TAME, TAE). Bensiniin tiheys on 0,75 kg/l, eli se on selvästi vettä kevyempää. Dieselpolttoaine koostuu pääosin C10-C22 hiilivedyistä sisältäen n-alkaaneja, isoalkaaneja, sykloalkaaneja ja aromaatteja. Dieselin tiheys on laadusta riippuen 0,8-0,85 kg/l, eli se on selvästi vettä kevyempää. Maaperään tai pohjaveteen joutuneet öljyhiilivedyt hajoavat vähitellen biologisesti, mutta hajoamisnopeus vaihtelee paikallisesti hyvin paljon. Tutkimusten perusteella öljyllä pilaantuneessa kohteessa Etelä-Suomessa puhdistumisen laskettiin kestävän luontaisesti hapellisissa oloissa 2-22 vuotta ja hapettomissa oloissa 4-36 vuotta.

Päästöriskien ja todennäköisyyksien arvioinnissa on käytetty asiantuntijoiden aivoriihimenetelmää. Riskikohteiksi on tunnistettu säiliöiden täyttötilanteet, asiakasvahingot ja ilkivalta mittarikentällä, öljynerottimen, viemäroinnin, säiliöiden ja putkistojen vuodot ja hälyttimien toimintahäiriöt, toissijaisen suojarakenteen vuoto, säiliöauton vuototilanteet sekä vaarallisten jätteiden keräyspisteet. Yksittäisten kohteiden osalta on tunnistettu erilaiset päästötilanteet ja arvioitu niiden seuraukset. Raportissa on esitetty myös miten tilanteisiin on varauduttu nykyisin. Näiden tietojen perusteella on tehty arvio tapahtumien todennäköisyydestä asteikolla 1 (hyvin epätodennäköinen, tilanne koettu alalla) - 5 (hyvin todennäköinen, kerran vuodessa tai useammin). Tarkastellut tilanteet sijoittuvat asteikoille 1-3.

Polttonesteiden kulkeutumista on arvioitu toissijaisen suojausrakenteen vuototilanteessa laskennallisesti. Käytännössä ehjän HDPE-kalvon läpi ei tapahdu polttonesteiden virtausta. HDPE-kalvon ja bentoniittimaton yhdistelmä rakenteessa, kalvon ja bentoniittimaton liittymisellä toisiinsa on merkittävä vaikutus rakenteen läpi vuotavaan nestemäärään kalvon vaurioituessa. Tiivis liitos aiheuttaa sen, että vuoto liikkuu horisontaalisesti muovikalvon ja bentoniittimaton välissä, ja bentoniittimaton läpi kulkeva määrä on suoraan verrannollinen horisontaalisesti kulkeutuneen päästön pinta-alan kanssa. Laskelmien mukaan pienessä vuodossa bensiniin läpivirtaama on 0,009 l/d ja dieselin 0,003 l/d kun muovin ja bentoniitin välinen kontakti on tiivis. Pahin tilanne on isommassa vuototilanteessa ja heikossa kontaktissa, jolloin bensiniin läpivirtaama on 4,1 l/d ja dieselin 1,2 l/d. Verrattaessa tilanteeseen, jossa sekä muovin että bentoniitti ovat molemmat vaurioituneet, on laskennallinen läpivirtaama satoja, jopa tuhansia litroja päivässä.

Maan pinnalla tapahtuva päästö muodostaa lammikon, josta neste ohjautuu hiekanerottimien kautta öljynerottimeen. Bensiniivuodossa oxygenaatit läpäisevät öljynerottimen. Suojausrakenteen ulkopuolella tapahtuvasta päästöstä maaperään imeytyy se osa, joka ei ole haihtunut. Imeytymiseen vaikuttaa mm. maaperän rakenne, vuodenaika ja maaperän kosteus. Suuri vuoto suojausrakenteen ulkopuolella liittyy säiliöauto-onnettomuuteen, jonka riski on pienempi kuin esim. maantiekuljetuksissa. Päästöriskitarkastelussa tutkittiin tilanteita, joissa tapahtuu säiliöauto-onnettomuus suojatun alueen ulkopuolella, vuoto säiliöiden täytön yhteydessä suojatun alueen ulkopuolelle, vuoto suojausten reunan yli maaperään ja aseman alla olevan toissijaisen suojausrakenteen vuoto. Säiliöauto-onnettomuudessa 3000 litran bensiniivuoto 10 m²:n alueelle voi kulkeutua karkeassa maaperässä 50 metrin syvyyteen, tiiviissä maaperässä kulkeutumissyvyys on 10 metriä. Muissa muutaman litran tai muutaman kymmenen litran vuototilanteissa kulkeutumissyvyys vaihtelee muutamasta sentistä kymmenen metriin maaperän karkeudesta riippuen. Kulkeutumisnopeus vaihtelee maalajin lisäksi polttonesteen viskositeetin ja maan vesipitoisuuden mukaan, esim. bensini kulkeutuu dieseliä nopeammin.

Maaperään pidähtyneen polttonesteen jäännösfaasista liukenee öljyhiilivetyjä vajo- ja pohjaveteen sekä haihtuu huokoskaasuun. Nämä voivat edelleen kulkeutua veden mukana ja kaasuna sekä hajota biologisesti. Vajoveteen muodostuvat polttonestekomponenttien pitoisuudet lähestyvät niiden tehollista vesiliukoisuutta. Oxygenateista mm. MTBE:n suuri vesiliukoisuus ja kulkeutumisnopeus sekä heikko biohajoavuus yhdistettynä bensiniin korkeisiin MTBE-pitoisuuksiin (enimmillään 22 til%) nostaa herkästi pitoisuuden pohjavedessä huomattavan korkeaksi. Näin ollen jakeluasemalla tapahtuva polttoainepäästö on maaperän ja pohjaveden pilaantumisvaaran kannalta merkityksellinen, mikäli päästö tapahtuu aseman suojausrakenteen ulkopuolella.

Riskinarviossa tehdyt laskelmat osoittavat, että standardissa esitetyn rakennemallin mukaisessa kunnossa olevilla jakeluasemilla suojatulla alueella tapahtuvista polttoneste- tai öljyvuodoista ei voi kulkeutua haitta-aineita pohjaveteen niin, että niillä olisi haitallinen vaikutus pohjaveden laatuun. Suojausjärjestelmässä on useita tasoja ja koko järjestelmän vikaantumisen todennäköisyys on hyvin pieni. Lisäksi reaaliaikaisesti ja ympärivuorokautisesti toimivat valvontajärjestelmät ilmaisevat nopeasti vaaratilanteiden kehittymisen, jolloin ehkäisevät toimenpiteet ovat mahdollisia.

Suojausrakenteen osana olevan HDPE-muovikalvon pitkäaikaiskestävyyttä on tarkasteltu tarkemmin 4.2.2016 annetun vastineen liitteenä olevassa Tampereen teknillisen yliopiston kirjallisuusselvitykseen perustuvassa lausunnossa (päiväty 13.1.2016).

Kirjallisuusselvitys HDPE-muovin pitkäaikaiskestävyydestä

Tampereen teknillinen yliopisto on tehnyt kirjallisuusselvityksen HDPE-muovin pitkäaikaiskestävyydestä (lausunto öljyalan palvelukeskukselle 13.1.2016). Selvityksessä on aluksi selostettu geosynteettiä, millä tarkoitetaan yleisesti tuotetta, jossa on vähintään yksi levymäinen, kaistalemainen tai kolmiulotteisen rakenteen muodostava, synteettisestä tai luonnonpolymeeristä tehty komponentti ja jota käytetään maan ja/tai muun materiaalin kanssa kontaktissa geoteknisissä ja rakennusteknisissä sovellutuksissa. Geosynteettisen tuotteen kestävyys vaikuttaa polymeerityyppi, tuotteen makrorakenne, raaka-aineen puhtaus ja epäpuhtaudet, polymerisointiprosessi ja käytetty katalyytti, kopolymerointi sekä valmistusprosessi. Tuotteisiin lisätään muoviraaka-aineen lisäksi erilaisia lisäaineita parantamaan valmistuksen aikaisia ja käyttötilan ominaisuuksia. Jos koostumus muuttuu, myös käyttöikä muuttuu. Geomembraani eli tiivistyskalvo koostuu muoviraaka-aineesta, hiilimustasta, lyhytvaikutteisista käsittelystabilisaattoreista ja pitkävaikutteisista hapettumisen estoaineista (antioksidantteja). HDPE-kalvossa on 96-97,5 % polyeteeniraaka-ainetta, 2-3 % hiilimustaa ja 0,5-1,0 % muita lisäaineita, kuten antioksidantteja ja stabilisaattoreita.

Tiivistyskalvon vaurioitumismekanismeja ja vaurioitumistekijöitä on useita, mm. UV-säteily (peittämättömät rakenteet), hapettuminen, kemiallinen ja biologinen vaurioituminen, jännitys ja lämpötila. Jakeluasemilla HDPE-kalvoon kohdistuvia oleellisia kuormitustekijöitä ovat hapettuminen, kemiallinen kuormitustila ja jännitys. Hapettuminen on erittäin hidasta maan alla verrattuna peittämättömiin rakenteisiin. Tiivistyskalvojen läpiviennit ja asennus suunnitellaan ja toteutetaan siten, ettei kalvoon kohdistu jännitystä. Kemiallista kuormitusta voivat aiheuttaa maahan vaurioiden, onnettomuustilanteiden tai virheellisen toiminnan takia joutuvat polttoaineperäiset hiilivedyt.

Geosynteettiset materiaalit voivat vaurioitua myös ennen käyttövaihetta. Näitä ovat mm. valmistusvirheet, vaurioituminen kuljetuksessa tai varastoinnissa, asennusvirheet ja sääaltistus. Valmistusenaikainen laadunvalvonta varmistaa, että tuote vastaa sille asetettuja vaatimuksia. Jakeluaseman pohjavesisuojaus koskee standardi *SFS-EN 13492, Georisteet. Jätealaiden, vastaanottoasemien ja vuotoa keräävien järjestelmien rakentamisessa käytettäviltä georisteiltä vaadittavat ominaisuudet* (2013). Valmistuksen laadunvalvonta ja tuotteen tarkastaminen käyttökohteessa karsii pois raaka-aineesta ja valmistuksesta johtuvat poikkeamat. Pitkäaikaiskestävyyden kannalta merkittäväksi tekijöiksi nousevat asennuksen ja käytön aikainen kuormitus. Rakentamisen aikainen laadunvalvonta on tärkeä vaurioiden minimoinnissa. Vaurioita voi syntyä esim. saumauksessa, karkean kiviaineksen tai työkalujen aiheuttama pistekuormitus, työmaaliikenteen tai liitoskohtien aiheuttamat venymiset.

Geomembraanien laadunvalvontaa ja -varmistusta tehdään useassa vaiheessa: raaka-aineen valmistaja tekee laadunvalvontatestaukset raaka-aineille, geomembraanin valmistaja tekee laadunvarmistustarkastukset raaka-aineille ja laadunvalvontatestaukset valmistamalleen tuotteelle, tiivistyskalvon asentaja tekee laadunvalvontamittaukset asennuksen aikana ja riippumaton laadunvalvoja tai muu osapuoli valvoo rakentamista, tarkastaa urakoitsijan laadunvalvontatoimenpiteet ja tekee valmiin rakenteen laadunvarmistustestauksen.

Tiivistyskalvoja valmistetaan useista eri raaka-aineista. Yleisimmin käytetty on korkeatiheyksinen polyeteeni (HDPE), muita ovat mm. polyvinyylikloridi (PVC), kloorattu polyeteeni (CPE), klorosulfanoitu polyeteeni (CSPE), etyleenipropyleenikumi (EPDM), polypropyleeni (PP), lineaarinen matalatiheyksinen polyeteeni (LLPDE), keskitiheyksinen polyeteeni (MPDE) sekä bitumiset geomembraanit (BMG). Pohjavedensuojusrakenteissa ja kaatopaikkarakenteissa yleisimmin käytetty on HDPE-kalvo, jonka kemiallinen kestävyys on parempi ja kattavampi kuin muiden kalvojen.

Jakeluasemilla HDPE-kalvoon kohdistuvia oleellisia kuormitustekijöitä ovat hapettuminen, kemiallinen kuormitustila ja jännitys. Peitettyssä rakenteessa hapettuminen on hitaampaa kuin peittämättömässä rakenteessa. Hapettumisen nopeus riippuu lämpötilasta, HDPE-kalvon puoliintumisaika on peitettyinä keskimäärin 446 vuotta 20 C°:ssa ja 40 C°:ssä se pienenee 69 vuoteen. HDPE-kalvon kemiallinen kestävyys on laaja-alaisempi ja ylivoimainen verrattuna muihin kalvomateriaaleihin. Kalvon hyvät ominaisuudet, kuten korkea lujuus ja jäykkyys, pieni läpäisevyys ja hyvä kemiallinen kestävyys johtuvat sen korkeasta tiheydestä ja kristallirakenteesta, joka toisaalta myös aiheuttaa sen haurauden ja alttiuden jännityssäröilylle.

Rakentamis- ja käyttövaiheessa yleisimpiä HDPE-kalvon vaurioiden syitä ovat olleet mekaaninen vaurio rakentamisen aikana, huono saumaus, altistuminen rakentamisen aikaisille jännityksille, käyttötilajännitteet (aiheuttaen hitsausauman vaurion) ja jännityssäröily jännityksen huippupisteissä. Näitä voidaan välttää käyttämällä asennuksessa ammattitaitoisia työntekijöitä sekä tunnistamalla ja karsimalla suunnitteluvaiheessa kalvoon muodonmuutoksia mahdollisesti

aiheuttavat tekijät. Saumaukseen ja asennukseen vaikuttavat myös vallitsevat sääolosuhteet, kalvoon esim. lämpölaajenemisen aiheuttamat rypyt ja viereisten rakennekerrosten rakentaminen. Työaikaan rakentamiseen kuuluu asennuksen dokumentointi ja saumojen tiiviyn testaus standardoiduilla menetelmillä.

HDPE-kalvon herkkyyden jännityssäröilylle on suurimmillaan 12 % venymällä. Suunnittelussa asetetaan yleensä lähtökohdaksi, että käyttötilanteessa venymä ei saa olla suurempi kuin 3-6 %. Tämä voidaan helposti ylittää, ellei riskiä tunnisteta. Pääsääntönä on, että pohjavedensuojusrakenteissa käytettävät geosynteettiset tuotteet suojataan mekaanisilta kuormilta eikä niiden suunnitella ottavan vastaan muodonmuutoksia aiheuttavia jännityksiä. Rakentamisen aikana kalvorakenteen päällä ei saa liikennöidä ilman riittävää suojakerrosta ja silloinkin vain varovaisuutta käyttäen. Käyttötilan mekaanisista rasituksista tärkein on epätasaiset painaumat, jotka aiheutuvat ensisijaisesti pohjamaan tai alapuolisten rakennekerrosten epähomogeenisuudesta. Jakeluasemarakenteissa ei yleensä ole pitkiä jyrkkiä luiskia, joihin aiheutuisi luiskan yläpuolisten rakennekerrosten painon aiheuttamaa luiskan suuntaista jännitystä.

HDPE-kalvon käyttöikä rajoittavin tekijä on sen alttius jännityssäröilylle. Käytännössä HDPE-kalvon valmistuksessa käytetään jännityssäröilyriskin pienentämiseksi MPDE-raaka-ainetta ja kalvon korkea tiheys saavutetaan hiilimustan lisäyksellä. Suomessa käytetty kalanteroitettu kalvo on tasalaatuista eikä siinä ole taitoksista johtuvia venymiä, joista voisi aiheutua jännityssäröilyä. Polyeteenin tiheydellä on merkittävä vaikutus tuotteen ominaisuuteen, kalvon korkea tiheys parantaa kiteisyyttä, murtovetolujuutta, jäykkyyttä ja kemiallista kestävyyttä sekä kulutuskestävyyttä. Toisaalta sillä on heikompi iskulujuus, se on alttiimpi jännityssäröilylle ja sitä on vaikeampi käsitellä. Tutkimusten mukaan kalvon pitkäaikaiskestävyys kasvaa ja vaurioitumisherkkyys pienenee, kun kalvon paksuus kasvaa.

Parhaatkaan laadunvarmistusmenettelyt ja tarkastukset eivät pysty täysin eliminoimaan inhimillisen virheen mahdollisuutta. Virheet johtavat tiivistysrakenteen vaurioon ja vuotoon. Kalvon ehjyyden osoittaminen ja vuotojen seuraaminen sähköisillä vuodontarkkailujärjestelmillä voivat antaa luotettavan kuvan rakenteen tehokkuudesta. Lähtökohtaisesti tiivistyskalvo on eriste, eli se ei johda sähköä. Mikäli kalvon läpi pääsee virtaamaan sähköä, on kalvossa reikä vuotokohdassa.

Tiivistyskalvon tehokkuutta voidaan lisätä käyttämällä yhdistelmärakennetta, jolloin kalvon yksittäisen vauriokohdan vaikutus suojauksen tehokkuuteen ei ole yhtä merkittävä. Yhdistelmärakenteessa kalvon alle rakennetaan mineraalinen tiivistyskerros, jolloin erityyppiset tiivistysrakenteet täydentävät ja suojaavat toisiaan. Tutkimusten mukaan yhdistelmä rakenne on tuhansia kertoja tehokkaampi kuin kalvo yksinään.

VOC-yhdisteiden diffuusion merkitys jakeluaseman toissijaisen suojausrakenteen toimivuudessa

Lupahakemuksen vastineen liitteenä on Esko Rossi Oy:n Öljyalan palvelukeskukselle tekemä selvitys "VOC-yhdisteiden diffuusion merkitys jakeluaseman toissijaisen suojausrakenteen toimivuudessa", päivätty 11.12.2015. Selvityksessä on tarkasteltu diffuusion mahdollista merkitystä polttonesteperäisten haihtuvien orgaanisten yhdisteiden (VOC) kulkeutumista toissijaisen suojausrakenteen läpi. Kulkeutumisarviot on tehty laskennallisesti ja perustuvat käytännössä todettuihin VOC-pitoisuuksiin ja kirjallisuudessa esitettyihin yhdisteiden ja materiaalin ominaisuuksiin. Diffuusio on hidas prosessi, koska toissijaisen suojausrakenteen päällä ei ole tarkoitus säilyttää pitkiä aikoja polttonesteitä. Käytännössä jakeluasemilla tapahtuu mm. asiakastankkauksen aikana tippavuotoja, ja näiden seurauksena voi toissijaisen suojausrakenteen päällä olevaan maa-ainekseen ja veteen kertyä pieniä pitoisuuksia polttonesteperäisiä haitta-aineita.

Maa-aineksessa VOC-yhdisteiden diffuusio etenee huokostilan vedessä ja ilmassa. Muovikalvossa ei ole huokoisuutta, ja diffuusio tapahtuu muovin molekyylin välissä. Aluksi VOC-yhdisteet sitoutuvat muovikalvon pintaan, sitoutumista kuvataan jakautumiskertoimella, joka on lämpötilariippuvainen. Muovikalvon alapinnalla kalvon läpi kulkeutuneet VOC-yhdisteet irtoavat kalvosta ja kulkeutuvat edelleen mineraalirakenteen huokostilassa.

Toissijaisen suojarakenteen käytössä on lähtökohtana, että altaasta pumpataan vettä pois, mikäli sinne todetaan kertyneen polttoainejäämiä. Jos päästö on merkittävä, altaan maa-aines puhdistetaan esim. huokoskaasumulla. Seurantaa voidaan tehdä mittauksin sekä vedestä että huokoskaasusta, tarkkailutiheys riippuu esim. ympäristöluvan määräyksistä.

Selvityksessä on käytetty neljän jakeluaseman muovieristeiden päälle kertyneen veden laadusta saatuja tuloksia sekä huokoskaasusta tehtyjä PID-mittaustuloksia, laskelmien lähtökohtana on yhden jakeluaseman tulokset, koska muilla asemilla pitoisuudet olivat alle määritysrajan muutamia korkeita pitoisuuksia lukuun ottamatta. Polttonesteiden keskeisten VOC-yhdisteiden (MTBE, bentseeni,

tolueeni, etyylibentseeni ja ksyleenit) aineominaisuudet on kerätty SOILI-RISK tietokannasta. Diffuusiolaskelmat on tehty MTBE:lle, bentseenille ja tolueenille. Maksimipitoisuuksilla laskettaessa yhdistelmärakenteen läpi kulkeutuu MTBE:tä noin 53 µg, bentseeniä noin 2,3 µg ja tolueenia 49 µg neliometriä kohden vuorokaudessa. Olettaen että suojarakenteen pinta-ala on 500 m², niin diffuusiolla yhdistelmärakenteen läpi meneväksi MTBE päästöksi muodostuu maksimipitoisuudella (0,39 mg/l) 26 mg/d ja keskiarvopitoisuudella (0,07 mg/l) 4,7 mg/d. Vastaavat päästöt bentseenille ovat 1,4 ja 0,19 ja tolueenille 25 ja 0,31 mg/d. Laskelmat on tehty uusista kalvoista saatujen tutkimustuloksiin perustuvilla parametreilla. Rowe ym. (2003) määrittivät uuden HDPE-kalvon läpäisevyyden olevan esimerkiksi tolueenille 2,9...3,8 -kertainen 14 vuotta vanhaan kalvoon verrattuna. Näiden tulosten perusteella jakeluaseman toissijaisen suojauksen diffuusion perustuva VOC-yhdisteiden läpäisevyys vähenee huomattavasti ajan myötä, eli kalvon vanhetessa sen läpäisevyys heikkenee.

Pohjaveden ympäristölaatunormi (VnA 1040/2006) on MTBE:lle 7,5 µg/l, bentseenille 0,5 µg/l ja tolueenille 12 µg/l. Toissijaisen suojausrakenteen läpi kulkeutuvien ainemäärien merkitystä tarkasteltiin laskemalla millaisissa pohjaveden virtaustilanteissa ympäristölaatunormi ei ylittyisi toissijaisen suojausrakenteen reunalla. MTBE:n maksimipitoisuudella pohjaveden virtausnopeudeksi saatiin 0,16 m/d, keskiarvopitoisuudella 0,03 m/d. Pohjavesialueella pohjaveden näennäiset virtausnopeudet ovat tyypillisesti useita metrejä päivässä.

Diffuusio on hidas vähittäinen prosessi ja lyhyen aikaan suojarakenteen päällä olevat pitoisuudet eivät aiheuta oleellista päästöä suojausten ulkopuolelle. Huokoskaasun ja suoja-altaasta pumpattavan veden tarkkailulla voidaan puuttua hetkellisiin korkeisiin pitoisuuksiin ja estää vuotojen leviäminen maaperään ja pohjaveteen. Selvityksen tekijä toteaa lopuksi, että kokonaisuutena arvioiden polttonesteiden VOC-yhdisteiden kulkeutuminen diffuusion vaikutuksesta toissijaisen suojausrakenteen läpi ei osoittautunut merkitykselliseksi pohjaveden laatua vaarantavaksi tekijäksi.

LUPAHAKEMUKSEN KÄSITTELY

Lupahakemuksen vireilletulo

Hakemus on tullut vireille 20.12.2013. Hakemusta on muutettu 26.3.2015 annetun vastineen yhteydessä kokonaisuudessaan.

Lupahakemuksesta tiedottaminen

Hakemuksen vireilläolosta on kuulutettu Vantaan kaupungin julkisten kuulutusten ilmoitustaululla 27.1.-26.2.2014. Naapurikiinteistöille on lähetetty 23.1.2014 tiedoksiannot.

Tarkastukset

Jakeluaseman toiminta on tarkastettu 17.6.2013.

Lausunnot, hakijan kuuleminen ja vastineet

Lausuntokierros 1

Lupahakemuksesta on pyydetty lausunnot 22.1.2014 Keski-Uudenmaan pelastuslaitokselta ja Uudenmaan Elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskukselta.

Keski-Uudenmaan pelastuslaitos toteaa 25.2.2014 antamassaan lausunnossa, että jakeluasemaa ei saa ilman erityistä, perusteltua syytä sijoittaa tärkeälle tai muulle vedenhankintaan soveltuvalla pohjavesialueelle, jollei kemikaalien ominaisuuksien perusteella voida osoittaa, ettei pohjavesille aiheudu vaaraa. Mikäli kemikaaleja varastoiva/käyttävä laitos kuitenkin sijoitetaan, tulee rakenteellisen ja käyttötekniisin toimenpitein huolehtia siitä, ettei laitoksen toiminnasta aiheudu pohjaveden pilaantumisen vaaraa. Suojaustoimet tulee esittää luotettavalla tavalla luvan myöntäjälle.

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus toteaa 25.2.2014 päivätyssä lausunnossa mm., että jakeluasema sijaitsee Fazerin I-luokan pohjavesialueen muodostumisalueella noin 450 metrin päässä Fazer IV vedenottamosta ja noin 600 metrin päässä Fazer II vedenottamolta. Kaivo Fazer IV ei ole liuotinvaaaran takia käytössä. Kaivosta Fazer II on pumpattu vettä viime vuosina 400 – 800 m³/d. Normaalitilanteessa pohjaveden pinta on ottamoiden läheisyydessä ylempänä kuin jakeluasemilla. Huolimatta alueen pohjavedessä paikoin havaituista liuotin- ja torjunta-aineista kyseessä on yhdyskunnan vedenhankinnalle merkittävä pohjavesialue ja pohjaveden suojelun tulee kattaa myös mahdollisten uusien vedenottoaikkojen suojelu.

Lisäksi lausunnossa todetaan, että maaperä jakeluaseman kohdalla on kairaustietojen perusteella hyvin vettä ja polttoaineita läpäisevää hiekkaa ja soraa kalliopintaan asti. Jakeluaseman rakenteet ulottuvat polttoainesäiliöiden alueella lähelle pohjaveden pintaa. Näin ollen esim. suojausrakenteiden pettäessä vuodot voivat kulkeutua nopeasti pohjaveteen ja levitä laajalle alueelle. Hakemuksesta ei käy ilmi riittävästi jakeluaseman tekniset rakenteet ja kaksoispidätyksen periaatteet. Hakemuksessa esitettyjen tietojen perusteella toiminnasta voi aiheutua pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

Uudenmaan ELY-keskus viittaa lausunnossaan myös Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisuihin, joiden mukaan mitkään tekniset ratkaisut yksinään eivät riitä suojaamaan pohjavettä herkeissä kohteissa. Tämän perusteella ELY-keskus katsoo, että jakeluaseman sijoituspaikan luontaisilta geologisilta rakenteista vaaditaan erityisen hyviä, pohjavettä suojaavia ominaisuuksia, joita tällä jakeluasemalla ei ole maaperätietojen perusteella.

Kaavan osalta ELY-keskus toteaa, että huoltoasema sijaitsee moottoriajoneuvojen huoltoasemien korttelialueella (AM), eli toiminta on kaavan mukaista. Kuitenkin, kaava on vahvistettu 18.5.1979, eli se on aika vanha. Tuona aikana ei pohjavesien suojeluluun tai muihin ympäristövaikutuksiin kiinnitetty samalla tavalla huomiota kuin nykyisin. Myös lainsäädännössä on tapahtunut muutoksia. Jos alueelle laadittaisiin nyt asemakaavaan muutos, niin huoltoaseman sijoittamiselle tärkeälle pohjavesialueelle olisi oltava painava syyt. Lausunnossa katsotaan, että jakeluaseman toiminta aiheuttaa ympäristönsuojelulain 8 §:n tarkoittamaa pohjaveden pilaantumisvaaran, eikä ympäristöluvan myöntämisedellytyksiä näin ollen ole.

Annetuista lausunnoista on pyydetty vastine 22.4.2014.

Hakija on antanut vastineen annettuihin lausuntoihin 22.9.2014. Vastineessa hakija muuttaa hakemustaan siten, että koko polttoainejärjestelmä säiliöineen, putkistoineen, rakenteineen ja suojaustoimenpiteineen uusitaan kokonaisuudessaan. Näin jakeluaseman suojaustoimenpiteet ovat riittävän tehokkaita estämään jakeluasematoiminnan haitallisia vaikutuksia pohjavesialueella.

Vastineessa on esitetty jakeluaseman yleiset rakennemallit, joita käytetään peruslähtökohtana jakeluaseman uusimisessa. Vastineen liitteenä on Esko Rossi Oy:n 20.1.2014 laatima "Riskinarvio pohjavesialueelle sijoittuville jakeluasemille esitetyn erityisrakennemallin toimivuudesta", joka on tarkemmin esitetty tämän päätöksen kohdassa poikkeukselliset tilanteet ja niihin varautuminen / ympäristöriskit. Liitteenä on myös Öljyalan palvelukeskus Oy:n raportti "Selvitys maaperän pilaantuneisuudesta puretuilla jakeluasemilla, marraskuu 2012" (Golder Associates, 7.11.2012). Raportissa on tarkastelu kuuden puretun jakeluaseman maaperän pilaantuneisuutta toiminnan loputtua. Jakeluasemien suojaustaso tutkituilla jakeluasemilla oli tehty Kauppa- ja teollisuusministeriön jakeluasemapäätöksen (415/1998) mukaisesti. Lisäksi liitteenä on luettelo tärkeillä pohjavesialueilla sijaitsevista jakeluasemista, joille on myönnetty ympäristölupa vuosien 2003-2013 aikana.

Lausuntokierros 2

Muutetusta hakemuksesta on pyydetty 29.9.2014 lausunnot Keski-Uudenmaan pelastuslaitokselta ja Uudenmaan Elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskukselta.

Keski-Uudenmaan pelastuslaitos toteaa 30.9.2014 päivätyssä lausunnossa, että se täsmentää aiempaa lausuntoa seuraavasti: Lupaharkinnassa tulee huomioida pohjavesialueelle sijoitettavan jakeluaseman erityisperusteissa mm. pohjavesialueen merkitys vedenhankinnalle, toiminnan laatu ja laajuus, rakenteelliset ja käyttötekniset ratkaisut pilaantumisen ehkäisemiseksi, maaperän laatu ja hydrologiset olosuhteet sekä kuljetuksiin liittyvät vahingot. Lisäksi sijoituksessa on otettava huomioon tulipalo tai räjähdys jakeluaseman alueella tai ulkopuolella ja sen seurauksena kemikaalien pääsy alueen ulkopuolelle. Toiminnanharjoittajan on kyettävä osoittamaan riskinarvioinnin perusteella, että jokin onnettomuustyyppi tai tapahtumaketju on epätodennäköinen kyseisen jakeluaseman olosuhteissa.

Uudenmaan ELY-keskus viittaa 29.10.2014 päivätyssä lausunnossa aiempaan lausuntoonsa ja toteaa lisäksi, että vastineessa esitetty riskinarvio antaa hyvän kuvan rakennemallin toimivuudesta. Yleinen riskinarviointi ei kuitenkaan ole riittävä, vaan arviointi on tehtävä tapauskohtaisesti, jotta voidaan ottaa huomioon kohteen maaperän rakenne ja pohjavesiolosuhteiden erityispiirteet sekä rakenteissa käytettävät materiaalit ja vesien johtamisjärjestelyt. Vastineen liitteenä olevan raportin, joka koskee kuuden pohjavesialueella sijaitsevan jakeluaseman ympäristölupapäätöstä, ei voi suoraan verrata tähän tapaukseen. Päätökset perustuvat tapauskohtaiseen harkintaan. Lisäksi ELY-keskus toteaa, että esitetty sijaintipaikka on sama eikä hakemuksessa ole pitkälle kehitetyn suojausrakenteen lisäksi esitetty mitään sellaista uutta, mikä puoltaisi luvan myöntämistä polttonesteiden jakelutoiminnalle kyseiseen paikkaan merkittävän pohjavesialueen muodostumisalueelle.

Annetuista lausunnoista on pyydetty vastine ja hakemuksen täydennyspyyntö 31.10.2014.

Hakija on antanut vastineen annettuihin lausuntoihin 26.3.2015. Vastinetta voidaan pitää kokonaisuudessaan uutena lupahakemuksena, koska hakemus sisältää uudistetut yksityiskohtaiset tiedot jakeluasemasta. Hakemuksessa on esitetty mm. piirroksat suojausrakenteiden toteutuksesta ja viemäröinnistä sekä ensimmäisen hakemuksen yhteydessä toimitetut FCG Suunnittelu- ja tekniikka Oy:n pohjavesiselvitys (päiväty 16.12.2013) ja pohjaveden tarkkailuohjelma (päiväty 16.12.2013). Lisäksi liitteenä ovat vastineessa 1 toimitetut riskinarvio pohjavesialueelle sijoittuville jakeluasemille esitetyn erityisrakennemallin toimivuudesta, selvitys maaperän pilaantuneisuudesta puretuilla jakeluasemilla, pohjavesiolosuhteiden selvitys, pohjaveden tarkkailuohjelma ja luettelo tärkeillä pohjavesialueilla sijaitsevista jakeluasemista, joille on myönnetty ympäristölupa vuosien 2003-2013 aikana. Hakemuksessa esitetyt asiat on kuvattu tarkemmin tämän päätöksen muissa kohdissa ja päätös perustuu tässä vastineessa esitettyihin seikkoihin jakeluaseman rakenteista.

Lausuntokierros 3

Vastineesta pyydettiin lausunto Keski-Uudenmaan pelastuslaitokselta ja Uudenmaan ELY-keskukselta 2.4.2015.

Keski-Uudenmaan pelastuslaitos toteaa 11.5.2015 antamassa lausunnossa, että hakija on riskinarvioinnin perusteella todennut mm. palo- ja räjähdysvaaran aiheuttavat onnettomuudet hyvin epätodennäköisiksi. Lausunnossa todetaan, että Keski-Uudenmaan pelastuslaitoksella ei ole asiaan muuta lausuttavaa.

Uudenmaan ELY-keskus toteaa 11.5.2015 saapuneessa lausunnossa, että täydennysten perusteella sillä ei ole lisättävää aiempiin lausuntoihinsa jakeluasematoiminnan sijoittumisesta kyseiseen paikkaan pohjavesialueelle.

Lausunnot on laitettu tiedoksi hakijalle 15.5.2016. Hakija ilmoitti 26.5.2015, että se täydentää alueen maaperä- ja pohjavesiselvitystä kesän aikana. Hakija toimitti täydennyksen 1.9.2015, jossa on täydennetty alueen maaperä- ja pohjavesiselvitystä erillisellä selvityksellä (FCG Suunnittelu ja tekniikka Oy, päiväty 31.8.2015). Selvityksen sisältöä on kuvattu tämän päätöksen laitosalue ja sen ympäristö / ympäristön laatu / pohjavesi ja maaperä, maatuotkaluotauksen rakennetulkinta ja pohjaveden tila -otsikoiden alla.

Lausuntokierros 4

Maaperä- ja pohjavesiselvityksestä pyydettiin lausunto Uudenmaan ELY-keskukselta 23.10.2015.

Uudenmaan ELY-keskus toteaa 19.11.2015 saapuneessa lausunnossa, että maaperä- ja pohjavesiselvitys sisältää pohjavesiputkien asentamista, pohjavesinäytteitä ja maaluotauksen rakennetutkintaa ja että hydrologinen lisätieto Fazerilan pohjavesialueesta on tervetullutta.

ELY-keskus toteaa myös, että Fazerilan pohjavesialueella on ollut vedenottoa vuodesta 1955 lähtien ja Länsi-Suomen vesioikeus on myöntänyt vedenottoluvat vuonna 1964. Pohjavesialueiden kartoituksessa ja luokituksessa alue on ollut aina I-luokan pohjavesialuetta. Länsi-Suomen vesioikeuden suoja-aluepäättös koskien Fazerilan pohjavedenottamoita I, II ja IV, on annettu vuonna 1975 ja sitä on tarkennettu vuosina 1990 ja 2000. Lisäksi ELY-keskus toteaa, että FCG:n raportissa pohjavesialue on jaettu kolmeen osaan, eikä siinä ole huomioitu eteläisintä aluetta, jossa on aikoinaan toiminut Rajakylän vedenottamo vuoteen 1992 asti.

ELY-keskus huomauttaa, että maaperä- ja pohjavesiselvityksessä on epätarkkuuksia ja väittämiä koskien Fazerilan pohjavesiolosuhteista, joita on ELY-keskuksen mukaan syytä korjata ja oikaista. Tällaisia ovat mm. joidenkin pohjavesiputkien korkotiedot (puutteellisia tai väärässä korkotasossa) sekä uusimpien vedenpintatasojen korkotietojen puuttuminen, lisäksi raportissa puhutaan Shelliin pohjavesialueesta.

Tehtyjen tutkimusten mukaan alueella ei ole potentiaalisia vedenottopaikkoja, johon ELY-keskus tähdentää, että selvityksen tarkoituksena ei ollut löytää uusia potentiaalisia vedenottopaikkoja. Lähdepuiston alueelta, Fazerilan pohjavesialueen ulkopuolelta on löytynyt vanha, halkaisijaltaan nelimetrisen betonirengaskaivo, joka on ilmeisesti toiminut vedenottamona.

ELY-keskuksen mielestä jakeluasemasta maaperälle ja pohjavedelle aiheutuvaa riskiä on aliarvioitu. Raportin laatijan käsityksen mukaan Fazerilan pohjavesialueella Shell jakeluasema ei muodosta riskiä hyödyntämiskelpoisen pohjaveden laadulle. 22.12.2000 voimaan tulleen EU:n vesipolitiikan puitedirektiivin ympäristötavoitteena on suojella, parantaa ja ennallistaa vesiä niin, ettei pohjavesien tila heikkene ja hyvä tila saavutetaan pohjavesien hoitotoimenpiteillä. Fazerilan pohjavesialueen

kemiallinen tila on määritelty huonoksi esiintulleiden liuotinainepitoisuuksien takia. Liuotinaineet on mahdollista puhdistaa, joten ne eivät välttämättä tee pohjavedestä hyödyntämiskelvotonta.

ELY-keskus toteaa myös, että tehty selvitys antaa lisätietoa pohjaveden virtauskuvasta, mutta se ei ole vakuuttanut kalliokynnyksen aukottomasta yhteydestä tilanteissa, joissa Fazerila II ottamolta pumpataan vettä sallittu maksimimäärä. Tehty selvitys ei myöskään ole tuonut esille sellaisia seikkoja, jotka edellyttäisivät Fazerilan pohjavesialueen rajojen tarkistamista. Fazerilan pohjavesialue on edelleen sora- ja hiekkamuodostuma, jota rajaavat kallio- ja moreenimäet. Kalliokynnykset jakavat pohjavesialueen osa-alueisiin, joiden pohjavesiolosuhteita selvitys tarkentaa. Jakeluasema sijaitsee pohjaveden muodostumisalueella. Kiinteistölle asennetuista pohjaveden havaintoputkikairauksissa on tavattu vettä johtavia hiekka- ja sorakerroksia kallion päällä. Havaintoputkissa FCG1 ja FCG2 on todettu öljyhiilivetyjä ja FCG3 näytteessä MTBE:tä. Analyysitulokset osoittavat vuotoriskin olevan olemassa. Pohjavesi virtaa tutkitusti kiinteistöltä pääosin Lähdepuiston alueelle. Minkäänlaista rinnastamista pohjavesialueen ja muodostumisalueen välivyöhykkeellä sijaitsemisesta ei ole syytä kuvitella silloin, kun jakeluasema sijaitsee pohjaveden muodostumisalueella. Liioin jakeluasema ei sijaitse pohjavesialueen reunalla. Ympäristöministeriön valvontaohjeen mukaisia edellytyksiä siitä, että pohjavesialueen osalla ei ole merkitystä vedenhankinnalle, ei ole näytetty toteen, koska vedenhankintaa palvelevaa pohjavesiselvitystä ei ole tehty. Lähdepuistoon purkautuvien pohjavesien määrästä ja laadusta ei ole tutkittua tietoa.

ELY-keskus katsoo, että toteutettu selvitys ei ole poistanut polttonesteiden jakeluasematoiminnasta aiheutuvaa ympäristönsuojelulain 17 §:n tarkoittamaa pohjaveden pilaantumisvaaraa. Lisäksi ELY-keskus huomauttaa, ympäristöministeriön valvontaohjeen mukaisesti, että jos pohjavesialueella on muita riskitekijöitä, tai jos pohjaveden pilaantumista on havaittu, se ei ole puoltava asia jakeluasematoiminnan sijoittamiselle pohjavesialueelle. Pohjaveden suojelussa pyritään kokonaisriskin minimoimiseen.

Annetusta lausunnosta pyydettiin vastine 24.11.2015.

Hakija toimitti vastineen 2.2.2016. Vastineessa todetaan, että jakeluasema maaperä- ja pohjavesiolosuhteita on selvitetty laaja-alaisesti kattaen koko Shell Vaaralan vaikutusalueen ohella Fazerilan pohjavesialueen olosuhteita. Uutta tutkimustietoa on saatu alueen pohjaveden korkeus- ja virtausolosuhteista ja maatulvatuotauksella on selvitetty sedimenttikerrostumia ja kallionpinnantasoja. Nämä uudet tiedot on yhdistetty mittavaan, yli 15 vuoden kuluessa kerättyyn, olemassa olevaan seurantatietoon Fazerilan pohjavesialueesta. Hakija on käynyt läpi maaperä- ja pohjavesiselvitykseen ELY-keskuksen lausunnossa mainitsemat epätarkkuudet ja väittämät sekä päivittänyt selvityksen näiltä osin. Tehtyjen korjausten perusteella selvityksen johtopäätökset ovat ennestään vahvistuneet, ne ovat johdonmukaisia ja yksiselitteisiä. Hakijan näkemyksen mukaan Fazerilan pohjavesialuerajausta on tarkentunut aiemmasta, eikä sen perusteella Shell Vaarala sijoittuisi pohjavesialueen muodostumisalueelle. samalla on ilmennyt, että Fazerilan pohjavesialuerajausta on syytä tarkentaa.

Pohjavesialueen suojelusuunnitelmassa 2015 mainitaan, että pohjavesialuekartoitukset on tehty rajallisilla resursseilla ja erityisesti pohjavesialueen ulkorajan määrittäminen on ollut ja on edelleen haasteellinen tehtävä. Rajaukset ovat perustuneet maasto- ja karttatietoihin tarkemman hydrogeologisen tutkimustiedon puuttuessa, Shell Vaaralan ympäristölupahankkeessa tehtyjä tutkimustuloksia ei ehditty hyödyntää suojelusuunnitelmassa 2015.

Lausunnossa esille tuodut näkökohdat osoittavat, ettei ELY-keskus luota tutkimustuloksista tehtyihin johtopäätöksiin. Tästä syystä hakija pyrki pyytämään Geologian tutkimuskeskuksen (GTK) ja Helsingin yliopiston lausunnot tehdyistä tutkimuksista. GTK ei antanut lausuntoa intressiristiriidan takia, Helsingin yliopisto aikataulusyistä. Hakija esittää, että Vantaan kaupunki pyytää riippumattoman tahon lausuntoa tehdyistä tutkimuksista ja seurantatuloksista sekä niiden johtopäätöksistä. Lisäksi hakija toteaa, että pohjavesialueen rajojen selvittämisellä on merkittävä vaikutus jakeluaseman ympäristölupaan tarpeeseen sekä maankäyttöä juridisesti ohjaava vaikutus, ja että St1 Oy:n oikeusturvan kannalta rajausten selvittäminen on lupaprosessin kannalta välttämätöntä. Selvittämättä jättäminen olisi kaikkien osapuolien resurssien tuhlausta.

Vastineen liitteenä on ELY-keskuksen lausunnossa esitettyjen asioiden yksityiskohtainen tarkastelu, jossa on käsitelty mm. osa-alueiden määrää, pohjavesipintatietoja, vedenottokaivojen pintatietoja, Shellin ja Fazer II välistä kalliokynnystä ja vedenottamoiden suoja-alueita, jakeluaseman läheisyydessä olevia vedenottomahdollisuuksia ja vedenoton aiheuttamia riskejä (mm. painauma), riskejä maaperälle ja pohjavedelle, sijaintia pohjavesialueella, kokonaisriskiä ja nykyistä suojelusuunnitelmaa. Tarkastelun yhteenvedossa hakija korostaa, että se ymmärtää

jakeluasematoiminnasta mahdollisesti muodostuvat riskit pohjavedelle, eikä missään tapauksessa vähättele niitä. Fazerilan alueella on noin 60 vuoden aikana tehty lukuisia vedenottoon ja pohjaveden/maaperän haitta-aineisiin liittyviä maaperä- ja pohjavesitutkimuksia. Tutkimusten ja selvitysten perusteella ei ole mitään näyttöä siitä, että Shell jakeluasema olisi aiheuttanut tai tulisi aiheuttamaan riskiä yhdyskunnan vedenhankintaan liittyvälle pohjavedelle.

Lisäksi yhteenvedossa todetaan, että tutkimusten mukaan Fazerilan pohjavesialueen rajausta on näiden tutkimusten perusteella mahdollista muuttaa niin, että jakeluasema ja sen itäpuolinen alue eivät ole enää pohjavesialuetta, niin kuin Vantaan kaupunki on vuoden 2000 hallinto-oikeuden päätöksessä esittänyt, tai niin, että alue ei ole pohjaveden muodostumisaluetta. Pohjavesialueen rajaukset eivät sido lupa- ja valitusviranomaisia, mutta kartoitus ja luokitus voidaan ottaa huomioon lupamenettelyssä siltä osin kun niissä esitetyillä tiedoilla on sovellettavan lain mukaan merkitystä lupaharkinnassa. Pohjavesiselvityksen ja tämän vastineen perusteella Shell Vaaralan jakeluasema voidaan rinnastaa ei pohjavesialueella sijaitseväksi jakeluasemaksi, ja kohteen polttoaineen jakelutoiminnalle voidaan myöntää ympäristölupa. Tosin pohjavesialueen ulkopuolella sijaitsevat jakeluasemat käsitellään rekisteröintimenettelyssä.

Tarkastelun liitteenä on Fazerilan pohjavesiyhteistarkkailun vuosiraportti 2014 (Vantaajoen ja Helsingin seudun vesiensuojeluyhdistys ry, raportti 11/2015), alueen kartta ja leikkauskuva A-A, Shellin itäpuolisen maaperän kairaustiedot sekä Lähdepuiston alueen maaperän kairaustiedot. Lisäksi vastineessa on liitteenä Tampereen teknillisen yliopiston Öljyalan palvelukeskukselle 13.1.2016 annettu lausunto HDPE-kalvon pitkäaikaiskestävyydestä sekä Esko Rossi Oy:n Öljyalan palvelukeskukselle toimittama selvitys "VOC-yhdisteiden diffuusion merkitys jakeluaseman toissijaisen suojarakenteen toimivuudessa", päivätty 11.12.2015. Vastineessa esitetyt asiat on tarpeellisilta osin kuvattu tämän päätöksen muissa kohdissa.

Lausuntokierros 5

Vastineesta pyydettiin lausunto Uudenmaan ELY-keskukselta 12.2.2016. ok

Uudenmaan ELY-keskus toteaa 4.3.2016 päivätyssä lausunnossa, että tehdyt korjaukset maaperä- ja pohjavesisuunnitelmaan ovat tarpeellisia. Vastineessa ei ole esitetty uusia tutkimuksia tai selvityksiä, vain liitetty mukaan pohjavesialueen yhteistarkkailun tulokset 2014, joihin hakija ei ole osallistunut.

Esitetty painumariski on teoreettinen arvio, koska alueella ei ole suoritettu toistaiseksi koepumppausta pohjaveden antoisuudesta. Mikäli pohjavesialueelle rakennetaan uusi vedenottamo, niin painumien korvausvastuu on vedenottajalla.

Fazerilan pohjavesialueella on suuri merkitys niin pääkaupunkiseudun kuin myös Vantaan kriisinajan vedenhankinnalle. Lähdepuiston kaivo, johon purkautuu pohjavettä, voi olla oivallinen kohde kriisiaikojen ja kriisitilanteiden vedenhankinnalle. Pohjavesi on lähellä maan pintaa ja helposti hyödynnettävissä vaatimattomallakin pumppauskalustolla.

Uudenmaan ELY-keskuksen näkemyksen mukaan toteutettu maaperä- ja pohjavesiselvitys tarkennuksineenkaan ei ole tuonut esille sellaisia seikkoja, jotka edellyttäisivät pohjavesialuerajojen tarkistamista. Tehdyt selvitykset eivät ole poistaneet pohjaveden pilaantumisvaaraa eikä jo pilaantunut pohjavesi ole puoltava seikka jakeluaseman sijoittamiselle pohjavesialueelle. Pohjaveden suojelussa pyritään kokonaisriskin minimoimiseen.

Lausunto on toimitettu tiedoksi hakijalle 14.3.2016. Vastinetta ei ollut tarpeen antaa.

Muistutukset ja mielipiteet

Hakemuksesta ei annettu muistutuksia tai mielipiteitä.

RATKAISU

Ympäristölautakunta myöntää ympäristönsuojelulain 28 §:n mukaisen ympäristöluvan St1 Energy Oy:n Shell Vaaralan jakeluaseman toiminnalle hakemuksen mukaisesti ja seuraavin lupamääräyksin:

Vastaus yksilöityihin vaatimuksiin ja lausuntoihin

Keski-Uudenmaan pelastuslaitoksen lausunnoissa esitetyt käyttötekniset ja rakenteelliset asiat on otettu huomioon annetuissa lupamääräyksissä. Muilta osin lausunnoissa esitetyt asiat on huomioitu luvan myöntämisen edellytyksiä harkittaessa ja niitä on käyty läpi tarkemmin jäljempänä kohdassa "luvan myöntämisen edellytykset".

Uudenmaan Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen asiat on otettu huomioon luvan myöntämisen edellytyksiä arvioitaessa. Kielteisistä lausunnoista huolimatta ympäristölautakunta on

arvioinut, että riskit ja niihin varautuminen huomioon ottaen luvan myöntämisen edellytykset täyttyvät tässä tapauksessa annetut lupamääräykset huomioon ottaen. Asia on tarkemmin käsitelty jäljempänä kohdassa "luvan myöntämisen edellytykset".

Lupamääräykset

Yleistä (YSL 4, 7, 8, 43, 46, 83 §, VNa 444/2010 5, 6, 15 §)

1. Kaikki jakeluaseman rakentamiseen ja sen laitteiden asentamiseen liittyvät työvaiheet on suoritettava erityistä huolellisuutta noudattaen. Asentamisessa on käytettävä pätevää ja kokenutta urakoitsijaa. Työn valvojan on oltava riittävästi asiaa tunteva ja riippumaton. Ympäristönsuojelun kannalta erittäin vaativista työvaiheista on laadittava maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 121 a §:n mukainen laadunvarmistusselvitys. Selvitys on toimitettava Vantaan ympäristökeskukseen rakentamisen valmistuttua.
2. Jakeluaseman maaperän tiivistysrakenteiden asennuksista tulee ilmoittaa etukäteen Vantaan ympäristökeskukseen tarkastusta varten.
3. Jakeluaseman maaperän suojausrakenteet on toteutettava 26.3.2015 päivätyn hakemuksen mukaisesti käyttäen sekä mittarikentän että täyttöpaikan rakenteiden alla vähintään 2 mm HDPE-kalvoa ja bentoniittimattoa. Lisäksi mittarikenttä, täyttöpaikka, putkistot ja säiliöt on sijoitettava yhtenäiseen suoja-altaaseen, jonka rakenteena on vähintään 2 mm HDPE-kalvo ja bentoniittimatto.

Päästöt vesiin ja viemäriin (YSL 4, 7, 8, 43, 47 §, VNa 444/2010 7 §)

4. Jakeluaseman jakelu- ja täyttöalueen hulevesirakenteet on toteutettava 26.3.2015 päivätyn hakemuksen mukaisesti siten, että alueiden hulevedet johdetaan kaksoisputkirakennetta pitkin kaksivaippaiseen I-luokan öljynerottimeen. Viemäriinlinjassa on oltava näytteenotto- ja sulkukaivo öljynerottimen jälkeen.

Muun piha-alueen hulevesiviemäriinlaan on asennettava sulkuventtiilikaivo ennen liitoskohtaa yleiseen hulevesiviemäriin.

Öljynerotin sekä näytteenotto- ja sulkukaivot on sijoitettava, merkittävä ja suojattava siten, että kaivoihin on esteetön pääsy myös talviaikaan.

5. Suoja-altaaseen kertyvät vedet on käsiteltävä niiden edellyttämällä tavalla.

Jätteet ja niiden käsittely ja hyödyntäminen (YSL 43, 45 §, JL 8, 12, 13, 15-18, 72, 121 §, VNa 444/2010 5, 15 §)

6. Toiminnan jätehuolto on järjestettävä siten, että jätteistä ei aiheudu epäsiisteyttä, roskaantumista, pilaantumisvaaraa maaperälle, pohja- ja pintavesille eikä muutenkaan haittaa ympäristölle tai terveydelle.
7. Toiminnassa on noudatettava jätelain etusijajärjestystä. Toiminta on järjestettävä siten, että jätettä syntyy mahdollisimman vähän. Jätteet on lajiteltava syntypaikallaan ja ohjattava uudelleenkäyttöön tai kierrätykseen. Jos kierrätys ei ole mahdollista, jäte on toimitettava hyödynnettäväksi energiana. Jos hyödyntäminen ei ole mahdollista, jäte on toimitettava loppukäsiteltäväksi asianmukaiseen vastaanottopaikkaan.
8. Vaaralliset jätteet on varastoitava asianmukaisesti merkityissä astioissa. Erilaiset vaaralliset jätteet on pidettävä erillään toisistaan. Vaarallista jätettä ei saa laimentaa eikä muulla tavoin sekoittaa lajiltaan tai laadultaan erilaiseen jätteeseen tai aineeseen.

Nestemäiset vaaralliset jätteet ja muut ympäristölle vaaralliset ja haitalliset aineet on varastoitava suljetuissa asianmukaisissa astioissa katetussa tilassa, jossa on tiivis alusta ja reunallinen suojarakenne.

9. Jätteet tulee toimittaa asianmukaiseen vastaanottopaikkaan tai laitokseen hyödynnettäväksi tai käsiteltäväksi. Jätettä siirrettäessä ja luovutettaessa on jätteen haltijan laadittava mm. vaarallisesta jätteestä ja hiekanerotuskaivojen lietteestä siirtoasiakirja.

Vaaralliset jätteet on toimitettava säännöllisesti, vähintään kerran vuodessa asianmukaiseen vastaanottopaikkaan.

Varastointi (YSL 4, 7, 8, 43, 46, 83 §)

10. Jakeluaseman säiliöt ja putkistot on toteutettava 26.3.2015 päivätyn hakemuksen mukaisesti 2-vaippaisina. Säiliöt tulee varustaa standardin SFS 3352 vaatimusten mukaisesti.

Häiriötilanteet ja muut poikkeukselliset tilanteet (YSL 4, 43, 62, 76 §)

11. Vahinko- ja onnettomuustilanteiden varalle on alueella oltava riittävä määrä imeytysmateriaalia saatavilla. Ympäristöön päässeet polttoaineet ja muut ympäristölle haitalliset aineet on kerättävä välittömästi talteen.
12. Polttoaine- tai öljyvuodoista tulee ilmoittaa Keski-Uudenmaan pelastuslaitokselle ja Vantaan ympäristökeskukselle. Maaperän pilaantumiseen johtaneista polttoaine- ja öljyvuodoista tulee lisäksi ilmoittaa Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.
13. Toiminnasta vahinko- ja onnettomuustilanteissa on oltava kirjalliset ohjeet. Luvan saajan tulee kouluttaa henkilökunta poikkeuksellisten tilanteiden varalle.

Toiminnasta vastaava henkilö (YSL 43, 46 §)

14. Toiminnan vastuuhenkilön nimi ja yhteystiedot on toimitettava Vantaan ympäristökeskukseen 31.1.2017 mennessä.

Toiminnan lopettaminen (YSL 4, 7, 43, 46 §)

15. Luvan haltijan on viipymättä ilmoitettava valvontaviranomaiselle toiminnan pitkäaikaisesta keskeyttämisestä, toiminnan lopettamisesta tai muista toimintaa koskevista valvonnan kannalta olennaisista muutoksista, joilla voi olla vaikutuksia ympäristön pilaantumiseen taikka säädösten tai luvan noudattamiseen.

Toiminnan lopettamiseen liittyvä yksityiskohtainen suunnitelma on toimitettava hyväksyttäväksi Vantaan ympäristökeskukseen vähintään 3 kuukautta ennen toiminnan lopettamista.

Tarkkailu- ja raportointimääräykset (YSL 46, 83 §, JL 51 §)

16. Pohjaveden laatua ja pinnankorkeutta on tarkkailtava vähintään kaksi kertaa vuodessa neljästä havaintopaikasta. Vesinäytteistä on määritettävä öljyhiilivedyt C5-C10, haihtuvat hiilivedyt C10-C40, BTEX, oksygenaatit ja etanoli, lisäksi on tutkittava väriluku, sameus, pH, sähkönjohtavuus ja COD. Näytteenoton yhteydessä on tehtävä lämpötila, ulkonäkö ja hajumääritykset.
- Pohjaveden tarkkailusuunnitelma tulee toimittaa hyväksyttäväksi Vantaan ympäristökeskukseen ennen muutostöiden aloittamista. Tarkkailusuunnitelmassa on esitettävä tarkkailtavat havaintoputket valintaperusteineen sekä niiden putkikortit. Lisäksi tulee esittää mm. näytteenottomenetelmät.
- Analyysitulokset on toimitettava Vantaan ympäristökeskukselle välittömästi niiden valmistuttua.
17. Säiliö- ja jakelualueelle asennetuista huokoskaapuputkista HK1 (jakelualueen tarkkailukaivo), HK2 (säiliöalueen tarkkailukaivo), HK3 (täyttöpaikan tarkkailukaivo) ja KK1 (suoja-altaan tarkkailukaivo säiliöiden ympärillä) sekä ja suojauksen alapuolisesta huokoskaasun tarkkailukaivosta HK4 tulee ottaa huokoskaasu- tai vesinäytteet kaksi kertaa vuodessa. Näytteestä on analysoitava vähintään haihtuvat orgaaniset yhdisteet (VOC).
18. Säiliön ja muiden kaksoisvaipparakenteiden välitilan valvontajärjestelmien, huokoskaasun tarkkailun, öljynerottimien ja jakelulaitteen alustan pidätyskaukalon hälytysjärjestelmien toimivuus sekä sulkukaivon venttiilin toimivuus, hätä-seis painikkeet ja öljynerottimen tyhjennystarve on tarkistettava vähintään neljä kertaa vuodessa. Tarkastuksista on pidettävä kirjaa.
19. Kaksoisvaipparakenteiden välitilan (mm. säiliöt, putkisto), huokoskaasun, öljynerottimien ja jakelulaitteen alustan pidätyskaukalon jatkuvatoimisen tarkkailun hälytykset on johdettava paikkaan, jossa on ympärivuorokautinen valvonta.
20. Jakelualueen päällysteen kunto on tarkastettava vähintään kerran vuodessa. Havaitut vauriot on korjattava viipymättä.

21. Näytteidenotto, mittaukset ja analysointi on tehtävä standardien (CEN, ISO-, SFS- tai vastaavan tasoinen kansallinen tai kansainvälinen yleisesti käytössä oleva standardi) mukaisesti. Näytteenottajalla on oltava tehtävän edellyttämä riittävä pätevyys. Tulosten raportoinnissa on esitettävä käytetyt menetelmät, määritysrajat ja mittausepävarmuus sekä arvio tulosten edustavuudesta.
23. Vantaan ympäristökeskukseen on vuosittain maaliskuun loppuun mennessä toimitettava vuosiraportti, josta käy ilmi vähintään seuraavat asiat:
- hälytysjärjestelmien, päällysteiden, säiliön ja öljynerotuskaivon tarkastukset ja korjaustoimenpiteet
 - toiminnassa syntyneiden tavanomaisten jätteiden ja vaarallisten jätteiden määrät, jätenimikkeet, toimittajat, toimituspaikat ja toimitusajankohdat
 - häiriöt, poikkeukselliset tilanteet ja onnettomuustilanteet sekä niiden johdosta tehdyt toimenpiteet ja otetut tarkkailunäytteet
 - yhteenveto pohjavesi- ja huokoskaasutarkkailusta

Lisäksi ympäristölautakunta kehottaa toteuttamaan jakeluaseman muutostyöt vuoden 2017 aikana, jolloin jakeluaseman toiminta on tämän päätöksen mukaista viimeistään 1.1.2018 alkaen.

RATKAISUN PERUSTELUT

Lupaharkinnan perusteet

Ympäristölautakunta katsoo, että kun toimintaa harjoitetaan tässä päätöksessä esitetyllä tavalla ja noudatetaan annettuja määräyksiä, toiminta täyttää ympäristönsuojelulain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen asetusten vaatimukset sekä ne vaatimukset, jotka luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla on säädetty.

Luvan myöntämisen edellytykset

Olemassa oleva toiminta sijoittuu asemakaavassa mukaisesti moottoriajoneuvojen huoltoasemien korttelialueelle (AM).

Suunnitellusta toiminnasta asetetut lupamääräykset huomioon ottaen ei aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa terveyshaittaa, merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, maaperän tai pohjaveden pilaantumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella eikä naapuruussuhteista annetussa laissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta. Määräyksiä annettaessa on otettu huomioon toiminnan sijoittuminen pohjavesialueelle ja toiminnan aiheuttama pilaantumisen todennäköisyys ja onnettomuusriski.

Vantaan ympäristölautakunta katsoo, että annetut lupamääräykset ovat tarpeen, jotta jakeluaseman toiminta täyttää ympäristönsuojelulaissa ja jätelaissa sekä niiden nojalla annetuissa asetuksissa mainitunlaiselle toiminnalle asetetut vaatimukset.

Ympäristönsuojelulain (86/2000) 4 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on periaatteena, että menetellään toiminnan laadun edellyttämällä huolellisuudella ja varovaisuudella ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi sekä otetaan huomioon toiminnan aiheuttaman pilaantumisen vaaran todennäköisyys, onnettomuusriski sekä mahdollisuudet onnettomuuksien estämiseen ja niiden vaikutusten rajoittamiseen (*varovaisuus- ja huolellisuusperiaate*).

Ympäristönsuojelulain 6 §:n 1 momentin mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava siten, ettei toiminnasta aiheudu pilaantumista tai sen vaaraa ja että pilaantuminen voidaan ehkäistä. Pykälän 2 momentin mukaan toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa on otettava huomioon 1) toiminnan luonne ja pilaantumisen todennäköisyys sekä onnettomuusriski, 2) alueen ja sen ympäristön nykyinen ja tuleva, oikeusvaikutteisessa kaavassa osoitettu käyttötarkoitus ja aluetta koskevat kaavamääräykset sekä 3) muut mahdolliset sijoituspaikat alueella.

Ympäristönsuojelulain 6 §:n 2 momentin osalta hallituksen esityksen yksityiskohtaisissa perusteluissa (hallituksen esitys ympäristönsuojelu- ja vesilainsäädännön uudistamiseksi 84/1999 vp) on todettu muun muassa, että sijoituspaikan hyväksyttävyyteen vaikuttaisi mahdollinen toimintaan liittyvä onnettomuusriski. Esimerkiksi polttonesteiden jakeluasemaan voi liittyä erityinen riski, jos se sijoitetaan tärkeälle tai muulle vedenhankintaan soveltuvalla pohjavesialueella.

Ympäristönsuojelulain 8 §:n 1 momentin mukaan ainetta tai energiaa ei saa panna tai johtaa sellaiseen paikkaan tai käsitellä muun muassa siten, että 1) tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai sen laatu muutoin oleellisesti huonontua tai 2) toisen kiinteistöllä oleva pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai kelpaamattomaksi tarkoitukseen, johon sitä voitaisiin käyttää taikka 3) toimenpide vaikuttamalla pohjaveden laatuun muutoin saattaisi loukata yleistä tai yksityistä etua (*pohjaveden pilaamiskielto*).

Edellä mainitussa hallituksen esityksessä on muun muassa mainittu, että ympäristönsuojelulain 8 §:ssä oleva pohjaveden pilaamiskielto säännös vastaisi entistä vesilain 1 luvun 22 §:ää. Pohjaveden pilaamiskielton vastaiselta toiminnalta ei edellytettäisi konkreettisen pilaantumisen aiheutumista.

Ympäristönsuojelulain 41 §:n 1 momentin mukaan ympäristölupa myönnetään, jos toiminta täyttää ympäristönsuojelulain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen asetusten vaatimukset. Pykälän 2 momentin mukaan lupaviranomaisen on tutkittava asiassa annetut lausunnot ja tehdyt muistutukset sekä luvan myöntämisen edellytykset. Lupaviranomaisen on muutoinkin otettava huomioon mitä yleisen ja yksityisen edun turvaamiseksi säädetään.

Ympäristönsuojelulain 42 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa 1) terveyshaittaa, 2) merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, 3) ympäristönsuojelulain 7 - 9 §:ssä tarkoitettua kiellettyä seurausta, 4) erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella eikä 5) eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta. Pykälän 2 momentin mukaan toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti. Sijoittamisessa on lisäksi noudatettava, mitä 6 §:ssä säädetään.

Jakeluasematoiminnan ympäristöluvan myöntämisen arvioinnissa merkittävimmäksi nousee ympäristönsuojelulain 8 §:n pohjaveden pilaamiskielto. Ympäristönsuojelulaki ei kiellä jakeluasematoiminnan sijoittumista pohjavesialueelle, vaan asia on arvioitava tapauskohtaisesti huomioiden toiminnan sijaintipaikka ja sen olosuhteet sekä suojausten toteutustapa. Pohjaveden pilaantumisriskin on riskinarvion perusteella oltava merkityksettömän tai hyvin pieni, jotta luvan myöntämisen edellytykset täyttyvät. Absoluuttista riskittömyyttä ei ole vaadittu, eikä sellainen ole mahdollistakaan inhimillisessä toiminnassa.

Jakeluasema sijaitsee Fazerilan pohjavesialueen muodostumisalueella, noin 110 metrin päässä muodostumisalueen rajasta ja noin 230 metrin päässä pohjavesialueen rajasta. Kuten hakemuksessa ja ELY-keskuksen lausunnoissa on todettu, on pohjavesialueen rajausta aikoinaan tehty osin puutteellisin tiedoin. Nyt tehdyissä tutkimuksissa ei ole osoitettu varmasti, että aiemmin tehty rajausta on oikea tai väärä, hakijan ja ELY-keskuksen näkemyserot rajauksesta poikkeavat toisistaan. Sillä, että jakeluasema sijoittuu Länsi-Suomen ympäristölupaviraston 7.7.2000 päätöksessä 53/2000/1 määriteltyjen lähi- ja kaukosuojavyöhykkeiden ulkopuolelle ei ole lupaharkinnan kannalta merkitystä. Luvan myöntämisen edellytysten arviointi on tehty pohjavesialueen nykyisellä rajauksella, jonka mukaan jakeluasematoiminta sijoittuu vedenhankinnan kannalta tärkeälle pohjavesialueelle. Pohjavesialueen arvion rajausta tai tarve rajauksen muuttamiseen eivät kuulu arvioitavaksi tässä lupaharkinnassa. Arvioitavaksi eivät myöskään kuulu hakijan ja ELY-keskuksen näkemykset Lähdepuiston pohjavedenottamon käyttömahdollisuuksista.

Jakeluasemalla ei ole aiempaa lupaa, joten ympäristölupaharkinta on tehty uutta jakeluasemaa vastaavasti. Lupaharkinnassa on otettu huomioon toiminnan sijoittuminen vedenhankinnan kannalta tärkeälle pohjavesialueelle, ja maaperän ja pohjaveden suojaustason vaatimukset on asetettu sen mukaisesti. Harkinnassa on myös huomioitu onnettomuus- ja vahinkoriski ja niihin varautuminen mm. asettamalla jakeluasemastandardin vaatimuksia tiukempia lupamääräyksiä. Jakeluasemalle on tehty tarkastus lupaharkinnan yhteydessä 17.6.2013, jolloin todettiin jakeluasematoiminnasta vastaavan henkilön olleen hyvin perehtynyt aseman toimintaan eikä aseman tarkkailun kirjanpidossa havaittu puutteita. Aseman tarkkailut oli tehty ja kirjattu esimerkillisesti. Toiminnanharjoittaja tiedosti jakeluaseman toiminnan sijoittumisen pohjavesialueelle ja sitä kautta toiminnan aiheuttamat tavallista suuremmat riskit hyvin.

Hakemuksen liitteenä olevassa riskinarvioinnissa (Esko Rossi Oy) on arvioitu vaara/päästötilanteet ja niiden seuraukset. Jakeluasemien toiminta on hyvin vakiintunutta ja säädeltyä, joten riskien arviointiin on paljon olemassa olevaa tietoa. Riskien merkityksellisyyttä arvioitiin todennäköisyyksien ja mahdollisten seurausten perusteella. Riskit arvioitiin merkityksettömäksi, kun haitan aiheutumisen todennäköisyys on pieni tai mahdollista haittaa pidettiin siedettävänä. Merkityksettömän riskin

katsottiin osoittavan, että pohjaveden pilaantumisen vaaraa ei ole. Riskitarkastelu on tehty asteikolla 1 (hyvin epätodennäköinen) – 5 (hyvin todennäköinen). Tarkastelun perusteella riskitaso 3 eli ”lievästi todennäköinen, harvemmin kuin 1/10 a” on olemassa asiakasvahinkojen tai ilkivallan yhteydessä mittarikentällä, viemärin tai hiekanerotuskaivon tukkeutuessa ja vaarallisten jätteiden keräyksen vastaanotossa tai varastoinnissa. Muissa tilanteissa riskin on arvioitu jäävän tasolle 1 (hyvin epätodennäköinen) tai tasolle 2 (epätodennäköinen, kerran laitoksen elinaikana).

Lievästi todennäköisiin riskeihin henkilökunnan ammattitaidolla sekä koko jakeluaseman ja yksittäisten laitteiden valvonnalla on suuri merkitys. Ihmisten aiheuttamiin virheisiin, mm. asiakastankkauksessa tapahtuviin vahinkoihin tai ilkivaltaan, ei voida koskaan saada absoluuttista riskittömyyttä. Jakeluasemalla on henkilökuntaa lähes ympäri vuorokauden, mikä osaltaan auttaa reagoimaan nopeasti poikkeuksellisiin tilanteisiin. Aseman tekniset laitteet ovat jatkuvan valvonnan piirissä, ja hälytykset johdetaan paikkaan, jossa on valvonta 24/7.

Jakeluaseman suojaustaso ylittää ns. jakeluasemastandardin SFS 3352 asettaman vaatimustason pohjavesialueelle sijoittuvalle jakeluasemalle (kaksoispidätyksen periaate). Suojaukseen käytettävän HDPE-muovin ja bentoniittimaton asentamista on riskitarkastelussa pidetty yhtenä, tosin hyvin epätodennäköisenä riskinä. Asentamisessa tapahtuviin virheisiin on kiinnitetty erityistä huomiota vaatimalla asentajilta pätevyyttä että kokemusta sekä työvaiheilta laadunvarmistusselvitystä, jotta suojausrakenteeseen kohdistuvat rakentamisen aikaiset vahingoittumisriskit saadaan minimoitua ja jotta suojausrakenne toimii käytössä oletetulla tavalla. Mahdollisia käytönaikaisia vuotoja suojausrakenteen sisä- ja ulkopuolella seurataan mm. jatkuvatoimisilla huokoskaasutarkkailuilla ja kaksoisvaipparakenteiden välitilavalvonnoilla.

Jakeluasemastandardin vaatimustason ylittäminen ei yksinään poista pohjaveden pilaantumisen vaaraa. Jakeluaseman sijaintipaikan ominaisuudet, mm. maaperän laatu, pohjaveden pinnankorkeus ja pohjaveden virtaussuunta on huomioitava harkinnassa. Jakeluaseman alueella maakerros on ohut ja koostuu hiekasta ja sorasta, kallion pinta on 1...5,6 metrin syvyydellä maan pinnasta. Maan pinnan taso jakeluaseman alueella on tällä hetkellä +32-33 mmpy, kallion pinta vaihtelee + 26-30 mmpy. Kallion päällä on hiekka- ja/tai sorakerros. Pohjaveden pinta jakeluaseman alueella olevissa putkissa on ollut 6.8.2015 tehdyissä mittauksissa 26,8-30,13 mmpy. Säiliökaivannon syvyys maan pinnasta on asemapiirroksesta tehdyn arvion mukaan noin 5 m säiliöiden kohdalla, mittarikentän ja täyttöpaikan kohdalla kaivannot ovat matalammat eivätkä suojarakenteet ylety noin 5 metrin syvyyteen. Tehtyjen havaintojen perusteella koko jakeluaseman alueella kallion pinta ja pohjaveden pinnan taso ovat hyvin lähellä toisiaan. Jakelulaitteita lähimmän pohjavesiputken FCG2 asentamisen yhteydessä tehtyjen kairaushavaintojen perusteella kallion pinta ko. pisteessä on noin 3 metrin syvyydellä. Pohjaveden pinta on siten hyvin lähellä suojausrakennetta syvimmässä kohdassa.

Erityisesti lausunnoissa on kiinnitetty huomiota suojausrakenteen ulkopuolella tapahtuvien onnettomuuksien aiheuttamiin seurauksiin ja niiden hallintaan. Ympäristölupapäätöksessä ei ole mahdollista antaa määräyksiä polttonesteistä kuljettavien säiliöautojen liikkumiseen yleisellä tiellä. Fazerilan pohjavesialueella on liikenneministeriön päätös 21.8.2000, jolla kielletään vaarallisten aineiden kuljetus Fazerintiellä, Metsätien ja Fazerinkujan välisellä osuudella (120 m) sekä erittäin vaarallisten aineiden läpiajokuljetus Maratontielle Porvoonväylän ja Länsimäentien välisellä tieosuudella. Kiellet on merkitty alueelle liikennemerkein. Kieltojen noudattamista valvoo poliisi. Jakeluaseman alueella säiliöauto pysäköi säiliöiden täytön yhteydessä täyttöpaikalle, joka on suojatulla alueella. Suojausrakenteen ulkopuolelle jäävät siten Hakunilantien tai Kuussillantien liittymien ja täyttöpaikan väliset alueet sekä muiden ajoneuvojen liikennöinti- ja pysäköintialueet. Näillä alueilla pinnoitteena on tavallinen asfaltti, ja hulevedet johdetaan hulevesiviemäriin. Vahinko- ja onnettomuustilanteita varten hulevesiviemäriin on lupamääräyksissä vaadittu sulkuventtiiliä, jolloin mahdollisen säiliöauton tai muun alueella liikkuvan ajoneuvon vahingon tai onnettomuuden seurauksena jakeluaseman piha-alueelle ja sitä kautta hulevesiviemäriin valuvat polttonestevuoto voidaan pysäyttää hallitusti ja kerätä talteen viemäriinjalasta.

Tässä tapauksessa on arvioitu, että esitetyillä suojausrakenteilla sekä annetuilla lupamääräyksillä toiminnan valvonnasta ja tarkkailusta pohjaveden pilaantumisen riski on saatu niin pieneksi, että luvan myöntämisen edellytykset täyttyvät. KHO:n päätöksen (45:2015) perusteluissa pohjavesialueelle sijoittuvan jakeluaseman ympäristöluvan hylkäämisen perusteena on todettu mm., että ”Nykyinen geotekniikan alan tietämys huomioon ottaen standardin SFS 3352 vaatimustason tai sitä vastaavan tasoisten vaatimusten mukainen suojausratkaisu ei automaattisesti poista pohjaveden pilaantumisen vaaraa pohjavesialueella, eikä standardissa esitetyn tekniikan

noudattaminen sellaisenaan takaa, että jakeluasema voidaan ympäristönsuojelulain (86/2000) 6 §, 8 §:n 1 momentti ja 42 §:n 1 momentin 3 kohta huomioon ottaen sijoittaa pohjavesialueelle". Edelleen päätöksen mukaan " Riskinarviossa ei ole kuitenkaan tarkasteltu rakenteiden, esimerkiksi tiivistysmateriaalin, pitkäaikaiskestävyyttä". Tähän lupahakemukseen suojausrakenteen pitkäaikaiskestävyyttä on selvitetty tarkemmin, ja tehdyn selvitysten perusteella on mm. todettu, että rakenteen suojaavat ominaisuudet parantuvat rakenteen ikääntyessä.

Lupamääräysten perustelut

Jakeluasema-asetuksen (444/2010) 15 §:n mukaan kaikki jakeluaseman työvaiheet on suoritettava erityistä huolellisuutta noudattaen. Asetuksessa viitataan Suomen Rakentamismääräyskokoelman osan A1 laadunvarmistusselvitykseen. A1 on kumottu 1.6.2015 ja vastaava määräys on siirretty maankäyttö- ja rakennuslain 121a §:ään. Maaperän tiivistysrakenteiden asentamisessa on käytettävä pätevää ja kokenutta urakoitsijaa, lisäksi työn valvoja on oltava riittävästi asiaa tunteva ja riippumaton.

Jakeluaseman rakentamisen aikaisella huolellisuudella ja valvonnalla varmistetaan, että mm. maaperän suojausrakenteet ja viemäröinnin liitokset toteutetaan siten, että rakentamisen aikaiset vauriot tai rakennevirheet huomataan ajoissa. Huolellinen ja asianmukainen rakentaminen ehkäisee maaperän ja pohjaveden pilaantumista. Laadunvarmistusselvityksen toimittaminen on tarpeen valvonnan toteuttamiseksi. (määräys 1)

Ilmoittaminen tiivistysrakenteiden asentamisesta on tarpeen valvonnan kannalta. (määräys 2)

Jakeluasema sijoittuu pohjavesialueelle, pohjaveden muodostumisalueelle. Jakeluasema on maaperän ja pohjaveden pilaantumisen estämiseksi tarpeen toteuttaa vähintään jakeluasemastandardin esittämällä kaksoispidätyksen periaatteella, jotta pilaantumisen riski saadaan minimoitua. Määräyksessä on riskikohteiden, eli mittarikentän ja täyttöpaikan, alle määrätty toinen kaksinkertainen suojaus hakijan esittämän mukaisesti. Näin mm. asiakastankkauksen yhteydessä tapahtuvat tippavuodot jäävät ensisijaisesti mittarikentän suojausrakenteen yläpuolelle. Myös polttonesteiden imuputket jäävät suojarakenteiden yläpuolelle. Jakeluasemastandardin kaksoispidätyksen periaatteen vaatimukset ylitetään siten käyttämällä mittarikentän ja täyttöpaikan alla kaksinkertaista suojausta sekä sijoittamalla nämä alueet ja 2-vaippasäiliöt vielä toiseen kaksinkertaisen suojausrakenteen sisäpuolelle. Lisäksi käytetään standardin vaatimusta paksumpaa HDPE-muovia. Näillä rakenteilla katsotaan, että BAT-periaatteet täyttyvät. (määräys 3)

Jakelu- ja täyttöalueen hulevesissä saattaa esiintyä mm. öljyhiilivetyjä tankkauksen tippavuodon tai vahinko- ja onnettomuustilanteiden seurauksena. Pohjaveden pilaantumisen estämiseksi putkisto ja öljynerotin on toteutettava 2-vaippaisena ja sijoitettava koko jakelualueen kattavan tiivistysrakenteen sisälle. Rakenne on näin jakeluasemastandardin kaksoissuojauksen periaatetta parempi ja täyttää BAT-periaatteen vaatimukset.

Muun piha-alueen hulevesien linjaston sulkuventtiili mahdollistaa suojarakenteen ulkopuolella tapahtuvassa onnettomuus- ja vahinkotilanteessa likaantuneiden vesien pääsyn hulevesiverkostoon ja sitä kautta Kormuniitynojaan.

Näytteenotto- ja sulkuventtiilikaivojen sijoittaminen siten, että niihin on aina esteetön pääsy, mahdollistaa viemäriinjojen nopean sulkumahdollisuuden tarvittaessa. Kaivojen merkitseminen nopeuttaa esim. ulkopuolisten mahdollisuutta sulkea venttiili vahinko- ja onnettomuustilanteessa. (määräys 4)

Suoja-altaaseen kertyvissä vesissä voi esiintyä mm. öljyhiilivetyjä, jolloin vedet on käsiteltävä öljynerotimessa ennen niiden johtamista jätevesiviemäriin. (määräys 5)

Jätelain 72 §:n mukaan ympäristöön ei saa jättää jätettä, hylätä konetta, laitetta, ajoneuvoa, alusta tai muuta esinettä eikä päästää ainetta siten, että siitä voi aiheutua epäsiisteyttä, maiseman rumentumista, viihtyisyyden vähentymistä, ihmisen tai eläimen loukkaantumisen vaaraa tai muuta niihin rinnastettavaa vaaraa tai haittaa. (määräys 6)

Jätteen synnyn ehkäisy ja jätteiden hyötykäyttö eri muodoissaan vähentää alkuperäisten raaka-aineiden tarvetta ja säästää ympäristöä. Jätelain 8 §:ssä on säädetty yleinen etusijajärjestys, jonka mukaan ensisijaisesti on vähennettävä syntyvän jätteen määrää ja haitallisuutta. Jos jätettä kuitenkin syntyy, jätteen haltijan on ensisijaisesti valmistettava jäte uudelleenkäyttöä varten tai toissijaisesti kierrätettävä se. Jos kierrätys ei ole mahdollista, jätteen haltijan on hyödynnettävä jäte muulla tavoin, mukaan lukien hyödyntäminen energiana. Jos hyödyntäminen ei ole mahdollista, jäte on loppukäsiteltävä. (määräys 7)

Vaarallisten jätteiden käsittely lupamääräyksen mukaisesti varmistaa jätteiden säännöllisen ja asianmukaisen jatkokäsittelyn. Jäteasetuksen 8 §:n mukaan vaarallisen jätteen pakkauksen on oltava tiivis ja tiiviisti uudelleen suljettava ja sen on kestävä tavanomaisesta käytöstä, siirtämisestä ja säilytysolosuhteista aiheutuva kuormitus ja rasitus. Vaarallisen jätteen laimentaminen tai muulla tavalla sekoittaminen saattaa vaikeuttaa jätteen hyötykäyttöä tai aiheuttaa erilaisten jätteiden reagointia keskenään.

Nestemäisten vaarallisten jätteiden suojarakennevaatimuksilla varmistetaan, että mahdollisen vaurion sattuessa vaaralliset jätteet saadaan kerättyä talteen eikä nesteitä pääse valumaan maaperään.

Määräykset ovat tarpeen jätteestä ja jätehuollosta aiheutuvan vaaran ja haitan ehkäisemiseksi. (määräys 8)

Jätelain 13 §:n mukaan jätettä ei saa hylätä eikä käsitellä hallitsemattomasti. Jätteiden asianmukainen hyödyntäminen tai käsittely asianmukaisessa vastaanottopaikassa tai laitoksessa varmistaa, että jätteestä ei aiheudu vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle. Jätelain 121 §:ssä on säädetty, että jätteen haltijan on laadittava siirtoasiakirja vaarallisesta jätteestä, sako- ja umpikaivolietteestä, hiekan- ja rasvanerotuskaivojen lietteestä, rakennus- ja purkujätteestä ja pilaantuneesta maa-aineksesta, joka siirretään ja luovutetaan vastaanottajalle. Jäteasetuksen 24 §:ssä on säädetty siirtoasiakirjaan merkittävistä tiedoista.

Pääkaupunkiseudun ja Kirkkonummen yleisten jätehuoltomääräysten 25 §:n mukaan kerätyt vaaralliset jätteet on toimitettava säännöllisesti, vähintään kerran vuodessa asianmukaiseen vastaanottopaikkaan. (määräys 9)

Jakeluasema-asetuksen (444/2010) mukaan polttonestesäiliöiden on oltava vuodonilmaisujärjestelmällä varustettuja kaksoisvaippasäiliöitä. Standardissa FSF 3352 tarkennetaan säiliöiden varusteita koskevia määräyksiä mm. ylitäytönestinjärjestelmän ja säiliöiden pinnanmittausjärjestelmien osalta sekä asetetaan vaatimukset mm. putkistojen materiaaleille ja rakenteille. Hakemuksen mukainen säiliö täyttää sille asetetut vaatimukset. (määräys 10)

Jos toiminnasta aiheutuu tai uhkaa välittömästi aiheutua ympäristön pilaantumista, toiminnanharjoittajan on viipymättä ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin pilaantumisen ehkäisemiseksi tai jos pilaantumista on jo aiheutunut, sen rajoittamiseksi mahdollisimman vähäiseksi. Alueella on oltava saatavilla riittävästi imeytysmateriaalia, jotta vahinko- tai onnettomuustilanteessa voidaan nesteen leviäminen ympäristöön estää tehokkaasti imeyttämällä sitä siihen tarkoitukseen suunniteltuun materiaaliin. (määräys 11)

Onnettomuus- ja vahinkotilanteista ilmoittaminen ympäristökeskukseen ja Keski-Uudenmaan pelastuslaitokselle on tarpeen vahingon laajuuden arvioimiseksi sekä tarvittaessa ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarvittavien toimenpiteiden määrittämiseksi. Pilaantuneen maaperään liittyvissä asioissa toimivaltainen viranomainen on Uudenmaan Elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskus (määräys 12)

Kirjalliset ohjeet onnettomuus- ja vahinkotilanteita varten ovat tarpeen, jotta voidaan nopeasti ja oikealla tavalla ehkäistä laajemman ympäristö- tai terveyshaitan synty. Henkilökunnan säännöllisellä koulutuksella huolehditaan siitä, että kemikaaleja käsitellään niille sopivilla tavoilla sekä siitä, että osataan toimia oikein onnettomuus- ja vahinkotilanteissa. (määräys 13)

Toiminnalle on nimettävä riittävän ammattitaitoinen vastuuhenkilö toiminnan asianmukaista hoitoa, käyttöä, käytöstä poistamista ja niihin liittyvää toiminnan seuranta ja tarkkailua varten. Määräys on tarpeen ympäristöhaittojen ehkäisemiseksi ja valvontaa varten. (määräys 14)

Ympäristönsuojelulain 170 §:n mukaan toiminnan pitkäaikaisesta keskeyttämisestä, toiminnan lopettamisesta tai valvonnan kannalta olennaisesta muutoksesta on ilmoitettava. Ilmoittaminen on tarpeen valvontaa varten. Lopettamiseen liittyvän suunnitelman toimittamisella varmistetaan, että lopettamisen jälkeen toiminnasta ei aiheudu vesien, ilman tai maaperän pilaantumista. (määräys 15)

Jakeluasema sijoittuu pohjavesialueelle. Toiminnan mahdollisia vaikutuksia maaperään ja pohjaveteen on tarkkailtava säännöllisesti huokosilma- ja pohjavesinäytteiden avulla. Hakemuksen liitteenä olevan pohjavesitarkkailuohjelman mukaan jakeluaseman alueelle on sijoitettu kolme uutta pohjaveden tarkkailuputkea (FCG1, FCG2 ja FCG3) eri puolille jakeluasemaa. Lisäksi FCG1 putken

vieressä on Vantaan kaupungin tarkkailuputki 254P, josta seurataan pohjaveden pinnankorkeutta. Selvitysten mukaan pohjavesi virtaa alueelta etelään-kaakkoon.

Hakemuksen liitteenä oleva tarkkailusuunnitelma on puutteellinen, koska siinä ei ole esitetty tarkemmin mitkä putket ja millä perusteilla on esitetty tarkkailuun. Tarkemman tarkkailusuunnitelman toimittaminen ympäristökeskukseen ennen jakeluaseman muutostöiden aloittamista on tarpeen sen varmistamiseksi, että tarkkailu suoritetaan perustellusti valituista tarkkailuputkista suunnitelman mukaisesti. Ympäristökeskus hyväksyy tarkkailusuunnitelman erikseen ja varmistaa jatkuvassa valvonnassa tarkkailun riittävyyden. Hakija on ilmoittanut osallistuvansa alueen pohjaveden yhteistarkkailuun. Erillinen tarkkailusuunnitelma on tarvittaessa helpompi muuttaa tarkkailutulosten tai pohjavesialueesta saatavien tarkempien tietojen perusteella, jonka takia lupamääräyksessä ei ole annettu tarkkailuputkia koskevaa määräystä.

Lupamääräyksen mukaan tarkkailu on suoritettava neljästä eri putkesta, jotta myös esim. jakeluasema-alueen kolmen putken lisäksi pystytään seuraamaan pohjaveden laatua myös jakeluasema-alueen ulkopuolella. Tarkkailuvelvoitteeseen on lisätty hakijan esittämisen tarkkailuparametrien lisäksi muita parametreja, jotka kuvaavat pohjaveden laatua laajemmin ja yleisimmin. (määräys 16)

Jatkuvatoimisen huokoskaasutarkkailun täydentämiseksi ja tarkkailutulosten varmistamiseksi huokoskaasuista on määrätty otettavaksi vesi- tai ilmanäyte kaksi kertaa vuodessa. Esimerkiksi bensiinin komponentit ovat haihtuvia ja kulkeutuvat helposti ilman mukana, jolloin ne havaitaan mahdollisen vuodon jälkeen nopeasti huokoskaasutarkkailussa. Huokoskaasutarkkailu on siten kaksoispidätyksen välitilatakkailun lisäksi nopea keino havaita mahdolliset vuodot alueella. (määräys 17)

Ympäristön pilaantumisen ennaltaehkäisy edellyttää hälytysjärjestelmien sekä muiden ympäristön pilaantumisen ehkäisevien laitteiden toimivuutta. Hälytysjärjestelmien toimivuuden tarkkailulla varmistetaan, että järjestelmät toimivat onnettomuus- ja vahinkotilanteissa. Hälytysjärjestelmiin liittyvien antureiden kunnon tarkkailu on osa hälytysjärjestelmien toimivuutta, ja anturien huollot ja kalibroinnit tulee tehdä anturivalmistajan ohjeiden mukaisesti. Hälytysjärjestelmien tarkkailu on määrätty tehtäväksi neljä kertaa vuodessa tavallisen yksi-kaksi kertaa vuodessa tapahtuvan tarkkailun sijaan pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi. (määräys 18)

Jatkuvalla valvonnalla varmistetaan, että häiriötilanteisiin pystytään reagoimaan nopeasti ja siten estämään laajempien ympäristöhaittojen synty. (määräys 19)

Jakelu- ja täyttöalueen pintapäälysteet ja niiden alapuoliset rakennekerrokset suojaavat tiivistyskerroksia. Ympäristön pilaantumisen ennaltaehkäisy edellyttää päälysteen säännöllisiä tarkastuksia ja välitöntä vaurioiden korjaamista. (määräys 20)

Ympäristönsuojelulain 209 §:n mukaan mittaukset, testaukset, selvitykset ja tutkimukset on tehtävä pätevästi, luotettavasti ja tarkoituksenmukaisin menetelmin. Tulosten luotettavuuden arviointiin vaikuttavat näytteenottajan tai mittajaan pätevyys, käytetyt menetelmät, mittausepävarmuus ja tulosten arvioijan ammattitaito. (määräys 21)

Ympäristönsuojelulain 62 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on toimitettava valvontaviranomaiselle säännöllisesti päästöjen tarkkailun tulokset ja muut valvontaa varten tarvittavat tiedot. Raportointia ja kirjanpitoa koskevat määräykset ovat tarpeen valvonnan toteuttamiseksi. (määräys 22)

Asetuksen noudattaminen

Jos asetuksella annetaan ympäristönsuojelulain tai jätelain nojalla jo myönnetyn luvan määräystä ankarampia säännöksiä tai luvasta poikkeavia säännöksiä luvan voimassaolosta tai tarkistamisesta, on asetusta luvan estämättä noudatettava. (YSL 56 §, YSA 19 §)

SOVELLETUT OIKEUSOHJEET

Ympäristönsuojelulaki (86/2000)

Ympäristönsuojeluasetus (169/2000)

Jätelaki (646/2011)

Valtioneuvoston asetus jätteistä (179/2012)

Valtioneuvoston asetus nestemäisten polttoaineiden jakeluasemien ympäristönsuojeluvaatimuksista (444/2010)

Valtioneuvoston asetus bensiinihöyryjen talteenotosta jakeluasemilla (1085/2011)

Pääkaupunkiseudun ja Kirkkonummen yleiset jätehuoltomääräykset
Hallintolaki (434/2003)

YMPÄRISTÖLUPAMAKSU

Vantaan kaupunginvaltuusto on hyväksynyt 17.12.2012 Vantaan kaupungin ympäristösuojelu- ja kemikaaliviranomaisen taksan.

Ympäristölupamaksutaksan mukainen jakeluaseman ympäristölupamaksu on 1 900 €.

Ympäristölupamaksu yhteensä 1 900 euroa.

PÄÄTÖKSEN ANTAMINEN

Päätös annetaan julkipanon jälkeen 17.11.2016

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen voidaan hakea muutosta ympäristönsuojelulain (86/2000) 96 §:n mukaisesti Vaasan hallinto-oikeudelta. Valitusosoitus Vaasan hallinto-oikeudelle on liitteenä.

Päätös:

Ympäristölautakunta päätti myöntää ympäristönsuojelulain 28 §:n mukaisen ympäristöluvan St1 Energy Oy:n Shell Vaaran jakeluaseman toiminnalle hakemuksen mukaisesti, ratkaisussa ja sen perusteluissa mainituin lupamääräyksin.

Liitteet:

- Kartta pohjavesialueen osa-alueista, maatutkaluotauslinjoista, pohjavesiputkista ja pohjaveden virtaussuunnista

Täytäntöönpano:

Ote hakijalle

Tiedoksi:

- Uudenmaan Elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskus
- Keski-Uudenmaan pelastuslaitos

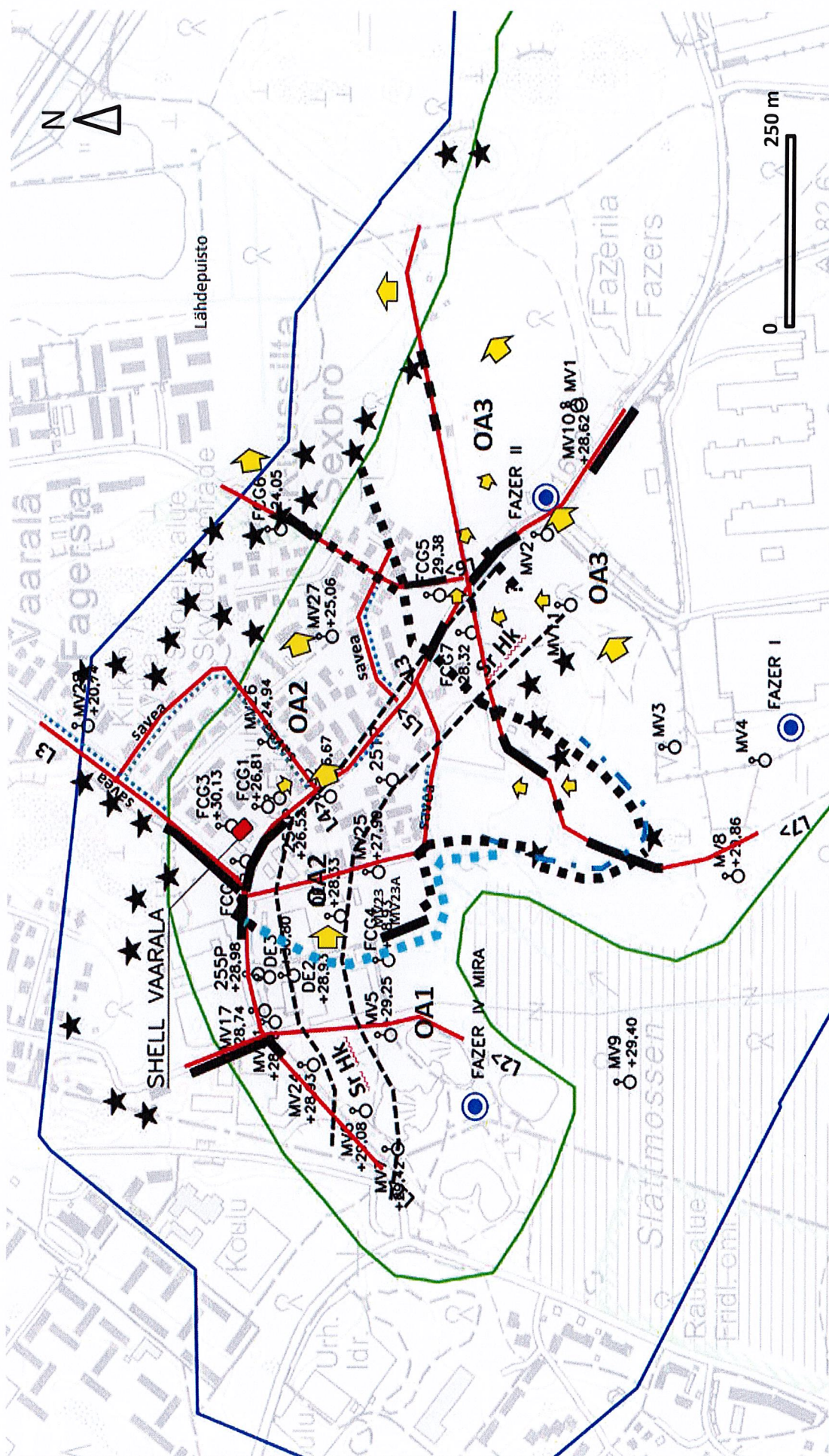
Ilmoitus päätöksestä naapureille

Muutoksenhakuohje:

8. Valitus Vaasan hallinto-oikeudelle

Lisätiedot:

Saara Juopperi, puh 09 8392 4193, etunimi.sukunimi[at]vantaa.fi

Shell Vaarala (FCG)

Tulkintakartta 01.02.2016

Mäkinen J.

Maantieteen ja geologian laitos
Turun yliopisto

- = pohjavesiputki/kairaus, vedenottamo
- = maatutkalinja (GeoWork Oy 2015)
- = avokallio (linjan läheisyydessä)
- = pohjaveden päävirtausreitti
- = arvioitu pohjaveden jakaja
- = hydrogeologinen osa-alue

- FCG5
- L1>
- ★
- ☆
- OA3

- = kalliopinta pv -pinnan yläpuolella
- = kalliokynnys, pv -virtausta ohjaava
- = vettä pidättävä savi-siltti kerros
- = vettä hyvin johtava lajittunut aines (harjukerrostumia)

-
-
-
-
- Sr HK

14 § **Ympäristölupahakemus/ Purkupiha Oy, Vantaan kierrätyslaitos,
Degermosantie 6, 01760 Vantaa**

VD/1263/11.01.01.00/2016

KR/ SFI

ASIA

Ympäristönsuojelulain 39 §:n mukainen lupahakemus, joka koskee rakennus- ja purkutoiminnossa sekä teollisuudessa syntyneiden jätteiden laitosmaista ja ammattimaista käsittelyä. Hakemus sisältää anomuksen toiminnan aloittamisesta muutoksenhausta huolimatta.

Asiakirjat ovat nähtävillä kokouksessa.

Ympäristölautakunta 9.11.2016 § 14

Ympäristöjohtajan vs. esitys:

Päätetään antaa seuraava päätös Purkupiha Oy:n lupahakemuksesta ja toiminnan aloittamisesta muutoksenhausta huolimatta:

Käsittely:

1. kaupungineläinlääkäri, ympäristöjohtaja vs. Kirsi Hiltunen ja ympäristölautakunnan jäsen Marja Parkkima poistuivat kokouksesta jääveinä tämän pykälän käsittelyn ajaksi.

HAKIJA

Purkupiha Oy
Itälahdenkatu 22 B
00210 Helsinki

LAITOS /TOIMINTA JA SEN SIJAINTI

Purkupiha Oy:n Vantaan kierrätyslaitos
Degermosantie 6, 01760 Vantaa

Vantaan kaupungin Kiilan kaupunginosa (34) kortteli 34002, tontti 6.

LUVAN HAKEMISEN PERUSTE JA LUPAVIRANOMAINEN

Toiminta on luvanvarainen ympäristönsuojelulain 27 §:n 1 momentin mukaan.

Toimivaltainen lupaviranomainen on kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ympäristönsuojelulain 34 §:n 2 momentin ja ympäristönsuojeluasetuksen 2 §:n 1 momentin kohdan 12 b ja 12 f mukaan.

TOIMINTAA KOSKEVAT MUUT LUVAT JA SOPIMUKSET

Kiinteistöllä on Vantaan kaupungin ympäristölautakunnan (17.8.2016 § 5) myöntämä ympäristölupa betoni- ja tiilijätteen vastaanottamiselle, käsittelylle ja hyödyntämiselle maanrakentamisessa.

Tontin vuokrauksesta on Vantaan kaupungin kaupunkisuunnittelulautakunta tehnyt vuokraamispäätöksen 10 vuodeksi kokouksessaan 7.12.2015.

Uudenmaan ELY-keskus on antanut 5.2.2016 päätöksen ympäristövaikutusten arviointimenettelyn (YVA) soveltamisesta Purkupiha Oy:n ja NCC Roads Oy:n / NCC Recycling kierrätyslaitoshankkeiden osalta Vantaan Kiilan kaupunginosassa. Päätöksen mukaan kierrätyslaitoshankkeisiin ei sovelleta ympäristövaikutusten arviointimenettelyä.

LAITOSALUE JA SEN YMPÄRISTÖ

Laitoksen sijainti ja kaavoitustilanne

Hankealue sijaitsee Vantaan Kiilan teollisuusalueella osoitteessa Degermosantie 6. Alue sijaitsee Helsinki-Vantaan lentoaseman luoteispuolella. Tuusulan kunnanraja on alueesta koilliseen n. 600 metrin päässä. Kiinteistön omistaa Vantaan kaupunki ja sen kiinteistörekisteritunnus on 92-34-2-6. Kiinteistön pinta-ala on 1 ha.

Alue sijaitsee suunnitellun Kehä IV välittömässä läheisyydessä, eikä alueelle ole merkitty erityistä maankäyttöä vahvistettujen maakuntakaavojen yhdistelmässä vuodelta 2014.

Alueella on Vantaan yleiskaava, joka on hyväksytty 17.12.2007 ja tullut voimaan kaikilta osin 13.1.2010. Alue on merkitty yleiskaavassa TT-alueeksi, mikä tarkoittaa ympäristövaikutuksiltaan merkittävien teollisuustoimintojen aluetta. Viereinen metsä on merkitty EV-alueeksi eli suojaviheralueeksi.

Alueella on 17.12.2012 hyväksytty asemakaava. Alue on asemakaavassa merkitty ET-alueeksi. ET-alue on yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten korttelialue. Alueelle saadaan sijoittaa vastaanottopaikka kierrätettäville jätteille, teollisuus- ja varastotiloja sekä toimistotiloja. Jätteiden käsittely tontilla on sallittu.

Ympäröivä maankäyttö

Alue rajoittuu koillisessa Kehä IV -väylän varaukseen ja idässä Degermosantiehen. Alueen länsi- ja luoteispuolella on metsää ja eteläpuolella ET-alueeksi kaavoitettu vielä rakentamaton tontti.

Alueen koillispuolella tielinjauksen takana on Vantaan Rahtikeskuksen varikkoalue ja itäpuolella entinen Seutulan kaatopaikka, missä nykyisin on Suomen Paalauskeskus Oy:n jätteen vastaanotto ja käsittelylaitos. Alueen eteläpuolella on Vantaan kaupungin romuajoneuvojen varikko Hanskalliontien varressa ja kaakkoispuolella Hanskalliontien toisella puolella toimii Kuusakoski Oy:n metalliromun käsittelylaitos.

Liikenneyhteydet

Liikennöinti alueelle tapahtuu Katriinantieltä, Hanskalliontielle ja siitä edelleen Degermosantielle. Myllykyläntien risteyksestä pohjoiseen Katriinantie on mutkaisempi. Katriinantieellä on kevyenliikenteenväylä.

Ympäristön laatu

Ilman laatu

Degermosantien alueella ilmanlaatuun vaikuttaa Helsinki-Vantaan lentoasema, läheiset teollisuuslaitokset ja tieliikenne. Alueelta ei ole käytettävissä ilmanlaatumittauksia. HSY:n lähimmät ilmanlaadun mittauspisteet sijaitsevat Vantaalla Tikkurilassa ja Espoossa Luukissa. Vuoden 2014 mittauksista ilmanlaatu Vantaalla oli suurimman osan ajasta hyvä tai tyydyttävä kuten koko pääkaupunkiseudulla. Ajoittain ilmanlaatua heikensivät paikalliset ilmansaasteet eli autojen pakokaasut, katupöly, puunpolton savut.

Maa- ja kallioperä

Alueen maaperä koostuu pääasiassa savesta ja siltistä. Alueen eteläosassa on hiekkaa ja keskiosan painanteessa alle metrin paksuinen turvekerros, mikä jatkuu myös etelään.

Alue vaatii pinnanmuotojen ja katualueen korkeustasojen vuoksi korkean täytön.

Pinta- ja pohjavedet

Alue kuuluu eteläosastaan Katinmäenojan pienvaluma-alueeseen, josta vedet laskevat Vantaanjokeen. Alueella ei ole pintavesiuomia.

Lähin pohjavesialue on Ruotsinkylä (0185808) II luokan pohjavesialue, joka sijaitsee 1,8 km alueelta itä-koilliseen Tuusulan kunnan puolella. Vantaan puolella lähin pohjavesialue on Seutula (0109206) II luokan pohjavesialue, joka sijaitsee 1,9 km alueelta länteen.

Luonto- ja suojelualueet

Alueen lounaispuolella n. 630 m:n etäisyydellä sijaitsee Luonnonsuojeluohjelmaan kuuluva Vantaanjokilaakso (MAO010010) maisemakokonaisuus.

Alueen länsipuolella n. 1 km päässä sijaitsee yksityinen Katinmäen luonnonsuojelualue (YSA014135). Alueelta n. 1,4 km koilliseen sijaitsee luonnonsuojelualue Gungkärrin pähkinäpensaslehto (LTA201661). Alueen eteläpuolella n. 2,4 km, Viinikanmetsän teollisuusalueen vieressä sijaitsee luonnonsuojelualue Viinikanmetsän jalopuumetsikkö (LTA200676). Alueella ei ole muinaismuistolain nojalla rauhoitettuja kohteita.

Länsipuolella on Koivikon pöllömetsä ja pohjoisessa Kesämetsän korpi. Kesäkyläntien varrella on Kesäkyläntien lohkare ja Degermosan lohkare Degermosantien itäpuolella. Keinotekoisen lammen rannassa on luontaisen oloinen rantaluhta.

Melu ja tärinä

Alueen vieressä kulkee lentomelualueen raja, mutta hankealue ei kuulu lentomelualueeseen. Alueelta ei ole käytettävissä tärinämittauksia.

Häiriintyvät kohteet

Lähin asutus sijaitsee laitosalueen länsipuolella noin 150 metrin etäisyydellä. Lähialueella ei ole päiväkotia, vanhainkoteja, sairaaloita tai muita häiriintyviä kohteita.

LAITOKSEN TOIMINTA

Yleiskuvaus toiminnasta

Rakennettavassa kierrätyslaitoksessa otetaan vastaan rakennus- ja purkutoiminnassa syntyviä mineraali-, puu- ja metallijätteitä. Jätteet ovat pääosin peräisin yrityksen omilta purku- ja rakennustyömailta, mutta myös muiden toimijoiden jätteitä vastaanotetaan alueella. Vastaanotetut jätteet esilajitellaan ja toimitetaan jatkojalostukseen tai käsitellään ja toimitetaan hyötykäyttöön.

Vastaanotettavia materiaaleja ovat betoni- ja tiilijäte, metalliromu, puu- ja energiajäte sekä rakennus- ja purkujäte. Alueella vuosittain vastaanotettavan jättemäärän arvioidaan olevan yhteensä noin 48 000 t/a.

Alueella työskennellään maanantaista perjantaihin kello 6.00 -22.00 ja lauantaisin kello 8.00 -16.00. Pyhäpäivinä alueella ei työskennellä kuin poikkeustapauksissa. Betonin murskausta tehdään arkisin maanantaista torstaihin kello 7.00 - 20.00 ja perjantaisin kello 7.00 - 18.00 väliseen aikaan.

Toiminnassa käytetään pyöräkuormaajaa materiaalien siirtoihin ja lastaukseen sekä materiaalinkäsittelykonetta tai kaivinkonetta esilajitteluun ja pulveriojalla varustettuna betonin ja tiilen esikäsittelyyn. Betoni- ja tiilijätteen murskaaminen tehdään liikkuvalla murskauskalustolla. Alueella tehtävä mekaaninen jätteen käsittelymäärä on noin 23 000 t/a.

Jätteitä välivarastoidaan pääosin varastokentällä. Rakennus- ja purkujäte ja energiajäte välivarastoidaan hallin sisällä. Alueelle rakennettava halli on kevytrakenteinen nk. pressuhalli. Hallin ovet ovat suljettavissa. Hakemuksen mukana on toimitettu jätteen käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelma.

Taulukko 1. Purkupiha Oy, Vantaan kierrätyslaitos: Vastaanotettavien, mekaanisesti käsiteltävien ja välivarastoitavien materiaalien määrät, varastointi ja toimituspaikat.

Materiaali	Jäteluokka	Vuotuinen vastaanotettava määrä (t/a)	Mekaanisen käsittelymäärä (t/a)	Käsittely, varastointi, suurin kertavarasto	Toimituspaikka
Rauta- ja teräspitoimen metalliromu	02 01 10 12 01 01-02 15 01 04 16 01 06 17 04 05 19 01 02 20 01 40	4 000	0	Välivarastointi varastokentällä, mahd. esilajittelu 1 500 t	Purkupiha Oy:n Lahden kierrätyskeskus tai metalliteollisuus

Ei-rautapitoi- en metallirom- u	12 01 03-04 17 04 01-04 17 04 06-07 17 04 11 20 01 40	2 000	0	Välivarastointi varastokentällä , mahd. esilajittelu 500 t	Purkupiha Oy:n Lahden kierrätyskesku- s tai metalliteollisu- us
Energiajäte	15 01 01-07 15 01 09 20 01 01-02 20 01 38-40	3 000	0	Välivarastointi varastohallissa, mahd. esilajittelu 600 t	Purkupiha Oy:n Lahden kierrätyskesku- s
Rakennus- ja purkujäte	17 02 01-03 17 03 01*- 02 17 06 04 17 08 02 17 09 04	6 000	0	Välivarastointi varastohallissa, mahd. esilajittelu 600 t	Purkupiha Oy:n Lahden kierrätyskesku- s tai asianmukaiset luvat omaavat laitokset
Betoni- ja tiilijäte	17 01 01-03 17 01 07	30 000	23 000	Rautojen erottelu, pulverointi, murskaus, varastointi varastokentällä 20 000 t	Hyötykäyttöön esim. maarakentami- nessa
Puujäte	02 01 07 02 01 99 03 01 01 03 01 05 03 03 01 15 01 03 17 02 01 20 01 38	3 000	0	Välivarastointi varastokentällä , mahd. esilajittelu 500 t	Purkupiha Oy:n Lahden kierrätyskesku- s
YHTEENSÄ (t)		48 000	23 000	23 700	

Keskeiset tiedot toiminnasta

Jätteiden vastaanotto, käsittely ja välivarastointi

Kaikkia kierrätyslaitokselle tuotavat jätteet vastaanotetaan vaaka-asemalla, jossa jätteen laatu ja määrä sekä jätteen alkuperä ja tuojan tiedot kirjataan vaakajärjestelmään. Tämän jälkeen kuormat ohjataan ominaisuuksiensa mukaan välivarastointi- ja käsittelyalueille. Kuorman sisällön lopullinen tarkastus suoritetaan purettaessa kuormaa sille kuuluvalla paikalla.

Jätteiden vastaanotto tapahtuu kierrätyskeskuksen aukioloaikoina maanantaista perjantaihin kello 7.00 - 20.00 ja lauantaisin kello 8.00 - 16.00 välisenä aikana. Tyypillisesti vastaanotto on avoinna arkisin kello 7.00 - 17.00.

Betoni- ja tiilijätteet otetaan vastaan ja välivarastoidaan varastokentällä omilla alueillaan. Betonijäte käsitellään ensin pulveroimalla. Pulverointi on betonijätteen esikäsittely ennen murskausta, missä kaivinkoneen kauhan tilalle vaihdettavalla laitteella betonista erotellaan pääteräkset ja palakoko pienennetään murskauslaitteeseen sopivaksi. Pulveroinnin jälkeen betonijätteen palakoko on noin 0-300 mm. Pulveroidut betonijätteet ja tiilijätteet syötetään pyöräkoneella tela-alustaiseen murskaimeen. Murskaimessa oleva magneettierotin erottelee loput raudat pois betonimurskeen seasta. Murskausta tehdään noin 5 000 t erissä alueella vierailevalla murskaimella. Betonimurskeesta tuotetaan Purkupiha Oy:n sisäisen laadunhallintakäsikirjan mukaisesti Demorockia, joka täyttää MARA-asetuksen vaatimukset ja on myös CE-merkittyä. Valmiit murskeet toimitetaan tie-

ja aluerakentamisen rakennekerroksiin. Irrotetut betoniraudoitukset varastoidaan varastokentällä ja toimitetaan jatkokäsittelyyn tai suoraan keräykseen.

Rakennus- ja purkujäte sekä energiajäte vastaanotetaan ja välivarastoidaan hallissa, muut vastaanotettavat jätejakeet välivarastoidaan varastokentällä. Vastaanotetut jätteet esilajitellaan tarvittaessa ja toimitetaan suuremmissa erissä käsittelyyn pääasiassa Purkupihan Lahden kierrätyslaitokseen.

Polttoaineet ja muut tuotantoon käytettävät aineet, niiden varastointi, säilytys sekä kulutus

Työkoneissa käytetään polttoaineena kevyttä polttoöljyä ja dieselöljyä. Kevyt polttoöljy varastoidaan maanpäällisessä 5 m³:n kaksoisvaipallisessa säiliössä, joka on varustettu ylitäytönestojärjestelmällä. Säiliö on varustettu asianmukaisin varoitusmerkinnöin ja sen läheisyydessä on aina imeytysaineita ja alkusammutuskalustoa. Työkoneissa tarvittavia poltto-, voitelu- ja voimansiirtoaineita sekä jäähdytysnesteitä varastoidaan vähäisiä määriä ja ne varastoidaan katetussa tilassa. Työkoneiden huollot tehdään tarvittaessa öljysäiliön vieressä olevalla nestetiiviiksi pinnoitettavalla tankkausalueella.

Energian käyttö ja arvio energian käytön tehokkuudesta

Kierrätyslaitoksessa käytetään sähköenergiaa valaistuksessa ja tilojen lämmityksessä.

Vedenhankinta ja viemäröinti

Alue tullaan liittämään kunnalliseen vesi- ja viemäriverkkoon. Vettä käytetään ainoastaan sosiaalituloissa sekä tarvittaessa pölyävän materiaalin kasteluun.

Arvio toimintaan liittyvistä ympäristöriskeistä, onnettomuuksien estämiseksi suunnitelluista toimista sekä toimista häiriötilanteissa

Toimintaan liittyvät ympäristöriskit ovat mahdollisten poikkeustilanteiden aiheuttamia. Tällaisia poikkeustilanteita laitoksella voivat olla koneiden ja laitteiden öljyvuodot ja tulipalot sekä ilkivalta. Riskejä pienennetään mm. estämällä asiattomien henkilöiden pääsy alueelle, ennakoivalla kone- ja laitehuollolla, varaamalla laitokselle imeytysaineita ja ensisammutusvälineitä sekä palokuormaa sisältävien jätteiden välivarastoinnin ennakko suunnittelulla.

Alueella työskentelevät henkilöt koulutetaan huomioimaan sekä työturvallisuus- että ympäristöriskit. Käytettävät työmenetelmät ovat ennalta suunniteltuja ja työntekijöillä on kunkin työvaiheen vaatimat asianmukaiset henkilökohtaiset suojaimet. Koneet ja laitteet huolletaan ja tarkastetaan mahdollisimman pieninä. Riskejä vähennetään myös toimintojen järkevällä sijoittamisella alueelle. Palokuormaa sisältävät jätteet, energiajäte sekä rakennus- ja purkujätteet, välivarastoidaan pienissä erissä niille varatuilla paikoilla hallirakennuksessa. Jätteet vastaanotetaan ja välivarastoidaan hallirakennuksessa, jolloin itsesyttymisen riski pienenee.

Purkupiha Oy:n sertifioitu turvallisuus- ja ympäristöjärjestelmä otetaan käyttöön kierrätyslaitoksessa. Vahinko- ja onnettomuustilanteista ilmoitetaan tarvittaessa välittömästi pelastuslaitokselle. Kaikista vahinko- ja onnettomuustilanteista ilmoitetaan viipymättä ympäristönsuojeluviranomaisille.

Liikenne ja liikennejärjestelyt

Liikennöinti kierrätyslaitokseen tapahtuu Kehä III:lta Katriinantielle ja siitä Hanskalliontieltä Degermosantielle. Pääosa alueelle käsiteltäväksi tuotavasta materiaalista tulee pääkaupunkiseudulta, mutta toiminta-alueena on koko Suomi. Jätteiden kuljetus hoidetaan pääosin itse tai tarvittaessa sopimussuhteisten kuljetusliikkeiden kanssa. Purkupiha Oy on hyväksytty jätetiedostoon ammattimaiseksi jätteen ja vaarallisen jätteen kerääjäksi ja kuljettajaksi. Keräys- ja kuljetusoperaatiot optimoidaan mahdollisimman tehokkaiksi.

Vuotuisen liikennemäärän laitoksella arvioidaan olevan noin 1 200 - 4 800 kuorma-autoa ja 1000 - 1 600 raskasta ajoneuvoyhdistelmää. Toiminnassa käsiteltävät jättemateriaalit toimitetaan laitokselle 10 - 40 tonnin kuorma-autoilla, joita alueella käy 5 - 18 päivässä. Materiaalit kuljetetaan alueelta eteenpäin 30 - 45 tonnin yhdistelmäajoneuvoilla, joita kierrätyslaitoksessa käy noin 4 - 6 päivässä. Meno-paluu kuormia pystytään järjestämään 10 - 20 %. Maksimi kapasiteetilla toimittaessa arvioitu keskimääräinen vuorokausiliikenteen määrä on 28 liikennesuoritetta.

Katriinantien liikennemäärät olivat vuonna 2014 Katriinan sairaalan kohdalla 2 055 ajon/vrk. Tästä raskaan liikenteen osuus 12 % eli 247 ajon/vrk. Toiminnan aiheuttama liikennemäärän lisäys

Katariinantielle on vertailuvuodesta riippuen 0,25 - 0,5 %. Raskaanliikenteen määrän lisäys Katariinantietä etelänsuuntaan on maksimissaan 2 - 2,5 % vertailu vuodesta riippuen.

Selvitys mahdollisesta ympäristöasioiden hallintajärjestelmästä

Purkupiha Oy:llä on toimintajärjestelmä, joka on sertifioitu ISO 9001:2008 laatusertifikaatilla, ISO 14001:2004 ympäristösertifikaatilla ja OHSAS 18001:2007 työterveys- ja turvallisuussertifikaatilla. Viimeisin auditointi on tehty Inspecta Oy:n toimesta 1.4.2015.

PÄÄSTÖT, KUORMITUS JA JÄTTEET

Päästölähteet sekä päästöjen laatu ja määrä

Päästöt vesistöön ja viemäriin

Alueen hulevedet johdetaan hulevesikaivojen kautta hiekan- ja öljynerotusjärjestelmään, jonka jälkeen viemäriinjassa on sulkuventtiilillä varustettu näytteenottokaivo. Hiekan- ja öljynerotusjärjestelmän jälkeen hulevedet johdetaan tontin rajalle rakennettavaan avo-ojaan, jossa hidastetaan veden virtausta. Ojasta hulevedet ohjataan naapuritontin hulevesiojaan ja sitä kautta Hanskalliontien varteen.

Toimisto- ja sosiaalitiloissa muodostuvat vedet johdetaan kunnalliseen jätevesiviemäriin.

Päästöt ilmaan

Päästöjä ilmaan aiheutuu alueella liikkuvien työkoneneiden sekä ajoneuvojen pakokaasupäästöistä. Lisäksi liikenne ja jätteiden mekaaninen käsittely voivat aiheuttaa ajoittain vähäisiä paikallisia pölypäästöjä. Pölyämistä estetään alueiden puhtaanapidolla ja käsiteltävän jätteen kasteluilla. Helposti pölyäviä ja roskaantumista aiheuttavia energia-, rakennus- ja purkujätteitä ei vastaanoteta tai varastoida ulkona, vaan ainoastaan sisällä hallissa, mikä estää niitä pölyämästä tai aiheuttamasta roskaantumista.

Päästöt ja päästöjen estäminen maaperään ja pohjaveteen

Toiminnasta ei normaaliolosuhteissa aiheudu päästöjä maaperään tai pohjaveteen. Sellainen toiminta, josta voi poikkeustilanteissa aiheutua päästöjä maaperään, tehdään asfaltoidulla alueella. Asfaltoidun alueen hulevedet käsitellään ennen maastoon johtamista ja tarvittaessa voidaan padota tontille sulkuventtiilin avulla. Näin ollen toiminnasta ei poikkeustilanteessakaan pitäisi aiheutua päästöjä maaperään tai pohjaveteen.

Melupäästöt ja tärinä

Kierrätyslaitoksen toiminnassa melua aiheutuu alueelle suuntautuvasta liikenteestä, alueen sisäisestä liikenteestä, kierrätysmateriaalien käsittelystä sekä työkoneneiden käyntiäänistä.

Liikennemäärä kierrätyskeskuksella on arviolta 10 - 25 raskasta ajoneuvoa ja 1 - 5 henkilöautoa päivässä. Liikenteestä ei aiheudu normaalista kaupunkialueesta poikkeavia, merkittäviä melupäästöjä. Kierrätysmateriaalien esilajittelusta ja lastauksesta voi aiheutua kolahduksia eli impulssimaista melua. Eniten kolahduksia syntyy metalliromun esilajittelusta ja lastauksesta, mutta metalliromun siirtokuormausmäärä alueella ei ole suuri.

Betoni- ja tiilijätteen murskauksesta aiheutuu melua, mutta murskausta ei tehdä päivittäin. Betoni- ja tiilijätteen pulverointia ja murskausta suoritetaan 4 - 6 kertaa vuodessa noin 5 päivän jaksoissa. Murskauksen melupäästöjä vähennetään varastokasojen sijoittelulla siten, että murskauslaite sijoitetaan varastokasojen taakse lähimpiin häiriintyviin kohteisiin nähden.

Arvion mukaan toiminnan aiheuttamat melutasot alittavat päiväajan 55 dB lähimmässä häiriintyvässä kohteessa. Kierrätyslaitoksen toiminnasta ei aiheudu merkityksellistä tärinää.

Selvitys päästöjen vähentämisestä ja puhdistamisesta

Päästöt vesistöön, maaperään ja pohjavesiin estetään alueen pinnoitteilla ja käsittelemällä hulevedet hiekan- ja öljynerotinjärjestelmällä ennen niiden maastoon johtamista.

Liikenteestä aiheutuvia pölypäästöjä vähennetään pitämällä kiinteistön piha-alue ja kulkureitit puhtaana. Materiaalien käsittelystä aiheutuvia mahdollisia pölypäästöjä vähennetään kastelemalla käsiteltävä materiaali.

Kierrätyslaitoksen aiheuttamien melupäästöjä vähennetään betoni- ja tiilijätteen välivarastointikasojen sijoittelun avulla. Varastokasat sijoitetaan murskauslaitteen ja lähimmän häiriintyvän kohteen väliin. Murskausta tehdään vuositason tasolla vain muutamissa jaksoissa, mikä vähentää melupäästöä.

Syntyvät jätteet ja niiden ominaisuudet, määrät, varastointi sekä edelleen toimittaminen
Kierrätyslaitoksen toiminnassa muodostuvien jätteiden määrä on varsin vähäinen. Jätteitä muodostuu pieniä määriä työkoneiden päivittäishuollosta ja alueen siivouksesta sekä toimisto- ja sosiaalitiloista. Vaaralliset jätteet säilytetään lukitussa, tiivispohjaisessa ja katetussa tilassa. Kaikki jätteet toimitetaan käsiteltäviksi asianmukaiset luvat omaaviin käsittelylaitoksiin.

PARAS KÄYTTÖKELPONEN TEKNIikka (BAT) JA YMPÄRISTÖN KANNALTA PARAS KÄYTÄNTÖ (BEP)

Arvio parhaan käyttökelpoisen tekniikan (BAT) soveltamisesta

Jätteiden kierrätystoiminnalle ei ole parasta käyttökelpoista tekniikkaa määrittelevää BREF-asiakirjaa. Jätteiden kierrätystoiminnassa parasta käyttökelpoista tekniikkaa edustaa energiatehokkaiden ja ympäristöystävällisten laitteiden ja tekniikoiden käyttäminen. Työkoneet ja laitteet pidetään kunnossa säännöllisellä huollolla ja logistiikka optimoidaan mahdollisimman tehokkaaksi.

Arvio ympäristön kannalta parhaan käytännön (BEP) soveltamisesta

Jätteen käsittelyssä ympäristön kannalta parasta käytäntöä edustaa tarkoituksenmukaisten rakenteiden ja laitteiden käyttäminen. Tarkoituksen mukaisilla pohjarakenteilla ja vesienkäsittelyjärjestelmillä estetään päästöt maaperään ja vesiin. Kaikki alueelle tulevat kierrätysmateriaalit pyritään ohjaamaan kierrätykseen tai hyötykäyttöön ja toiminnassa muodostuvat jätteet toimitetaan asianmukaisiin käsittelypaikkoihin. Lisäksi itse jätteen kierrätystoiminta on ympäristön kannalta parasta käytäntöä, jossa kierrätys- ja hyötykäyttökelpoiset materiaalit otetaan talteen ja jalostetaan uusioraaka-aineiksi.

VAIKUTUKSET YMPÄRISTÖÖN

Vaikutukset yleiseen viihtyvyyteen ja terveyteen

Kierrätyslaitos sijaitsee teollisuusalueella, käyttötarkoituksen mukaisella paikalla. Kierrätyslaitoksen toiminnassa huolehditaan toiminnan siisteydestä, joten toiminnalla ei ole välittömiä vaikutuksia yleiseen viihtyvyyteen tai ihmisten terveyteen.

Vaikutukset luontoon ja luonnonsuojeluarvoihin sekä rakennettuun ympäristöön

Kierrätyslaitoksen toiminnalla ei ole arvon mukaan vaikutuksia Natura-2000 alueisiin eikä niiden luonnonsuojeluarvoihin tai rakennettuun ympäristöön.

Vaikutukset maaperään, pohjaveteen, vesistöön ja sen käyttöön

Kierrätyslaitos ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella, kierrätyskeskuksen alue on pinnoitettu ja alueella muodostuvat, mahdollisesti haitallisia aineita sisältävät, vedet käsitellään ennen niiden johtamista maastoon. Kierrätyslaitoksessa muodostuvat vedet käsitellään ennen niiden johtamista maastoon, joten kierrätyslaitoksen toiminnalla ei ole vaikutuksia maaperään, pohjaveteen, vesistöön tai vesistöjen käyttöön.

Ilmaan johtuvien päästöjen vaikutukset

Kierrätyslaitoksen toiminnasta ilmaan johtuvat pöly- ja pakokaasupäästöt ovat pieniä, eikä niillä arvioida olevan merkittävää vaikutusta ilmaan tai ilmanlaatuun.

Melun ja värinän vaikutukset

Kierrätyslaitoksen toiminnasta aiheutuu jonkin verran melua. Arvon mukaan melu on paikallista ja toiminnan aiheuttamat melutasot alittavat päiväajan ohjearvon 55 dB lähimmässä häiriintyvässä kohteessa. Näin ollen melu ei aiheuta merkittäviä ympäristövaikutuksia. Kierrätyslaitoksen toiminnasta ei aiheudu merkityksellistä värinää.

TARKKAILU JA RAPORTOINTI

Käyttötarkkailu

Kierrätyskeskukselle nimitetään vastaava hoitaja. Vastaava hoitaja huolehtii viranomaisten ohjeiden mukaisesti mm. siitä, että

- alueelle tuodaan ainoastaan ympäristöluvassa hyväksyttyjä jätteitä
- aluetta hoidetaan, käytetään ja tarkkaillaan asianmukaisella tavalla
- alueen ympäristönsuojeluun tarkoitettut rakenteet ja muut toimenpiteet toteutetaan ja niitä käytetään suunnitellulla tavalla
- alueen käyttöä koskevat asiakirjat, kartat ja piirustukset ovat ajan tasalla
- alueen käytöstä ja hoitotoimenpiteistä sekä normaalista toiminnasta poikkeavista tapahtumista pidetään kirjaa

Kierrätyskeskuksen käytöstä pidetään yllä tietokantaa, johon merkitään seuraavat tiedot:

- jätteen tuoja
- alueelle vastaanotetut jätekuormat (kuljetusyritys, jätteen määrä, laatu, päivämäärä, jätteen alkuperä)
- alueelta jatkokäsittelyyn tai hyödynnettäväksi toimitetut jätekuormat (kuljetustapa, jätteen määrä, laatu, toimituspaikka, päivämäärä)
- alueella tehty rakennus- ja korjaustoimenpiteet
- ympäristövahingot, työtapaturmat, tulipalot, ilkivalta, luvaton jätteiden tuonti ja muut poikkeukselliset tapahtumat
- vuoden vaihteessa alueella varastoituna olevat jätemäärät ja lajit
-

Päästö- ja vaikutustarkkailu

Kierrätyslaitoksen toiminnassa muodostuvien hulevesien laatua esitetään tarkkailtavaksi kerran vuodessa otettavilla hulevesinäytteillä. Hulevesinäytteet otetaan hiekan- ja öljynerotusjärjestelmien jälkeisistä näytteenottoaivoista. Vesinäytteestä tutkitaan haju, ulkonäkö, kiintoaine, sähkönjohtavuus, pH, kemiallinen hapenkulutus (COD) ja mineraaliöljyt ($C_{10} - C_{40}$) sekä seuraavat mineraalit: (liuk.) elohopea, kadmium, kromi, kupari, nikkeli, lyijy ja sinkki. Näytteenottajana käytetään ulkopuolista asiantuntijaa ja hulevesinäytteet analysoidaan akkreditoidussa laboratoriossa. Hulevesinäytteiden tulokset toimitetaan niiden valmistuttua tiedoksi viranomaisille.

Raportointi ja tarkkailuohjelmat

Kierrätyslaitoksen toiminnasta laaditaan vuosiraportti, joka toimitetaan viranomaisille seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä. Vuosiraportti sisältää tiedot seuraavista:

- toiminta-ajat ja murskausajankohdat
- vastaanotetut ja käsitellyt jätteet ja kierrätysmateriaalien toimittaminen
- toiminnassa syntyneet jätteet ja niiden toimittaminen käsittelyyn
- vuodenvaihteessa varastossa olevat jätteet
- käyttö- ja päästötarkkailu
- poikkeukselliset tilanteet, ympäristövahingot ja onnettomuudet sekä niihin liittyvät korjaavat toimenpiteet
- suoritettut ympäristönsuojelua edistävät toimenpiteet
- suunnitteilla olevat muutokset kierrätyslaitoksessa ja sen toiminnassa

VAKUUSTARKASTELU

Purkupiha Oy asettaa toiminnalle vakuuden, jonka määräksi esitetään 2500 €. Vakuuden voidaan arvioida olevan riittävä toiminnan lopettamisesta mahdollisesti aiheutuvan jätehuollon turvaamiseksi. Vakuuden määrä perustuu arvioon laitoksen toiminnasta muodostuvien jätteiden suurimpiin kertavarastoihin seuraavasti: tavanomaiset jätteet n. 10 t (käsittelykulu 100 €/t), hiekanerotuskaivojen lietteet sekä öljymäiset jätteet n. 10 t (käsittelykulu 150 €/t). Laitoksella varastossa olevien kierrätysmateriaalien taulukossa 1 esitetyn suurimman varaston yhteenlaskettu arvo tällä hetkellä olisi positiivinen. Varaston arvoa ei kuitenkaan ole huomioitu laskelmassa.

Vantaan kaupunki on asettanut vuokrasopimukseen tuntuva vakuuden, jossa myös huomioidaan mahdolliseen toiminnan lopettamiseen liittyvät kustannukset.

TOIMINNAN ALOITTAMINEN MUUTOKSENHAUSTA HUOLIMATTA

Purkupiha Oy hakee myös ympäristönsuojelulain 199 § mukaista lupaa aloittaa ympäristöluvan mukainen toiminta muutoksenhausta huolimatta.

Päätöksen täytäntöönpanolla muutoksenhausta huolimatta ei voi katsoa olevan haitallisia ympäristövaikutuksia. Tilanne voidaan yksinkertaisesti ennallistaa kuljettamalla alueelle tuodut materiaalit tarvittaessa muualle, joten täytäntöönpano ei tee muutoksenhakua hyödyttämättömäksi. Edellytykset täytäntöönpanolle muutoksenhausta huolimatta ovat siis olemassa.

LUPAHAKEMUKSEN KÄSITTELY

Lupahakemuksen vireilletulo

Hakemus on tullut vireille 1.2.2016. Hakemusta on täydennetty 28.6.2016.

Lupahakemuksesta tiedottaminen

Hakemuksen vireilläolosta on kuulutettu Vantaan kaupungin julkisten kuulutusten ilmoitustaululla 16.6.-10.8.2016. Kuulutus on myös julkaistu 18.6.2016 Vantaan Sanomissa. Naapurikiinteistöille ja asukas yhdistyksille on lähetetty 14.-16.6.2016 tiedoksiannot.

Tarkastukset

Alueelle on tehty maastokäynti 9.3.2016.

Lausunnot

Lupahakemuksesta on pyydetty lausunnot Vantaan kaupungin terveydensuojeluviranomaiselta, Vantaan kaupungin kaupunkisuunnittelulta, Vantaan kaupungin kuntatekniiikan keskukselta, Vantaan kaupungin yrityspalveluksilta sekä Keski-Uudenmaan ympäristökeskukselta.

Vantaan kaupungin yrityspalvelut on antanut hakemuksesta lausunnon 11.7.2016.

"Vantaan kaupunki on vuokrannut luvanhakijalle 1.1.2016 alkaen kymmeneksi vuodeksi tontin 92-34-2-6 rakennus- ja purkujätteen vastaanotto- ja käsittelytoimintaa varten Vantaan Kiilasta. Vantaan kaupungin yrityspalvelut toteaa lupahakemuksen olevan osaltaan hyväksyttävissä eikä siitä ole huomautettavaa."

Vantaan kaupungin terveydensuojeluviranomainen on antanut hakemuksesta lausunnon 15.7.2016.

"Ympäristölautakunta on delegoinut ympäristönsuojelulain 42 §:n mukaisen terveydensuojeluviranomaisen lausunnon antamisen 1. kaupungineläinlääkärille (19.8.2016 § 14).

Lähin asutus sijaitsee 150-200 m päässä lupahakemuksen kohteena olevasta toiminnasta. Ympäristölupaa annettaessa tulee huomioida betoni- ja tiilijätteen vastaanottamisesta, käsittelystä ja hyödyntämisestä aiheutuvat melu- ja pölyhaitat. Jos lupa myönnetään, lupaehdot tulee asettaa sellaisiksi, ettei toiminta aiheuta terveyshaittaa alueella asuvilla ihmisille. Toimintaa ei tule sallia pyhäpäivinä. Kesäkuun asukkaista osa saa talousveden kaivoistaan. Purkupiha Oy:n toiminnalla ei saa olla haitallisia vaikutuksia kaivojen veden laatuun eikä määrään."

Vantaan kaupungin kaupunkisuunnittelulautakunta on antanut hakemuksesta lausunnon 4.8.2016.

"Toiminta on oikeusvaikutteisen yleiskaavan ympäristövaikutuksiltaan merkittävien teollisuustoimintojen alueella (TT-merkintä). Voimassaolevassa asemakaavassa Kiila nro 002173 (Kv. 17.12.2012) alue on varattu yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten korttelialueeksi (ET). Asemakaavamääräysten mukaan alueelle saadaan sijoittaa vastaanottopaikka kierrätettäville jätteille, teollisuus- ja varastotiloja sekä toimistotiloja, ja jätteiden käsittely tontilla on sallittu. Kierrätettävät jätteet voivat olla mm. rakentamisen jätteitä.

Kaupunkisuunnittelu toteaa, että suunniteltu toiminta vastaa asemakaavan käyttötarkoitusta. Toiminnan suunnittelussa tulee huomioida asemakaava ET-alueella koskevat kaavamääräykset. Toiminnasta syntyvän melun ja pölyn hallintaa koskevien lupamääräysten tulee olla riittävät siten, että melu ja pöly ei haittaa lähialueen asukkaita. Kaupunkisuunnittelulla ei ole muuta huomautettavaa asiasta."

Vantaan kaupungin kuntatekniiikan keskus on antanut hakemuksesta lausunnon 15.8.2016.

"Kuntatekniiikan keskus toteaa, että hakemuksesta puuttuu tarkempi hulevesisuunnitelma.

Hulevesien viivytyks ja johtaminen on suunniteltava Vantaan kaupungin hulevesien hallinnan toimintamallin mukaan. Kuntatekniikan keskus hyväksyy hulevesisuunnitelman rakennuslupahakemuksen yhteydessä. Myös pressuhallin ja murskekentän hulevedet on viivytettävä ennen ojaan johtamista. Kaavamääräyksen mukaan kattovedet tulisi johtaa mahdollisuuksien mukaan suodattaa tontilla. Kiinteistön hulevesille ei ole olemassa olevaa johtamisreittiä, joten toiminnanharjoittajan on sovittava maanomistajien kanssa ojien rakentamisesta. Rakennettavat ojat on pidettävä hyödynsaajien toimesta kunnossa. Ojien kunnossapidosta ja kunnossapidon vastuista on tehtävä kirjallinen sopimus naapuritonttien omistajien/haltijoiden kanssa.”

Muistutukset ja mielipiteet

Yksityishenkilöt A ja B vastustavat ehdottomasti hanketta. Muistutuksen mukaan hankkeen toteutuminen aiheuttaisi melu- ja pölyhaittoja sekä asuntojen arvon laskua. Lisäksi muistutuksessa todetaan, että alueen asukkailla on käytössä talousvesikaivot.

Yksityishenkilö C vaatii Purkupiha Oy:n ympäristölupahakemuksen hylkäämistä. Muistutuksessa vaaditaan, että koko Seutulaan ja erityisesti Hankallion alueelle tehdään ympäristövaikutusten arviointimenettely, jossa päätetään kuinka paljon alueelle voidaan sijoittaa meluavaa ja/tai liikaavaa yritystoimintaa ja minkälaisissa olosuhteissa toiminnan tulee tapahtua. Lisäksi vaaditaan selvitetävän alueelta kantautuvan melun yhteenlaskettu suurin sallittu määrä.

Muistutuksen perusteluina esitetään Katriinantien suuret liikennemäärät sekä alueen kokonaismeluhaitat. Lisäksi huomautetaan, että avo-ojaan johdettavat vedet ovat pölyisiä ja alueen muut toimijat johtavat myös hulevetensä samaan avo-ojaan. Muistutuksessa vaaditaan selvitetävän avo-ojan vastaanottokyky ja Vantaanjoen pilaantumisriski.

Lisäksi muistuttaja huomauttaa, että alueen toimijat hakevat ympäristölupia kohtuullisilla vaikutuksilla, jolloin ympäristövaikutusten arviointimenettelyä ei tarvitse tehdä. Päätöksenteossa tulee huomioida toimintojen kokonaisvaikutukset.

Kesäkyä Koivikko Oy vaatii, että ympäristölupaa ei tule myöntää ympäristönsuojelulain 1., 2., 6. ja 7. luvun perusteella. Muistutuksessa vaaditaan myös, ettei ympäristölupaa tule myöntää toiminnalle samoin syin ennen päätöksen lainvoimaisuutta. Purkupiha Oy:n toiminnalle ei tule myöntää ympäristölupaa toiminnasta aiheutuvien luonnonarvojen ja viihtyisyyden menetysten ja toiminnan tuottamien tosiasiallisten häiriöiden ja haittojen perusteella. Ympäristölupa olisi vastoin YSL 527/2014 edellytyksiä. Muistutuksen mukaan hakemus on selkeässä ristiriidassa sen kanssa, mitä kyseiseltä toiminnalta ja sen välittömiltä tosiasiallisilta seurauksilta luonnonsuojelulaissa voidaan ajatella edellytettävän.

Muistutuksessa on esitetty, että toimintaa on mahdotonta järjestää aiheuttamatta vakavia melu- ja pölyhaittoja. Hankkeen toteutuminen heikentäisi terveellisen elinympäristön säilymistä, vähentäisi alueen kiinteistöjen arvoa sekä heikentäisi ulkoalueiden viihtyvyyttä ja käytettävyyttä. Muistutuksessa toivotaan alueen kuormituksen kokonaisvaltaista tarkastelua.

Seepsula Oy on jättänyt muistutuksen ympäristölupahakemuksesta. Muistutuksessa Seepsula Oy huomauttaa, että Seepsula Oy:llä on kiviainestehdas Tuusulan Senkkerissä ja osa liikenteestä ohjautuu Hankallion tien kautta Katriinantielle. Hankallion tiellä on jo ennestään vilkas liikenne, koska sen läheisyydessä toimii Vantaan kaupungin talteen otettujen autojen varasto, HSY:n toimintaa, Kuusakoski Oy:n metallinkeräyslaitos, pahvinkeräyslaitos, Vantaan Rahtikeskuksen varastoalue, Lemminkäinen Oy:n tuleva asfalttiasema, Asfalttikallio Oy:n asfalttiasema, työmaaruokala ja Seepsula Oy:n kiviainestehdas.

Muistutuksessa esitetään, että kiinteistön täytössä ei käytettäisi betoni- ja tiilimursketta vaan ylijäämälouhetta sillä ylijäämälouheesta on tällä hetkellä ylitarjonta. Lisäksi esitetään, että Hankallion tietä on levitettävä eteläosassa ja liittymää Katriinantielle on parannettava.

Muistutuksessa huomautetaan, että maastoon johdetaan jo Kuusakoskelta laitosalueen pintavettä. Lisäksi siinä esitetään epäily betonimurskeella täytetyn tontin jatkokäyttömahdollisuudesta vuokrasopimuksen päätyttyä.

Helsingin seudun ympäristöpalvelu -kuntayhtymä on todennut, ettei sillä ole lausuttavaa asiaan.

Finavia Oyj toteaa muistutuksessaan, että toiminta-alue sijaitsee noin 2,7 kilometrin etäisyydellä Helsinki-Vantaan lentoasemasta luoteeseen ja noin 1,7 kilometrin etäisyydellä kiitotien 15 lähestymislinjalta.

Finavia Oyj edellyttää, että lentoaseman läheisyyteen sijoittuva toiminta ei millään tavalla vaaranna lentoturvallisuutta. Toiminta tulee voida keskeyttää, mikäli lentoturvallisuutta vaarantavia pöly-, savu-, kaasu- ja irtoainespäästöjä torjuntatoimenpiteistä huolimatta ilmenee tai tärinä vaikuttaa lennonvarmistuslaitteistojen toimintaan.

Finavia Oyj edellyttää, että luvan hakijan on ilmoitettava laitoksen yhteystiedot Helsinki-Vantaan lentoaseman lennonjohtoon mahdollisten poikkeustilanteiden varalta.

Kiilan omakotiyhdistys ry:n muistutuksen mukaan Purkupiha Oy:n toiminnalle ei tule myöntää ympäristölupaa ennen kuin alueella on suoritettu ympäristövaikutusten arviointimenettely (YVA) sekä ihmisiin kohdistuvien vaikutusten arviointi (IVA). Hanke tulisi sijoitamaan korkean kallion päällä, jolloin pölyn ja melun virtaus laskeutuisivat alapuolella oleviin asuinrakennuksiin.

Muistutuksessa huomautetaan, että toiminnassa sidotaan pölyä vedellä. Nämä vedet kulkeutuvat avo-ojien kautta asukkaiden tonteille, rengaskaivoihin ja pelloille. Alueen asukkailla ei ole kunnallistekniikkaa. Muistutuksessa vaaditaan tarkastelemaan alueen toimintojen kokonaismeluhaittoja.

Seutulan Kyläyhdistys ry. on esittänyt muistutuksessaan, ettei lupaa tule myöntää aloittaa toimintaa muutoksenhausta huolimatta. Kyläyhdistyksen mielestä Uudenmaan ELYn päätös ympäristövaikutusten arviointimenettelyn (YVA) soveltamisesta kierrätyslaitoshankkeen on tehty ennenaikaisesti. Lisäksi huomautetaan, että Hanskallion alueen asemakaavat on tehty eriaikoina, eikä kaavoissa ole tai ei ole voitu arvioida eri toimintojen aiheuttamien ympäristövaikutusten yhteisvaikutusta. Muistutuksen mukaan asemakaavan maininnoissa vähätellään, jopa kielletään, haitalliset ympäristövaikutukset.

Alueella sijaitsee useita toimintoja sekä alueelle on vireillä muitakin ympäristölupahakemuksia. Kyläyhdistyksen mielestä olisi hyvä arvioida alueen toimintojen aiheuttama yhteisvaikutus erityisesti melun, liikenteen ja hulevesien osalta. Lähimpien häiriintyvien kohteiden ympäristövaikutus kasvaa, koska alueelle sijoittuu kaavan mukaisesti ympäristöä häiritsevää toimintaa yhä enemmän eikä esim. melun yhteisvaikutusta ole arvioitu.

Muistutuksen mukaan toiminnan ympäristövaikutuksia ovat vaikutukset yleiseen viihtyvyyteen, ihmisten terveyteen, pöly, liikenne ja melu, joista negatiivisimmaksi arvioidaan melu. Toiminnan aikaisen melun merkittävyyden arviointi ja ekvivalenttimittaukset ovat hankalia eivätkä kerro todellista melutasoa. Muistutuksessa edellytetään, että melutason vähentämiseksi tulee luvassa vaatia parasta mahdollista ja nykyaikaista tekniikkaa (BAT). Lisäksi muistutuksessa vaaditaan, ettei ympäristöluvassa tule sallia likaantuneiden alueiden hulevesien johtamista maastoon käsittelyn jälkeen, koska alueen asukkailta puuttuu laajasti kunnastekniikka.

Hakijan kuuleminen ja vastine

Hakijaa on kuultu 15.8.2016.

Hakija on jättänyt 31.8.2016 hakemuksesta tehtyihin muistutuksiin ja lausuntoihin seuraavan vastineen:

"Vantaan kaupunkisuunnittelu toteaa lausunnossaan, että Purkupiha Oy:n toiminta, jolle lupaa haetaan, vastaa asemakaavan käyttötarkoitusta. Tuleva Purkupihan toiminta on voimassa olevien yleiskaavaan TT-alueella eli ympäristövaikutuksiltaan merkittävien teollisuustoimintojen alueella. Toiminnan suunnittelussa on huomioitava kaavamääräykset. Hakija vastaa noudattavansa kaavamääräyksiä toiminnan suunnittelussa.

Finavia Oyj toteaa muistutuksessaan, että kierrätyslaitoksen toiminnan edellytyksenä on, ettei se vaaranna millään tavalla lentoturvallisuutta. Lisäksi Finavia pyytää hakijan ilmoittamaan yhteystietonsa Helsinki-Vantaan lentoaseman lennonjohtoon mahdollisten poikkeustilanteiden

varalta. Hakija vastaa, että normaalilla kierrätystoiminannalla ei pitäisi olla vaikutuksia lentoliikenteeseen. Kierrätyslaitoksen yhteystiedot tullaan toimittamaan Helsinki-Vantaan lennonjohtoon mahdollisten poikkeustilanteiden varalta.

Terveysturvaviranomainen toteaa lausunnossaan, että ympäristölupaa annettaessa on huomioitava betoni- ja tiilijätteen vastaanottamisesta, käsittelystä ja hyödyntämisestä aiheutuvat melu- ja pölyhaitat ja toiminnasta ei saa aiheutua terveyshaittaa alueella asuville ihmisille. Lisäksi toimintaa ei tule sallia pyhäpäivinä, eikä toiminnalla saa olla haitallisia vaikutuksia kaivoveden laatuun tai määrään. Hakija toteaa, että vastaavassa kierrätyslaitoksen toiminnassa on tehty pöly- ja melumittauksia betoni- ja tiilijätteen murskauksen yhteydessä ja tehtyjen mittauksien ja havaintojen perusteella tehtiin mallinnuksia pölyn ja melun leviämisestä. Näiden tuloksien perusteella syntyvä merkittävä pölyäminen rajoittuu aivan tontin rajalle. Kierrätyslaitoksen toiminnasta syntyvään pölyämiseen kiinnitetään toiminnassa huomioita jo työterveydellisistä syistä. Vastaavassa kierrätyslaitoksessa tehtyjen melumittauksien ja sen yhteydessä tehtyjen havaintojen perusteella hakija toteaa, että kierrätyslaitoksen merkittävä melu arvioidaan rajoittuvan kierrätyslaitoksen tontin rajan tuntumaan. Purkupiha toiminnassa kiinnitetään huomiota meluun ja sen vähentämiseen. Kierrätyslaitoksen alueella pyritään vähentämään melua siten, että murskain sijoitetaan varastokasojen taakse lähimpiin häiriintyviin kohteisiin nähden. Hakija lisää, että toimintaa ei ole tarkoitus tehdä pyhäpäivinä. Lisäksi hakija muistuttaa, että kierrätyslaitos ei sijaitse pohjaveden muodostumisalueella, eikä kierrätyslaitoksen normaalitoiminnasta aiheudu päästöjä, jotka voisivat aiheuttaa maaperän ja vesistön pilaantumista.

Myös lähialueen asukkaat esittävät muistutuksissaan huolensa kierrätyslaitoksen toiminnasta syntyvistä päästöistä. Eryistä huolta aiheuttaa kierrätyslaitoksella syntyvien vesien johtaminen maastoon ja niiden ympäristövaikutukset. Hakija toteaa, että maastoon ei johdeta mitään jätevesiä tai vesiä, joista aiheutuisi ympäristön pilaantumista.

Maastoon johdetaan ainoastaan alueelta kerättyjä ja käsiteltyjä hulevesiä. Kierrätyslaitoksen hulevedet kerätään ja ohjataan ensin hiekan- ja öljynerotusjärjestelmään, jossa on sulkuventtiilillä varustettu näytteenottokaivo. Tämän jälkeen käsitellyt hulevedet johdetaan tontin pohjoispuolella tontin reunaa kulkevaa avo-ojaan, missä veden virtausta hidastetaan Vantaan kaupungin hulevesien hallintaohjelman mukaisesti. Hiekan- ja öljynerotusjärjestelmä poistaa hulevesien mahdollisesti sisältämät kiintoaineet ja öljyn, jolloin ne eivät pääse pilaamaan ympäristöä tai kulkeutumaan maaperään tai vesistöihin. Tontin pohjoispuolella ei ole vielä avo-ojaa, vaan se tullaan rakentamaan tontin rakennustöiden yhteydessä. Avo-oja toimii myös hulevesien viivästysaltaana, jolloin vähennetään entisestään kiintoaineen kulkeutumista eteenpäin. Hiekan- ja öljynerotuskaivon sulkuventtiilillä varmistetaan, että päästöjä maaperään tai pohjaveteen ei pitäisi aiheutua poikkeustilanteissakaan.

Lähialueen asukkaat esittävät muistutuksissaan huolensa kierrätyslaitoksen toiminnassa syntyvästä pölystä ja melusta. Hakija vastaa muistutuksiin, että kuten edellä todetaan, toiminnasta syntyvä merkittävä pölyäminen rajoittuu tontin välittömään läheisyyteen. Aiempien tutkimuksien perusteella voidaan arvioida, että kierrätyslaitoksen toiminnassa syntyvä pöly ei aiheuttaisi merkittävää haittaa 150 metrin päässä sijaitseville lähimmille häiriintyville kohteille. Melun osalta hakija toteaa, että kierrätyslaitoksen toimintaa ei voida verrata kiviaineksen tehtaan toimintaa, sillä betoni- ja tiilijäte on pehmeämpää materiaalia kuin luonnonkivi, jolloin betoni- ja tiilijätteen murskauksen melupäästöt ovat luonnonkiven murskaamisen melupäästöjä pienempiä. Hakija lisää, että betoni- ja tiilijätteen murskaus on kierrätyslaitoksen toiminnan suurin melun aiheuttaja ja sitä tehdään vain noin 20-30 päivää vuodessa.

Lopuksi hakija muistuttaa, että kierrätyslaitoksen toiminnalla edistetään luonnonvarojen kestäväää käyttöä sekä vähennetään jätteiden määrää kuten ympäristönsuojelulain 1 §:n 3. ja 4. momentti edellyttää. Kierrätyslaitoksen toiminta säästää neitseellisiä luonnonvaroja, kun jätteet pyritään kierrättämään ja uusiokäyttämään parhaalla mahdollisella tavalla. Ja esimerkiksi betoni- ja tiilimurskeen uusiokäytöllä vähennetään tarvetta louhia uutta luonnonkiviainesta. Lisäksi kiertotalous ja siihen liittyvä jätteiden käsittely on yksi niistä harvoista kasvavista toimialoista, jotka pystyvät luomaan uusia työpaikkoja ja työllistävät myös välillisesti.”

RATKAISU

Ympäristölautakunta myöntää ympäristönsuojelulain 27 §:n mukaisen ympäristöluvan Purkupiha Oy:n kierrätysterminalille osoitteessa Degermosantie 6, 01760 Vantaa seuraavin lupamääräyksin:

Vastaus yksilöityihin vaatimuksiin ja lausuntoihin

Lupahakemuksen johdosta annetuissa lausunnoissa ja muistutuksissa esiin tuodut seikat ja esitetyt vaatimukset on huomioitu lupamääräyksiin siltä osin kuin se ympäristönsuojelulainsäädännön mukaan on mahdollista.

Yksityishenkilöt A, B ja C, Seepsula Oy, Seutulan Kyläyhdistys ry. sekä Kiilan Omakotiyhdistys ry ovat muistutuksissaan esittäneet huolenaiheita liittyen liikenteeseen ja teiden kuntoon. Ympäristöluparatkaisussa ei voida kuitenkaan puuttua yleisellä tiellä tapahtuvaan liikenteeseen.

Yksityishenkilöt A, B ja C, Kesäkylä Koivikko Oy, Seutulan Kyläyhdistys ry. sekä Kiilan Omakotiyhdistys ry ovat muistutuksissaan tuoneet huomiota liittyen alueella lisääntyvään meluun. Hakija on vastineessaan arvioinut, että toiminnan merkittävä melu rajoittuu kierrätyslaitoksen rajan tuntumaan, mutta toiminnassa kiinnitetään erityistä huomiota meluun ja sen vähentämiseen. Ympäristöluparatkaisussa lupamääräyksessä 2 on otettu melu sekä alueen kokonaismelu huomioon rajaamalla toiminnan toiminta-aikoja sekä lupamääräyksessä 15 on rajattu toiminnan aikaista melutasoa ja veloitettu hakijaa mittaamaan melutaso. Lupamääräyksessä 16 on määrätty melun vähentämistoimenpiteistä.

Yksityishenkilöt A, B ja C, Kesäkylä Koivikko Oy, Seutulan Kyläyhdistys ry. sekä Kiilan Omakotiyhdistys ry ovat muistutuksissaan tuoneet huomiota liittyen alueella lisääntyvään pölyyn. Hakija on vastineessaan esittänyt, että toiminnan aikainen pölyäminen rajoittuu tontille ja pölyntorjuntaan kiinnitetään huomiota. Pölyntorjunta on huomioitu ympäristöluparatkaisussa lupamääräyksissä 13 ja 14.

Yksityishenkilö C, Seutulan Kyläyhdistys ry. sekä Kiilan Omakotiyhdistys ry ovat muistutuksissaan esittäneet, että alueelle tulee tehdä ympäristövaikutusten arviointi (YVA). Lisäksi Kiilan Omakotiyhdistys ry edellyttää hankkeelle ihmisiin kohdistuvien vaikutusten arviointia (IVA). Hakija on vastineessaan esittänyt, että hankkeen ympäristövaikutusten arvioinnin tarve on selvitetty Uudenmaan ELY-keskukselta. ELY-keskus on antanut 5.2.2016 päätöksen ympäristövaikutusten arviointitarpeesta. Päätöksen mukaan Purkupiha Oy:n kierrätystermiinalihankkeeseen ei sovelleta ympäristövaikutusten arviointimenettelyä. Lain ympäristövaikutusten arviointimenettelystä 2 §:n mukaan ympäristövaikutuksilla tarkoitetaan myös vaikutusten arviointia ihmisten terveyteen, elinoloihin ja viihtyvyyteen. Näin ollen, Uudenmaan ELY-keskuksen tekemässä päätöksessä hankkeen ympäristövaikutusten arvioinnista on sisältynyt myös hankkeen vaikutukset ihmisten terveyteen, elinoloihin ja viihtyvyyteen.

Seutulan Kyläyhdistys ry. on muistutuksessa esittänyt, että Uudenmaan ELY-keskuksen 5.2.2016 antama päätös ympäristövaikutusten arviointimenettelyn soveltamisesta hankkeelle on tehty ennen lopullisia hakemusasiakirjoja ja kuulutusta. Uudenmaan ELY-keskuksen antaman päätöksen jälkeen hakemusta on täydennetty tarkennuksilla betoni- ja tiilijätteen pulveroinnista, hulevesien käsittelystä sekä hallin rakenteesta. Uudenmaan ELY-keskuksen antaman päätöksen jälkeen lupahakemukseen ei ole tehty muutoksia, jotka vaikuttaisivat päätökseen.

Yksityishenkilöt A, B ja C, Seepsula Oy, Seutulan Kyläyhdistys ry. sekä Kiilan Omakotiyhdistys ry ovat muistutuksissaan esittäneet huolenaiheita liittyen hankealueelta suotautuviin vesiin sekä pintavesien käsittelyyn. Hakija on vastineessaan esittänyt toimet pintavesien käsittelylle. Ympäristöluparatkaisussa lupamääräyksissä 21 ja 22 on edellytetty pohjavesien ja pintavesien tarkkailua. Ympäristöluparatkaisun lupamääräyksessä 12 veloitetaan johtamaan hulevedet hiekan- ja öljynerotusjärjestelmän kautta avo-ojaan. Linjassa on oltava sulkuventtiilillä varustettu näytteenottokaivo. Asemakaavamääräyksen mukaan Vantaan kaupungin kuntatekniikan keskus hyväksyy kiinteistön hulevesisuunnitelman, joka liitetään rakennuslupaun.

Vantaan kaupungin terveydensuojeluviranomainen on antamassaan lausunnossaan esittänyt, että toiminta ei saa aiheuttaa terveyshaittaa alueella asuville ihmisille eikä toiminnalla saa olla haitallisia vaikutuksia kaivojen veden laatuun eikä määrään. Lausunto on otettu huomioon lupamääräyksissä 13, 14, 15 ja 16. Lisäksi lupamääräyksissä 21 ja 22 edellytetään pinta- ja pohjavesien tarkkailua.

Vantaan kaupungin kaupunkisuunnittelu on antamassaan lausunnossaan todennut, että toimintaa, jolle haetaan lupaa, voidaan pitää asemakaavan käyttötarkoituksen mukaisena ja toiminnan

suunnittelussa tulee huomioida asemakaavan ET-aluetta koskevat kaavamääräykset. Kaupunkisuunnittelu on esittänyt lausunnossaan, että toiminnasta syntyvän melun ja pölyn hallintaa koskevien lupamääräysten tulee olla riittävät siten, että melu ja pöly ei haittaa lähialueen asukkaita. Ympäristölupapäätöksessä on lausunto otettu huomioon lupamääräyksissä 13, 14, 15 ja 16.

Lupamääräykset

Toiminta (YSL 48 §, JA 12 §)

1. Kiinteistöllä saa hakemuksen mukaisesti vastaanottaa ja murskata betoni- ja tiilijätteitä enintään 30 000 t/a ja vastaanottaa puujätteitä enintään 3 000 t/a, rakennus- ja purkujätteitä enintään 6 000 t/a, rauta- ja teräspitoista metalliromua enintään 4 000 t/a, ei-rautapitoista metalliromua enintään 2 000 t/a ja energiajätettä enintään 3 000 t/a.

Muun kuin edellä mainitun jätteen vastaanotto alueelle on kielletty.

2. Kiinteistöllä saa vastaanottaa ja käsitellä jätteitä maanantaista perjantaihin, pois lukien yleiset juhlapyhät, klo 7.00–18.00. Murskausta saa tehdä toiminta-aikana maanantaista perjantaihin klo 8.00–17.00.

3. Toiminta on järjestettävä siten, että toiminnasta ei aiheudu epäsiisteyttä, roskaantumista, pilaantumisvaaraa maaperälle, pohja- ja pintavesille eikä muutakaan haittaa ympäristölle tai terveydelle.

4. Ulkopuolisten alueelle pääsyn estämiseksi ja ympäröivän alueen roskaantumisen minimoimiseksi alueen on oltava aidattu ja aita on pidettävä kunnossa. Alueen portit on pidettävä lukittuina muina kuin laitoksen aukioloaikoina.

Jätteiden käsittely ja varastointi (YSL 52 §, 58 §, JL 8 §, JL 17 §, JA 8 §, JA 24 §, jätehuoltomääräykset 25 §)

5. Kiinteistöllä saa varastoida käsiteltyjä ja käsittelemättömiä jätteitä enintään seuraavasti: betoni- ja tiilijätettä 30 000 t, puujätettä 500 t, rakennus- ja purkujätteitä enintään 600 t, rauta- ja teräspitoista metalliromua enintään 1 500 t, ei-rautapitoista metalliromua enintään 500 t ja energiajätettä enintään 600 t.

Vastaanotettua jätettä saa varastoida enintään kolme vuotta ennen sen hyödyntämistä tai esikäsittelyä ja/tai enintään yhden vuoden ennen sen käsittelyä.

6. Jätteitä saa käsitellä ja varastoida ainoastaan sellaisilla alueilla, jotka on päällystetty ja muotoiltu niin, että hulevedet voidaan hallitusti johtaa laitokselta muualle. Betoni- ja tiilijätettä saa välivarastoida ja murskata päällystämättömällä alueella, jonka pohjarakenne on tiivistetty siten, että välivarastoitava, murskattava tai valmis murskattu materiaali ei sekoitu pohjarakenteeseen. Rakennus- ja purkujätteitä sekä energiajätteitä saa käsitellä ja varastoida ainoastaan hallissa.

Jätteiden käsittely ja varastointi on toteuttava siten, että jätejakeet eivät sekoitu keskenään ja ettei jätteitä kulkeudu tuulen tai hulevesien mukana ympäristöön.

7. Kiinteistölle tulevat kuormat on tarkastettava kuormia vastaanotettaessa ja purettaessa. Kuormien laadusta ja määrästä on pidettävä kirjaa. Kiinteistölle tuodut jätteet, joiden laatu ei ole tässä ympäristölupapäätöksessä hyväksytyn mukainen, on viipymättä toimitettava laitokselle, jonka ympäristöluvassa kyseisen jätteen vastaanotto tai käsittely on hyväksytty tai jäte on palautettava jätteen haltijalle.

8. Toiminnassa on noudatettava jätelain etusijajärjestystä. Toiminta on järjestettävä siten, että jätettä syntyy mahdollisimman vähän. Jätteet on lajiteltava syntypaikallaan ja ohjattava uudelleenkäyttöön tai kierrätykseen. Jos kierrätys ei ole mahdollista, jäte on toimitettava hyödynnettäväksi energiana. Jos hyödyntäminen ei ole mahdollista, jäte on toimitettava loppukäsiteltäväksi asianmukaiseen vastaanottopaikkaan.

9. Laitoksella syntyvät jätteet tulee toimittaa asianmukaiseen vastaanottoaikkaan tai laitokseen hyödynnettäväksi tai käsiteltäväksi. Jätettä siirrettäessä ja luovutettaessa on jätteen haltijan laadittava vaarallisesta jätteestä, hiekan- ja öljynerotuskaivojen lietteestä sekä rakennus- ja purkujätteestä siirtoasiakirja.

10. Betoni- ja tiilimurskeen laadunvalvonnasta on toimitettava suunnitelma hyväksyttäväksi Vantaan ympäristökeskukseen ennen toiminnan aloittamista.

Betonimursketta saa toimittaa vain paikkaan, jossa sitä hyödynnetään asetuksen 591/2006 mukaisella ilmoitusmenettelyllä tai muulla viranomaishyväksynnällä.

11. Vaaralliset jätteet on varastoitava asianmukaisesti merkityissä astioissa. Erilaiset vaaralliset jätteet on pidettävä erillään toisistaan. Vaarallista jätettä ei saa laimentaa eikä muulla tavoin sekoittaa lajiltaan tai laadultaan erilaiseen jätteeseen tai aineeseen. Nestemäiset vaaralliset jätteet ja muut ympäristölle vaaralliset ja haitalliset aineet on varastoitava suljetuissa asianmukaisissa astioissa katetussa tilassa, jossa on tiivis alusta ja reunallinen suojarakenne. Vaaralliset jätteet on toimitettava säännöllisesti, vähintään kerran vuodessa asianmukaiseen vastaanottoaikkaan.

Päästöt maaperään, pohjaveteen ja pintaveteen (YSL 16 §, 17 §, 52 §)

12. Jätteiden varastointi- ja käsittelyalueiden hulevedet on johdettava hiekan- ja öljynerotusjärjestelmän kautta avo-ojaan. Viemäriinjassa on oltava sulkuventtiilillä varustettu näytteenottoaivo. Avo-ojaan poistuvan veden hiilivetypitoisuus on oltava alle 5 mg/l.

Avo-ojaan purettavan veden on oltava laadultaan sellaista, että purettavasta vedestä ei saa aiheutua aiheudu purkualueen liettymistä, vettymistä tai muuta haittaa eikä alueen avo-ojien pintaveden kiintoaines- tai muun kuormituksen haitallista lisääntymistä. Ojien kunnosta on huolehdittava säännöllisellä puhdistamisella.

Päästöt ilmaan (YSL 52 §, NaapL 17 §)

13. Toiminnasta ei saa aiheutua kohtuutonta pölyhaittaa. Tarvittaessa betoni- ja tiilijätteen varastoinnista tai murskauksesta aiheutuvaa pölyämistä on estettävä kastelemalla materiaaleja vedellä tai käyttämällä muuta tehokasta käyttökelpoista pölyämisen torjuntatekniikkaa. Murskausta ei saa suorittaa sellaisissa sääoloissa, joissa pölyä voi kulkeutua lähimpiin asuinrakennuksiin.

14. Työkoneiden puhtaudesta on huolehdittava siten, ettei ajoneuvojen pyörien, lavarakenteiden ja muiden rakenteiden mukana leviä pölyä tai muuta epäpuhtautta tiealueille. Pölyämistä on tarvittaessa estettävä kastelulla ja/tai harjauksella.

Melu (YSL 52 §, NaapL 17 §)

15. Toiminnan aikana melutaso lähimpien, pysyvään asumiseen käytettävien kiinteistöjen piha-alueilla ei saa ylittää melun A-painotettua ekvivalenttimelutasoa 48 dB toiminta-aikana (klo 7.00–18.00). Melutilanteen arvioinnissa on otettava huomioon myös alueen muiden lähteiden aiheuttama melutaso. Mikäli melutaso ylittyy, luvansaajan tulee ryhtyä välittömiin toimenpiteisiin meluhaitan vähentämiseksi.

Melumittaus toiminnan aikaisesta melutasosta on suoritettava kertaluontoisesti lähimmässä häiriintyvässä kohteessa ensimmäisen toimintavuoden aikana. Suunnitelma mittauksesta tulee esittää ennen mittauksen toteutusta Vantaan ympäristökeskukselle.

16. Murskain on sijoitettava siten, että voimakkain melu ei suuntaudu kohti lähimpiä häiriintyviä kohteita. Murskattava ja murskattu materiaali on varastoitava siten, että ne osaltaan estävät melun leviämistä melulle alttiisiin kohteisiin.

Polttoaineiden varastointi (YSL 7 §, 16 §, 17 §, 52 §)

17. Polttoaineen varasto- ja jakelualueen on oltava päällystetty tiiviillä, kemikaaleja läpäisemättömällä pinnoitteella tai vastaavasti. Polttoaineen varasto- ja jakelualue on rakennettava siten, että kemikaalit eivät pääse vahinkotilanteissa maaperään. Varasto- ja jakelualueella tulee olla imeytysainetta ja kalustoa mahdollisten vuotojen keräämistä ja säilyttämistä varten.

Polttoainesäiliön on oltava 2-vaippainen tai polttoainesäiliö on sijoitettava katettuun suoja-altaaseen. Altaan tilavuuden tulee olla suurempi kuin varastoitavan nesteen suurin määrä. Polttoainesäiliöön täyttöputken on oltava lukittu, kun alueella ei työskennellä.

Häiriötilanteet ja muut poikkeukselliset tilanteet (YSL 7 §, 15 §, 16 §, 17 §, 52 §, 134 §)

18. Vahinko- ja onnettomuustilanteiden varalle on alueella oltava riittävä määrä imeytysmateriaalia saatavilla. Ympäristöön päässeet polttoaineet ja muut ympäristölle haitalliset aineet on kerättävä välittömästi talteen. Polttoaine- tai öljyvuoodoista tulee ilmoittaa Keski-Uudenmaan pelastuslaitokselle ja Vantaan ympäristökeskukselle. Maaperän pilaantumiseen johtaneista polttoaine- ja öljyvuoodoista tulee lisäksi ilmoittaa Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

Tarkkailu- ja raportointimääräykset (YSL 62 §, YSL 65 §, YSL 209 §, JL 118 §, JL 120 §, JL 121 §)

19. Laitoksen vaikutuksia alueen ympäristössä on tarkkailtava valvontaviranomaisen tarkastaman suunnitelman mukaisesti. Päivitetty seuranta- ja tarkkailusuunnitelma on toimitettava ennen toiminnan aloittamista Vantaan ympäristökeskukseen.

20. Toiminnasta on pidettävä kirjaa ja Vantaan ympäristökeskukseen on vuosittain maaliskuun loppuun mennessä toimitettava edellisen vuoden toimintaa koskeva vuosiraportti, josta käy ilmi vähintään seuraavat asiat:

- Betoni- ja tiilijätteen murskausajankohdat
- Tiedot alueella vastaanotetuista jätteistä jättejakeittain ja niiden alkuperästä
- Vuoden lopussa alueella varastoitujen jätteiden määrä jättejakeittain
- Hyötykäyttöön ja muualle käsittelyyn toimitettujen jätteiden määrät jättejakeittain ja toimituspaikat
- Häiriö- ja poikkeukselliset tilanteet, onnettomuustilanteet sekä niiden johdosta tehdyt toimenpiteet ja otetut tarkkailunäytteet
- Tiedot suoritetuista huoltotoimenpiteistä
-

21. Pintaveden laatua on seurattava vähintään kaksi kertaa vuodessa (kevällä ja syksyllä). Pintaveden laatua on seurattava avo-ojasta ja öljynerottimen jälkeisestä näytteenottokaivosta. Avo-ojan näytteenottopiste on valittava paikasta, johon johdetaan kiinteistöllä syntyvät hulevedet.

Avo-ojan vesinäytteestä on analysoitava vähintään pH, kiintoaine, sameus, sähkönjohtavuus, CODMn, nitraatti, nitriitti, ammoniumtyppi, kokonaisfosfori, kloridi, sulfaatti, kalsium ja raskasmetallit. Lisäksi kevään näytteestä on analysoitava PAH-yhdisteet ja PCB.

Näytteenottokaivosta on analysoitava vähintään öljyhiilivedyt.

Ennen toiminnan aloittamista Vantaan ympäristökeskukseen on toimitettava pintaveden näytteenotosta suunnitelma, jossa on esitettävä vähintään näytteenottopisteiden sijainnit ja näytteenottomenetelmät.

Vesinäytetulokset on toimitettava Vantaan ympäristökeskukseen kahden viikon kuluessa tulosten valmistumisesta. Tarkkailutulosten perusteella valvontaviranomainen voi muuttaa tarkkailua.

22. Pohjaveden laatua on seurattava kahdesta pohjavesiputkesta, joista toinen tulee sijoittaa pohjaveden virtaussuunnan yläpuolelle ja toinen alapuolelle. Pohjavesiputkista on otettava vesinäyte kaksi kertaa vuodessa (keväisin ja syksyisin). Näytteenoton yhteydessä on mitattava pohjaveden pinnankorkeus. Näytteistä on määritettävä pH, sähkönjohtavuus, kromi, kupari, sinkki, lyijy, mangaani, rauta, sulfaatti, öljyhiilivedyt ja PAH-yhdisteet. Vesinäytetulokset on toimitettava Vantaan ympäristökeskukseen kahden viikon kuluessa tulosten valmistumisesta.

Ennen toiminnan aloittamista Vantaan ympäristökeskukseen on toimitettava pohjaveden näytteenotosta suunnitelma, jossa on esitettävä vähintään näytteenottopisteiden sijainnit ja näytteenottomenetelmät.

23. Näytteidenotto, mittaukset ja analysointi on tehtävä standardien (CEN, ISO-, SFS- tai vastaavan tasoinen kansallinen tai kansainvälinen yleisesti käytössä oleva standardi) mukaisesti. Näytteenottajalla on oltava tehtävän edellyttämä riittävä pätevyys. Tulosten raportoinnissa on esitettävä käytetyt menetelmät ja niiden mittausepävarmuus sekä arvio tulosten edustavuudesta.

Toiminnan aloittaminen ja lopettaminen (YSL 52 §, 94 §, 139 §, 170 §, JA 13 §)

24. Toiminnan aloittamisesta on ilmoitettava Vantaan ympäristökeskukseen.

25. Luvan haltijan on viipymättä ilmoitettava valvontaviranomaiselle toiminnan pitkäaikaisesta keskeyttämisestä, toiminnan lopettamisesta tai muista toimintaa koskevista valvonnan kannalta olennaisista muutoksista, joilla voi olla vaikutuksia ympäristön pilaantumiseen taikka säädösten tai luvan noudattamiseen.

Toiminnan lopettamiseen liittyvä yksityiskohtainen suunnitelma on toimitettava hyväksyttäväksi Vantaan ympäristökeskukseen vähintään 3 kuukautta ennen toiminnan lopettamista.

Muut toimet, joilla ehkäistään, vähennetään tai selvitetään pilaantumista, sen vaaraa tai pilaantumisesta aiheutuvia haittoja (YSL 7 §, 16 §, 17 §, 52 §, 58 §, 59 §, 61 §, 170 §, JL 141 §, NaapL 17 §)

26. Jätteenkäsittelylaitoksen tai -paikan toiminnanharjoittajan on nimettävä vastuuhenkilö toiminnan asianmukaista hoitoa, käyttöä, käytöstä poistamista ja niihin liittyvää toiminnan seurantaa ja tarkkailua varten. Vastuuhenkilön on oltava toiminnanharjoittajan palveluksessa ja hänellä on oltava tehtävien hoitamiseksi riittävä ammattitaito. Henkilön nimi ja yhteystiedot on toimitettava Vantaan ympäristökeskukseen ja Helsinki-Vantaan lentokentän lennonjohdolle ennen toiminnan aloittamista.

27. Jätteen käsittelytoiminnan harjoittajan on asetettava 70 000 euron suuruinen vakuus Vantaan ympäristökeskukselle asianmukaisen jätehuollon, seurannan ja tarkkailun ja toiminnan lopettamisessa tai sen jälkeen tarvittavien toimien varmistamiseksi.

Toiminnan aloittaminen muutoksenhausta huolimatta

Hakemuksen mukainen toiminta voidaan aloittaa lupapäätöksen mukaisesti mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta, koska täytäntöönpano ei tee muutoksenhakua hyödyttömäksi ja hakija on esittänyt toiminnan aloittamiselle perustellut syyt. Hakijan on kuitenkin asetettava 70 000 euron suuruinen vakuus ennen toiminnan aloittamista. Muutoksenhakutuomioistuin voi kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

Vakuusasiakirjat on ennen toiminnan aloittamista toimitettava Vantaan kaupungin ympäristökeskukseen.

Lupapäätöksen tullessa lainvoimaiseksi mainittu 70 000 euron vakuus voidaan muuttaa kohdassa 27 määräytyksi YSL 59 §:n mukaiseksi vakuudeksi hakijan näin ilmoittaessa.

RATKAISUN PERUSTELUT

Lupaharkinnan perusteet

Ympäristölautakunta katsoo, että kun toimintaa harjoitetaan tässä päätöksessä esitetyllä tavalla ja noudatetaan annettuja määräyksiä, toiminta täyttää ympäristönsuojelulain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen asetusten vaatimukset sekä ne vaatimukset, jotka luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla on säädetty.

Luvan myöntämisen edellytykset

Toiminta sijaitsee asemakaavan mukaisesti yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten korttelialueella. Yleiskaavassa alue on merkitty ympäristövaikutuksiltaan merkittävien teollisuustoimintojen alueeksi.

Suunnitellusta toiminnasta asetetut lupamääräykset huomioon ottaen ei aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa terveyshaittaa, merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, maaperän tai pohjaveden pilaantumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella eikä naapuruussuhteista annetussa laissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta. Määräyksiä annettaessa on otettu huomioon toiminnan aiheuttama pilaantumisen todennäköisyys ja onnettomuusriski. Vantaan ympäristölautakunta katsoo, että annetut lupamääräykset ovat tarpeen, jotta rakennus- ja purkutoiminnossa sekä teollisuudessa syntyneiden jätteiden laitoksen ja ammattimainen käsittely täyttää ympäristönsuojelulaissa ja jätelaissa sekä niiden nojalla annetuissa asetuksissa mainitunlaiselle toiminnalle asetetut vaatimukset.

Lupamääräysten perustelut

Jätteiden käsittely- ja varastointimäärien rajoittamisella varmistetaan, että laitokselle tuleva jäte toimitetaan hyötykäyttöön tai jatkokäsittelyyn, eikä jäte keräänny laitokselle aiheuttaen ympäristöhaittoja kuten hajuhaittaa, epäsiisteyttä tai suurta palokuormaa. (Määräys 1)

Toiminnan melua aiheuttavaa toimintaa, erityisesti murskausta, rajoitetaan ajallisesti. Toiminta-aikaa määrättäessä on huomioitu toiminnan läheinen etäisyys lähimpiin häiriintyviin kohteisiin (150 m) sekä alueen muu melua aiheuttava toiminta. (Määräys 2)

Toiminnasta ei saa aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle. Jätettä ei saa hylätä eikä käsitellä hallitsemattomasti. (Määräys 3)

Aitaamisella estetään asiattomien pääsy alueelle ja luvattomien kuormien tuominen laitosalueelle ja osaltaan estetään ympäristön roskaantumista. (Määräys 4)

Kaatopaikoista annetun valtioneuvoston päätöksen (861/1997) mukaan kaatopaikkana ei pidetä alle kolmen vuoden pituista jätteen varastointia ennen sen hyödyntämistä tai esikäsittelyä eikä alle yhden vuoden pituista jätteen varastointia ennen sen käsittelyä. (Määräys 5)

Kiinteistön muotoilulla kerätään ja johdetaan hallitusti alueilla muodostuvat hulevedet. Toiminta-alueen pinnoittamisella ehkäistään maaperän ja pohjaveden pilaantuminen. Käsittelyn rajoittamisella sisälle halliin ehkäistään päästöjä ilmaan, hajuhaittoja ja ympäristön roskaantumista. Pinnoitettujen rakenteiden kunnosta huolehtimalla ehkäistään maaperän ja pintavesien sekä pohjaveden pilaantumisriskiä. (Määräys 6)

Kuormien tarkistamisella varmistetaan, ettei laitokselle tuoda muita kuin tässä päätöksessä hyväksyttyjä jätelajeja. Vastaanotettavien kuormien kirjanpidolla seurataan tuotavien materiaalien määrää ja alkuperää. Vastaanotettavaksi soveltumattomien jätteiden poistamisella varmistetaan, että toiminnasta ei aiheudu terveys- tai ympäristöhaittaa. Jätelain 31 §:n mukaan kuljetuksen suorittajan on palautettava jäte sen haltijalle, jos jätettä ei oteta paikassa vastaan. (Määräys 7)

Jätelain 8 §:ssä on säädetty yleinen etusijajärjestys, jonka mukaan ensisijaisesti on vähennettävä syntyvän jätteen määrää ja haitallisuutta. Jos jätettä kuitenkin syntyy, jätteen haltijan on ensisijaisesti valmisteltava jäte uudelleenkäyttöä varten tai toissijaisesti kierrätettävä se. Jos kierrätys ei ole mahdollista, jätteen haltijan on hyödynnettävä jäte muulla tavoin, mukaan lukien hyödyntäminen energiana. Jos hyödyntäminen ei ole mahdollista, jäte on loppukäsiteltävä. (Määräys 8)

Jätelain 13 §:n mukaan jätettä ei saa hylätä eikä käsitellä hallitsemattomasti. Jätteiden asianmukainen hyödyntäminen tai käsittely asianmukaisessa vastaanotto paikassa tai laitoksessa varmistaa, että jätteestä ei aiheudu vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle. Jätelain 121 §:ssä on säädetty, että jätteen haltijan on laadittava siirtoasiakirja vaarallisesta jätteestä, sako- ja umpikaivolietteestä, hiekan- ja rasvanerotuskaivojen lietteestä, rakennus- ja purkujätteestä ja pilaantuneesta maa-aineksesta, joka siirretään ja luovutetaan vastaanottajalle. Jäteasetuksen 24 §:ssä on säädetty siirtoasiakirjaan merkittävistä tiedoista. (Määräys 9)

Jätelain 12 §:n mukaan jätteen haltijan on oltava selvillä hallinnassaan olevan jätteen alkuperästä, määrästä, lajista, laadusta ja muista jätehuollon järjestämiselle merkityksellisistä ominaisuuksista sekä jätteen ja jätehuollon ympäristö- terveysvaikutuksista. Murskeiden maarakennus- ja ympäristöominaisuudet on selvitettävä ja niiden laatua valvottava, jotta varmistutaan siitä, ettei murskeen edelleen käyttämisestä aiheudu haittaa terveydelle tai ympäristölle. (Määräys 10)

Vaarallisten jätteiden käsittely lupamääräyksen mukaisesti varmistaa jätteiden säännöllisen ja asianmukaisen jatkokäsittelyn. Nestemäisten vaarallisten jätteiden suojarakennevaatimuksilla varmistetaan, että mahdollisen vaurion sattuessa vaaralliset jätteet saadaan kerättyä talteen eikä nesteitä pääse valumaan maaperään. Vaarallisen jätteen laimentaminen tai muulla tavalla sekoittaminen saattaa vaikeuttaa jätteen hyötykäyttöä tai aiheuttaa erilaisten jätteiden reagointia keskenään. Jäteasetuksen 8 §:n mukaan vaarallisen jätteen pakkauksen on oltava tiivis ja tiiviisti uudelleen suljettava ja sen on kestävä tavanomaisesta käytöstä, siirtämisestä ja säilytysolosuhteista aiheutuva kuormitus ja rasitus. Pääkaupunkiseudun jätehuoltomääräysten 25 §:n mukaan kerätyt vaaralliset jätteet on toimitettava säännöllisesti, vähintään kerran vuodessa

asianmukaiseen vastaanottopaikkaan. Määräys/määräykset on tarpeen jätteestä ja jätehuollosta aiheutuvan vaaran ja haitan ehkäisemiseksi. (Määräys 11)

Toiminta on veloitettu toteuttamaan siten, ettei siitä aiheudu vesistön tilan huononemista eikä muuta ympäristöhaittaa. Hulevesien mukana kulkeutuva kiintoaines voi aiheuttaa ojien liettymistä ja tukkeutumista tai muuta haittaa. Asemakaavamääräysten mukaan rakennuslupa on liitettävä Vantaa kaupungin kuntatekniikan keskuksen hyväksymä hulevesisuunnitelma. (Määräys 12)

Ympäristö- ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi on toiminta edellytetty järjestettäväksi siten, ettei ympäristöön pääse pölyä tai toiminnasta tule muuta haittaa. Pölyämistä on määrätty tarvittaessa torjumaan kastelemalla tai käyttämällä muuta tehokasta käyttökelpoista pölyämisen torjuntatekniikkaa. (Määräykset 13, 14)

Melutason raja-arvoa 48 dB määrittäessä on huomioitu alueen muu melua aiheuttava toiminta. Toiminnanharjoittajan tulee olla selvillä toimintansa vaikutuksista ympäristöön. (Määräys 15)

Betoni- ja tiilijätteen varastokasoja on käytettävä meluesteinä murskauksen aikana. (Määräys 16)

Polttoaineet ja vaaralliset jätteet on varastoitava siten, että päästöt maaperään ja pohjaveteen voidaan estää. Asemakaavamääräyksessä määrätään, että kaikki säiliöt, jotka on tarkoitettu nestemäisille polttoaineille, on sijoitettava katettuun suoja-altaaseen. Altaan tilavuuden tulee olla suurempi kuin varastoitavan nesteen suurin määrä. (Määräys 17)

Jos toiminnasta aiheutuu tai uhkaa välittömästi aiheutua ympäristön pilaantumista, toiminnanharjoittajan on viipymättä ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin pilaantumisen ehkäisemiseksi tai jos pilaantumista on jo aiheutunut, sen rajoittamiseksi mahdollisimman vähäiseksi. Alueella on oltava saatavilla riittävästi imeytysmateriaalia. Vahinko- tai onnettomuustilanteessa voidaan polttonesteen leviäminen ympäristöön estää tehokkaasti imeyttämällä sitä siihen tarkoitukseen suunniteltuun materiaaliin. (Määräys 18)

Jätelain (646/2011) mukaan toiminnanharjoittajan on esitettävä lain 120 §:n mukainen jätteen käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelma lupaviranomaiselle. Lupapäätöksessä on tarkennettu tarkkailua lupahakemuksessa esitetystä. Tarkkailusuunnitelma on tarpeen viranomaisvalvonnan järjestämisen kannalta. (Määräys 19)

Valvontaviranomaisella on oikeus saada säädösten ja määräysten valvontaa ja tehtävien hoitamista varten tarpeelliset tiedot. Raportointia ja kirjanpitoa koskevat määräykset ovat tarpeen valvonnan toteuttamiseksi. (Määräys 20)

Luvan saajan tulee olla selvillä toimintansa vaikutuksista ympäristöön, mikä edellyttää ympäristön kannalta merkityksellisten päästöjen suunnitelmallista tarkkailua. Kiinteistöllä syntyvien hulevesien laadun seurannalla selvitetään johdettavien vesien laatua ja niiden mahdollista vaikutusta pintavesiin ja pohjavesiin. Lisäksi varmistetaan öljynerottimen toiminta. Tarkkailu veloitetaan, koska lähialueen kiinteistöillä on käytössä talousvesikaivoja. Mikäli tarkkailutulosten perusteella on syytä epäillä, että toiminnasta aiheutuu päästöjä pinta- tai pohjaveteen, voi valvontaviranomainen määrätä lisätarkkailua. (Määräykset 21, 22)

Ympäristönsuojelulain 209 §:n mukaan mittaukset, testaukset, selvitykset ja tutkimukset on tehtävä pätevästi, luotettavasti ja tarkoituksenmukaisin menetelmin. Tulosten luotettavuuden arviointiin vaikuttavat näytteenottajan tai mittajaan pätevyys, käytetyt menetelmät, mittausepävarmuus ja tulosten arvioijan ammattitaito. (Määräys 23)

Luvanvaraisen toiminnan harjoittajan on ilmoitettava valvontaviranomaiselle etukäteen toiminnan aloittamisesta, jos aloitusajankohta ei käy ilmi lupahakemuksesta tai lupapäätöksestä taikka jos se muuttuu etukäteen ilmoitetusta. Ajankohdasta ilmoittaminen on tarpeen valvonnan kannalta. (Määräys 24)

Toiminnan muutoksesta tai keskeytyksestä on ilmoitettava. Toiminnan päättyessä luvansaajaa koskevat myös lopettamisen jälkeiset ympäristönsuojelovelvoitteet, joihin on varauduttava etukäteen. (Määräys 25)

Jätelain 141 §:n mukaan jätteenkäsittelylaitoksen tai -paikan toiminnanharjoittajan on nimettävä vastuuhenkilö toiminnan asianmukaista hoitoa, käyttöä, käytöstä poistamista ja niihin liittyvää toiminnan seuranta ja tarkkailua varten. Vastuuhenkilön on oltava toiminnanharjoittajan palveluksessa ja hänellä on oltava tehtävien hoitamiseksi riittävä ammattitaito. Toiminnanharjoittajan on huolehdittava vastuuhenkilön riittävästä koulutuksesta. (Määräys 26)

Ympäristönsuojelulain 59 §:n mukaan jätteen käsittelytoiminnan harjoittajan on asetettava vakuus asianmukaisen jätehuollon, seurannan, tarkkailun ja toiminnan lopettamisessa tai sen jälkeen tarvittavien toimien varmistamiseksi. Vakuudeksi hyväksytään takaus, vakuutus tai pantattu talletus. Vakuuden antajan on oltava luotto-, vakuutus- tai muu ammattimainen rahoituslaitos, jolla on kotipaikka Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa. (Määräys 27)

LUVAN VOIMASSAOLO JA LUPAMÄÄRÄYSTEN TARKISTAMINEN

Luvan voimassaolo

Tämä päätös on voimassa toistaiseksi.

Toiminnan olennaiseen laajentamiseen tai muuttamiseen on oltava lupa. (YSL 29 §)

Asetuksen noudattaminen

Jos asetuksella annetaan ympäristönsuojelulain tai jätelain nojalla jo myönnetyn luvan määräystä ankarampia säännöksiä tai luvasta poikkeavia säännöksiä luvan voimassaolosta tai tarkistamisesta, on asetusta luvan estämättä noudatettava. (YSL 70 §)

SOVELLETUT OIKEUSOHJEET

Ympäristönsuojelulaki (527/2014)

Valtioneuvoston asetus ympäristönsuojelusta (713/2014)

Jätelaki (646/2011)

Valtioneuvoston asetus jätteistä (179/2012)

Laki eräistä naapuruussuhteista (26/1920, muutos 90/2000)

Pääkaupunkiseudun ja Kirkkonummen yleiset jätehuoltomääräykset 1.7.2012

Hallintolaki (434/2003)

YMPÄRISTÖLUPAMAKSU

Vantaan kaupunginvaltuusto on hyväksynyt Vantaan kaupungin ympäristönsuojelu- ja kemikaaliviranomaisen taksan 17.12.2012 § 9.

Ympäristölupamaksutaksan mukainen ympäristölupamaksu on 2 900 €.

PÄÄTÖKSEN ANTAMINEN

Päätös annetaan julkipanon jälkeen 17.11.2016.

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen voidaan hakea muutosta ympäristönsuojelulain 190 §:n mukaisesti Vaasan hallinto-oikeudelta. Valitusosoitus Vaasan hallinto-oikeudelle on liitteenä.

Päätös:

Ympäristölautakunta päätti myöntää ympäristönsuojelulain 27 §:n mukaisen ympäristöluvan Purkupiha Oy:n kierrätysterminalille osoitteessa Degermosantie 6, 01760 Vantaa ratkaisussa ja sen perusteluissa mainituin lupamääräyksin muutoksenhausta huolimatta.

Liitteet:

- Sijaintikartta

Täytäntöönpano: Ote hakijalle

Tiedoksi:

Uudenmaan ELY-keskus
Etelä-Suomen aluehallintovirasto

Vantaan kaupunki
- rakennusvalvonta
- kuntatekniikan keskus
- kaupunkisuunnitteluyksikkö
- terveydensuojeluviranomainen
- yrityspalveluyksikkö
Keski-Uudenmaan ympäristökeskus

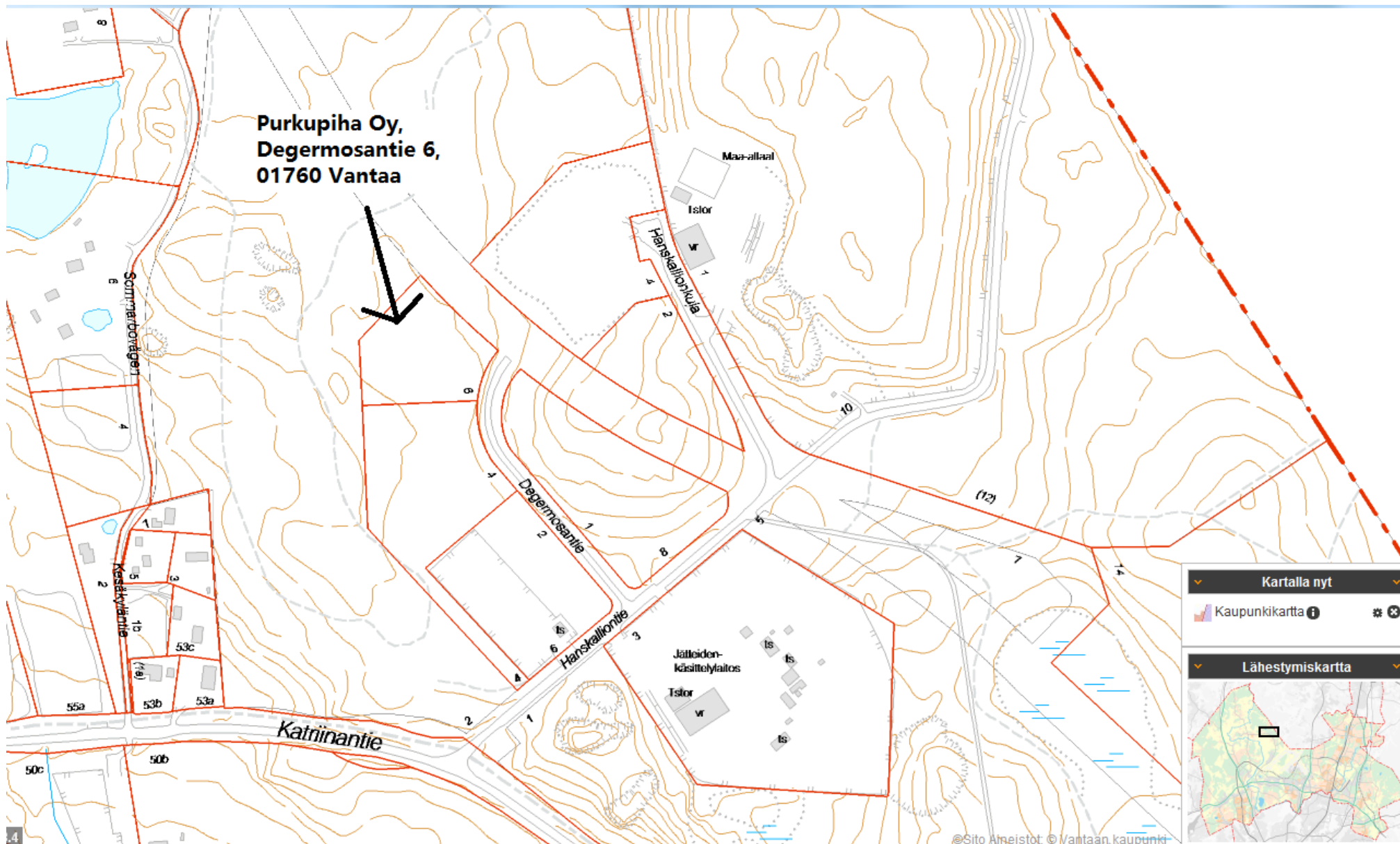
Ilmoitus päätöksestä:
- muistutuksen tehneille
- tiedoksiannon saaneille

Julkipano ilmoitustaululla ja Vantaan Sanomissa.

Ympäristölupamaksun periminen:
Purkupiha Oy
Itälahdenkatu 22 B, 00210 Helsinki
Y-tunnus 1868810-6

Muutoksenhakuohje: 8. Valitus Vaasan hallinto-oikeudelle

Lisätiedot:
vs. ympäristötarkastaja Salla Finnilä, puh. 09 8392 2411, etunimi.sukunimi[at]vantaa.fi

15 § Tiedoksi merkittävät asiat/PVI

1494/00.02.02.00/2015

PVI

1. Päätös 18.10.2016 § 116 / Rakennusvalvontataksan 25 § kohta a) mukainen maksun palauttaminen / Launonen Pentti ja Onkamo Päivi (VD/9083/02.03.00.02/2016).
2. Päätös 24.10.2016 § 17 / Rakennusvalvontataksan 25 § kohta a) mukainen maksun palauttaminen / Kiint. oy Tiilitie 14

Ympäristölautakunta 9.11.2016 § 15

Apulaiskaupunginjohtajan vs. esitys:

Merkitään tiedoksi yllä mainitut asiat.

Päätös:

Merkittiin tiedoksi yllä mainitut asiat.

Muutoksenhakuohje: 10. Muutoksenhaku- ja valituskielto

Lisätiedot:

rakennusvalvontajohtaja Pekka Virkamäki, puh. 050 559 2082, etunimi.sukunimi[at]vantaa.fi

16 § Tiedoksi merkittävät asiat

KR/KH/LMM

1. Ympäristöjohtajan päätöksiä 5.10. – 2.11.2016 § 11
2. Ympäristöpäällikön päätöksiä 5.10. – 2.11.2016 §:t 83 – 92
3. 1. kaupungineläinlääkärin päätöksiä 5.10. – 2.11.2016 §:t 118 - 131

Ympäristölautakunta 9.11.2016 § 16

Ympäristöjohtajan vs. esitys:

Merkitään tiedoksi yllä mainitut asiat.

Päätös:

Merkittiin tiedoksi yllä mainitut asiat.

Liitteet:

- Ympäristöjohtajan päätösluettelo 5.10. – 2.11.2016 § 11
- Ympäristöpäällikön päätösluettelo 5.10. – 2.11.2016 §:t 83 – 92
- 1. kaupungineläinlääkärin päätösluettelo 5.10. – 2.11.2016 §:t 118 - 131

Muutoksenhakuohje: 10. Muutoksenhaku- ja valituskielto

Lisätiedot:

Ympäristöjohtaja Katariina Rautalahti, puh. 09 8392 4288, etunimi.sukunimi[at]vantaa.fi

Viranhaltija:	Rautalahti Katariina
Virka-asema:	Ympäristöjohtaja
Päätös:	Osallistuminen hankkeeseen "Rakentamisen kiertotalous kunnissa (RANTA)" - hankkeeseen
Päätösnumero:	11/2016
Päätöspäivä:	28.10.2016
Diaarinumero:	VD/8383/00.01.04.00/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu

Viranhaltija:	Maidell-Münster Leena
Virka-asema:	Ympäristöpäällikkö
Päätös:	Tekninen virhe/ Päätös ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisesta meluilmoituksesta /SRV Rakennus Oy, Neilikkatie 8, 01300 Vantaa
Päätösnumero:	0/ 0
Päätöspäivä:	11.10.2016
Diaarinumero:	VD/8875/11.01.01.01/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Maidell-Münster Leena
Virka-asema:	Ympäristöpäällikkö
Päätös:	Päätös ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisesta meluilmoituksesta /NHP-Yhtymä Oy, Leineläntie 3, 01340 Vantaa
Päätösnumero:	83/2016
Päätöspäivä:	05.10.2016
Diaarinumero:	VD/8175/11.01.01.01/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Maidell-Münster Leena
Virka-asema:	Ympäristöpäällikkö
Päätös:	Päätös ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisesta meluilmoituksesta /SRV Rakennus Oy, Hernetie 1, 01300 Vantaa
Päätösnumero:	84/2016
Päätöspäivä:	07.10.2016
Diaarinumero:	VD/8398/11.01.01.01/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Maidell-Münster Leena
Virka-asema:	Ympäristöpäällikkö
Päätös:	Päätös ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisesta meluilmoituksesta /Rakennusliike Lehto Oy, Värehtaankatu 8, 01300 Vantaa
Päätösnumero:	85/2016
Päätöspäivä:	07.10.2016
Diaarinumero:	VD/8475/11.01.01.01/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Maidell-Münster Leena
Virka-asema:	Ympäristöpäällikkö
Päätös:	Päätös ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisesta meluilmoituksesta /SRV Rakennus Oy, Neilikkatie 8, 01300 Vantaa
Päätösnumero:	86/2016
Päätöspäivä:	12.10.2016
Diaarinumero:	VD/8875/11.01.01.01/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Maidell-Münster Leena
Virka-asema:	Ympäristöpäällikkö
Päätös:	Päätös ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisesta meluilmoituksesta / Jatke Oy, Vanha Porvoontie 256, 01260 Vantaa
Päätösnumero:	87/2016
Päätöspäivä:	13.10.2016
Diaarinumero:	VD/8611/11.01.01.01/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Maidell-Münster Leena

Virka-asema:	Ympäristöpäällikkö
Päätös:	Päätös ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisesta meluilmoituksesta /Konevuori Oy, Kaskelantien LP ja EV alue
Päätösnumero:	88/2016
Päätöspäivä:	13.10.2016
Diaarinumero:	VD/8416/11.01.01.01/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Maidell-Münster Leena
Virka-asema:	Ympäristöpäällikkö
Päätös:	Päätös ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisesta meluilmoituksesta / YIT Rakennus Oy, Talvikkitie 7, 01300 Vantaa
Päätösnumero:	89/2016
Päätöspäivä:	27.10.2016
Diaarinumero:	VD/5606/11.01.01.01/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Maidell-Münster Leena
Virka-asema:	Ympäristöpäällikkö
Päätös:	Päätös hakemuksesta vapautua liittymisestä vesihuoltolaitoksen hulevesiverkostoon/ Apollokuja 7, 01490 Vantaa
Päätösnumero:	90/2016
Päätöspäivä:	27.10.2016
Diaarinumero:	VD/8425/11.01.06.00/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Maidell-Münster Leena
Virka-asema:	Ympäristöpäällikkö
Päätös:	Päätös hakemuksesta vapautua liittymisestä vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäriin / Apollokuja 7, 01490 Vantaa
Päätösnumero:	91/2016
Päätöspäivä:	27.10.2016
Diaarinumero:	VD/8425/11.01.06.00/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Maidell-Münster Leena
Virka-asema:	Ympäristöpäällikkö
Päätös:	Päätös hakemuksesta jättää käytöstä poistettu maanalainen öljysäiliö paikoilleen / Tapio Toivari, Tammimäentie 22, 01520 Vantaa
Päätösnumero:	92/2016
Päätöspäivä:	01.11.2016
Diaarinumero:	VD/9180/11.01.01.05/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu

Viranhaltija:	Hiltunen Kirsi
Virka-asema:	1. kaupungineläinlääkäri
Päätös:	Tupakkatuotteiden ja nikotiininesteiden vähittäismyyntilupa 71016608 / Potero Palvelut Oy / Cafeteria Kaksi Hanaa, Heporinne 2, 01200 Vantaa
Päätösnumero:	118/2016
Päätöspäivä:	10.10.2016
Diaarinumero:	VD/8597/11.02.04.01/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Hiltunen Kirsi
Virka-asema:	1. kaupungineläinlääkäri
Päätös:	Näätäpuiston päiväkot, Siilirinne 12, 01480 Vantaa / Terveystensuojelulain 13 §:n mukainen ilmoitus toiminnan olennaisesta muutoksesta
Päätösnumero:	119/2016
Päätöspäivä:	10.10.2016
Diaarinumero:	VD/4415/11.02.03.09/2015
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Hiltunen Kirsi
Virka-asema:	1. kaupungineläinlääkäri
Päätös:	Hakunilan Parturi-Kampaamo, Laukkarinne 6, 01200 Vantaa / Terveystensuojelulain 13 §:n mukainen ilmoitus toiminnan aloittamisesta
Päätösnumero:	120/2016
Päätöspäivä:	12.10.2016
Diaarinumero:	VD/7127/11.02.03.00/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Hiltunen Kirsi
Virka-asema:	1. kaupungineläinlääkäri
Päätös:	Tupakkatuotteiden ja nikotiininesteiden vähittäismyyntilupa 71016635 / V Global Group of Companies Oy / Ravintola Hassel, Pähkinärinteentie 41, 01710 Vantaa
Päätösnumero:	121/2016
Päätöspäivä:	12.10.2016
Diaarinumero:	VD/8806/11.02.04.01/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Hiltunen Kirsi
Virka-asema:	1. kaupungineläinlääkäri
Päätös:	Päiväkot Pilke Oivallus, Tuovintie 45, 01420 Vantaa / Terveystensuojelulain 13 §:n mukainen ilmoitus toiminnan aloittamisesta
Päätösnumero:	123/2016
Päätöspäivä:	13.10.2016
Diaarinumero:	VD/6140/11.02.03.00/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Hiltunen Kirsi
Virka-asema:	1. kaupungineläinlääkäri
Päätös:	Laura's Beauty, Ruotsinpiha 1 C, 01520 Vantaa / Terveystensuojelulain 13 §:n mukainen ilmoitus kauneushoitolan toiminnan aloittamisesta
Päätösnumero:	124/2016
Päätöspäivä:	17.10.2016
Diaarinumero:	VD/6904/11.02.03.00/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Hiltunen Kirsi

Virka-asema:	1. kaupungineläinlääkäri
Päätös:	HerkkuTilan Oy maitoalan laitoksen hyväksyminen, Viinikankaari 8 A, 01530 Vantaa
Päätösnumero:	125/2016
Päätöspäivä:	17.10.2016
Diaarinumero:	VD/6882/11.02.01.00/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Hiltunen Kirsi
Virka-asema:	1. kaupungineläinlääkäri
Päätös:	Tupakkatuotteiden ja nikotiininesteiden vähittäismyyntilupa 71016614 / Select Service Partner Finland Oy / WH Smith Terminaali 1 airside, Helsinki-Vantaan lentoasema, 01530 Vantaa
Päätösnumero:	126/2016
Päätöspäivä:	21.10.2016
Diaarinumero:	VD/8608/11.02.04.01/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Hiltunen Kirsi
Virka-asema:	1. kaupungineläinlääkäri
Päätös:	Tupakkatuotteiden ja nikotiininesteiden vähittäismyyntilupa 71016615 / Select Service Partner Finland Oy / WH Smith Terminaali 1 landside, Helsinki-Vantaan lentoasema, 01530 Vantaa
Päätösnumero:	127/2016
Päätöspäivä:	21.10.2016
Diaarinumero:	VD/8607/11.02.04.01/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Hiltunen Kirsi
Virka-asema:	1. kaupungineläinlääkäri
Päätös:	Nikotiinivalmisteiden vähittäismyyntilupa / A. A. Tynkkynen Oy / K-Market Ilola, Nietostie 19, 01390 Vantaa
Päätösnumero:	128/2016
Päätöspäivä:	24.10.2016
Diaarinumero:	VD/9143/11.02.04.00/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Hiltunen Kirsi
Virka-asema:	1. kaupungineläinlääkäri
Päätös:	Nikotiinivalmisteiden vähittäismyyntilupa / ApoMed Oy / Myyrmannin apteekki, ApoMed Oy, Iskoskuja 3 A 37, 01600 Vantaa
Päätösnumero:	129/2016
Päätöspäivä:	26.10.2016
Diaarinumero:	VD/8888/11.02.04.00/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Hiltunen Kirsi
Virka-asema:	1. kaupungineläinlääkäri
Päätös:	Simonkallion päiväkotia, Koivukyläntie 22, 01350 Vantaa / Terveystieteiden laitoksen 13 §:n mukainen il-moitus toiminnan aloittamisesta
Päätösnumero:	130/2016
Päätöspäivä:	26.10.2016
Diaarinumero:	VD/7064/11.02.03.00/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu
Viranhaltija:	Hiltunen Kirsi
Virka-asema:	1. kaupungineläinlääkäri

Päätös:	Tupakkatuotteiden ja nikotiininesteiden vähittäismyyntilupa 71016700 / 1050 Anu Tikka Oy / R-kioski Vantaa Ärrävaara, Koivuvaarankuja 2, 01640 Vantaa
Päätösnumero:	131/2016
Päätöspäivä:	28.10.2016
Diaarinumero:	VD/9327/11.02.04.01/2016
Otto-oikeus:	Ei ole otettu

17 § Ympäristöterveydenhuollon maksutaksan hyväksyminen

VD/9074/02.03.00.00/2016

KR/KHI

Ympäristölautakunta hyväksyy lautakunnan johtosäännön mukaisesti maksut ja korvaukset vahvistetun taksan mukaisesti. Kaupunginvaltuusto päättää suoritteista perittävien maksujen yleisistä perusteista. Vantaan ympäristöterveydenhuollon maksutaksan perusteet on hyväksytty rakenteellisten muutosten jälkeen kaupunginvaltuustossa 15.6.2009 § 7. Ympäristölautakunta on hyväksynyt nykyiset maksut ja korvaukset 17.9.2014 § 13.

Ympäristöterveydenhuollon ilmoituksen, hakemuksen tai muun asian käsittelyn ja toiminnan valvonnan maksullisuus perustuvat:

- elintarvikelakiin (23/2006) § 71,
- terveydensuojelulakiin (763/1994) § 50,
- tupakkalakiin (549/2016) § 90 ja 91 ja
- lääkelakiin (395/1987) § 54 d.

Alla kerrotut muutokset vaikuttavat ympäristöterveydenhuollon taksan yleisiin periaatteisiin, joten taksa tarvitsee kaupunginvaltuuston hyväksymisen.

Valvontamaksujen muuttaminen osin kiinteähintaiseksi

Ympäristöterveydenhuollon maksutaksa on ollut tuntiperusteinen eli maksun suuruus on määritelty jokaiselle toi-menpiteelle tapauskohtaisesti erikseen. Jatkossa osalle toimintoja ehdotetaan otettavaksi käyttöön kiinteä maksu, jonka suuruus perustuu toimenpiteeseen keskimäärin käytettyyn aikaan.

Tupakkalain muutos

Elokuussa 2016 voimaan tulleen tupakkalain jälkeen hakemusten ja ilmoitusten käsittelymaksuja peritään tupakkatuotteiden vähittäismyynnin lisäksi myös nikotiininesteiden vähittäismyynnistä, tupakkatuotteiden ja nikotiininesteiden tukkumyynnistä ja asuntoyhteisöjen tupakointikieltoja koskevien hakemusten käsittelystä.

Jatkossa tupakkalain mukaisen vuosivalvontamaksun ei tarvitse perustua suoritteen tuottamisesta aiheutuneisiin kustannuksiin. Uusia maksuja voi periä 1.1.2017 alkaen.

Terveydensuojelulain muutos

Eduskunta on hyväksynyt terveydensuojelulain muutoksen 4.10.2016 ja se tulee voimaan 1.1.2017.

Ilmoituksen käsittely

Lakimuutoksen jälkeen terveydensuojelulain mukaisista ilmoituksista ei enää pääsääntöisesti tehdä päätöksiä, vaan ilmoittajalle annetaan todistus ilmoituksen vastaanottamisesta. Ilmoituksen käsittely on maksullista.

Talousveteen liittyvä ilmoitusmenettely

Lakimuutoksen jälkeen talousveden jakeluun tulee käyttöön uusi ilmoitusmenettely (ilmoitus vedenjakelualueesta). Vähäriskisistä toiminnoista ei jatkossa tehdä hakemuksia, vaan hyväksyntä korvataan kevyemmällä ja nopeammalla ilmoitusmenettelyllä. Lisäksi yhteisessä käytössä olevista vedenottamoista ja säiliöistä tulee tehdä edellä mainittu ilmoitus, jos vettä käytetään vähintään 50 ihmisen tarpeisiin tai vähintään 10 kuutiometriä vuorokaudessa. Ilmoituksen käsittelystä annetaan ilmoittajalle todistus ja käsittelystä peritään maksu.

Ympäristölautakunta 9.11.2016 § 17

Ympäristöjohtajan vs. esitys:

Päätetään esittää kaupunginhallitukselle ja edelleen kaupunginvaltuustolle, että se

- a) hyväksyy Vantaan kaupungin ympäristöterveydenhuollon taksan yleiset perusteet ja maksutaulukon,

- b) kumoaa aiemmin voimassa olleen ympäristöterveydenhuollon maksutaksan 1.1.2017 alkaen ja
- c) saattaa taksan voimaan 1.1.2017 alkaen mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta.

Päätös:

Päätettiin esittää kaupunginhallitukselle ja edelleen kaupunginvaltuustolle, että se

- a) hyväksyy Vantaan kaupungin ympäristöterveydenhuollon taksan yleiset perusteet ja maksutaulukon,
- b) kumoaa aiemmin voimassa olleen ympäristöterveydenhuollon maksutaksan 1.1.2017 alkaen ja
- c) saattaa taksan voimaan 1.1.2017 alkaen mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta.

Tämä pykälä tarkastettiin heti.

Liitteet:

- Vantaan kaupungin ympäristöterveydenhuollon taksa
- Vantaan kaupungin ympäristöterveydenhuollon taksa, liite maksutaulukko

Täytäntöönpano: Ote kaupunginhallitukselle

Muutoksenhakuohje: 10. Oikaisuvaatimus- ja valituskielto

Lisätiedot:

1. kaupungineläinlääkäri Kirsi Hiltunen 09 83923436, 040 7248590, kirsi.hiltunen[at]vantaa.fi

YMPÄRISTÖTERVEYDEN- HUOLLON MAKSUTAKSA

Vantaan kaupungin ympäristöterveydenhuollon maksutaksa
1.1.2017 alkaen

Vantaan kaupunginvaltuusto
xx.xx.2016

Sisällysluettelo

1 § Soveltamisala	2
2 § Maksujen määräytymisperusteet	3
3 § Käsittely- ja hyväksymismaksut	4
4 § Ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelmaan sisältyvien tarkastusten maksut	5
5 § Elintarvikelain mukaisista muista tarkastuksista perittävät maksut	5
6 § Terveystaitepäilyyn selvittämiseksi tehtävistä tarkastuksista ja mittauksista perittävät maksut	5
7 § Tupakkalain ja lääkelain mukainen myyntilupamaksu ja tupakkalain mukainen vuosittainen valvontamaksu	6
8 § Valvontamaksun määrääminen	6
9 § Hakemuksen tai ilmoituksen peruuttaminen ja raukeaminen	6
10 § Hakemuksen hylkääminen, hakemuksen tai ilmoituksen tutkimatta jättäminen	6
11 § Palautetun hakemuksen käsittelymaksu	7
12 § Maksun suorittaminen ja periminen	7
13 § Muutoksenhaku	7
14 § Voimaantulo	8

1 § Soveltamisala

Tätä taksaa sovelletaan

A) Elintarvikelaissa (23/2006) säädettyihin kunnan viranomaisen suoritteisiin, jotka koskevat

- 1) laitosten hyväksymistä ja muiden kuin 13 § 3 momentissa tarkoitettujen ilmoitusten käsittelyä;
- 2) kunnalliseen valvontasuunnitelmaan sisältyvää tarkastusta, näytteenottoa ja näytteen tutkimista;
- 3) Euroopan unionin ulkopuolelle eläimistä saatavia elintarvikkeita vievien elintarvikehuoneistojen valvontaa siltä osin kuin vienti ostajamaan vaatimuksesta edellyttää tavallista kattavampaa valvontaa; sekä
- 4) elintarvikelainsäädännön noudattamatta jättämiseen perustuvien elintarvikelain 7 luvussa tarkoitettujen toimenpiteiden valvomiseksi tapahtuvaa tarkastusta.

Kunta perii lisäksi maksun muusta valvonnasta sekä siihen liittyvistä tarkastuksista ja tutkimuksista sellaisena, kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 artikloissa 27 ja 28 säädetään.

B) Terveysuojelulaissa (763/1994) säädettyihin kunnan viranomaisen suoritteisiin, jotka koskevat

- 5) 13 § mukaisista toiminnoista tehtävien ilmoitusten käsittelyä sekä;
- 6) 18 § mukaisen laitoksen hyväksymistä ja 18 a § mukaisen ilmoituksen käsittelyä;
- 7) kunnalliseen valvontasuunnitelmaan sisältyvää tarkastusta, näytteenottoa ja näytteen tutkimista;
- 8) terveysuojelulain noudattamatta jättämiseen perustuvien terveysuojelulain 12 ja 13 luvuissa tarkoitettujen toimenpiteiden valvomiseksi tapahtuvaa tarkastusta;
- 9) 13 § nojalla tehtyjen ilmoitusten perusteella annettujen määräysten valvontaa;
- 10) 18 § nojalla tehdyn hakemuksen ja 18 a § nojalla tehdyn ilmoituksen perusteella annettujen määräysten valvontaa sekä 20 § edellytettyä talousveden laadun valvontaa ja tarkkailua;
- 11) 29 § edellytettyä uimaveden säännöllistä valvontaa.
- 12) asunnossa tai muussa oleskelutilassa suoritettua mittausta, näytteenottoa, tutkimusta ja selvitystä, joka liittyy 26 § mukaisten terveyshaittojen selvittämiseen (*arvonlisäverollinen*);
- 13) kaivon omistajan talousvesitutkimuksia silloin, kun kysymys ei ole 16 § 4 momentissa tarkoitettusta talousvedestä toimittavasta laitoksesta (*arvonlisäverollinen*).

C) Tupakkalaissa (549/2016) säädettyihin kunnan viranomaisten suoritteisiin, jotka koskevat

- 14) 44 § tarkoitetun myyntiluvan myöntämistä;

- 15) 48 § tarkoitetun nikotiininesteen vähittäismyyntiä koskevan ilmoituksen käsittelyä;
- 16) 50 § tarkoitetun tukkumyynti-ilmoituksen käsittelyä;
- 17) 79 § tarkoitetun tupakointikieltoa koskevan hakemuksen käsittelyä;
- 18) 91 § tarkoitetun myyntiluvan vuosittaista valvontamaksua.

- D) Lääkelaisissa (395/1987) säädettyihin kunnan viranomaisen suoritteisiin, jotka koskevat
 - 19) 54 d § tarkoitetun nikotiinivalmisteiden vähittäismyyntiluvan myöntämistä.
- E) Säteilylaissa (592/1991) säädettyihin kunnan viranomaisen suoritteisiin, jotka liittyvät
 - 20) 44 a § nojalla tehtyyn tarkastukseen.

2 § Maksujen määräytymisperusteet

- 2.1 Maksut perustuvat valvonnasta, tarkastuksesta ja näytteenotosta viranomaiselle aiheutuneiden keskimääräisten kokonaiskustannusten määrään sekä tupakkalakiin. Maksut peritään liitteenä olevien maksutaulukoiden mukaisesti. Kokonaiskustannuksiin kuuluvat tehtävän hoitamisesta aiheutuvat toimintamenot, korot ja poistot sekä osuus hallintokustannuksista. Valvontahenkilöstön työtunnin hinta on määritelty liitteenä olevassa maksutaulukossa.

Maksun määräytymisen yleisenä perusteena on tarkastukseen tai ilmoituksen, lupahakemuksen, rekisteröinnin, omavalvontasuunnitelman, lausunnon tai vastaavan viranomaiskäsittelyyn kuluva työaika, joka peritään alkavan puolen tunnin tarkkuudella. Maksutaksaan sisältyy tarkastuksista ja asian valmistelusta aiheutuvat kustannukset sekä keskimääräiset matkakustannukset, jollei taksassa ole muuta määrätty.

Valvontahenkilöstön matkoista aiheutuneet kustannukset peritään maksullisissa tarkastuksissa kaikilta kohteilta samansuuruisina, keskimääräisen 0,5 tunnin matka-ajan mukaisesti. Asian valmistelusta aiheutuvat kustannukset ja keskimääräiset matkakustannukset peritään myös siinä tapauksessa, mikäli tarkastusta ei saada suoritettua ennakolta ilmoittamattomasta ja toiminnanharjoittajasta/toimijasta johtuvasta syystä.

Asiakirjatarkastuksina tehtävät tarkastukset laskutetaan käytetyn työajan mukaisesti, minimimaksu on yksi työtunti.

Vantaan ympäristökeskuksessa annettavasta, tavanomaista laajemmasta neuvonnasta esim. rakentamis- tai omavalvontasuunnitelmissa, peritään maksu käytetyn työajan mukaisesti.

- 2.2 Jos erityinen syy puoltaa tarkastuksen tai muun viranomaistoimenpiteen suorittamista muulloin kuin kaupungin virka-aikana (arkisin 8.15 – 16.00), voidaan se toimijan, toiminnanharjoittajan tai muun asiakkaan pyynnöstä suorittaa, mutta toimenpiteestä peritään asiakkaalta tavanomaisen tarkastusmaksun lisäksi ylimääräinen maksu, joka vastaa taulukossa määriteltyä valvontahenkilöstön työtunnin hintaa. Mikäli tarkastus tapahtuu klo 22.00 – 05.00, lisämaksun suuruus on kaksinkertainen. Nämä lisämaksut peritään myös toimenpiteistä, jotka ovat virka-aikana maksuttomia.

- 2.3 Ulkopuolisten palveluiden ja laboratoriotutkimusten maksut määräytyvät aiheutuneiden kustannusten mukaan.
- 2.4 Toiminnanharjoittajan/toimijan pyynnöstä muulla kielellä kuin suomeksi tai ruotsiksi annettavista päätöksistä, lausunnoista ja todistuksista peritään ylimääräinen kielenkääntäjän laskun mukainen maksu. Myös tarvittavista tulkkipalveluista laskutetaan aiheutuneiden kustannusten mukaisesti.
- 2.5 Näytteenotto ja näytteiden tutkiminen ovat maksullisia, ellei kohtuullisuussyistä muuta päätetä. Ympäristökeskuksen henkilökunnan suorittamasta näytteenotosta ja mittauksista peritään maksu käytetyn työajan mukaisesti. Mikäli näyte otetaan tarkastuksen tai neuvontakäynnin yhteydessä, voidaan näytteenottomaksu puolittaa tai jättää perimättä. Kunnan valvontasuunnitelmaan sisältyvät vuosittaiset projektinäytteet ovat maksullisia tai maksuttomia kunkin projektin projektisuunnitelman mukaisesti.
- Näytteiden tutkimismaksut peritään aiheutuneiden laboratoriotutkimuskustannusten mukaisesti. Lisäksi peritään viranomaisen laboratoriolta tilaamien näytteiden näytteenotosta ja niiden kuljettamisesta aiheutuneet kustannukset.

3 § Käsittely- ja hyväksymismaksut

- 3.1 Käsittely- tai hyväksymismaksun määrittämisen yleisenä perusteena on käsittely- tai hyväksymismenettelyn laajuus. Maksu määräytyy hakemuksen tai ilmoituksen käsittelyyn käytetyn työajan perusteella, käytössä olevien maksutaulukoiden mukaisesti.
- 3.2 Elintarvikelain 13 § mukaisen huoneistoilmoituksen käsittelyyn sisältyy ilmoitusta koskevien tietojen tarkastaminen, tietojen siirtäminen viranomaisen valvontakohdetietojärjestelmään, alustava riskinarviointi sekä todistuksen laatiminen ja lähettäminen toimijalle.
- Elintarvikelain 13 § mukaisen laitoksen hyväksymishakemuksen käsittelyyn sisältyy hakemuksen tietojen ja omavalvontasuunnitelman tarkastaminen, tietojen siirtäminen viranomaisen valvontakohdetietojärjestelmään, laitoksen käyttöönottotarkastus sekä hakemuksen käsittely ja hyväksymispäätös.
- 3.3 Terveystensuojelulain 13 § mukaisten ilmoitusten käsittelyyn sisältyy ilmoitusta koskevien tietojen tarkastaminen, tietojen siirtäminen viranomaisen valvontakohdetietojärjestelmään, mahdollinen kuuleminen sekä todistuksen tai päätöksen laatiminen ja lähettäminen toiminnanharjoittajalle. Terveystensuojeluviranomainen tekee tarvittaessa 45 § tarkoitetun tarkastuksen.
- Terveystensuojelulain 18 § mukaisten laitosten hyväksymishakemuksen käsittelyyn sisältyy hakemuksen tietojen tarkastaminen, tietojen siirtäminen viranomaisen valvontakohdetietojärjestelmään, huoneiston käyttöönottotarkastus, hakemuksen käsittely sekä hyväksymispäätös.
- Terveystensuojelulain 18 a § mukaisen ilmoituksen käsittelyyn sisältyy ilmoitusta koskevien tietojen tarkastaminen, tietojen siirtäminen viranomaisen valvontakohdetietojärjestelmään sekä todistuksen laatiminen ja lähettäminen toiminnanharjoittajalle. Terveystensuojeluviranomainen tekee tarvittaessa 45 § tarkoitetun tarkastuksen.
- 3.4 Käsittely- tai hyväksymismaksua sovelletaan myös toiminnan olennaisista muutamista koskevaan ilmoitukseen tai hakemukseen.

4 § Ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelmaan sisältyvien tarkastusten maksut

- 4.1 Hyväksyttyyn valvontasuunnitelmaan perustuvasta tarkastuksesta ja näytteenotosta peritään valvontamaksu, joka perustuu käytettyyn työaikaan. Tarkastukseen kuuluu tarkastukseen valmistautuminen, keskimääräinen matka-aika, tarkastus ja tarkastuskertomuksen kirjoittaminen. Tarkastuksen sisällöstä sekä valvontakohdetyypin tarkastukseen keskimääräisesti käytettävästä työajasta määrätään Vantaan kaupungin ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelmassa.
- Kohteen tarkastustiheys määräytyy riskinarvioinnin perusteella. Jos elintarvikehuoneistossa on useita eri toimintoja, tarkastustiheys ja maksu määräytyvät riskialttiimman toiminnan mukaan, paitsi silloin, kun alemman riskiluokan toiminta on laajamittaista. Tällöin tarkastustiheys määräytyy toiminnan kokoluokan perusteella.
- 4.2 Yhdessä valvontakohteessa samanaikaisesti toteutettavista useista valvontaan kuuluvista toimista peritään yksi yhdistetty maksu. Jos kohteessa suoritetaan samalla tarkastuskäynnillä useampi ympäristöterveydenhuollon lain mukainen tarkastus tai samalla tarkastuksella suoritetaan ympäristöterveydenhuollon ja säteilylain mukainen tarkastus, maksu peritään pääasiallisen tarkastuksen perusteella ja lisämaksuna 50 % muiden samanaikaisten tarkastusten maksusta.
- 4.3 Eläimistä saatavia elintarvikkeita käsittelevien laitosten valvonnasta peritään valvonta-asetuksen (882/2004 liite IV jakso B) mukainen maksu. Jos maksusta ei ole säädetty valvonta-asetuksessa tai valvonta-asetuksen vähimmäismaksu ei kata valvonnasta aiheutuneita kustannuksia, peritään maksu liitteenä olevan maksutaulukon mukaisesti käytetyn työajan perusteella.
- 4.4 Talousvettä toimittavilta laitoksilta peritään valvontamaksu, joka sisältää tarkastuksiin käytettävän ajan lisäksi maksun toimenpiteistä, jotka liittyvät talousveden laadun valvontaan ja tarkkailuun.

5 § Elintarvikelain mukaisista muista tarkastuksista perittävät maksut

- 5.1 Euroopan unionin ulkopuolelle elintarvikkeita vievien elintarvikehuoneistojen valvonnasta peritään erillinen maksu siltä osin kun vienti ostajamaan vaatimuksesta edellyttää tavallista kattavampaa valvontaa. Maksu määräytyy käytetyn työajan perusteella.
- 5.2 Tarkastuksista, jotka perustuvat elintarvikelain 7 luvussa tarkoitettujen toimenpiteiden valvomiseen, peritään maksu käytetyn työajan perusteella.
- 5.3 Lisäksi maksu peritään muusta valvonnasta sekä siihen liittyvästä tutkimuksesta sellaisena kuin valvonta-asetuksen 27 ja 28 artiklassa säädetään. Tähän ryhmään kuuluvat myös toimijan pyynnöstä tehtävät tarkastukset ottaen huomioon mitä elintarvikelain 53 § säädetään.
- 5.4 Elintarvikkeiden vientitodistuksista peritään kustannuksia vastaava maksu liitteenä olevan taulukon mukaisesti.

6 § Terveyshaittaepäilyn selvittämiseksi tehtävistä tarkastuksista ja mittauksista perittävät maksut

- 6.1 Terveysuojelulain 26 § mukaisen terveyshaittaepäilyn selvittämiseksi tehty ensimmäinen tarkastuskäynti ja siihen liittyvät mittaukset, tutkimukset, selvi-

tykset ja näytteenotot ovat maksuttomia. Todetun terveyshaitan poistumisen arvioimiseksi tehtävä jälkivalvonta on maksullista. Maksu peritään käytetyn työajan perusteella.

7 § Tupakkalain ja lääkelain mukainen myyntilupamaksu ja tupakkalain mukainen vuosittainen valvontamaksu

- 7.1 Tupakkatuotteiden, nikotiininesteiden ja nikotiinivalmisteiden vähittäismyyntilupahakemuksen käsittelystä sekä nikotiininesteiden vähittäismyynti-ilmoituksen ja tukkumyynti-ilmoitusten käsittelystä ja näiden vuotuisesta valvonnasta peritään maksu liitteenä olevan maksutaulukon mukaisesti.
- 7.2 Vähemmän kuin 6 kuukautta kestävästä määräaikaisesta tupakkatuotteiden ja nikotiininesteiden vähittäismyyntistä on vuosittaisen valvontamaksun suuruus 50 % muutoin perittävästä maksusta.
- Vuosittaisen valvontamaksun suuruus riippuu myyntipaikassa sijaitsevien myyntipisteiden lukumäärästä. Vuosittainen valvontamaksu peritään kalenterivuoden alussa (1.1.) voimassa olevista luvista. Luvan myöntämisen yhteydessä peritään luvan myöntämisvuotta koskeva valvontamaksu.
- 7.3 Tupakkalain 79 § tarkoitetun tupakointikieltoa koskevan hakemuksen käsittelystä peritään maksu hakemuksen käsittelyyn käytetyn työajan mukaisesti.

8 § Valvontamaksun määrääminen

- 8.1 Poikkeuksellisen suurta tai pientä työmäärää vaativasta valvontasuunnitelmaan sisältyvästä tarkastuksesta tai ilmoituksen taikka hakemuksen käsittelystä maksu voidaan määrätä enintään 50 % 2 § mukaista maksua suurempana tai pienempänä.
- 8.2 Milloin tämän taksan soveltaminen johtaa asian luonne ja merkitys huomioon ottaen ilmeiseen kohtuuttomuuteen, voidaan hakemuksen perusteella erityisistä syistä periä taksan mukaista maksua alhaisempi maksu tai maksu voidaan jättää perimättä.
- 8.3 Maksuista, maksun palauttamisesta, maksun alentamisesta ja maksun lykkäämisestä määrää lautakunta tai se viranhaltija, jolle pääasiasta päättäminen on siirretty.

9 § Hakemuksen tai ilmoituksen peruuttaminen ja raukeaminen

- 9.1 Mikäli hakija peruuttaa hakemuksensa taikka asian käsittely kunnan viranomaisessa raukeaa muusta syystä ennen päätöksen antamista ja viranomainen on ryhtynyt oleellisiin toimiin hakemuksen tai ilmoituksen käsittelemiseksi, peritään maksu käsittelyyn käytetyn työajan perusteella.

10 § Hakemuksen hylkääminen, hakemuksen tai ilmoituksen tutkimatta jättäminen

- 10.1 Hakemuksesta, josta on tehty hylkäävä päätös, tai jos ilmoituksen tarkoittama terveydensuojelulain mukainen toiminta on kielletty, peritään tämän taksan mukainen maksu. Mikäli hylkäävän päätöksen tai kiellon perusteet ovat niin selkeät, että asian laajemmalle käsittelylle ei ole ollut perusteita, maksu määräytyy käsittelyyn käytetyn työajan perusteella.
- 10.2 Jos hakemus on päätetty jättää tutkittavaksi ottamatta, maksua ei peritä.

11 § Palautetun hakemuksen käsittelymaksu

- 11.1 Jos tuomioistuimien palauttaa muutoksenhaun johdosta asian uudelleen käsiteltäväksi, vähennetään tämän taksan mukaisesta maksusta, mitä samassa asiassa aikaisemmin annetusta valvontaviranomaisen päätöksestä on peritty.
- 11.2 Jos tuomioistuimien muutoksenhaun johdosta kumoaa päätöksen sen johdosta, että hakija ei ole ollut hakemansa hyväksymispäätöksen tarpeessa, palautetaan mahdollisesti peritty maksu kokonaisuudessaan.

12 § Maksun suorittaminen ja periminen

- 12.1 Maksu on suoritettava, kun tarkastus on tehty, ilmoitus tai hakemus käsitelty tai maksun perusteena oleva muu viranomaistoimenpide on suoritettu lukuun ottamatta tupakkatuotteiden ja nikotiininesteiden vähittäis- ja tukkumyyntipaikkojen valvontamaksua.
- Tupakkatuotteiden ja nikotiininesteiden vähittäis- ja tukkumyyntipaikkojen vuosittainen valvontamaksu laskutetaan kalenterivuositain. Maksun määräytymispäivä on ensimmäisenä vuonna myyntiluvan myöntämispäivä ja sitä seuraavina vuosina tammikuun 1. päivä. Mikäli hakemuksessa ilmoitettu toiminnan aloittamisajankohta on 30.9. jälkeen, vuosittainen valvontamaksua ei peritä myyntiluvan myöntämivuodelta. Tupakkatuotteiden ja nikotiininesteiden vähittäis- ja tukkumyyntipaikkojen vuosittaisen valvontamaksun periminen lopetetaan luvan rauetessa. Maksuja ei palauteta.
- 12.2 Maksu on suoritettava viimeistään laskuun merkittynä eräpäivänä. Eräpäivä voi olla aikaisintaan kahden viikon kuluttua maksun määräytymisen perusteena olevan palvelun saamisesta.
- 12.3 Jos toimenpiteestä määrättyä maksua ei ole suoritettu eräpäivänä, peritään viivästyneelle määrälle vuotuista viivästyskorkoa korkolain (633/1982) 4 § tarkoittaman korkokannan mukaan. Viivästyskorkon sijasta peritään viiden euron suuruinen viivästysmaksu, jos viivästyskorkon määrä jää tätä pienemmäksi.
- 12.4 Mikäli tämän taksan mukaista maksua ei muistutuksesta huolimatta ole maksettu, voidaan se periä ulosottokeinoin ilman erillistä tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin laissa verojen ja maksujen täytäntöönpanosta (706/2007) säädetään (elintarvikelaki (23/2006) 72 §, (terveydensuojelulaki (763/1994) 50 §, (tupakkalaki (549/2016) 92 § ja (lääkelaki (395/1987) 54 d §).

13 § Muutoksenhaku

- 13.1 Hyväksyttyyn valvontasuunnitelmaan tai taksaan perustuvaan maksuun tyytymättömän voi tehdä maksusta verojen tai maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007) 9 § tarkoitetun perustevalituksen. Lasku on maksettava perustevalituksen tekemisestä huolimatta laskuun merkittyyn eräpäivään mennessä. Perustevalituksen voi tehdä sillä perusteella, että julkinen saatava on määrätty tai maksuunpantu virheellisesti. Perustevalitus tehdään Helsingin hallinto-oikeudelle. Perustevalitus on tehtävä viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen vuoden alusta lukien, jona saaminen on määrätty tai maksuunpantu.

14 § Voimaantulo

- 14.1 Maksut määräytyvät päätös- tai käsittelypäivämääränä voimassa olevan taksan perusteella.
- 14.2 Tupakkatuotteiden ja nikotiininesteiden vähittäismyyntipaikkoja sekä tukku-myyntipaikkoja koskevan vuosittaisen valvontamaksun suuruus määräytyy maksun tarkistushetkellä voimassa olevan taksan perusteella.
- 14.3 Tämä taksa tulee voimaan 1.1.2017.
- Vantaa kaupunginvaltuusto on hyväksynyt tämän taksan päätöksellään x.x.2016.

VANTAAN KAUPUNGIN YMPÄRISTÖTERVEYDEN- HUOLLON MAKSUTAUUKKO 1.1.2017 ALKAEN

Ympäristöterveydenhuollon valvontahenkilöstön työtunnin hinta on 57 € / h.

Perustarkastus on ilmoituksen tai hakemuksen johdosta tehtävä tarkastus tai valvontasuunnitelman mukainen tarkastus.

Elintarvikelain mukainen toiminta	Ilmoitusten ja hakemusten käsittelymaksut (€)	Suunnitelmallinen valvonta ja mää- räysten valvonta	
		Perustarkastus (€)	Seurantatarkastus (€)
Ravintolatoiminta	120	145	120
Grilli- ja pikaruokatoiminta	120	145	120
Kahvilatoiminta	120	145	120
Pubitoiminta	120	120	120
Suurtalous, laitoskeittiö (koulut, päiväko- dit, sairaalat, henkilöstöravintolat)	120	145	120
Suurtalous, keskuskeittiö ja pitopalvelu			
· < 2000 annosta/vrk	120	145	120
· > 2000 annosta/vrk	120	200	170
Suurtalous, tarjoilukeittiö	120	145	120
Elintarvikkeiden vähittäismyynti			
· myymälät < 200 m ²	120	145	120
· myymälät 200 m ² - 1000 m ²	120	170	145
· myymälät > 1000 m ²	120	230	170
Elintarvikkeiden tukkumyynti	120	200	145
Hyväksytyt elintarvikkehuoneistot	Käytetyn työajan mukaan (57 €/h)	Käytetyn työajan mukaan (57 €/h) + 0,5 h matka-aika	Käytetyn työajan mukaan (57 €/h) + 0,5 h matka-aika
Ei eläinperäisten elintarvikkeiden varas- tointi	120	200	145
Leipomotuotteiden valmistus, helposti pilaantuvia tuotteita	120	230	170
Ruoka- ja kahvileipien valmistus	120	200	145
Muiden viljatuotteiden valmistus	120	200	145
Kasvis-, marja- ja hedelmätuotteiden valmistus	120	230	170
Pakkaamotoiminta, vähäistä kauppakun- nostusta	120	170	145
Yhdistelmätuotteiden valmistus	120	230	170
Makeisten valmistus	120	200	145
Juomien valmistus	120	200	145
Muu elintarvikkeiden valmistus	120	200	145
Elintarvikkeiden pakastaminen	120	170	145
Elintarvikkeiden pakkaaminen	120	170	145
Elintarvikkeiden kuljetus	120	145	120
Elintarvikkeiden pakastekuljetus	120	145	120
Elintarvikkeiden kuljetus jäähdytettynä	120	145	120

Elintarvikkeiden kuljetus lämpimänä	120	145	120
Elintarvikkeiden maahantuonti/ maastavienti	120	200	145
Kontaktimateriaalitoimija	120	Käytetyn työajan mukaan (57 €/h) + 0,5 h matka-aika	Käytetyn työajan mukaan (57 €/h) + 0,5 h matka-aika
Elintarvikkeiden vientivalvonta (ostaja- maan edellyttämä Euroopan unionin ul- kopuolelle elintarvikkeita vievien elintar- vikehuoneistojen tavanomaista katta- vampi valvonta)		Käytetyn työajan mukaan (65 €/h) + 0,5 h matka-aika	Käytetyn työajan mukaan (65 €/h) + 0,5 h matka-aika
Vientitodistukset	€ / todistus		
· Venäjän vientitodistus	44		
· Venäjän vientitodistuksen liite	14		
· Muu vientitodistus	30		
Turvakuvioidulle paperille painettujen todistusten ja liitteiden hinnoittelussa huomioidaan Elintarviketurvalli- suusviraston mahdolliset hinnankorotukset.			
Maidontuotantotilojen hygieniatarkastus	130 € / tarkastus		

Terveysuojelulain mukainen toiminta	Ilmoitusten ja hakemusten käsittelymaksut (€)	Suunnitelmallinen valvonta ja mää- räysten valvonta	
		Perustarkastus (€)	Seurantatarkas- tus (€)
Talousvesi	Käytetyn työajan mukaan (57 €/h)	Käytetyn työajan mukaan (57 €/h) + 0,5 h matka-aika	Käytetyn työajan mukaan (57 €/h) + 0,5 h matka-aika
Julkinen huvi- tai kokoontumishuoneisto			
· < 200 m ²	120	170	145
· 200 - 800 m ²	120	260	145
· 801 – 1 500 m ²	120	345	170
· 1 501 – 4 000 m ²	120	430	230
· > 4 000 m ²	120	485	255
Julkinen majoitusliike, asuntola, yömaja tai pakolaisten vastaanottokeskus			
· majoitusluoneita < 20	120	145	120
· majoitusluoneita 20 – 100	120	200	145
· majoitusluoneita > 100	120	285	145
· leirikeskus tai vastaava majoitus- kohde	120	285	145
Julkinen kuntosali tai liikuntatila, urheiluhalli tms.			
· < 200 m ²	120	170	145
· 200 - 800 m ²	120	260	145
· 801 – 1 500 m ²	120	345	170
· 1 501 – 4 000 m ²	120	430	230
· > 4 000 m ²	120	485	255
Yleinen uimahalli, uima-allas, kylpylä, uimala, uimaranta tai talviuintipaikka			
· uimahalli, uimala, kylpylä ≤ 2 allasta	120	230	145
· uimahalli, uimala, kylpylä 3 - 5 allas- ta	120	285	170
· uimahalli, uimala, kylpylä > 5 allasta	120	345	230
· muu yleinen allas	120	200	145
· yleinen uimaranta	120	230	145
· pieni yleinen uimaranta	120	145	120
· talviuintipaikka	120	145	120
Yleinen sauna	120	145	120

Yleisötilaisuus	-	Käytetyn työajan mukaan (57 €/h) + 0,5 h matka-aika	Käytetyn työajan mukaan (57 €/h) + 0,5 h matka-aika
Lasten ja nuorten kohteet: kerho-, nuorisotila, leirikeskus, iltapäiväkerho, sisäleikkipaikka, -puisto			
· < 200 m ²	120	170	145
· 200 - 800 m ²	120	260	145
· 801 – 1 500 m ²	120	345	170
· 1 501 – 4 000 m ²	120	430	230
· > 4 000 m ²	120	485	255
Päiväkoti, ryhmäperhepäiväkoti, avoin päiväkoti tms. Esiopetustila, koulu, oppilaitos			
· < 200 m ²	120	170	145
· 200 - 800 m ²	120	260	145
· 801 - 1 500 m ²	120	345	170
· 1 501 – 4 000 m ²	120	430	230
· > 4 000 m ²	120	485	255
Lasten suojeluyksiköt; lasten-, nuoriso-, koulukoti, ammatillinen perhekoti, ensi- ja turvakoti, perhekuntoutusyksikkö			
· < 200 m ²	120	170	145
· 200 - 800 m ²	120	260	145
· 801 - 1 500 m ²	120	345	170
· 1 501 – 4 000 m ²	120	430	230
· > 4 000 m ²	120	485	255
Vanhainkoti, tehostettu palveluasuminen, muut vastaavat sosiaalialan yksiköt			
· < 200 m ²	120	170	145
· 200 - 800 m ²	120	260	145
· 801 - 1 500 m ²	120	345	170
· 1 501 – 4 000 m ²	120	430	230
· > 4 000 m ²	120	485	255
Työ- ja päivätoiminta, aikuisten päivähoito	120	145	120
Kauneushoitola tai muu ihon käsittely- tai hoitopaikka, solarium-, tatuointi- tai lävistyshuoneisto			
· asiakaspaikkoja ≤ 3	120	145	120
· asiakaspaikkoja > 3	120	200	145
Parturi, kampaamo			
· asiakaspaikkoja ≤ 3	-	145	120
· asiakaspaikkoja > 3	-	170	145
Hautausmaa, hautapaikka	-	Käytetyn työajan mukaan (57 €/h) + 0,5 h matka-aika	Käytetyn työajan mukaan (57 €/h) + 0,5 h matka-aika
Eläintenpitoon tarkoitettu rakennus tai aitaus	120	Käytetyn työajan mukaan (57 €/h) + 0,5 h matka-aika	Käytetyn työajan mukaan (57 €/h) + 0,5 h matka-aika
Muu huoneisto tai laitos, josta voi aiheutua sen käyttäjämäärä tai toiminnan luonne huomioon ottaen terveyshaittaa.	120	Käytetyn työajan mukaan (57 €/h) + 0,5 h matka-aika	Käytetyn työajan mukaan (57 €/h) + 0,5 h matka-aika

Tupakkalain mukainen toiminta	
Tupakkatuotteiden ja nikotiininesteiden vähittäismyyntilupahakemuksen sekä nikotiininesteiden vähittäismyynti-ilmoituksen ja tukkumyynti-ilmoituksen käsittelymaksu	
Hakemus/ilmoitus	Käsittelymaksu (€)
· Tupakkatuotteiden tai nikotiininesteiden vähittäismyyntilupahakemus	230

· Tupakkatuotteiden ja nikotiininesteiden vähittäismyyntilupahakemus	290
· Nikotiininesteiden vähittäismyynti-ilmoitus	60
· Tukkumyynti-ilmoitus	120
Tupakkatuotteiden, nikotiininesteiden ja tukkujen vuosittainen valvontamaksu	
	Vuosittainen valvontamaksu (€)
Myyntipaikan kukin tupakkatuotteiden tai nikotiininesteiden myyntipiste	500
Myyntipaikan kukin tupakkatuotteiden ja nikotiininesteiden myyntipiste, jos myynnissä molempien tuoteryhmien tuotteet	1000

Lääkelain mukainen toiminta	Käsittelymaksu (€)
Nikotiinivalmisteiden vähittäismyyntilupahakemus	120

Muu ympäristöterveydenhuollon valvonta	Ilmoitusten ja hakemusten käsittelymaksut (€)	Suunnitelmallinen valvonta ja mää- räysten valvonta	
		Perustarkastus (€)	Seurantatarkastus (€)
Sellaiset huoneistot, joita ei ole erikseen taulukossa lueteltu	Käytetyn työajan mukaan (57 €/h)	Käytetyn työajan mukaan (57 €/h) + 0,5 h matka-aika	Käytetyn työajan mukaan (57 €/h) + 0,5 h matka-aika

Muutoksenhakuohje 1. Oikaisuvaatimus 30 pv

Tässä kokouksessa tehtyihin päätöksiin, ellei pöytäkirjassa ole päätöksen osalta erikseen toisin mainittu, tyytymätön voi tehdä oikaisuvaatimuksen.

Oikaisuvaatimuksen saa tehdä se, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa (asianosainen) sekä kunnan jäsen.

Oikaisuvaatimus tehdään **Vantaan ympäristölautakunnalle**.

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on jätettävä **30 päivän kuluessa** päätöksen tiedoksisaannista tiedoksisaantipäivää lukuunottamatta.

- Kunnan jäsenen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon kun pöytäkirja on asetettu julkisesti nähtäväksi.
- Asianosaisen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon, jollei muuta näytetä, 7 päivän kuluttua kirjeen lähettämisestä, saantitodistuksen osoittamana aikana tai erilliseen tiedoksiantotodistukseen merkittynä aikana taikka kolmantena päivänä sähköisen viestin lähettämisestä.

Oikaisuvaatimuksen toimittaminen viranomaiselle

Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisena. Oikaisuvaatimuksesta on käytävä ilmi vaatimus perusteineen. Kirjallinen oikaisuvaatimus on muutoksenhakijan, laillisen edustajan tai asiamiehen allekirjoitettava. Kirjelmässä on mainittava oikaisuvaatimuksen tekijän, ja jos hän ei ole allekirjoittajana, myös allekirjoittajan nimi, asuinkunta ja postiosoite.

Oikaisuvaatimusasiakirjat on muutoksenhakijan tai hänen valtuuttamansa asiamiehen toimitettava viimeistään määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä, tai mikäli määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä tai muu sellainen päivä, jona työt virastoissa on keskeytettävä, ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

Oikaisuvaatimuksen voi toimittaa myös telekopiona (faksina) tai sähköpostina. Sähköistä asiakirjaa ei tarvitse täydentää allekirjoituksella, jos asiakirjassa on tiedot lähettäjältä, eikä asiakirjan alkuperäisyyttä tai eheyttä ole syytä epäillä.

Sähköisen viestin (faksin tai sähköpostin) katsotaan saapuneen viranomaiselle silloin, kun se on viranomaisen käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä siten, että viestiä voidaan käsitellä.

Oikaisuvaatimus toimitetaan aina omalla vastuulla.

Yhteystiedot:

Vantaan ympäristölautakunnan osoite:
Vantaan kaupungin kirjaamo, Asematie 7, 01300 Vantaa
puhelin: (09) 8392 2184, faksinumero: (09) 8392 4163
sähköpostiosoite: kirjaamo@vantaa.fi

Virka-aika: klo 8.15 - 16.00

Muutoksenhakuohje 8. Valitus Vaasan hallinto-oikeudelle ympäristönsuojelulain nojalla tehdystä päätöksestä

Tässä kokouksessa ympäristönsuojelulain nojalla tehtyyn päätökseen saa hakea muutosta valittamalla.

Valitus tehdään **Vaasan hallinto-oikeudelle** kirjallisella valituksella. Myös päätökseen asian käsittelystä peritystä maksusta haetaan muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta.

Valitusoikeus on:

- asianosaisella
- rekisteröidyllä yhdistyksellä tai säätiöllä, jonka tarkoituksena on ympäristön, terveyden- tai luonnonsuojelun taikka asuinympäristön viihtyisyyden edistäminen ja jonka toiminta-alueella kysymyksessä olevat ympäristövaikutukset ilmenevät
- toiminnan sijaintikunnalla ja muulla kunnalla, jonka alueella toiminnan ympäristövaikutukset ilmenevät
- valtion valvontaviranomaisella
- muulla asiassa yleistä etua valvovalla viranomaisella.

Valitusaika

Valituskirjelmä liitteineen on toimitettava **30 päivän kuluessa** tämän päätöksen julkipäivästä **Vaasan hallinto-oikeudelle**.

Valituksen sisältö ja toimittaminen

Valitus osoitetaan Vaasan hallinto-oikeudelle.

Valitus on tehtävä kirjallisena. Valitukseen tulee liittää tämä päätös alkuperäisenä tai jäljennöksenä ja asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle. Valituksesta on käytävä ilmi vaatimus perusteineen.

Kirjallinen valitus on muutoksenhakijan, laillisen edustajan tai asiamiehen allekirjoitettava. Asiamiehen on, jollei hän ole asianajaja tai yleinen oikeusavustaja, liitettävä **valituskirjelmään valtakirja**, jollei valittaja ole valtuuttanut häntä suullisesti valitusviranomaisessa. Kirjelmässä on mainittava valituksen tekijän, ja jos hän ei ole allekirjoittajana, myös allekirjoittajan nimi, asuinkunta ja postiosoite.

Valitusasiakirjat on muutoksenhakijan tai hänen valtuuttamansa asiamiehen toimitettava viimeistään määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä, tai mikäli määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä tai muu sellainen päivä, jona työt virastoissa on keskeytettävä, ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

Valituksen voi toimittaa myös telekopiona (faksina) tai sähköpostina. Sähköistä asiakirjaa ei tarvitse täydentää allekirjoituksella, jos asiakirjassa on tiedot lähettäjistä, eikä asiakirjan alkuperäisyyttä tai eheyttä ole syytä epäillä.

Sähköisen viestin (faksin tai sähköpostin) katsotaan saapuneen viranomaiselle silloin, kun se on viranomaisen käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä siten, että viestiä voidaan käsitellä.

Valitus toimitetaan aina omalla vastuulla.

Valittajalta peritään asian käsittelystä Vaasan hallinto-oikeudessa oikeudenkäyntimaksua **250 euroa**.

Yhteystiedot:

Vaasan hallinto-oikeus

Käyntiosoite: Korsholmanpuistikko 43, 4. krs

Postiosoite: PL 204, 65101 Vaasa

Puhelin: Kirjaamo 029 56 42780

Faksi: 029 5642760
sähköposti: [vaasa.hao\(at\)oikeus.fi](mailto:vaasa.hao(at)oikeus.fi)

aukioloaika ma-pe klo 8.15 - 16.00

Muutoksenhakuohje 10. Oikaisuvaatimus- ja valituskielto

10.1

Päätöksistä §:t , jotka koskevat vain valmistelua tai täytäntöönpanoa, ei kuntalain 136 §:n mukaan saa tehdä oikaisuvaatimusta eikä kunnallisvalitusta.

10.2.

Päätöksistä §:t , ei hallintolainkäyttölain 5 §:n mukaan saa tehdä hallintovalitusta, koska ne eivät sisällä sellaista toimenpidettä, jolla asia on ratkaistu tai jätetty tutkimatta.